
NAZIONALE
BIBLIOTECA
VITT. EMANUELE
ROMA
8
18 — G
44

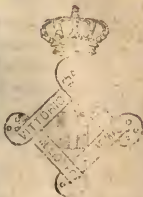
IN ROBERTI BELLARMINI SOCIETATIS IESV, TERTIVM TOMVM CONTROVERSIARVM,

Duplex Index,

PRIOR difficiliorum locorum sacræ Scripturæ passim explicatorum.

POSTERIOR verò præcipuarum rerum, ac sententiarum, quæ in omnibus illis tertij Tomi Controuersiis continẽtur.

Cum PONT. MAX. CAESAR. MAI. REGIS GALLIAE & Reip. VENETAE Gratia & Priuilegio.

INGOLSTADII,

Ex Typographia DAVIDIS SARTORII.

ANNO M. D. XCIII.

INDEX

LOCORVM SACRÆ SCRIPTVRÆ QVAE IN HOC TERTIO TOMO CONTROVERSIARVM explicantur.

NVMERVS PRIOR, CAPITA SCRIPTVRAE; SECVNDVS CONTROVERSIAM; TERTIVS PAGINAM indicat. Cùm verò tertia generalis controuersia, sit diuisa in tres Principales, numerus 3. vbi reperitur, tertiam generalem significat; Litera P. principalem; numerus post literam, qui vel est 1. 2. 3. prima, vel secunda vel tertia controuersia principalis, Ultimus demùm pagina index erit.

EX VETERI TESTAMENTO.

Genesis.

CAP.

1. *Producant aquæ reptile animæ viuentis, & volatile super terram.* 2.387

1. *Producat terra animam viuentem in genere suo iumenta, & reptilia, & bestias.* 2.387
1. *Creauit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam.* 1.5.2.385.386
1. *Masculum & fœminam creauit eos, & dixit, crescite & multiplicamini.* 1.51. 2.307
1. *Dominamini piscibus maris & volatilibus cœli.* 1.49
1. *Vidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant valde bona.* 2.189.265.270
1. *Quomodo Deus omnia finiuerit sex diebus.* 2.386
1. *Quo die creatus sit homo.* 2.384.386
2. *Inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ.* 1.11, 2.381.388.
2. *Plantauerat autem Dominus Deus paradysum voluptatis à principio, & in eo posuit hominem quem formauerat.* 1.53.56.57
2. *Fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde diuiditur in quatuor capita, nomen vni Phison, &c.* 1.54.63.67
2. *Flumina paradysi.* 1.54.59. & sequentib.
2. *De omni ligno comede.* 1.50.78
2. *Quacunq; die comederis morte morieris.* 1.46. 2.112.276.292.300.310.330
2. *Dixit Deus non est bonum hominem esse solum, faciamus ei adiutorium simile sibi.* 2.307
2. *Hoc nunc os ex ossibus meis, et caro de carne mea, propter hoc relinquet homo patrem, &c.* 2.277
2. *Relinquet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori suæ, et erunt duo in carne vna.* 2.277. 307

2. Erant

2. *Erant autem ambo nudi & non erubescebant.* 1.7
3. *Cur præcepit vobis Deus, &c.* 2.290
3. *Nequaquã moriemini, scit enim Deus quia quacũq; die comederitis, aperiẽtur oculi vestri, etc.* 2.290
3. *Eritis sicut Dij.* 2.269.281.284.287.& sequent.
3. *Vidit lignum quod esset pulchrum visu & ad vescendum suaue.* 2.301
3. *Sumpsit de fructu & manducauit.* 2.301
3. *Attulit viro qui & ipse comedit.* 2.301
3. *Quomodo Adam & Eua absconderunt se in paradyso.* 1.54
3. *Comedisti de ligno de quo præceperam ne comederes.* 2.301
3. *Mulier quam dedisti mihi sociam, dedit mihi.* 2.301.302
3. *Dicitur Eua, quare hoc fecisti, serpenti, quia hoc fecisti.* 2.311
3. *Serpens decepit me.* 2.292.301.302
3. *Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuũ, & tu insidiaberis calcaneo eius.* 2.310.311.& sequentib.
3. *Mulieri quoq; dixit, multiplicabo ærumnas tuas, & conceptus tuos, in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.* 2.306.308

3. *Quia audisti vocem vxoris tuæ, &c.* 2.302

3. *Maledicta terra in opere tuo, in labore comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ. Spinas & tribulos germinabit tibi, et comedes herbas terræ: in sudore vultus tui vesceris pane tuo.* 2.309.623.522

3. *Puluis es & in puluerem reuerteris.* 1.26.46.52. 2.282.292.303.310

3. *Ecce Adam sicut vnus ex nobis factus est.* 2.292. 303

3. *Ne fortè sumat de ligno vitæ.* 1.74.76

3. *Et viuat in æternum.* 1.76

4. *Adam non cognouit Euam nisi post eiectionem ex paradyso.* 2,276

4. *Respexit Deus ad Abel et munera eius.* 3.p.2.438

4. *Quare iratus es, & quare concidit facies tua; nonne si benè egeris, recipies? sin autem malè, statim in foribus peccatum tuum aderit? Sed sub te erit appetitus eius, et tu dominaberis illius.* 3.p.1.432

4. *Sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius.* 3.p.1.368. 432.458

4. *Egressusq; Cain à facie Domini, habitauit profugus in terra ad Orientalem plagam Eden.* 1.66

6. *Figmentum cordis esse malum.* 2.344.380.2. 445.3.p.1.446.509

6. *Noë vir iustus, atq; perfectus fuit.* 2.107

6. *Omnis caro corruperat viam suam.* 2.446.3.p.1. 344.380.3.p.2.382

7. *Aqua diluuij cooperuerunt omnes montes.* 1.67. 69

7. Mor-

7. *Mortui sunt vniuersi homines, remansitq́; solus Noë, & qui cum eo erant in Arca.* 1.69
8. *Figmentum cordis humani malum est ab adolescentula sua.* 2.445.446
9. *Terror vester ac tremor sit super omnia animantia terræ, & super omnes volucres cœli, & cuncta quæ mouentur in terra.* 2.626
15. *Credidit Abraham Deo & reputatum est ei ad iustitiam.* 3.p.2.112.374
17. *Ambula coram me & esto perfectus.* 2.107
17. *Patrem multarum gentium posuit te.* 2.359.588
17. *Ero Deus tuus, & seminis tui.* 2.407
17. *Masculus, cuius caro præputij circumcisa non fuerit, peribit anima illa de populo suo, quia testamentum meum dißipauit.* 2.561
21. *Cur Abraham non celebrauerit filij sui diem natalem, sed diem ablactationis.* 2.356
22. *Tentauit Deus Abraham ad probandum eum.* 2.192
22. *Nunc cognoui quod timeas Dominum.* 3.p.2.258
22. *In semine tuo benedicentur omnes gentes.* 2.359.589
40. *Pharao celebrat conuiuium in die natalitiorum suorum.* 2.355
43. *Det vobis Deus inuenire misericordiam coram viro.* 3.p.1.308.312
45. *Nolite pauere, neq; durum vobis videatur, quod me vendidistis in his regionibus. Pro salute enim vestra misit me Dominus ante vos.* 2.205

45. *Non vestro consilio sed Dei voluntate, huc missus sum.* 2.204.205

46. *Omnes animæ quæ egressæ sunt de fœmore Iacob, fuêre sexaginta sex.* 2.393

50. *Nolite timere, num Dei possumus resistere voluntati?* 2.206

50. *Vos cogitastis de me malum, sed Deus vertit illud in bonũ, vt exaltaret me, & saluos faceret multos populos.* 2.205

Exodus.

1. *Quia timuerunt obstetrices Deum, ædificauit illis domos.* 3.p.1.370

7. *Indurauit Dominus cor Pharaonis.* 2.223.227. 229

8. *Quare puniantur indurati & excæcati.* 2.226

8. *Videns Pharao quod data esset requies, ingrauauit cor suum, & non audiuit eos sicut præceperat Dominus.* 2.229

9. *Idcirco autem posui te, vt ostendam in te fortitudinem meam, & narretur nomen meum in omni terra.* 2.207.213

9. *Videns Pharao quod cessasset pluuia & grando, & tonitrua, auxit peccatum & ingrauatum est cor eius, & seruorum illius, & induratum est nimis.* 2.229

12. *Dominus dedit gratiã populo corã Egyptiis, &c.* 3.p.1.312

14. *Vigilia matutina quid?* 3.p.3.72

20. *Non mœchaberis, non occides, non furaberis.* 2.93. 144.504

20. *Honora parentes.* 2.93
20. *Non mœchaberis, & nõ concupisces vxorem proximi tui, sunt duo mandata.* 2.128
20. *Ego sum Dominus Deus tuus fortis, Zelotes, visitans peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem.* 2.354.431.433
20. *Non concupisces.* 2.499.502.503
23. *Munera excæcant oculos sapientum.* 2.228
32. *Dimitte me vt irascatur furor meus.* 3.p.3.41

Leuiticus.

5. *Anima quæ tetigerit aliquid immundum, &c.* 2.393
5. *Si peccauerit anima & audierit vocem iurantis.* 2.393
7. *Alia sacrificia constituuntur pro peccatis, alia pro delictis.*

Numeri.

13. *Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enac de genere Gigantæo, quibus comparati quasi locustæ videbamur.* 2.315
22. *Quomodo Balaam Asina locuta sit.* 2.175
30. *In arbitrio viri erit, vt faciat, vel non faciat.* 3.p.1.295.

Deuteronomium.

1. *Filij tui, qui hodie ignorant distantiam boni & mali.* 2.463
2. *Indurauerat Dominus spiritum Sehon.* 2.223
9. *Peccatum vestrum quod feceratis, id est vitulum, igne Combussi, & in frusta comminuens, in puluerem redegi.* 2.497

18. *Tu autem perfectus eris coram Domino Deo tuo.* 2.107

27. *Maledictus omnis qui non permanserit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis huius.* 2.138. 139.

30. *Mandatum hoc, quod ego præcipio tibi hodie non supra te est, neq; procul positum.* 3.p.1. 358. 427. 428. 429

30. *Considera, quod hodie posuerim in conspectu tuo vitam & bonum, & e contrario mortem & malum: & infrà: testes inuoco cœlum & terrã, quod proposuerim vobis vitam & mortẽ, benedictionem & maledictionem; Elige ergo vitam vt & tu viuas, & semen tuum.* 3.p.1.436

30. *Circumcidet Dominus cor tuum, & cor seminis tui, vt diligas Dominum Deum tuũ in toto corde tuo, & in tota anima tua.* 3.p.2.347

32. *Dei perfecta sunt opera.* 1.31

32. *Deus fidelis & absq; vlla iniquitate.* 2.189

Iosue.

10. *Stetit Sol in medio cœli, obediente Deo voci hominis.* 3.p.3.42

11. *Domini sententia fuerat vt indurarentur.* 2.223

14. *Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est.* 2.314. 315

24. *Optio vobis datur, cui seruire potissimum debeatis.* 3.p.1.437

Liber Iudicum.

7. *Vigiliæ noctis mediæ quid significant.* 3.p.3.72

Liber primus Regum.

2. *Dominus mortificat & viuificat.* 2.222
2. *Non audierunt vocem patris sui, quia voluit Dominus occidere eos.* 2. 223
10. *Certè videtis quem elegit Dominus, quoniam non est illi similis in omni populo.* 2.222
10. *Abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda.* 3.p.1.308.312
11. *Irruit super eum Spiritus Domini.* 3.p.1.308.312.
12. *Peccauit populus in petendo Rege, & ideo occasio eligendi Saulem non fuit à Deo.* 2.222.
23. *Sciebat Deus futurum vt Dauid proderetur, si maneret in Ceilam, & tamen, quia non mansit, non fuit proditus.* 2. 249
28. *Quomodo dicitur Samuel apparuisse Sauli.* 2.393

Liber secundus Regum.

12. *Dauid correptus à Nathan propheta.* 2.113
12. *Hæc dicit Dominus, ego suscitabo super te malum de domo tua, et tollam vxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. Tu enim fecisti abscondite ego autē faciam verbum istud in conspectu omnis Israël, & in conspectu Solis huius.* 2.232
16. *Dominus præcepit Semei vt malediceret Dauid.* 2. 215. 216. 219
17. *Quomodo Absolon Dei prouidentiâ deceptus.* 2. 230. 3. p.1. 312
24. *Addidit irasci furor domini contra Israël, commouitq; Dauid in eis dicentem, vade, numera Israël.* 2. 215. 219

Liber

Liber tertius Regum.

3. *Quia postulasti verbum hoc, & non postulasti diuitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti sapientiam, &c.* 3.p.1.297

4. *De Eliseo reuocante mortuum puerum ad vitam.* 1.34

8. *Inclinet cor nostrum ad se Dominus, vt seruemus mandata eius.* 3.p.1.475

11. *A Deo fuisse rebellionem Hieroboam contra Roboam.* 2.215.220

11. *Si audieris omnia quæ præcepero tibi, & ambulaueris in viis meis, & feceris quod rectum est coram me, custodiens mandata mea, & præcepta mea, sicut fecit Dauid seruus meus, ero tecum & ædificabo tibi domum fidelem, quomodo ædificaui Dauid domum.* 2.220

12. *Semei iussus à Deo dixit ad Roboam, non ascendetis, neq; bellabitis, contra fratres vestros, filios Israël. A me enim factum est verbum hoc.* 2.220

12. *Non acquieuit Rex populo, quoniã auersatus eum fuerat Dominus.* 2.223

14. *Dauid in toto corde suo secutus est Deum.* 2.145

17. *De puero reuocato ad vitam ab Helia.* 1.34

17. *Quid mihi et tibi vir Dei? intrasti ad me vt interficeres filium meum.* 3.p.1.423

22. *De deceptione Achab, dixit dominus spiritui malo, decipies & præualebis, vade & fac ita.* 2.215.217.219

Quartus Liber Regum.

9. *Rebellio Hiehu contra Achab legitimum regem*

dicitur fuisse à Deo & quomodo. 2. 215. 222

10. *Quia studiosè egisti quod rectum erat, & placebat in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo fecisti contra domū Achab, filij tui vsq; ad quartam generationem sedebunt super thronū Israël.* 2. 221

19. *Numquid liberauerūt Dij gentium singulos, quos vastauerunt patres mei, Goran videlicet, et Charan, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thalassar.* 1. 66

23. *Iosias Rex ambulauit post dominum, tum populo suo, & percußit fœdus, vt ambularēt post dominum, & custodirent præcepta eius, & testimonia, & Cæremonias in omni corde, & in tota anima.* 2. 145

Liber primus Paralippōmenon.

21. *Consurrexit autem Sathan contra Israël, & incitauit Dauid, vt numeraret Israël.* 2. 219

Liber secundus Paralippomenōn.

19. *Impio præbes auxilium, & his qui oderunt dominum, amicitia iungeris, & idcirco iram domini merebaris, sed bona opera inuenta sunt in te.* 3. p. 2. 477

20. *Credite in Dominum Deum vestrum, & securi eritis.* 3. p. 2. 44

Liber secundus Esdræ.

9. *Legerunt in volumine legis Domini Dei sui quater in die, & quater confitebantur, & adorabāt Dominum Deum suum.* 3. p. 3. 83

Thobias.

Thobias.

4. *Superbiam nunquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas. In illa enim initiũ sumpsit omnis perditio.* 2.279

Hester.

13. *Non est qui poßit tua resistere voluntati, si decreueris saluare nos, continuò liberabimur.* 3.p.1. 262.

Iob.

1. *Dominus dedit, Dominus abstulit.* 2.215.217
1. *Ecce vniuersa quæ habet, in manu tua sunt, tantũ in eum non extendas manum tuam.* 2.217
1. *Extende manum tuam, & tange cuncta quæ possidet, nisi in faciem benedixerit tibi.* 2.217
2. *Tu autem commouisti me, vt affligerem eum frustra.* 2.217
3. *Pereat dies, in qua natus sum.* 2.356
4. *Quis vnquam innocens periit? aut quando recti deleti sunt?* 2.355
5. *Homo natus ad laborem vt auis ad volandum.* 2.623
9. *Si iustus fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea.* 2.515. 3.p.2.218
9. *Si venerit ad me non videbo eum: si abierit non intelligam. Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me, si innocentem me ostendero, prauum me comprobabit, etiamsi simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea. Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti.* 3.p.2.217

9. *Verè*

9. *Verè scio quod ita sit & quod non iustificabitur homo compositus Deo.* 3.p.2. 381.387

12. *Qui commutat labium veracium, & doctrinam senum aufert, qui immutat cor principum, et decipit eos vt frustra incedant per inuiũ, palpabunt quasi in tenebris & non in luce, & errare eos faciet quasi ebrios.* 2.223.229.230

14. *Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miseriis, qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut vmbra et nunquam in eodem statu permanet.* 1.9

14. *Nemo mundus à sorte, nec infans, cuius est vnius diei vita super terram.* 2.339.345.365.379. 2.288.570

14. *Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es?* 2.427. 3.p.2. 212.

15. *Bibunt sicut aquam iniquitatem.* 2.618

31. *Quid faciam cum surrexerit ad iudicãdum Dominus? & cum quæsierit quid respondebo illi?* 3.p.2. 218

36. *Omnes homines vident Deum, sed vnusquisq; intuetur procul.* 3.p.1. 278.282

Psalmi.

1. *Nouit Dominus viam iustorum.* 3.p.1.175

2. *Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Syon montem sanctum eius, prædicans præceptum eius.* 3.p.1.486

4. *Multi dicunt quis ostendit nobis bona? signatũ est super nos lumẽ vultus tui Domine.* 3.p.1.339. 368.

4. Ira-

4. *Irascimini & nolite peccare.* 2.486

5. *Non Deus volens iniquitatem tu es.* 2. 190. 237.

8. *Quid est homo, quia memor es eius, aut filius hominis, quia visitas eum? minuisti eum paulò minus ab angelis, gloria & honore coronasti eum, & constituisti eum super opera manuum tuarum.* 1.26

13. *Omnes declinauerunt simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum.* 3.p.1.380

14. *Domine quis habitabit in tabernaculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? qui ingreditur sine macula, & operatur iustitiam.* 2.232

15. *Preciosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius.* 2.356

17. *Ero immaculatus cum eo, & obseruabo me ab iniquitate mea.* 2.108

18. *Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce seruo tuo.* 2. 510. 616. 3.p.2. 218

18. *Viam iniquitatis amoue à me.* 2.486

18. *Non est qui se abscondit à calore eius.* 3.p.1.126

22. *Misericordia tua subsequetur me.* 3.p.1.49

24. *Omnes viæ eius misericordia & veritas.* 2.201. 3.p.1.126

31. *Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam, & tu remisisti impietatem peccati mei, pro hac orabit ad te omnis sanctus in tempore opportuno.* 2. 103. 117

31. *Beati quorum remissa sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata, beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum.* 3.p.2.169

32. *Diligit misericordiam & iustitiam, misericordia Domini est plena terra.* 2.346

32. *Qui fingit sigillatim corda eorum.* 2.388.

33. *Diuerte à malo, & fac bonum.* 2.197

33. *Timorem Domini docebo vos.* 3.p.2.56

36. *Lex Dei eius in corde ipsius.* 2.267. 3.p.2.330

37. *A Domino gressus hominis diriguntur, & viam eius volet.* 3.p.1.103

37. *Ne derelinquas me Domine Deus meus.* 3.p.1.366

41. *Abyssus abyssum inuocat.* 3.p.2.222

41. *Ad me ipsum anima mea turbata est.* 3.p.2.226

43. *Declinasti semitas nostras à via tua.* 2.216.222

43. *Hæc omnia venerũt super nos nec obliti sumus te, & inique non egimus in testamẽto tuo. Et declinasti, etc. Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuit nos vmbra mortis.* 2.222

44. *Diffusa est gratia in labiis tuis.* 3.p.1.43

45. *Vita æterna est flumen lætificans ciuitatem Dei.* 3.p.2.467

48. *Homo cum in honore esset non intellexit, comparatus est iumentis insipientibus & similis factus est illis.* 1.27. 2.630

50. *Propheta Spiritum sanctum, Spiritum rectum, & Spiritum principalem à Deo petebat.* 2.94. 113.

50. *Tibi soli peccaui, & malum coram te feci.* 2.113.

50. *Cor mundum crea in me Deus, & Spiritum rectũ innoua in visceribus meis.* 2. 113. 455. 510. 3. p. 1. 537
50. *Redde mihi lætitiam salutaris tui.* 2. 113
50. *Auditui meo dabis gaudium & lætitiam, et exultabunt ossa humiliata.* 2. 113
50. *Cor contritum & humiliatum Deus non despicies.* 2. 113
50. *Libera me de sanguinibus.* 2. 113
50. *Miserere mei Deus, secundùm magnam misericordiam tuam.* 2. 114
50. *Ecce in iniquitatibus conceptus sum, et in peccatis concepit me mater mea.* 2. 340. 346. 366. 404. 410. 418. 425. 427. 570
50. *Incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi* 3. p. 2. 226
54. *Vespere, & mane, & meridie, narrabo & annunciabo, & exaudiet vocem meam.* 3. p. 3. 84
57. *Si vere vtiq; iustitiam loquimini, rectè iudicate filij hominum.* 3. p. 1. 339
58. *Misericordia eius praueniet me.* 3. p. 1. 49
61. *Mendaces filij hominum in stateris, vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum.* 3. p. 1. 380. 445
64. *Induti sunt arietes ouium, & valles abundabunt frumento.* 3. p. 2. 179
65. *Induxisti nos in laqueum.* 3. p. 3. 39
67. *Pluuiam voluntariam segregabis, &c.* 3. p. 1. 448
68. *Quem tu percußisti persecuti sunt.* 1. 75
68. *Quæ non rapui, tunc exoluebam.* 2. 287. 294
68. *Operuit confusio faciem meam.* 2. 445

72. Odi-

72. *Odisti omnes qui fornicantur abs te.* 2.190
76. *Dixi nunc cœpi, hac mutatio dextera excelsi.* 3. p.1. 502
77. *Deduxit eos in nube diei.* 2.411
77. *Cum occideret eos quærebant eum, & reuertebantur, & diluculo veniebant ad eum.* 3.p.2.55
81. *Ego dixi, dij estis, & filij excelsi omnes.* 3.p.1.81
82. *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum domine.* 3.p.2.55
84. *Conuerte nos Deus salutaris noster.* 3.p.1.502.506
85. *Eruisti animam meam de inferno inferiori.* 2.423.424
88. *Auertit adiutorium gladij sui, & non est auxiliatus ei in bello.* 2.217
88. *Iuraui Dauid seruo meo, vsque in æternum præparabo semen tuum.* 3.p.2.249
90. *Angelis suis Deus mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis.* 1.49
92. *Testimonia tua credibilia facta sunt nimis.* 3.p.1.493.
93. *Beatus homo quem tu erudieris domine.* 3.p.1.98.345
94. *Hodie si vocem meam audieritis, nolite obdurare corda vestra.* 2.194. 3.p.1.134.135
98. *Moyses & Aaron in sacerdotibus eius, & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius, &c.* 1.104.117
98. *Iustitiam & iudicium in Iacob tu fecisti, exaltate Dominum Deum nostrum.* 3.p.2.165
99. *Ipse fecit nos, & non ipsi nos.* 3.p.1.537

101. *Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.* 2. 378.
101. *Dominus de cœlo in terram aspexit.* 2. 414
102. *Qui coronat te in misericordia & miserationibus.* 3. p. 2. 408
104. *Conuertit cor eorum ut odirent populum eius.* 2. 216. 219
106. *Misit verbum suum & sanauit eos.* 3. p. 2. 111
108. *In memoriã redeat iniquitas patrum eius.* 2. 354
109. *Sede à dextris meis.* 2. 282
110. *Opera domini exquisita in omnes voluntates eius.* 2. 236. 238
110. *Timor domini initium sapientiæ.* 3. p. 2. 55
111. *Potens in terra erit semen eius.* 3. p. 2. 341
111. *Dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in seculum seculi.* 3. p. 2. 378
113. *Cœlum cœli domino terram autem dedit filiis hominum.* 2. 593
114. *Circumdederunt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me.* 2. 105
114. *Conuertere anima mea in requiem tuam.* 2. 383
118. *Fac cum seruo tuo secundùm misericordiam tuã.* 2. 105
118. *Beati immaculati in via, qui ambulant in lege domini.* 2. 108
118. *Inclina cor meum Deus in testimonia tua, & non in auaritiam.* 2. 216. 3. p. 1. 475
118. *Viuet anima mea, & laudabit te.* 2. 346
118. *Priusquam humiliarer ego deliqui.* 2. 383
118. *Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ.* 2. 562
118. Mi-

118. *Misericordia domini plena est terra.* 3. p. 1. 620
118. *Da mihi intellectum & scrutabor legem tuam.* 3. p. 1. 347
118. *Feci iustitiam & iudicium.* 3. p. 1. 65. 558. 3. p. 2. 5
118. *Principium verborum tuorum veritas.* 3. p. 2. 83
118. *Amputa opprobrium meum quod suspicatus sum.* 3. p. 2. 225
118. *Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.* 3. p. 2. 346
118. *Latum mandatum tuum nimis.* 3. p. 2. 350
120. *Dominus custodiat te ab omni malo.* 1. 49
138. *Mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est & non potero ad eam.* 3. p. 1. 330
140. *Non declines cor meum in verba malitiæ.* 2. 216
141. *Educ de custodia animam meam.* 2. 383
141. *In veritate tua exaudi me in tua iustitia. Et non intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.* 3. p. 2. 380
142. *Anima mea sicut terra sine aqua tibi.* 3. p. 1. 503
143. *Redemisti seruum tuum de gladio maligno.* 2. 423.
144. *Et iustitia tua exultauit me.* 3. p. 1. 42

Prouerbia Salomonis.

1. *Timor domini est initium sapientiæ.* 3. p. 2. 55
2. *Lætantur cum malè fecerint, et exultant in rebus pessimis.* 2. 618
3. *Sapientia dicitur lignum vitæ.* 1. 54

4. *Iustorum semita quasi lux splendens procedit & crescit vsq; ad perfectum diem.* 3. p. 2. 291
8. *Praeparatur voluntas à Domino, id est, hauriet salutem à Domino.* 3. p. 1. 118. 3. p. 1. 503. 506
14. *Errant qui operantur malum.* 2. 203. 231
15. *Sacrificium impiorum abominatio.* 3. p. 1. 379
16. *Omnia propter semetipsum operatus est Dominus, impium quoq; ad diem malum.* 2. 207. 208
16. *Cor hominis cogitat viam suam, & Dominus dirigit gressus eius.* 3. p. 1. 309
16. *Hominis est praeparare animam, et domini gubernare linguam.* 3. p. 1. 506
20. *Quis potest dicere mundum est cor meum, purus sum à peccato.* 3. p. 2. 211. 227. 251
21. *Cor regis in manu Domini, quocunq; voluerit inclinabit illud.* 3. p. 1. 309. 313
24. *Septies in die cadet iustus & resurget.* 2. 104. 106. 3. p. 2. 381

Ecclesiastes.

2. *Feci mihi hortos & pomaria. In hebraeo hortos & paradysos.* 1. 58
3. *Quis nouit vtrum spiritus filiorum Adam ascendat sursum, & spiritus iumentorum descendat deorsum?* 3. p. 2. 214
7. *Creauit Deus initio hominem rectum.* 1. 8. 41. 43. 2. 197. 630
7. *Considera opera Dei, quod nemo potest corrigere, quem Deus despexerit.* 2. 225. 3. p. 1. 132.

7. Non

7. *Non eſt homo iuſtus, qui faciat bonum & non peccet.* 3.p.2.381

9. *Sunt iuſti atq; ſapientes, & opera eorum in manu Dei. Et tamen neſcit homo vtrum odio vel amore dignus ſit, ſed omnia in futurum ſeruantur incerta.* 3.p.2.212.227

11. *Vbicunq; ceciderit lignum, ſiue ad auſtrum, ſiue ad aquilonem, ibi erit.* 2.582

12. *Spiritus redeat ad Deum, qui dedit illum.* 2.389

Cantica Canticorum.

2. *Sicut lilium inter ſpinas, ſic amica mea inter filias.* 2.411

4. *Emiſsiones tuæ paradyſus malorum punicorum cum pomorum fructibus.* 1.85

4. *Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te.* 2.110.411.413

4. *Hortus concluſus, ſoror mea ſponſa, hortus concluſus, fons ſignatus.* 2.411

4. *Lampades eius lampades ignis atque flammarum.* 3.p.1.504

6. *Per vnicam columbam intelligitur B. Maria virgo.* 2.326

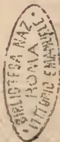
8. *Aquæ multæ non potuerunt extinguere caritatē, neq; flumina obruent illam.* 3.p.2.285

Sapientia.

1. *Deus mortem non fecit.* 1.48.2.222

2. *Fecit Deus hominem inexterminabilem.* 1.9

2. *Inuidiâ diaboli mors intrauit in orbem terrarum.* 1.48.2.274

4. *Raptus est, ne malitia mutaret intellectum illius, aut ne fictio deciperet animam eius.* 3.p.1.118

5. *Quomodo pugnat cum Deo orbis terrarum contra insensatos.* 633

6. *Æqualiter est illi cura de omnibus.* 3.p.1.118

8. *Quomodo Deus disponit omnia suauiter.* 3.p.1.298.

8. *Vt sciui quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det & hoc ipsum erat sapientia, scire cuius erat hoc donum, adij dominum & deprecatus sum.* 3.p.1.355.363

9. *Corpus quod corrumpitur aggrauat animam.* 2.383.385

9. *Mitte illam de cœlis sanctis tuis, vt mecum sit, & mecum laboret.* 3.p.1.526

10. *Hæc illum qui primus factus est Patrem orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit et eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtutem continendi omnia.* 2.312

11. *Nihil odisti eorum quæ fecisti.* 2.189.234.3.p.1.125

11. *Dissimulat Deus peccata hominum propter pœnitentiam.* 2.228.3.p.1.125

12. *Cum ergo sis iustus, iustè omnia disponas, ipsum quoq; qui non debet puniri, condemnare exterũ æstimas à tua virtute.* 2.355

12. *Quis stabit contra iustitiam tuam, aut quis tibi imputabit, si perierint nationes, quas tu fecisti?* 3.p.1.123

13. *Si tantum potuerunt scire, vt possent æstimare seculum,*

lum, quomodo huius dominum non facilius inuenerunt? 3.p.1.277

13. *A magnitudine speciei & creaturæ cognoscibiliter poterit horum creator videri.* 3.p.1.282

14. *Odio est Deo impius & impietas eius.* 2.189.536

14. *Creaturæ dantur in muscipulam pedibus insipientum.* 2.228.295

16. *Omnia transfigurata omnium nutrici gratiæ tuæ deseruiebant.* 3.p.1.42

Ecclesiasticus.

Liber hic fuit olim dubiæ fidei. 3.p.1.435

Nunc de eo dubitare nefas est. 3.p.1.435

2. *Nullus sperauit in domino, & confusus est.* 3.p.2.110

5. *De propitiato peccato noli esse sine metu, neq; adiicias peccatum super peccatum, & ne dicas miseratio Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserebitur.* 3.p.2.216

10. *Initium superbiæ hominis apostatare à Deo, quoniam ab eo qui fecit eum recessit cor eius.* 2.278.279

10. *Initium omnis peccati superbia.* 2.278.281.285

12. *Da iusto & ne receperis peccatorem, prohibe panes illi dare.* 3.p.3.254

15. *Nemini mandauit impiè agere.* 2.190

15. *Non dicas per Deum abest. Quæ enim odit ne feceris. Non dicas ille me implanauit, non enim necessaria sunt ei homines impij.* 2.191.202.269. 3.p.1.136.436

15. *Deus reliquit hominem in manu consilij sui, adiecit mandata & praecepta. Si volueris mandata seruare, apposuit tibi ignem et aquam, &c. Ante hominem vita & mors, bonum & malum, quod placuerit, &c.* 3.p.1.211.226.297.432.435

15. *Si volueris mandata seruare, conseruabunt te.* 3.p.1.359.436

17. *Secundùm se vestiuit illum virtute.* 1.8.27

18. *Post concupiscentias tuas non eas.* 2.503

18. *Non impediaris orare semper, & ne veteris vsque ad mortem iustificari.* 3.p.2.377

19. *Qui spernit modica paulatim decidet.* 2.152

19. *Vinum & mulieres faciunt apostatare sapientes.* 2.229

19. *Qui cito credit leuis est corde.* 3.p.1.486

20. *Munera excœcant oculos sapientum.* 2.229

21. *Fili peccasti, ne adiicias iterum, sed & de pristinis deprecare, vt dimittantur.* 3.p.2.216

24. *Qui adimplet quasi phison sapientiam, & sicut Tygris in diebus nouorum. Qui adimplet quasi Ephrates sensum, qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis, qui mittit disciplinam sicut lucem, & assistens quasi Geon in die vindemiae.* 2.633

25. *A muliere initium peccati, & per illam morimur omnes.* 2.265.301.360.403

29. *Fœnerare proximo tuo in tempore necessitatis illius.* 3.p.3.240

31. *Qui potuit transgredi, & non est transgressus, facere*

cere mala & non fecit, ideo stabilita sunt bona illius. 3.p.1.437

40. *Graue iugum super filios Adæ, à die exitus de ventre matris eorum vsque in diem sepulturæ in matrem omnium.* 1.8

44. *Henoch placuit Deo, & translatus est in paradysum, vt det gentibus pœnitentiam.* 1.66

Isaias.

1. *Incensum abominatio est mihi, & solennitates vestras odit anima mea.* 3.p.1.379

1. *Benè agite ac malè si potestis.* 3.p.1.474

5. *Quid est quod vltra debui facere vineæ meæ, & non feci ei? An quod exspectaui vt faceret vuas, & fecit labruscas?* 3.p.1.90.91.426

6. *Excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorũ.* 2.223.226.231

8. *Dominum exercituum ipsum sanctificate, ipse pauor vester, & ipse terror vester, & erit vobis in sanctificationem, in lapidem autem offensionis, & in petram scandali duabus domibus Israël, in laqueum & in ruinam habitantibus in Hierusalem, & offendent ex eis plurimi, & cadent, & conterentur, & irretientur, & capientur.* 2.234

10. *Sennacherib dicitur serra in manu Domini, item virga furoris, & baculus iræ eius.* 2.215.217.3.p.1.326

26. *Omnia opera nostra operatus es in nobis Domine.* 3.p.1.310

26. *Mu-*

26. *Murus & antemurale ponetur in ea.* 3.p.2.339
28. *Ecce mittam in Syon lapidem angularem, probatum, electum, &c.* 2.235
53. *Si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum.* 2.355
53. *In scientia iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit.* 3.p.2.132. *& sequentib.*
54. *Erunt omnes docibiles Dei.* 3.p.1.97.165
55. *Venite, emite absq; argento, & absq; vlla commutatione vinum & lac.* 3.p.2.409
56. *Domus mea domus orationis vocabitur.* 3.p.3 68
57. *Flatum omnem ego feci.* 2.389
58. *Numquid tale est ieiunium quod elegi, affligere hominem per diem animam suam.* 3.p.3.162
60. *Ecce tenebræ operient terram, & caligo populos.* 3.p.1.381
62. *Super muros tuos Hierusalem constitui custodes, tota die & nocte in perpetuum non tacebunt.* 3.p.3.114
63. *Quare errare nos fecisti de viis tuis, indurasti cor nostrum ne timeremus te.* 2.223
64. *Ecce tu iratus es & peccauimus.* 3.p.2.382
64. *Facti sumus vt immundi omnes nos, & tanquam pannus menstruatæ, omnes iustitiæ nostræ.* 2.340. 3.p.2.381
65. *Inuentus sum à non quærentibus me, palam apparui his qui me non interrogabant.* 3.p.1.116.497
66. *Qui immolat bouem quasi qui interficit virum.* 3.p.1.379

Iere-

Ieremias.

2. *Quid tibi vis in via Ægypti, vt bibas aquam turbidam.* 1.63

2. *Dicitur homini: à seculo confregisti iugum meū, rupisti vincula, dixisti non seruiam.* 2.279

7. *Loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient te.* 3.p.1.428

17. *Prauum est cor hominis.* 2.510.381

19. *Ædificauerunt excelsa Baalim, quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum.* 2.191

20. *Seduxisti me domine, & seductus sum.* 2.223.230

20. *Maledicta dies in qua natus sum.* 2.356

23. *Et hoc est nomen quod vocabunt eum Dominus iustitia nostra.* 3.p.2.174

26. *Forsitan audient & conuertentur.* 3.p.1.303

31. *In diebus illis non dicent patres manducauerunt vuam acerbam, et dentes filiorum obstupuerunt. Sed vnusquisque in suo peccato morietur, &c.* 2.357

50. *Rex Babylonis malleus vniuersæ terræ.* 2.215

51. *Excitauit Dominus spiritum Regum Medorum: quoniam cogitatio est contra Babel.* 2.215

Threni.

2. *Initium vigiliarum quid significet.* 3.p.3.72

4. *Completa est iniquitas tua filia Syon, non addet vltra Dominus vt transmigret te.* 2.497

5. *Conuerte nos Domine & conuertemur.* 3.p.1.502

Ezechiel.

12. *Rex Babylonis rete Dei ad capiendos Israelitas.* 2.216

18. *Tu signaculum similitudinis.* 1.6
18. *Hic iustus est, vita viuat.* 2.103
18. *Si auerterit se iustus à iustitia sua, et fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari solet impius, nunquid viuet?* 2.103.178.3.p.1.475
18. *Anima quæ peccauerit, ipsa morietur.* 2.139.140.193.330.354.355
18. *Numquid voluntatis meæ est mors impij dicit dominus.* 2.190
18. *Filius non portabit iniquitatem patris.* 2.355.357
18. *Facite vobis cor nouum & spiritum nouum.* 3.p.1.475.536
18. *Ipse animam suam viuificabit.* 3.p.1.538
27. *Charan & Chene, & Eden negotiatores tui.* 1.66
28. *In delitiis paradysi fuisti.* 1.59
36. *Auferam à vobis cor lapideum & dabo vobis cor carneum, Spiritum meum ponam in medio vestri, & faciam vt in præceptis meis ambuletis.* 3.p.1.92.475.502.535
36. *Non propter vos faciam, domus Israel, sed propter nomen meum sanctum, quod polluistis in gentibus.* 3.p.1.502

Daniel.

3. *Potens est Deus, nos de manibus tuis, o rex, liberare; quod si noluerit, statuam tamen quam fecisti non adorabimus.* 3.p.1.262
6. *Tribus temporibus in die flectebant genua, et adorabant, confitebanturq; coram Deo.* 3.p.3.83.84

10. *Die*

10. *Die autem vicesima & quarta mensis primi eram iuxta fluuium magnum qui est Tigris.* 55

12. *Multi ex iis qui dormiunt in terra puluere, euigilabunt, alij in vitã æternam, alij in opprobriũ.* 2.588

12. *Qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt sicut stellæ in perpetuas æternitates.* 3.p.2.131

13. *Species decepit te, & concupiscentia subuertit cor tuum.* 2.297

Osee.

2. *Sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & miserationibus, & sponsabo te mihi fide.* 3.p.2.113

4. *Quomodo Sacerdotes comedunt peccata populi?* 2.499

8. *Ipsi regnauerunt, & non ex me principes extiterunt, & non cognoui.* 2.221.222

13. *Perditio tua ex te Israel, tantummodo in me auxilium tuum.* 2.192.193.245

Ioel.

2. *Quis scit si conuertatur, & ignoscat Deus, & relinquat post se benedictionem.* 3.p.1.123.3.p.2.224

2. *Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra.* 3.p.3.162

Ionas.

3. *Quis scit si conuertatur & ignoscat Deus.* 3.p.2.224. & seq.

4. Quo-

4. *Quomodo fuerint in Niniue plusquam centum viginti millia hominum qui ignorabant quid esset inter dextram & sinistram, &c.* 2.463

Habacuc.

1. *Mundi sunt oculi tui, ne videant malum, & respicere ad iniquitatem non poteris.* 2.189
2. *Iustus ex fide viuit.* 3.p.2.74.100.145

Zacharias.

1. *Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos.* 3.p. 1.506
3. *Auferte vestimenta sordida ab eo, et dixit ad eum, ecce abstuli à te iniquitatem tuam.* 2.340
9. *Ecce Rex tuus venit tibi.* 3.p.2.258
14. *Hoc erit præceptum Ægypti.* 2.497

Liber secundus Machabæorum.

7. *Nescio qualiter in vtero meo apparuistis, neque enim ego spiritum & animam donaui vobis, & vitam, &c.* 2.341
7. *Filij nouem mensibus in vteris matrum gestantur.* 2.418

EX

EX NOVO TESTAMENTO.

Matthæus.

CAP.
1. *Quod in ea natũ est, de Spiritu sancto est.* 2.427
3. *Cuius ventilabrum in manu eius, & permundabit aream suam, & congregabit triticum in horreũ suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.* 2.599
3. *Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excindetur & in ignem mittetur.* 2.599
3. *Potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ.* 3.p.1.263
5. *Estote perfecti, sicut pater vester cœlestis perfectus est.* 2.107.108
5. *Qui dixerit fratri suo fatue, reus erit gehennæ ignis.* 2.121.123
5. *Qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio, qui dixerit raca, reus erit concilio, &c.* 2.123.124.144.148.& sequent.
5. *Qui viderit mulierem, ad concupiscendam eam, iam mœchatus est eam in corde suo.* 2.129.132.142.143.471.485.495
5. *Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis, minimus vocabitur in regno cœlorum.* 2.139.142, & sequent.

5. *Non veni legem ſoluere, ſed adimplere.* 2.142.3.p.2.331
5. *Herodes celebrat diem ſuum natalem.* 2.356
5. *Qui Solẽ oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper iuſtos & iniuſtos.* 3.p.1.226
5. *Si ſalutaueritis fratres veſtros tantum, quid amplius facitis, nonne & Ethnici hoc faciunt? eſtote ergo vos perfecti.* 3.p.1.371
5. *Niſi abundauerit iuſtitia veſtra pluſquam Scribarum et Phariſæorum, non intrabitis in regnũ cœlorum.* 3.p.2.268.239
5. *Explicatur ſermo Domini in monte.* 3.p.2.311
5. *Iota vnum aut vnus Apex non prateribit à lege, donec omnia fiant.* 3.p.2.360
5. *Non exibis inde, donec reddas nouiſſimum quadrantem.* 2.132.3.p.2.473
6. *Dimitte nobis debita noſtra.* 2.92.104.117.118.130.133.149.157.488.489.532.3.p.2.185.3.p.2.384
6. *Si enim remiſeritis hominibus peccata eorum, dimittet & vobis Pater veſter cœleſtis delicta veſtra.* 2.156
6. *Et ne nos inducas in tentationem.* 2.216.218.227
6. *Tota ferè oratio dominica explicatur.* 2.511.3.p.2.384
6. *Sanctificetur nomen tuum, adueniat regnum tuum, &c.* 3.p.1.169.480.522.3.p.2.353
6. *Si oculus tuus ſimplex fuerit, totum corpus tuum lucidum erit.* 3.p.2.363

6. Pa-

6. *Pater noster qui es in cœlis: est præfatio & proœmium totius orationis dominicæ.* 3.p.3.21

6. *Tota oratio Dominica quoad singulas petitiones, & singula verò vocabula pulcherrimè explicatur.* 3.p.3.23

6. *Orantes intrent in cubiculum suum, & clauso ostio Patrem cœlestem in silentio orent.* 3.p.3.104.105

6. *Quid sit seruire Mammonæ.* 3.p.3.236

6. *Cum facis Eleemosynã, noli tuba canere, &c. Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.* 3.p.3.256

7. *Quid vides festucam in oculo fratris tui.* 2.132

7. *Si vos cum sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, &c.* 2.518.520.521

7. *Non potest arbor mala bonos fructus facere.* 3.p.1.219.383

7. *Erat docens sicut potestatem habens, nõ sicut Scribæ & Pharisæi.* 3.p.2.300

8. *Quid timidi estis modicæ fidei.* 3.p.2.44

9. *Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.* 3.p.2.57

9. *Cum auferetur ab eis sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus.* 3.p.3.126.141

9. *Nemo immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus, &c.* 3.p.3.142.143

10. *Timete eum qui potest animam & corpus perdere in gehennam.* 1.125

10. Quicunque dederit vni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ, non perdet mercedem suam. 2.146
10. Qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet. 3.p.2.457
11. Venite ad me omnes. 2.193.3.p.1.120.125
11. Iugum meum suaue est & onus meum leue. 2.495
11. Si in Tyro & Sydone facta fuissent virtutes, quæ factæ sunt in te, olim in cinere & cilicio pœnitentiam egissent. 2.250.3.p.1.174
11. Quomodo à Christo vocati sunt Galilei. 3.p.1.106.174
11. Confiteor tibi pater, etc. Reuelasti ea paruulis, &c. 3.p.1.166
11. Omnes Prophetæ & lex vsque ad Ioannem prophetauerunt. 3.p.2.333
12. De omni verbo otioso, quod locuti fuerint homines reddent rationem in die iudicij. 2.129
13. Incrassatum est cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos clauserunt, ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos. 2.224
13. Sic erit in consummatione seculi, exibunt angeli, & separabunt malos, &c. 2.600
13. Explicatur parabola seminantis. 3.p.1.557
15. De corde exeunt cogitationes malæ, &c. 2.450.3.p.1.54
15. Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem non est datum. 3.p.1.117.145

15. Quod

15. *Quod intrat per os, non coinquinat hominem.* 3.p. 3.134
16. *Christus Petrum beatum appellauit.* 2.115
18. *Quæ dicunt, facite, secundùm autem opera illorum nolite facere.* 3.p.1.383
19. *Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo, & veni sequere me.* 2.107.3.p.1.425
19. *De matrimonio.* 2.307
19. *Facilius est camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum cœlorum.* 3.p. 1.263.3.p.3.249
19. *Si vis ad vitam ingredi, serua mādata.* 3.p.1.425. 3.p.2.269.3.p.3.246.248
19. *Omnis qui reliquerit patrem vel matrē, &c. propter me, centuplum accipiet & vitam æternam possidebit.* 3.p.2.457
20. *Voca operarios & redde illis mercedem.* 3.p.1. 178.522
20. *Denarius diurnus quam æqualitatem significet?* 3.p.2.290
20. *Quid significet murmur operariorum?* 3.p.2.291
20. *Vita æterna dicitur denarius diurnus.* 3.p.2.395. 418.467.472
22. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* 2.107.144.145
22. *Per vestem nuptialem intelligitur caritas.* 3.p.2. 69.73
22. *Amice quomodo huc intrasti.* 3.p.2.341

23. *Duces cæci excolantes culicem, camelum autem glutientes.* 2.126

23. *Ierusalem Ierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti.* 3.p.1.91.427.443.527

24. *Quoniam abundabit iniquitas, refrigescet caritas multorum. Qui autem perseuerauerit vsque in finem hic saluus erit.* 3.p.2.289

25. *Ite maledicti in ignem æternum: Esuriui enim & non dedistis mihi manducare.* 2.121.129.524

25. *Quid intelligatur per dexteram & sinistram.* 2.583

25. *Non noui vos.* 3.p.1.175

25. *Distribuit vnicuique talenta secundum propriam virtutem.* 3.p.1.178

25. *Percipite regnum, esuriui enim & dedistis mihi manducare.* 3.p.1.178

25. *Per oleum intelliguntur opera misericordiæ.* 3.p.2.70

26. *Petrus fleuit amarè.* 2.115

26. *An putas, quia non possum rogare patrem meum, & exhibebit mihi modò plusquam duodecim legiones angelorum.* 3.p.1.263.264

Marcus.

1. *Domine si vis, potes me mundare.* 3.p.2.26

6. *Quid sit quarta vigilia noctis.* 3.p.3.72

10. *Solus Deus dicitur bonus.* 2.420

11. *Credite quia accipietis.* 3.p.2.43

13. *Vigilate ergo, nescitis enim quando Dominus veniat, serò, an media nocte, an galli cantu, an mane.* 3.p.3.72

14. *Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc à me.* 3.p.1.264

16. *Illi verò profecti, prædicauerunt vbiq; Domino cooperante.* 3.p.1.523

16. *Domino confirmante sermonem sequentibus signis.* 3.p.1.523

16. *Qui crediderit et baptizatus fuerit, saluus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur, &c. Signa autem eos, qui crediderint, &c.* 3.p.2.28.66

Lucas.

1. *Erant autem iusti ambo, incedentes in omnibus mandatis, et iustificationibus Domini sine querela.* 2.109.110.138

2. *Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israël.* 2.232.233

3. *Qui habet duas tunicas det non habenti, & qui habet escas, similiter faciat.* 3.p.3.236

4. *Imperauit Dominus febri et febris cessauit.* 2.445

6. *Quid vides festucam in oculo fratris tui, trabem autem quæ in oculo tuo est, non consideras.* 16.132

6. *Non potest arbor mala bonos fructus facere.* 3.p.1.382.& seq.

6. *Mensuram bonam, & confertam, & coagitatam, & superefluentem dabunt in sinus vestros.* 3.p.2.472

6. *Qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.* 3.p.2.473
7. *Fides tua te saluum fecit.* 3.p.2.84
7. *Propter hunc sermonem vade, exiit dæmonium à filia tua.* 3.p.2.84
8. *Crede tantum & salua erit.* 3.p.2.97
9. *Vermis eorum non morietur, & ignis non extinguetur.* 2.595
10. *De eo qui incidit in latrones, & spoliatus, & plagis impositis semiuiuus relictus est.* 1.27.3.p.2.306
10. *Descendens ab Hierusalem in Hiericho.* 2.355
10. *De legis perito.* 3.p.2.306
11. *Si oculus tuus fuerit nequam, totum corpus tuum tenebrosum erit.* 2.447
11. *Comparat Christus Sathanam forti armato custodienti atrium suum.* 2.580
11. *Petite & dabitur vobis, &c. Dabit spiritum bonum petentibus se.* 3.p.1.120
11. *Omnis qui petit accipit.* 3.p.2.110
11. *Si ergo corpus tuum lucidum fuerit, non habens aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris illuminabit te.* 3.p.2.363
11. *Quod superest, date Eleemosynam & omnia munda sunt vobis.* 3.p.3.224
12. *Dico tibi non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.* 2.126.132.133
12. *Seruus qui cognouit voluntatem Domini sui, & non præparauit, & non fecit secundum voluntatem*

tem eius, vapulabit multis, qui autem non cognouit & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omnis autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo. 2.134

12. *Quia complacuit Patri vestro dare vobis regnũ.* 3.p.1.156.183.187. 3.p.2.259

12. *Ignem veni mittere in terram.* 3.p.1.504

12. *Si venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit.* 3.p.3.72

12. *Stulte, hac nocte repetunt à te animam tuam, & quæ parasti cuius erunt?* 3.p.3.237

12. *Sic est omnis, qui thesaurizat, & non est in Deum diues.* 3.p.3.237

13. *Cum videritis Abraham, Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei.* 2.113

14. *Nisi quis renuntiauerit omnibus quæ possidet, non potest esse meus discipulus.* 3.p.3.248

14. *Qui non odit patrem & matrem, & filios, & vxorem, &c.* 3.p.3.248

15. *Quid per centesimam ouem aberrantem à grege, & dragmam perditam intelligitur?* 2.355

15. *Portio substantiæ data filio prodigo est liberum arbitrium.* 3.p.1.449.455

15. *Quanti Mercenarij, &c.* 3.p.2.429

16. *Lex & Prophetæ vsq; ad Ioannem.* 3.p.2.333

16. *Facite vobis amicos de Mammona iniquitatis, vt cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.* 3.p.3.230.249.254

16. *De diuite Epulone.* 3.p.3.237

17. *Si habueritis fidem ſicut granum ſinapis, dicetis huic arbori moro, eradicare, & tranſplantare in mare, & obediet vobis.* 3.p.2.66

17. *Cum feceritis hæc omnia, dicite, ſerui inutiles ſumus, quod debuimus facere, fecimus.* 3.p.2.410. 424.425

18. *Mortuus erat & reuixit.* 3.p.1.503

18. *Publicanus orat cum fide pro remiſſione peccatorum.* 3.p.1. 351. 3.p.2.183.230. 3.p.3. 165

18. *Gratias tibi ago Domine, quia non ſum ſicut cæteri homines, &c.* 3.p.2.27

18. *Omnis qui ſe humiliat exaltabitur.* 3.p.2.110. 183

18. *Fides tua te ſaluum fecit.* 3.p.2.339

18. *Oportet ſemper orare.* 3.p.3.10.65

19. *Venit filius hominis quærere, & ſaluũ facere quod perierat.* 3.p.1. 497

19. *De præmio fidelis ſerui qui lucratus erat decem mnas.* 3.p.2. 471

23. *Hodie mecum eris in paradyſo.* 1.58

Ioannes.

1. *Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil.* 2.254.437

1. *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.* 2. 342.456

1. *Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.* 2.383.382.3.p.1. 119.126.129

1. *Quotquot receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios*

lios Dei fieri. 3.p.1.119.528.3.p.2.53.113

1. Lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Item: In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. 3.p.1.283

1. Lex per Moysen data est, gratia & veritas per Iesum Christum facta est. 3.p.2.316

1. Vita æterna dicitur gratia pro gratia. 3.p.2.466

2. Soluite templum hoc, & ego in triduo readificabo illud. 2.33

3. Qui non credit in filium, ira Dei manet super eũ. 2.342.360.576

3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest intrare in regnum Dei. 2.352

3. Qui credit in filium, habet vitam æternam. 3.p.2.36.37.339

3. Vt omnis qui credit in eum, nõ pereat, sed habeat vitam æternam. 3.p.2.108

3. Qui facit veritatem, venit ad lucem vt manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. 3.p.2.233

4. Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. 3.p.1.52

4. Qui biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum, sed fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. 3.p.2.285.465

5. Quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis, & gloriam quæ à solo Deo est, non quæritis? 2.231

5. Pater meus vsq; modo operatur. 3.p.1.286.287

5. Est

5. *Est qui vos accuset Moyses, in quo vos speratis.* 3.p.3.17

6. *Omnis qui audiuit à patre, & didicit, venit ad me.* 3.p.1. 92.97.100.145.165.488.538

6. *Nemo potest ad me venire, nisi pater, qui misit me, traxerit illum.* 3.p.1.120.133.145.165. 488.502.546

6. *Vultis & vos abire?* 3.p.1.451.527

6. *Sunt quidam ex vobis qui non credunt, ipse enim sciebat, qui essent credentes, & quis eum traditurus esset.* 3.p.2.73

7. *Qui credit in me, flumina de ventre eius fluent aqua viua. Hoc autem dixit de spiritu, &c.* 3. p.1.52.& seq.

8. *Cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater eius.* 2.192

8. *Diabolus homicida est ab initio.* 2.269.274

8. *Qui facit peccatum, seruus est peccati.* 3.p.1. 476.

8. *Vos ex patre diabolo estis.* 2.451

8. *Si vos filius liberauerit, verè liberi estis.* 2.496

9. *Ego in iudicium veni, vt qui non vident, videant, & qui vident caci fiant.* 2.233

9. *Si essetis caci, non haberetis peccatum, nunc autem dicitis, quia videmus, peccatum ergo vestrũ manet.* 3.p.1.139.140

10. *Non rapiet eas quisquam de manu mea.* 3.p.1. 92.

10. *Ego sum pastor bonus, & cognosco oues meas.* 3. p.1.175

10. Alius

10. *Alias oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili, & illas oportet me adducere, & vocem meam audient.* 3. p. 1. 182

11. *De resurrectione Lazari.* 2. 34. 114

11. *Nonne 12. horæ sunt in die?* 3. p. 3. 72

12. *Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias, excæcauit oculos eorum, & indurauit cor eorum.* 2. 136. 225. 226. 231. 3. p. 1. 132. 487.

12. *Nunc princeps huius mundi eiicietur foras.* 2. 580.

12. *Cum tanta signa fecisset, non credebant in eum.* 3. p. 1. 487

12. *Veruntamen multi ex principibus credebant in eum, sed non confitebantur. Dilexerunt enim magis gloriam hominum quam gloriam Dei, &c.* 3. p. 2. 76. 77

13. *Dixit Christus sancto Petro: qui lotus est, non indiget, nisi vt pedes lauet. Et vos mundi estis, sed non omnes.* 2. 115. 117. 146

13. *Si non lauero te, non habebis partem mecum.* 2. 145. & seq.

13. *Quod facis, fac citius.* 2. 233

13. *Ego posui vos, vt eatis, & fructum afferatis, & fructus vester maneat.* 3. p. 1. 167

13. *In hoc cognoscent omnes, quod discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad inuicem.* 3. p. 2. 234

13. *Mandatum nouum do vobis.* 3. p. 2 322

14. *Vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, & in vobis erit. In illa die cognoscetis, quia*

ego

ego sum in Patre, & vos in me, & ego in vobis. 3.p.2.234

14. *Qui diligit me, sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum.* 3.p.2.378

15. *Excusationem non habent de peccato suo.* 2.226

15. *Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.* 3.p.1.156. 183

15. *Hoc est præceptum meum, vt diligatis inuicem.* 3.p.1.376

15. *Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructũ multum.* 3.p.1.384.386

15. *Sine me nihil potestis facere.* 3.p.1.386.418. 498.502

15. *Sicut palmes non potest à semetipso ferre fructum, nisi manserit in vite: ita & vos nisi in me manseritis.* 3.p.1.476

15. *Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollet eum.* 3.p.2.289

21. *Cum senueris alius cinget te, & ducet quo tu non vis: hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus erat Deum.* 2.114

Acta Apostolorum.

2. *Hunc definito consilio, & præscientia Dei traditum, per manus iniquorum affligentes interemistis.* 2.204

4. *Conuenerunt verè in ciuitate ista aduersus sanctũ puerum tuum Iesum quem vnxisti, Herodes & Pontius Pilatus cum gentibus & populis Israël, facere quæ manus tua & consilium tuum decreuerunt fieri.* 2.204

5. *Nonne manens tibi manebat? & venundatum erat in tua potestate.* 3. p. 1. 296
7. *Vos semper spiritui sancto resistitis.* 3. p. 1. 91. 527
8. *Nondum Spiritus sanctus in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu.* 3. p. 2. 116
10. *De Eleemosynis & oratione Cornelij.* 3. p. 1. 509
10. *Remissionem peccatorum accipere omnes qui credunt in eum.* 3. p. 2. 109
13. *Suscitauit illis Dauid Regem, cui testimoniũ perhibens dixit, inueni Dauid filium Iesse virum secundùm cor meum.* 2. 113
13. *Cur ex multis audientibus verbum Dei, alij conuertuntur, alij non?* 3. p. 1. 167
13. *In hoc omnis qui credit iustificatur.* 3. p. 2. 109
13. *Per hunc annuntiatur vobis remissio peccatorum, ab omnibus à quibus non potuistis in lge Moysis iustificari. In hoc omnis qui credit iustificatur.* 3. p. 2. 181
15. *Fide purificans corda eorum.* 3. p. 2. 83
15. *Quid tentatis imponere iugum super ceruices discipulorum, quòd nec nos, nec patres nostri portare potuimus.* 3. p. 2. 355. 356
16. *Transeuntes autem Phrygiæ & Galatiæ regionem, vetati sunt à Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia. Cum venissent autem in Mysiam, tentabant ire in Bethinyam, & non permisit eos Spiritus Iesu.* 2. 239. 3. p. 1. 145
16. *Aperuit Dominus eius cor intendere his, quæ dicebantur à Paulo.* 3. p. 1. 166

17. Quærere Deum, si forte attrectent eum, aut inueniant, quamuis non longè sit ab vnoquoque nostrum. 3. p. 1. 278
17. In ipso viuimus, mouemur, & sumus. 3. p. 1. 285
22. Ablue peccata tua inuocato nomine ipsius. 3. p. 1. 352.
26. Paulus mittitur ad gentes & populos, vt aperiat oculos eorum, & conuertantur de tenebris ad lucem, & de potestate sathanæ ad Deum. 2. 580.
27. Incipiebat enim periculosa esse nauigatio, quia ieiunium iam præterierat. 3. p. 3. 199

Epist. ad Romanos.

In epist. ad Romanos refutãtur duo Iudaizantium errores. 3. p. 2. 358
1. Sicut non probauerunt, Deum habere in notitia, tradidit illos in reprobum sensum. Item: Quia commutauerunt veritatem Dei in mendacium, & coluerunt, ac seruierũt creaturæ potius quam creatori: propterea tradidit illos Deus in paßiones ignominiæ. 2. 223. 227. 238. 241
1. Nolo autem vos ignorare fratres, quia sæpe proposui venire ad vos, & prohibitus sum vsque adhuc. 2. 239
1. Christus prædestinatus est filius Dei in virtute. 3. p. 1. 172
1. Reuelatur ira Dei de cœlo super omnem impietatem, & iniustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniustitia detinent, quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis

illis manifestauit. Inuisibilia enim ipsius à creatura mundi per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur. Sempiterna quoq; eius virtus, & diuinitas, ita vt sint inexcusabiles, quia cũ cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt. 3. p.1. 278. 279. 281. 283. 338

1. *Euangelium virtus Dei est in salutem omni credenti, quia reuelatur in eo Dei iustitia ex fide in fidem.* 3. p.2. 100. 109

2. *Gentes quæ legem non habent, naturaliter quæ legis sunt faciunt.* .2. 20. 456. 457. 3. p.1. 339. 341. 343. 359. 371. 374

2. *Quomodo patientia Dei homines indurat.* 2. 228.

2. *Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt.* 2. 361.

2. *Factores legis iustificabuntur.* 3. p.2. 191

3. *Non sunt facienda mala vt bona eueniant.* 2. 175. 155. 237. 253. 269

3. *Numquid iniquus est Deus? absit. Alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum?* 2. 189

3. *Omnes peccauerunt, & egent gloria Dei.* 2. 342

3. *Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem quæ est in Christo Iesu.* 3. p.1. 634. 44. 134

3. *Exclusa est gloriatio tua. Per quam legem? factorum? non, sed per legem fidei.* 3. p.2. 76. 89. 93. 413.

3. *Arbitramur hominem iustificari per fidem sine operibus.* 3. p.2. 80. 91. 92. 108. 117. 340

3. *Vnus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & praeputium per fidem.* 3.p.2.80

4. *Ubi non est lex, nec praeuaricatio esse potest.* 2.265.266.361

4. *Lex circumcisionis signaculum iustitiae fidei.* 2.267

4. *Non infirmatus est fide, nec considerauit corpus suum emortuum, & emortuam vuluam Sare, in repromissione etiam Dei non haesitauit diffidentia, sed confortatus est fide, dans gloriam Deo, plenissimè sciens, quia quacunque promisit Deus, potens est & facere. Ideo & reputatum est ei ad iustitiam.* 3.p.2.19.43.46.85.159

4. *Ideo ex fide, vt secundùm gratiam firma sit promissio.* 3.p.2.45

4. *Credenti in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam.* 3.p.2.82

4. *Ei qui operatur, merces imputatur secundùm debitum, non secundùm gratiam.* 3.p.2.92

4. *Si Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum.* 3.p.2.93

4. *Qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.* 3.p.2.151

4. *Beati quorum remissae sunt iniquitates, & quorũ tecta sunt peccata, beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum.* 3.p.2.169

5. *Per vnum hominem peccatum in hunc mundum*

intra-

intrauit, & per peccatum mors. 1. 48. 2. 112. 265. 327. 333. 339. 350. 359. 375. 402. 493

5. *Vbi abundauit delictum, superabundauit & gratia.* 272

5. *Non sicut delictum ita & donum.* 272

5. *Sicut per inobedientiam vnius hominis peccatores constituti sunt multi, ita per obedientiam vnius hominis iusti constituentur multi.* 2. 279. 302. 338. 358. 431. 496. 589. 52. 3. p. 1. 52

5. *Per vnius hominis delictum peccatum in mundum intrauit, in quo omnes peccauerunt.* 2. 279. 362. 376. 400. 418. 560

5. *Ferè totum caput quintum ad Romanos explicatur à columna* 2. 327. *vsque ad* 2. 339

5. *Christus secundùm tempus pro impiis mortuus est.* 2. 355

5. *Quomodo gratia Dei per Christum abundauit in plures, quam peccatum abundauerit per Adam.* 2. 355. 359

5. *Vsque ad legem peccatum erat in mundo. Peccatum autem non imputabatur, cum lex non esset.* 2. 363. 364

5. *Adam quomodò forma futuri.* 2. 284. 305.

5. *Iudicium quidem ex vno in omnes homines in condemnationem, gratia verò ex multis delictis in iustificationem.* 2. 304. 186. 589

5. *Per vnius iustitiam in omnes homines in iustificatione vitæ.* 2.589
5. *Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.* 3.p.1.59.77.511. 3.p.2.136
5. *Legem datam esse, vt peccatũ superabundet, quomodo intelligendum?* 3.p.1.423
5. *Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus ad* Deũ. 3.p.2.80
5. *Sicut regnauit peccatum in mortem, ita & gratia regnet per iustitiam in vitam æternam.* 3.p.2.152.
6. *Non estis sub lege, sed sub gratia.* 2.267. 3.p.2.330.
6. *Vt in nouitate vitæ ambulet.* 2.352
6. *Mori peccato, vt resurgamus iustitiæ.* 2.353
6. *Stipendium peccati mors.* 1.48. 2.126.139.140.265.330.355.44. 3.p.2.336
6. *Vetus homo noster crucifixus est, vt destruatur corpus peccati.* 2.445.446.447
6. *Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, ad obediendum concupiscentiis eis.* 2.445.447.491.498.513.537
6. *Quid intelligatur per corpus peccati.* 447
6. *Gratia Dei vita æterna.* 2.452.44. 3.p.1.411.
6. *Liberati à peccato, serui facti estis iustitiæ.* 3.p.1.209.
6. *Neq; exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato, sed exhibete vos Deo, tanquam ex mor-*

mortuis viuentes, & membra vestra arma iustitiæ Deo. 3.p.2.152
6. *Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel.* 3.p.2.177
6. *Exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem.* 3.p.2.378
7. *Iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.* 1.8.2.437.477.478.491
7. *Infœlix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* 1.8.2.39.40.383.478.507.622.
7. *Sentio aliam legem in membris meis.* 1.32.34.42.2.438.478.479.498.506.627
7. *Quare leges in tabulis scribuntur?* 2.267
7. *Peccatum per mandatum seduxit me, & per illud occidit.* 2.297
7. *Absq; lege peccatum mortuum erat.* 2.363
7. *Scio quod nō habitet in me, hoc est in carne mea, bonum. Non enim quod volo bonum hoc ago, sed quod odi malum hoc facio.* 2.438.478.482.505.498.3.p.1.483.551
7. *Peccatum operatum est in me omnem concupiscentiam.* 2.448.500
7. *Quid ergo lex peccatum est? absit.* 2.449.450.498.499
7. *Lex dicitur mors.* 498
7. *Peccatum non cognoui nisi per legem. Nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret, non concupisces.* 2.499

7. *Scio enim quia lex ſpiritualis eſt, ego autem carnalis ſum, venundatus ſub peccato.* 2. 501. 503. 504.

7. *Quod odi facio, & mente ſeruio legi Dei.* 2. 501

7. *Inuenio igitur legem, volenti mihi facere bonum, quoniam malum mihi adiacet.* 2. 505. 628

7. *Velle adiacet mihi, perficere autem bonum non inuenio.* 2. 507. 3. p. 1. 508. 3. p. 2. 359

7. *Omnia cooperantur in bonum his, qui ſecundùm propoſitum vocati ſunt ſancti.* 3. p. 1. 97

7. *Libertas à peccato explicatur ſimilitudine mulieris, liberatæ à ſeruitute viri morte intercedente.* 3. p. 2. 328

7. *Vt fructificemus Deo. Et poſtea: vt fructificaremus morti.* 3. p. 2. 329

8. *Si autem Chriſtus in vobis eſt, corpus quidem mortuum eſt propter peccatum, &c.* 1. 48. 2. 265. 421

8. *Exſpectamus redemptionem corporis noſtri.* 2. 371. 478

8. *Nihil ergo damnationis eſt iis, qui ſunt in Chriſto Ieſu.* 2. 480. 481. 489. 502. 507. 3. p. 2. 346

8. *Et nos primitias ſpiritus habentes, intra nos ingemiſcimus adoptionem exſpectantes, redemptionem corporis noſtri.* 2. 503

8. *Sapientia carnis inimica eſt Deo.* 2. 508

8. *Vanitati creatura ſubiecta eſt non volens.* 2. 617

8. *Quos prædeſtinauit, hos et vocauit, quos vocauit,* hos

hos & iustificauit. 3.p.1.45.92.97.3.p.2.
154.287

8. *Qui spiritu Dei agũtur, hi sunt filij Dei.* 3.p.1.59

8. *Vt conformes efficiamur imagini filij Dei.* 3.p.1.
172. 3.p.2.8

8. *Quos præsciuit, & prædestinauit conformes fieri
imaginis filij sui.* 3.p.1.175.187. 3.p.3.117

8. *Tunc & ipsa creatura liberabitur à seruitute cor-
ruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei.* 3.
p.1.209

8. *Quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur
per carnem, Deus filium suum misit in similitu-
dinem carnis peccati, & de peccato damnauit
peccatum, vt iustificatio legis impleretur in no-
bis.* 3.p.1.277.3.p.2.176

8. *Lex diuina quomodo lex mortis & peccati?* 3.
p.1.354

8. *Ipse spiritus postulat pro nobis gemitibus inenar-
rabilibus.* 3.p.3.55

8. *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bo-
num.* 3.p.1.523. 3.p.2.237

8. *Spiritus adiuuat infirmitatem nostram.* 3.p.1.
526

8. *Spiritus viuit propter iustificationem.* 3.p.2.53

8. *Accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo
clamamus Abba pater. Ipse enim spiritus testi-
monium reddit spiritui nostro, quod sumus filij
Dei.* 3.p.2.237 244

8. *Certus sum, quia neque mors, neque vita pote-
rit nos separare à caritate Dei.* 3.p.2.238.[illegible]

8. *Si tamen compatimur vt & conglorificemur. Existimo enim quia non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam.* 3.p.2.336. 403.412.448.472

8. *Lex spiritus vita liberauit me à lege peccati & mortis.* 3.p.2.353

9. *Nunquid iniquitas apud Deum? absit.* 2.189. 211. 216

9. *An non habet potestatem figulus facere aliud vas in honorem, aliud in contumeliam?* 2.207. 209. 176

9. *In hoc ipsum excitaui te, vt ostendam in te virtutem meam.* 2.207.213

9. *O homo, tu quis es, qui respõdeas Deo? Nunquid dicit figmentum ei qui se finxit, quare sic me fecisti?* 2.207.213.270. 3.p.1.158

9. *Si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patiẽtia vasa ira apta in interitum, vt ostenderet diuitias gloria sua in vasa misericordia, qua praparauit in gloriam.* 2. 210.214.243. 3.p.1.122

9. *Cur Deus vnius miseretur non alterius, Iacob dilexit, Esau odio habuit antequam quidquam mali vel boni egerant, non est ratio nisi voluntas Dei.* 2.213. 3.p.1. 158.188.194.195

9. *Cuius vult miseretur, & quem vult indurat.* 2. 216.220.223.227.244.252. 3.p.1.194

9. *Ecce ponam in Syon lapidem offensionis, & petram scandali.* 2. 232.233.234

9. Non

9. *Non volentis, neque currentis, sed miserentis Dei est.* 3.p.1.167

9. *Vt secundùm electionem propositum Dei maneret.* 3.p.1.187.188

9. *Iacob dilexi, Esau odio habui.* 3.p.1.157.187.188. 194

9. *Gentes quæ non sectabantur iustitiam, apprehenderunt iustitiam. Iustitiam autem quæ ex fide est, &c.* 3.p.2.90

10. *Fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.* 3.p.1.66

10. *Quæ ex fide est iustitia, sic dicit, ne dixeris in corde tuo, quis ascendet in cœlum, id est, Christum deducere? aut quis descendet in abyssum, id est, Christũ à mortuis reuocare? sed quid dicit? prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo, hoc est verbum fidei, quod prædicamus: quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, &c.* 3.p.1.358.& *sequentib.*

10. *Quicunq; inuocauerit nomen Domini saluus erit. Sed quomodo inuocabunt in quem non crediderunt? quomodo credent sine prædicante? quomodo prædicabunt nisi mittantur?* 3.p.2.53.85.110

10. *Ignorantes Dei iustitiã, & suam quærentes statuere, iustitiæ Dei non sunt subiecti.* 3.p.2.90.173

10. *Omnis qui credit in eum, non confundetur.* 3.p.2. 109

10. *Corde creditur ad iustitiam, ore autem confessio fit ad salutem.* 3.p.2.336

11. *O altitudo diuitiarum ſapientiæ & ſcientiæ Dei.2.213.3.p.2.267*

11. *Non repulit Deus plebem ſuam, quam præſciuit. 3.p.1.175*

11. *Reliquiæ ſecundùm electionem gratiæ ſaluæ factæ ſunt. 3.p.1.157.188*

11. *Quis prior dedit illi, & retribuetur ei? 3.p.1.503*

13. *Qui autem diligit, legem impleuit. 2.138.141*

13. *Induimini Dominũ noſtrũ Ieſum Chriſtũ. 2.446*

14. *Omne quod non eſt ex fide, peccatũ eſt. 3.p.1.386*

14. *Qui diſcernit, ſi mãducauerit, damnatus eſt, quia non ex fide. 3.p.1.386*

I. Ad Corinthios.

1. *Qui gloriatur, in Domino glorietur. 2.347*

1. *Qui factus eſt nobis à Deo ſapientia, et iuſtitia, & redemptio. 3.p.2.174*

2. *Sapientiam loquimur inter perfectos. 2.108*

2. *Nos autem non ſpiritum huius mundi accepimus, ſed ſpiritum qui ex Deo eſt, vt ſciamus, quæ donata ſunt nobis. 3.p.2.238*

3. *Si quis ſuperædificat ſupra fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides precioſos: ligna, fœnum, ſtipulam, vniuſcuiuſq; opus manifeſtũ erit. Dies enim declarabit, &c. 2.127.133.152.3.p.2.363*

3. *Ego plantaui, Apollo rigauit, Deus autem incrementum dedit. 3.p.1.522*

3. *Vnuſquiſque mercedem accipiet ſecundùm ſuum laborẽ, Dei enim ſumus coadiutores. 3.p.1.522*

3. *Fundamentum aliud nemo poteſt ponere præter quod poſitũ eſt, quod eſt Chriſtus Ieſus. 3.p.2.83*

4. *Quomodo Apostolus Corinthios filios suos vocet?* 2.452

4. *Tunc illuminabuntur abscondita tenebrarum, & manifesta erunt consilia cordium.* 2.608

4. *Quis enim te discernit? Quid habes quod non accepisti?* 3.p.1.97.107.180.347.477.498.502.556

4. *Nihil mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum.* 3.p.2.217.219.226

4. *Mihi autem pro minimo est, vt à vobis iudicer, aut ab humano die, sed neque me ipsum iudico. Qui autem iudicat me, Dominus est: itaq; nolite ante tempus iudicare, &c.* 3.p.2.219

6. *An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? nolite errare, neq; fornicarij, neque idolis seruientes, neq; adulteri, &c.* 2.103.121.129

6. *Et hæc quidem fuistis, sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri.* 3.p.2.136.167

7. *Qui non se continent, nubant: melius enim est nubere quam vri.* 2.628

7. *Non habens necessitatem, sed potestatem habens suæ voluntatis.* 3.p.1.209

7. *Quod vult faciat, non peccat si nubat.* 3.p.1.373

7. *Qui statuit in corde suo firmus, non habens necessitatem, sed potestatem habens suæ voluntatis, & hoc iudicauit in corde suo, &c.* 3.p.1.437

9. *Apostolus dicit se sub lege non esse, & tamen sine lege non esse, sed in lege esse Christi.* 2.268

9. Non

9. *Non sum liber? non sum Apostolus.* 3.p.1.296
10. *Fidelis Deus qui nõ sinet vos tentari supra id quod potestis.* 2.191.495.3.p.1.362.363.364
10. *Deum operari omnia in omnibus.* 3.p.1.286
10. *Siue manducatis, siue bibitis, siue quid aliud facitis, omnia in gloriam Dei facite.* 3.p.1.387
10. *Omne quod in macellõ venit, manducate.* 3.p.3.134
11. *Mulier ex viro, non vir ex muliere, & mulier propter virum, non vir propter mulierem formatus est.* 2.295
11. *Probet se vnusquisq; & sic de pane illo edat.* 3.p.2.239
12. *Diuisiones gratiarum.* 3.p.1.44
12. *Vnicuique datur manifestatio Spiritus ad vtilitatem.* 3.p.1.89
12. *Hæc autem operatur vnus & idem spiritus, diuidens singulis prout vult.* 3.p.1.262.265
12. *Qui operatur omnia in omnibus.* 3.p.1.538
13. *Caritas patiens est, benigna, &c.* 3.p.1.512
13. *Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc, maior autem horum est caritas.* 3.p.2.19
13. *Caritas nunquam excidit.* 3.p.2.286
13. *Si habuero omnem fidem, ita vt montes transferã, caritatem autẽ non habuero, nihil sum.* 3.p.2.65
15. *Primum hominem factum esse in animam viuentem, secundum, in spiritum viuificantem.* 1.14.138
15. *In Adam omnes moriuntur.* 1.49.2.279.301.402
15. *Per hominem mors.* 1.49

15. *Stimulus mortis peccatum.* 1.49.2.355
15. *Primus homo forma futuri.* 2.159
15. *Sicut portauimus imaginem terreni, ita portemus imaginem cœlestis.* 2.446.3.p.2.139
15. *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes viuificabuntur.* 3.p.1.121
15. *Lex virtus peccati.* 3.p.1.380.423
15. *Plus omnibus laboraui, non autem ego solus, sed gratia Dei mecum.* 3.p.1.526
16. *Spero me aliquantulũ temporis manere apud vos, si Dominus permiserit.* 2.237.238

II. Ad Corintheos.

1. *Gloria nostra hac est, testimonium conscientiæ nostræ.* 3.p.2.239.255
3. *Non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, tanquam ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est.* 3.p.1.343.489.500.538
3. *Litera occidit.* 3.p.1.354.423.3.p.2.315.318
3. *Moyses ponebat velamen super faciem suam, vt non intenderent filij Israël in faciem eius: nos autem reuelata facie, &c.* 3.p.2.309
4. *Sed licet is qui foris est noster homo corrumpitur: tamen is qui intus est renouatur de die in diem.* 1.10
4. *Leues & momentaneæ passiones æternũ gloriæ pondus operantur.* 3.p.2.403
5. *Si vnus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, & pro omnibus mortuus est Christus.* 2.343.355.419.421

5. Qui

5. *Qui non nouerat peccatum, pro nobis peccatum fecit.* 2.343.456.498.3.p.2.175
5. *Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, vt referat vnusquisq; propria corporis, sicut gessit, siue bonum, siue malum.* 2.360.603
5. *Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum.* 3.p.2.175
7. *Emundemus nos ab omni inquinamento carnis, et spiritus, perficientes sanctificationem in timore Domini.* 2.93.3.p.2.378
8. *Non imperans dico, sed consilium do: in præsenti vestra abundantia illorum inopiam suppleat.* 3.p.3.239
9. *Vnusquisque prout destinauit in corde, non ex tristitia, aut ex necessitate, hilarem enim datorem diligit Deus.* 3.p.1.438
9. *Multiplicabit semen vestrum, et augebit incrementa frugum iustitiæ vestræ.* 3.p.2.378
10. *Captiuandum esse intellectum in obsequium fidei.* 3.p.1.487
11. *Timeo ne sicut serpens Heuam seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus vestri.* 2.290.293
12. *Paulus raptus in tertiũ cœlum, & in paradisum.* 2.57.58
12. *Sufficit tibi gratia mea. Nam virtus in infirmitate perficitur.* 2.541.3.p.1.45
12. *Vosmetipsos tentate si estis in fide, an non cognoscitis vosmetipsos, quia Christus in vobis est, nisi forte reprobi estis?* 3.p.2.240
13. *An experimentum quæritis eius, qui in me loquitur*

tur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis? nam etsi crucifixus est ex infirmitate, sed viuit ex virtute Dei. 3.p.2.240

13. *Nam & nos infirmi sumus cum illo, sed viuimus cum eo ex virtute Dei in vobis, &c.* 3.p.2.241

Ad Galatas.

In epistola ad Galatas duplex quæstio tractatur. 3.p.2.94

Item in eadem refutantur duo Iudaizantium errores. 3.p.2.358

1. *Paulus quomodo dicitur naturâ Hebræus.* 3.p.1.66

2. *Si per legem iustitia, ergo Christus gratis mortuus est.* 3.p.2.94

3. *Conclusit scriptura omnia sub peccato, vt remissio per Christum daretur credentibus.* 2.343

3. *Omnes filij Dei estis per fidem.* 3.p.1.66

3. *Si ex lege hæreditas, ergo non ex promissione.* 3.p.2.94

3. *Si data esset lex, quæ possit viuificare, verè ex lege esset iustitia.* 3.p.2.53

3. *Lex propter trangressionem posita est.* 3.p.2.330

3. *Qui ex operibus legis sunt, sub maledicto sunt.* 3.p.2.357

3. *Christus nos liberauit de maledicto legis factus pro nobis maledictum.* 3.p.2.357

5. *Qui talia agunt, regnum Dei non consequentur.* 2.22

5. *Si Spiritu ducimini, non estis sub lege.* 2.268. 3.p.2.330

5. Eua-

5. *Euacuati estis à Christo, qui in lege iustificamini, à gratia excidistis.* 3.p.2.94

5. *Fructus Spiritus est Caritas, &c.* 3.p.1.512

5. *Nos autem spiritum ex fide, spem iustitiæ exspectamus: Nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed fides quæ per dilectionem operatur.* 3.p.2.140.268

6. *Qui se existimat aliquid esse, cum nihil sit, seipsum seducit.* 2.297

Ad Ephesios.

1. *Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, vt essemus sancti & immaculati.* 2.108.3.p.1.156.3.p.2.242

1. *Qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suæ.* 2.197.234

1. *Christus instaurauit quæ in cœlis, & quæ in terra sunt.* 2.593

1. *Prædestinauit nos in laudem gloriæ gratiæ suæ.* 3.p.1.45.156

1. *In quo nos sorte vocati sumus, prædestinati secundum propositum eius.* 3.p.1.156

1. *Deus nos acceptos siue gratiosos habuit in dilecto filio suo.* 3.p.2.177

2. *Eramus & nos naturâ filij iræ.* 1.9.19.39.2.212.250.343.362.376.404.456.625.631

2. *Gratiâ estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum est.* 3.p.1.120

2. *Cum essetis mortui peccatis & delictis.* 3.p.1.503

3. *Christus per fidem habitat in cordibus.* 3.p.1.59

3. Per

3. *Per quem habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem eius.* 3.p.2.241

4. *Renouamini spiritu mentis vestræ, & induite nouum hominem, qui secundùm Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis.* 2.9.447. 452.512.3.p.2.53.179

4. *Deponite vos, secundum pristinam conuersationem, veterem hominem.* 2.512

5. *Fornicatio, & omnis immunditia aut auaritia ne nominetur in vobis, sicut decet sanctos, aut turpitudo, aut stultiloquium, &c.* 2.140

5. *Ecclesiam omnino esse sine macula & ruga.* 2.97

5. *Mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ.* 2.352

6. *Pax fratribus, & caritas cum fide à Deo patre.* 3.p.1.512.

19. *De matrimonio.* 2.307

Ad Philippenses.

1. *Qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet vsque in diem Christi.* 3.p.1.437

2. *Deus est qui operatur in vobis velle & perficere pro bona voluntate.* 3.p.1.109.117.121.538.508

2. *Cum metu & tremore salutem vestram operamini. Deus enim est, &c.* 3.p.1.168.192.498.538

3. *Non quod iam acceperim, aut iam perfectus sim: sequor autem si comprehendam.* 2.107

3. *Quicunq; perfecti sumus, hoc sentiamus.* 2.108

3. *Et inueniar in illo nō habens meam iustitiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide.* 3.p.2.4.95.96.412

4. *In omni oratione & obsecratione, cum gratiarum actione petitiones vestræ innotescant apud Deũ. 3.p.3.4. & seq. fusius explicatur.*

Ad Colossenses.

1. *Nos per Christum eripi de potestate tenebrarum. 2.580*

1. *Pacificans per sanguinem crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in cœlis sunt.* 2.593

2. *Cum mortui essetis in delictis.* 3.p.1.497

2. *Si mortui estis cum Christo ab elementis mundi huius, quid adhuc decernitis, ne tetigeritis, ne gustaueritis, ne contrectaueritis? quæ sunt omnia in interitum ipso vsu, secundum præcepta & doctrinas hominum.* 3.p.3.135

3. *Quid sit exuere veterem hominem, & induere nouum.* 2.447.513

3. *Mortificate membra vestra, quæ sunt super terram.* 2.512.

Ferè totum tertium caput explicatur. 2.447

II. Ad Thessalonicenses.

2. *Eo quod Caritatem veritatis non receperunt, vt salui fierent, ideo mittet illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio.* 2.225

I. Ad Timotheum.

1. *Fui Blasphemus & contumeliosus, & persecutor, sed misericordiam consecutus sum, quia ignorās feci in incredulitate.* 2.95.134.135

1. Lex

1. *Lex iusto non est posita.* 2.266.265.267.3.p.2.330
1. *Habens fidem & bonam conscientiam quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt.* 2.283
1. *Finis præcepti caritas de corde puro.* 3.p.1.78
1. *Vult omnes homines saluos fieri.* 3.p.1.122.126.151.3.p.2.108
2. *Vir nō est seductus, mulier autem seducta in præuaricatione fuit.* 2.292.293.295.296.297
2. *Mulier in silentio discat cum omni subiectione. Docere autem mulieri non permitto, neq; dominari in virum, sed esse in silentio.* 2.295
2. *Quia prior Adam formatus est, deinde Heua.* 2.295
2. *Dedit redemptionem semetipsum pro omnibus.* 2.355.587
2. *Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus.* 3.p.3.4
4. *Deus solus immortalis.* 2.420
4. *Omnis creatura Dei bona est.* 2.437
4. *Qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium.* 3.p.1.122.27
4. *In nouißimis diebus discedent quidam à fide prohibentes nubere, & abstinere à cibis, &c.* 3.p.2.138
4. *Exerce te ad pietatem. Corporalis enim exercitatio ad modicum valet, pietas autem ad omnia.* 3.p.3.163.164

5. *Qui suorum, maximè domesticorum, curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior.* 3. p.2.73

6. *Radix omnium malorũ est cupiditas, quam quidam appetentes errauerunt à fide.* 2.283. 284. 449

II. Ad Timotheum.

1. *Scio cui credidi, & certus sum, quia potens est depositum meum seruare in illum diem iustus iudex.* 3.p.2.260

2. *Ne quando Deus det illis pœnitentiam ad cognoscendam veritatem & resipiscant à laqueis diaboli.* 3.p.1.486.132.549

2. *Cognouit Dominus qui sunt eius.* 3.p.1.175

2. *In magna domo sunt vasa aurea & fictilia, alia in honorem, alia in contumeliam, &c.* 3.p.1.175

2. *Discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomẽ Domini.* 3.p.1.176

2. *Erit vas in honorem.* 3.p.1.176

2. *A quo captiui tenentur ad ipsius voluntatem.* 3. p.1.387

4. *Quam reddet mihi in illa die iustus iudex.* 3.p.2. 462

Ad Titum.

1. *Omnia munda mundis, inquinatis autem, & infidelibus nihil est mundum, sed inquinata sunt eorum, & mens, & conscientia.* 3.p.1.388

2. *Sobriè, iustè, & piè viuamus in hoc seculo.* 2.94

3. *Per lauacrum regenerationis & renouationis.* 2. 352

5. *Apparuit benignitas et humanitas Saluatoris nostri Dei, non ex operibus quæ fecimus nos, sed secũdùm suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum, &c.* 3.p.2.137

Ad Hebræos.

1. *Qui cum sit splendor patris & figura substantiæ eius.* 3.p.2.41
3. *Initium substantiæ eius.* 3.p.2.41
4. *Festinemus ingredi in illam requiem.* 3.p.2.339
5. *Factus est omnibus obedientibus sibi caussa salutis æternæ.* 3.p.2.119
6. *Hoc faciemus siquidem permiserit Deus.* 2.237. 239
7. *Melchisedec dicitur sine Patre, sine Matre, sine genealogia, neq; initium dierum, nec finem vitæ habens.* 294
7. *Christus & Leui in lumbis Abrahæ.* 2.393
10. *Quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ cõtumeliam fecerit.* 2.134
10. *Patientia vobis necessaria est, vt facientes voluntatem Dei, reportetis promissionem.* 3.p.2.335
11. *Sine fide impossibile est placere Deo.* 3.p.1.388.3. p.2.16
11. *Fides est sperandarum substantia rerum, argumẽtum non apparentium.* 3.p.2.15
11. *Fide intelligimus aptata esse secula verbo Dei.* 3. p.2.16.17

11. *Fide Noë responso accepto de iis quæ adhuc non videbantur, metuens aptauit arcam in salutem domus suæ, per quam damnauit mundum, & iustitiæ, quæ per fidem est, hæres est constitutus.* 3.p.2.18.138

11. *Accedentem ad Deũ, oportet credere quia est, etc.* 3.p.2.53

11. *Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones, obturauerunt ora leonum.* 3.p.2.17.81.159

11. *Abel plurimam hostiam fide obtulit. Noë aptauit arcam. Abraham obediuit Deo.* 3.p.2.82

11. *Abel consecutus est testimonium, quod esset iustus.* 3.p.2.138.150

12. *Deponamus omne pondus, & circumstans nos peccatum.* 2.513.514

13. *Beneficentiæ & communionis nolite obliuisci, talibus enim hostiis promeretur Deus.* 3.p.2.344

Epistola Iacobi.

Fuit olim hæc epistola dubiæ fidei, modò non. 3.p.1.435.

Scopus Epistolæ est, vt probet opera bona esse necessaria ad salutem. 3.p.2.338.372

1. *Neminem à Deo tentari, sed à concupiscentia sua.* 2.31.128, 191.192.476

1. *Concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum verò cum consummatum fuerit generat mortem.* 2.128.333.450.473 476

1. *Apud*

1. *Apud quem non est transmutatio nec vicißitudinis obumbratio.* 2.380
1. *Beatus vir, qui suffert tẽtationem, quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ.* 2.477
1. *Vt simus initium aliquod creaturæ eius.* 2.514
1. *Postulet in fide nihil hæsitans.* 3.p.2.43
2. *Qui offendit in vno, factus est omnium reus.* 2.138.139.145.149.150.151
2. *Qui enim dixit, non mœchaberis; dixit non occides. Quod si non mœchaberis, occides autem, factus es transgressor legis.* 2.141
2. *Dæmones credunt & contremiscunt.* 2.210.3.p.2.69
2. *Quid proderit fratres mei, si fidem dicat quis se habere, opera autem non habeat? nunquid poterit fides saluare illum?* 3.p.2.67
2. *Ex operibus iustificatur homo..* 3.p.2.194
2. *Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est, offerens filium suum super altare, &c.* 3.p.2.371.374
2. *Nolite in personarũ acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi.* 3.p.2.372
2. *Iudicium sine misericordia ei, qui non fecit misericordiam.* 3.p.2.408.473
3. *In multis offendimus omnes.* 2.104.108.138.142.145.149.515

Epistola I. Petri.

Scopus epistolæ est vt probet opera bona esse necessaria ad salutem. 3.p.2.338.372

1. *Renati non ex semine corruptibili, sed incorruptibili per verbum Dei.* 3.p.1.559
2. *Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius.* 2.110
3. *Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, iustus pro iniustis.* 2.355

Epist. II. Petri.

Scopus epistolæ est, vt probet opera bona esse necessaria ad salutem. 3.p.2.338
1. *Efficimur consortes diuinæ naturæ.* 3.p.2.148
1. *Satagite, vt per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis.* 3.p.2.242
2. *A quo quis superatus est, huius & seruus est.* 2.242.313.353.631.3.p.1.476
3. *Deus neminem vult perire.* 2.190.268.3.p.1.122.126

I. Epist. Ioannis.

Scopus epistolæ est, vt probet opera bona esse necessaria ad salutem. 3.p.2.338.372
1. *Si dixerimus quia peccatū non habemus, nos ipsos seducimus.* 2.104.105.108.117.130.138.139.141.145.515.
1. *Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.* 2.117.3.p.2.107
1. *Deus lux est, & in eo tenebræ non sunt vllæ.* 2.192
2. *Concupiscentia non est ex Deo, sed ex mundo.* 1.32.35
2. *Ipse est propitiatio pro peccatis totius mundi.* 2.562.

2. Ex

2. *Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis. Nam si fuissent ex nobis, permansissent vtique nobiscum.* 3.p.1.168
2. *Quidquid est in mundo, concupiscentia carnis est, aut concupiscentia oculorum, aut superbia vitæ.* 3.p.1.389
2. *Qui natus est ex Deo, non peccat.* 2.109
2. *Qui dicit se nosse Deum, & mandata eius non seruat, hic mendax est.* 3.p.2.73
3. *Peccatum est iniquitas.* 2.91.259.265.451.508.3.p.1.402
3. *Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit. quoniam semen ipsius manet in eo, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.* 2.109.3.p.1.54.539.3.p.2.286
3. *Peccatum in eo non est.* 2.189
3. *Qui facit peccatum, ex diabolo est.* 2.192
3. *Qui facit iustitiam, iustus est.* 3.p.2.194
3. *Scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.* 3.p.2.241
4. *Qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo.* 3.p.1.59
4. *Deus caritas est.* 3.p.1.81
4. *Caritas ex Deo est.* 3.p.1.511
4. *Omnis qui diligit, ex Deo natus est.* 3.p.2.110
4. *In hoc cognouimus, quoniam in ipso manemus, & ipse in nobis, quoniam de spiritu suo dedit nobis.* 3.p.2.241
5. *Et mandata eius grauia non sunt.* 2.495
5. *Omnis iniquitas est peccatum.* 2.543

5. *Hac scribo vobis qui creditis in filiū Dei, ut sciatis quia habetis vitam æternam.* 3.p.2.49
5. *Omnis qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est.* 3.p.2.74.109
5. *Scimus quoniam ex Deo sumus.* 3.p.2.241
5. *Qui credit in filium Dei, habet testimonium Dei in se.* 3.p.2.241

Epist. Iudæ.

Hac epistola olim fuit dubia fidei nunc antē non ita. Scopus epistolæ est, ut probet opera bona esse necessaria ad salutem. 3.p.2.338.372

Apocalypsis.

2. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradyso Dei mei.* 2.58
3. *Ego sto ad ostium, & pulso, si quis aperuerit mihi, intrabo ad eum.* 2.193. 3.p.1.48.92.134.527
3. *Tene quod habes, ne alius accipiat coronam tuam.* 3.p.1.177
14. *Beati mortui qui in Domino moriuntur.* 2.356
18. *Quantum se glorificauit, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentum & luctū.* 2.595.3.p.2.474
20. *Diabolus serpens antiquus.* 2.274
20. *Qui non est inuentus in libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.* 2.602
21. *Nihil coinquinatum intrabit in regnum cælorum.* 2.146
22. *Qui in sordibus est, sordescat adhuc, & qui iustus est, iustificetur adhuc.* 3.p.2.379

FINIS.

INDEX RERVM NOTABILIVM.

NVMERVS PRIOR, CONTROVERSIAM GENERALEM, SECVNDVS PAGINAM INDICAT,

præterquam in tertia Controuersia, vbi numerus secundus, qui post literam P. ponitur 1. 2. vel 3. primam, vel secundam, vel tertiam Controuersiam principalem significat, vltimus paginam.

*A*BAILARDVS.

ABAILARDI error de peccato originali. 2 320

Eius error de Christi incarnatione & passione. 2. 320

Infantes nec in Adamo periisse, nec in Christo saluari. 2. 320

Negat Deo liberum arbitrium. 3. p. 1. 261

Negat hominibus liberum arbitrium. 3. p. 1. 299

Abel.

Abel ante Adamum mortuus est. 2. 329

Primus benè viuendo cæteris præluxit. 2. 337

Eius fides erat caussa religiosi operis. 3. p. 2. 82. 85

Erat perfectè iustus iustitiâ inhærente. 3. p. 2. 138 150

Probatur iustus ab effectu operum suorum. 3. p 2. 139

Abraham.

Abraham potuit licitè, Deo iubente, occidere filium suum. 2. 256

Non celebrauit diem natalem filij sui. 2. 356
Celebrauit diem ablactationis filij. 2. 356
Quomodo decimatus. 2. 393
Illi & semini eius facta est repromissio. 2. 407
Eius filij non carne sed fide. 3. p. 1. 157. 158
Eius fides commendatur. 3. p. 2. 28. 82
Reputata est ei ad iustitiam. 3. p. 2. 168
Per caritatem operabatur. 3. p. 2. 113
Operibus consummata est. 3. p. 2. 374
Quomodo iustificatus. 3. p. 2. 94
Eius iustificatio explicatur. 3. p. 2. 371
Reuelatum fuit ei quod esset iustus. 3. p. 2. 258
An fuerit prius iustificatus, quam de eo dictum sit: credidit Abraham Deo. 3. p. 2. 375
Meruit promissam posteritatis multiplicationem. 3. p. 2. 401

Acceptio personarum.

Acceptio personarum non est apud Deum: 3. p. 1. 119. 120. 122. 179. 3. p. 2. 404
Est vitium contra iustitiam. 3. p. 1. 120. 122. 3. p. 2. 403. 444
Non habet locum in donis gratiæ. 3. p. 1. 120
Prohibetur vt graue peccatum. 3. p. 2. 372
Quid sit accipere personam. 3. p. 2. 444

Achab.

Achab Deo permittente deceptus à spiritu malo. 2. 215 217. 219

Actio.

Actionum instrumenta generalia tria: cor, lingua, manus. 2. 91
Actionum tria sunt genera, desideria, facta, verba. 2. 92
Actiones sumunt species ab obiectis. 2. 93
Actio aliquando est mala, vbi passio est bona. 2. 204. 205. 206
Actiones malæ, quoad entitatem sunt à Deo. 2. 235. 254. 259. 260
Aliquæ intrinsecè malæ. 2. 254. 255. 263

Aliquæ prohibitæ quia malæ, non malæ quia prohibitæ. 2. 254
Quæ nullo modo benè fieri possunt. 2. 254
Actionis malæ non est quærenda caussa efficiens, sed deficiens. 2. 256
Actio mala non est effectio, sed defectio. 2. 256
Actionis defectus soli caussæ deficienti tribuitur. 2. 256
Actus peccati debet esse necessariò à libero arbitrio. 2. 258
Actus moralis per se non est, nisi elicitus à libera voluntate. 2. 258
Actus aliarum potentiarum secundùm se non sunt morales, sed solum vt imperantur à voluntate. 2. 258
Actus morales debent esse certi & particulares. 2. 259
Actio mala est à Deo, vt à caussa vniuersali præbente vim communem & indifferentem ad illam actionem vel contrariam. 2. 259. 262. 263
Actio mala non est talis in specie vt est à Deo, sed vt est à particulari caussa. 2. 259. 260
Actio particularis est à Deo, sed non ideo talis quia à Deo, sed quia à nostra voluntate. 2. 260. 261
Actiones bonæ & malæ quomodo differunt in ordine ad caussas. 2. 261
Bonæ supernaturales fiunt à Deo per auxilium speciale, & à Deo habent vt sint tales. 2. 261
Bonæ moraliter sunt à Deo per auxilium generale. 2. 261
Duas ob caussas tribuuntur Deo vt tales in specie. 2. 261
Actiones bonas Deus intendit. 2. 261
Suadet. 2. 261
Imperat. 2. 261
Laudat. 2. 262
Contrarium de actione maledicendum. 2. 262
Actio mala non potest Deo tribui. 2. 262
Turpitudinē & actiones ipsas turpes, Deus auersatur. 2. 262
Actiones intrinsecè malæ nullæ sunt nisi vt determinatæ & tales in specie. 2. 263
Actuum malorum priores sunt interiores, quam exteriores. 2. 282
Actuum interiorum circa bonum intelligibile prior est actus circa finem, quam circa media. 2. 282

In omni actione requiri quatuor caussas. 3. p. 1. 246
Actio immanens idem habet efficiens & subiectum. 3. p. 1. 246
Naturalis eundem finem & formam. 3 p. 1. 246
Actus voluntatis subiectum & efficiens est voluntas. 3. p. 1. 247
Actio voluntatis à quo specificatur? 3. p. 1. 247
Actus voluntatis sunt diuersarum specierum, quia diuersa sunt obiecta. 3. p. 1. 247
Actiones aliquæ incipiunt & desinunt in eodem instanti. 3. p. 1. 254
Humanæ sunt triplicis generis. 3. p. 1. 275
Hominum naturales necessariò sunt bonæ vel malæ in indiuiduo, ex genere tamen suo indifferentes. 3. p. 1. 275
Actionum suarum homo cur sit Dominus. 3. p 1. 320
Actiones singulares sunt, non vniuersales. 3. p. 1. 342
Actiones internæ nostræ sunt, diuitiæ alienæ. 3. p. 1. 455
Actiones peccatorum bonæ moraliter non habent vllum ordinem ad gratiam. 3. p. 1 509
Actiones, id est, opera mala quærunt tenebras. 3. p. 2. 233
Bona lucem. 3. p. 2. 233

Adam.

Adam secundùm Pelagianos sine donis naturalibus creatus. 1. 1
Lapsu nihil amisisse. 1. 2
Adæ integritatem secundùm Lutherum & Caluinum fuisse naturalem. 1. 3. 4
Suo lapsu aliquid naturale scilicet liberum arbitrium perdidisse. 1. 2
Adam non erat creatus vt modò nascimur, pronus ad malũ, sed rectus, Iustus, & sapiens. 1. 4. & seq 73.
Fœlix in paradyso. 1. 8. 42. 44. 48
Accepit in creatione gratiam gratum facientem. 1. 9. & sequentibus.
Ornamenta eius in paradyso. 1. 15. & seq.
Eius rectitudo erat donum supernaturale. 1. 19

Eius caro ante lapſum non potuit rebellare ſpiritui, ſed Spiritus potuit rebellare Deo. 1. 19. 38. 40
Eius iuſtitia originalis quomodo poteſt dici naturalis. 1. 18. 36. 39
Eius rectitudo etiam partis inferioris, fuit donum ſupernaturale per ſe. 1. 21
Refutantur argumenta quæ probant eius integritatem fuiſſe naturalem. 1. 35. & ſeq.
Adæ & angelorum ante lapſum qualis gratia. 1. 38
In ſtatu innocentiæ quomodo Chriſti morte non eguerit? 1. 41
Eius gratia lætior, noſtra potentior. 1. 38. 40. 41. 42
Habuit in paradyſo angelum cuſtodem. 1. 49
Adæ corpus natura fuit mortale gratia immortale. 1. 50. 51
Adam & Heua quo die creati. 1. 56
Adam non eſt creatus in paradyſo, ſed poſtea ibi poſitus. 1. 60
Adam de paradyſo expulſus, ne lignum vitæ attingeret. 1. 75
Adamo imperatum fuit vt de omni ligno paradyſi comederet excepto tantùm ligno ſcientiæ boni & mali. 1. 77
Nec Adamum nec dæmonem ſciuiſſe vbi erat arbor vitæ in paradyſo. 1. 77
Adam poſt peccatum eiectus eſt de paradyſo, ne ſi manſiſſet in æternam incidiſſet miſeriam. 1. 75. 76. 78.
An ſi Adam non peccaſſet transferendus fuiſſet ſimul ad beatitudinem totus electorum numerus, an ſucceſſiuè. 1. 78
Adamum prædeſtinatum fuiſſe & nunc in cœlis eſſe. 2. 112. 312. & ſeq.
Adamum peccando fidem amiſiſſe, & hæreticum fuiſſe. 2. 112. 287. 294
Adam fuit vas in honorem factum. 2. 213
Adami lapſum fuiſſe à Deo decretum, & definitum, & volitum ſecundùm Caluinum & Bezam. 2. 212. 245

Adam per liberum arbitrium potuit cadere vel non cadere. 2.246
Adam lapsum potuit Deus vel iustè punire, vel misericorditer liberare. 2.246
Adamus naturam in se vitiauit. 2.250
Adamum non peccasse, nec peccare vel ad peccatum tentari potuisse: error. 2.264
Adamum tantum admonitum, non aliqua lege prohibitum ne comederet de ligno scientiæ boni & mali. 2.265
Adamum fuisse vera lege prohibitum ne comederet de ligno scientiæ boni & mali. 2.265
Gustando grauiter peccasse. 2.265
Grauiter punitum fuisse. 2.265
Adam in paradyso non erat sub lege. 2.268
Non erat sine lege. 2.268
Erat in lege. 2.268
Adæ tentatio in paradyso, vide tentatio.
Adam in paradyso, qualibus Dei præsidiis instructus? 2.270
Adam fuit à Diabolo tentatus, vt si (quod potuit) superasset hostem, gloriosius triumphasset. 2.270.272.277
Adam non cognouit Euam, nisi postquam eiectus est ex paradyso. 2.276
Adam & Eua perfecti in statura creati sunt. 2.276
Statim gignere potuissent. 2.276
Adam habuit scientiam infusam à Deo. 2.286
Adam videns Heuam comedentem de pomo vetito & non morientem, ipse etiam comedit persuadens sibi quod nō moreretur. 2.292.296
Adam non fuit seductus sed alia ratione errauit. 2.293.292.296
Adam quomodo dici potest seductus. 2.293.297
Adam in tribus errauit & quare? 2.296
Adam habuit hostem debiliorem. 2.302
Adam præceptum ab ipso Deo immediatè accepit, Heua ab Adamo audiuit. 2.292.302

Adam non agnouit culpam suam. 2.302
Adam grauius reprehensus à Deo, quàm Heua. 2.303
Adam & Heua pœna mulctati. 2.303
Adam & Heuam damnatos esse, hæresis Tatiani. 2.310
Non esse damnatos probatur ex traditione. 2.312
Adæ & Heuæ Deus non maledixit, at serpenti. 2.313
Adam ibi sepultus, vbi Christus passus. 2.313
Adam Christi sanguine saluatus. 2.314
Adæ cadauer Christi sanguine aspersum, anima saluata. 2.314
Nomen ADAM variè accipitur. 2.314
Adam tales genuit, qualis ipse post peccatum fuit. 2.374
Adam quoad animam fuit iustificatus à peccato antequam filios generaret. 2.397
Adam factus ex terra nondum maledicta. 2.408
Adam quomodo forma Christi. 2.408.431
Adamo si non peccasset, in omnes posteros transmisisset iustitiam originalem. 2.432
Adæ voluntas fuit quodammodo totius naturæ. 2.560
Adam ante peccatum cognouit rerum omniũ naturas. 2.630
Adam rebus omnibus nomina imposuit. 2.630
Adam non peccante, tantùm certus numerus prædestinatorum fuisset nasciturus. 3.p.1.152.197
Adæ liberum arbitrium & nostrum differunt. 3.p.1.463
Adam peccando, Deus iudicando nos condemnat. 3.p.2.131
Adamum liberare à dæmone valdè consentaneum fuit. 2.313

Adæ peccatum.

Per Adæ peccatum totum hominem factum esse deteriorem. 1.2.8.9.40.1.2.614.
Adam non amisit peccando liberum arbitrium. 1.2.
Amisit tantùm dona supernaturalia. 1.2.6.21.
Nihil amisit secundùm Pelagianos, liberum arbitrium secundùm Lutheranos. 1.2.3
Non amisit imaginem Dei, sed similitudinem. 1.7
Adæ peccatum est caussa cur erubescimus nudi. 1.7
Dici potest naturale. 1.39
Naturam in se vitiauit. 2.250
Adæ fuit voluntarium, nobis naturale. 2.250

Adæ primum peccatum non fuit quod anteuertit esum ligni scientiæ. 2.276
Non fuit intemperantia, nec immoderatus amor coniugis. 2.276.302. (283
Fuit infidelitas secundùm Lutherum & Caluinum. 2.277.280
Fuit superbia. 2.277.280
Probatur ex Patribus. 2.281
Primi etiam angeli fuit superbia. 2.278
Adam per primum peccatum amisit originalem iustitiam. 2.279
Adæ primum peccatum fuit superbia occulta. 2.286
Fuit superbia qua voluit esse Deo similis. 2.280.282.283.285 296
Hæc superbia habuit initium à nullo errore, sed à sola inconsideratione. 2.288
Adam paulatim seductus est, vt per amorem sui perueniret ad contemptum Dei. 2.288
Eius primum peccatum non potuit esse veniale. 2.298
Fuit grauius peccato Heuæ absolutè. 2.299.301
Secundùm aliquos fuit æquale. 2.299
Continuit septem actus malos. 2.300
Grauius læsit humanum genus, quàm Heua. 2.301.304
Adam caussa, Heua occasio perditionis nostræ. 2.301
Adam non audire, sed docere Heuam debuit. 2.301
Adæ peccatum quomodo grauissimum, quomodo nõ. 2.303
Non fuit absolutè omnium grauissimum. 2.303
Non fuit odium Dei. 2.303
Fuit ex triplici capite grauissimum, ex facilitate magna non peccandi, ex eo quod habuit tantũ vnum facile præceptũ, & quod facile erat illi non peccare. 2.303
Quàm magna & manifesta beneficia à Deo accepit, quàm ingratus extitit. 2.304
In eo omnes in initio peccauerunt. 2.305.376
Adæ peccatum nõ nocuit posteris secundùm Pelagium propagatione, sed exemplo. 2.319
Refutatur ex quinto capite ad Rom. 2.327. & sequent.
Adæ peccatum propagatum cum natura. 2.334
Potest dici vnum & plura. 2.341
Adam peccans in se, omniũ personã gerebat. 2.334.376.403

Adam nō Heua cauſſa primaria originalis peccati. 2.360.403
Adæ peccatum non Heuæ traducitur in poſteros. 2.360.375
Adæ anima prius vitio infecta quàm caro. 2.398
Adæ peccatum ſolum, non etiam proximorum parentum, transſmitti ad poſteros. 2.430
Adæ peccatum omnibus commune. 2.561
Perfectiſſimè voluntarium. 3.p.1.467.468
Pœna nullius peccati. 3.p.1.467
Noſtrum per generationem perductum. 3.p.2.186
Adæ peccato amiſit homo imperiū in cętera animātia. 2.626

Adoleſcens.

Adoleſcentes præcipites in malum feruntur, quamprimum accedit vſus rationis. 1.42
Etiam in puris naturalibus fuiſſent proni & præcipites ad malum. 1.42
Inſaniunt libidine. 2.622
De adoleſcente diuite 19. cap. Matth. 3.p.2.306

Ægrotus.

Ægroti nunquam ſunt contenti. 2.620

Æſtas.

Æſtas non eſt apta ieiuniis. 3.p.3.193
Æſtatis nimius calor exigit cibum modicum, ſed frequentē. 3.p.3.193.
Tum piſces facilè putreſiunt, multi tum labores, multæ ægritudines. 3.p.3.193

Agricola, Agricultura.

Agricolarum triplex labor. 2.509
Agricultura neceſſaria eſt. 3.p.3.12

Albigenſes.

Albigenſium error circa peccatum originale. 2.320.

Amicitia.

Amicitia inter homines non debet, nec ſolet diſſolui pro leui qualibet offenſione. 2.136

Amicitia oritur ex similitudine nō naturæ sed morū. 3.p.1.70
Eius fundamentum inter nos & Deum. 3 p.1.69

Amor.

Amor sui radix & caussa omnium malorum. 2 617
Amor Dei oritur ex ordinato amore sui. 3.p.1.517
Amor sui inordinatus est cupiditas. 3 p.1.517
Parit contemptum Dei. 3.p.1.517
Amor sui ordinatus est Dei donum. 3.p.1.517
Amor sui facilis. 3.p.1.518

Anabaptistæ.

Anabaptistę cum Pelagianis dicunt, mortem quidem corporis trahi per generationem ex Adamo, non tamen peccatum quod est mors animæ. 2.319
Docet infantes non baptizandos, quia carent peccato originali. 2.319
Anabaptistæ ex Lutheranis promanarunt. 2.161

Angelus.

Angeli quomodo Deo adhæreant. 1 36
In Angelis Deus simul condidit naturam, & largitus est gratiam. 1.36.37
Nec angeli nec homines sine gratia meritum habere potuerunt. 1 37
Angeli & primus homo qualem gratiam habuerint ante lapsum. 1.38
Angelorum custodia. 1.49
Angeli custodierunt paradisum, ne homines intrarent post peccatum Adæ. 1.60.76
Angelos modò non custodire paradisum, ne homines intrent. 1.62
Angeli veri & sancti custodierunt paradisum. 1.72
Angelorum tempus viæ & meriti fuit breuissimum. 1.77
Angeli & animæ fiunt malæ, cùm à Dei bonis deficiant. 2.193
Angelos & homines similiter relictos sibi cū libero arbitrio in creatione. 2.246.249
Angelus malus in paradiso bonū hominē tentauit. 2.269.270
Deuicit. 2.270

Angeli

Angeli boni vel mali loqui possunt per ora animalium brutorum. 2.275
Angelorum primum peccatum superbia. 2.278.282
Angelus commisit primum omnium peccatum. 2.329.333
Angeli non sunt formæ cœli. 2.385
Eodem instanti creati & gratia imbuti. 2.415
Immortales per participationem. 2.420
Naturaliter incorruptibiles. 2.440
Sunt substantialiter immutabiles. 2.440
Angelorum voluntates quam immutabiles. 2.620
Angeli præpositi singulis gentibus. 3.p.1.128
Iuuant & promouent bonas hominum voluntates. 3.p.1.144
Angeli & homines diuersa ratione prædestinati. 3.p.1.153
Angelorum maior pars ad vitam prædestinata fuit. 3.p.1.247 274
Angelos gratis esse & electos, & prædestinatos. 3.p.1.198
Angelorum & hominum electio siue reprobatio quomodo differunt. 3.p.1.198
Angeli mali partim ex Dei voluntate, partim ob præuisa peccata reprobati. 3.p.1.198
Angeli prius ad gloriam prædestinati, quã eorum opera prę-uisa. 3.p.1.199
Angelorum reprobatio negatiua non pendebat ex præuisione peccati. 3.p.1.199
Reprobatio positiua vel damnatio fuit ex peccatis præuisis. 3.p.1.199
Angelorum beatitudo ex beneficio gratiæ. 3.p.1.200
Angelorum & hominum dignitas in ordine ad gratiã & gloriam quomodo differt. 3.p.1.200
Angelis homines naturâ inferiores, gratia & gloria æquales. 3.p.1.200.& sequent.
Angelis tantùm data est gratia habitualis non autem excitans. 3.p.1.201
Angelos habere liberum arbitrium. 3.p.1.260
Angeli simul caussam & effectum cognoscunt. 3.p.1.268
Angeli & homines æternam prouidentiam, velint nolint, sequuntur. 3.p.1.271
Angeli beati quale habeant liberum arbitrium, respectu finis vltimi. 3.p.1.406.407

Quale, respectu mediorum. 3.p.1.407
Angeli boni benè faciunt, non tamen augetur eorum præmium essentiale. 3.p.1.407

Anima.

Anima hominis sedes peccati. 2. 379. 399. 400. 455. 471. 498 511
Animæ rationalis origo. 2.380. & seq.
De origine animæ sententiæ sex. 2.380
Animas humanas esse particulas substantiæ Dei. 2.380
Quos habuerit sectatores. 2.380
Refutatur & damnatur vt hæresis. 2.380
Anima humana mutabilis in malum per peccatum: In bonũ per gratiam. 2.380
Anima tribus modis potest à Deo produci. 2.381
Animæ bestiarum spiritus vocantur tertio capite Ecclesiastæ. 2.381
Animæ humanæ ex nihilo creatæ. 2.381.388
Animæ humanæ omnes simul à Deo creatæ, & quomodo in corpora detrusa, error originis ex Platone decerptus. 2.381
Reiicitur & condemnatur hic error. 2.381
Animas non esse detrusas in corpora tanquam in carceres, probatur multis rationibus. 2.381
Anima quomodo in corpore tanquam in carcere. 2. 383 385
Animæ humanæ quomodo creatæ omnes simul. 2.384
Non prius factæ quam in corpora infusæ. 2.384
Anima est natura imperfecta, pars ac forma hominis. 2.384 385
Naturaliter coniungitur cum corpore. 2.385.584
In corpore non intelligit sine phantasmatibus. 2.385
Eius conditiones in corpore. 2.385
Animam vt corpus à patre generari vel traduci, error Tertulliani & Apollinaris. 2.388
Refutatur & condemnatur. 2.388
Animæ bestiarum materiales ex materia eductæ. 2. 387. 393. 401
Animæ hominum immateriales à Deo creatæ. 2.386
Anima, vitæ principium. 2.387

Anima

Anima primi hominis non educta ex materia, sed à Deo creata ex nihilo. 2.388
Animæ non propagantur ex parentibus, sed creantur à Deo. Probatur ex patribus. 2.389.& sequent. Rationibus. 2.391
Anima aduenit perfecto iam corpore. 2.389
Animæ hominum sunt immortales, est principium fidei. 2.391
Per se subsistunt. 2.391
Animæ pecudum per se non subsistunt, sed à corpore pēdent, quo pereunte pereunt. 2.391
Anima humana est forma corporis. 2.384.392.624
Sæpè accipitur pro toto homine. 2.392
Tum creatur & infunditur, cùm fœtus in vtero præparatur ad animationem. 2.395
Non inficitur à carne. 2.398.399
Inficitur per coniunctionem cum carne ex Adamo tracta. 2.400.401.
Non trahitur ex Adamo. 2.400
Potest eodem instanti creari, & gratia repleri. 2.415
Animæ primorum parentum simul creatæ & gratia imbutæ, sicut & anima Christi. 2.415
Anima beatæ Virginis fuit in primo instanti creationis sine peccato. 2.419
Anima rationalis non est naturaliter corruptibilis, nec substantialiter mutabilis: est vna & impartibilis: varios habens gradus. 2.440
Anima Christi eiusdem speciei cum animabus nostris. 2.440
Animæ non carni dantur præcepta. 2.486.504
Anima in corpore tanquam in vase vitiato corrūpitur. 2.553
Animæ separatæ imperfectè intelligunt 2.585
Post resurrectionem corpora sequentur animas, non contrà. 2.594
Animam esse immortalem naturaliter cognoscimus. 2.619
Animæ pars inferior læsa ab originali peccato. 2.621
Animæ inferioris partes & potentiæ. 2.621
Anima immortalis corpus immortale desiderat. 2.624
Animæ peccatricis descriptio. 3.p.1.55
Anima quomodo trahitur & allicitur ad Deum. 3.p.1.101
Anima hominis imago trinitatis. 3.p.1.242.233

Habet liberum arbitrium. 3.p.1.447.459.460.465
Animam sibi, corpus animæ subiecit Deus. 3.p.1.460
Anima nostra separata naturaliter propendet ad corpus, neque tamen naturæ viribus potest cum corpore coniungi. 3.p.1.517.
Anima rationalis differt ab omnibus aliis formis: vi gratiæ excitantis & adiuuantis disponitur, vt ei gratia iustificationis diuino munere infundatur. 3.p.1.559
Anima iusti sponsa Christi pulcherrima. 3.p.2.162

Animantia.

Animantia rationis expertia fuissent cum homine in paradiso, si non peccasset. 1.71
Bruta non sumpsissent de fructibus arboris vitæ. 1.71
Bruta non habuissent immortalitatem si de ligno vitæ gustassent. 1.71.72
Animantia bruta per se loqui non posse. 2.275.3.p.3.42
Per animantium brutorum ora Angeli boni vel mali loqui possunt. 2.275
In animantibus cor primum incipit viuere, & vltimum desinit viuere. 2.284
Animantia bruta quare peccare non possunt. 2.259.521.3.p.1.219.534
Omnia homini obedire debent. 2.521.626
Bruta quot gradibus inferiora hominibus. 2.548
Nulla erunt amplius post diem iudicij. 2.583
Bruta multa mala patiuntur ex conditione naturæ. 2.604
In qua re homines superant. 2.614
Nulla tam inconstantiora quàm homo. 2.620
Cur non obediunt homini. 2.626.632
Iis homo ad commodum suum vtitur. 2.626
Non timebant Adamum, nec contra ante peccatum. 2.632
Cur quibusdam sanctis viris mansuetè obedierunt. 2.632. 3.p.3.42.
Animantium brutorum appetitus cur ad vnum determinatur. 3.p.1.229.231
Animantia bruta habere quid simile libero arbitrio, videntur habere rationem. 3.p.1.255
Quænam sit suprema animantium potentia. 3.p.1.259
Habent

Habent conditionalem libertatem, absolutam necessitatem, homines contra. 3.p.1.260
Omnia eiusdem generis easdem habent operationes. 3. p. 1. 260
Animantia bruta habent libertatem à coactione. 3.p.1.438. 449.451
Nihil possunt mereri. 3.p.1.459
Animantia bruta in quem finem creata. 3.p.3.134
Non solebant comedi, nisi post diluuium. 3.p.3.134
Aliqua ad nihil vtilia videntur. 3.p.3.134

Animus.

Animorum dispositiones sequuntur corporum complexionem. 2.551
Animi dolor & pœna sensus quomodo differunt. 2.610

Antichristus.

Antichristi signa. 3.p.3.81

Apostasia.

Apostasia non fuit prior, quam superbia in Angelis & Adamo peccantibus. 2.279

Apostolus.

Apostolos habuisse omnia dona. 3.p.1.85
Apostoli obseruabant easdem orationis horas, quas nunc obseruamus. 3.p.3.83
Primi fuerunt, qui in lege noua, relicta cura secularium rerum, orationi vacarunt. 3.p.3.86
Apostolorum ieiunium & abstinentia. 3.p.3.121
Apostoli in suo consilio quosdam cibos prohibuerunt. 3.p.3. 129.135
Apostoli quædam ieiunia instituerunt. 3.p.3.130
Apostolica traditio est, quadragesimam ieiunare. 3.p.3.131
Apostoli quando infirmi, quando fortes. 3.p.141
Ab Apostolica traditione sunt illa quæ in vniuersa Ecclesia seruãtur, & in nullo Ecclesiæ consilio instituta inueniuntur. 3.p.3.180.200
Apostolos non præcepisse ieiunium quatuor temporum. 3.p. 3.202
Apostolicas constitutiones nihil nisi verum continere, non tamen ab omnibus recipi. 3.p.3.215

Apostolici quidam hæretici negarunt licere Christianis diuitias possidere. 3.p.3.245

Appetitus.

Appetitus inferior in Adam ante lapsum fuit subditus rationi & parti superiori, vt etiam ratio & pars superior Deo. 1.9.15.16.19.42
Appetitus inferior & superior sibi mutuo repugnant in homine post lapsum Adæ. 1.4.7.19.21.22.42.2.620.
Carnis obedientia ad spiritum non fuit in primo homine naturalis, sed supernaturalis & gratuita. 1.22.31.& sequentibus.
Appetitus inferior in primis parentibus non potuit repugnare rationi, nisi prius repugnaret ratio Deo. 2.276.282.298
Appetitus carnis sæpe præuenit rationem. 2.298
Irascibilis in homine qualis sit? & qualis esse debeat. 2.621.622
Concupiscibilis quantum imperium habeat in rationem. 2.622
Inferior peccato debilitatus. 3.p.1.76
Rationalis est voluntas. 3.p.1.228.230
In bestiis ad vnum determinatus. 3.p.1.229.231
Sua natura est capax libertatis. 3.p.1.231
Appetitiuæ & apprehensiuæ potentiæ discrimen. 3.p.1.248
Appetitus animalis, rationalis & inanimis quomodo differunt in ordine ad acquisitionem finis. 3.p.1.258
Appetitus semper sequitur cognitionem. 3.p.1.307
Appetitus inferior natura apta est obedire, superior imperare, inferior tamen potest reluctari. 3.p.1.368
Superior imperat inferiori non despotico, sed politico imperio. 3.p.1.368
Appetitus inferior superat superiorem, quatuor de caussis. 3.p.1.368
Appetitus inferior multis annis viget ante superiorem. 3.p.1.368
Inferioris obiecta sunt præsentia, superioris futura. 3.p.1.368
Illa viciniora, hæc remotiora. 3.p.1.368

Aqua.

Aqua.

Aqua post diem iudicij cooperiet totam faciem terræ. 2.583. 594

Aqua initio totam terram ambiebat. 2.583

Aqua quare Dei iussu in vnum locum congregata. 2.583

Arbor.

Arbor vitæ, vide lignum vitæ

Arbor scientiæ boni & mali. 1.73

Arbores in paradiso duæ mirabiles. 1.75

Arbor scientiæ, arbor mortis. 1.75

Arbor scientiæ natura sua non poterat tollere ab Adamo immortalitatem. 2.265

Arbor scientiæ quid misticè possit significare. 2.276

Arbor scientiæ erat quoddam bonum. 2.265.550.3.p.1.453

Arboris scientiæ esus non ad tempus, sed in perpetuum erat prohibitus. 2.276

Arnobius.

Arnobius Præceptor Lactantij. 2.366

Quo tempore floruerit. 3.p.1.458

Arnobij fuerunt duo. 3.p.1.458

Asina.

Asina Balaam, vt habetur numerorum 22. locuta est. 2.274. 3.p.3.42

Attentio.

Attentio in horis canonicis recitandis est triplex. 3.p.3.112

Alia ad verba, alia ad sententias, tertia ad Deum qui oratur, & quælibet sufficit, nec requiritur vt sit semper actualis, sed satis est si sit virtualis. 3.p.3.21

Auaritia.

Ex auaritia quæ vitia oriantur. 3.p.3.225

Auaritia radix omnium malorum. 3.p.3.225

Augustinus.

Augustinus non erat author quæstionum noui & veteris Testamenti. 1.13

Composuit Canones Concilij Mileuitani. 2.130

Orauit pro matre defuncta. 2.130

Quare ſcripſit tres libros de libero arbitrio? 2.321
Probat ex traditione Adamum eſſe ſaluatum. 2.312
Purgat Chryſoſtomum Pelagianiſmi ſuſpicione. 2.321
Senex ſcripſit quatuor libros de origine animæ 2.394
Poſt libros in Geneſim, & epiſtolam ad Optatum. 2.396
Quod ſtudens non intellexit, Deum orauit, vt intelligeret. 2.395.396
Ordo librorum S.Auguſtini. 2.491
Laudatur à Papa Cæleſtino. 3.p.1.163
Eius doctrina de prædeſtinatione approbatur. 3.p.1.163
Eius doctrina de gratia & libero arbitrio commendatur à Leone Papa, recipitur in Concilio Arauſicano. 3.p.1.163
Omnia eius ſcripta approbantur à Gelaſio Papa in Concilio LXX. Epiſcoporum, & damnantur contra ſentientes. 3.p.1.163
Non ſcripſit librum de prædeſtinatione & gratia. 3.p.1.184
Iuuenis ſcripſit libros ad Simplicianum. 3.p.1.187
Senex ad Sixtum & Paulinum. 3.p.1.188
Auguſtinus poſt Chryſoſtomum, & ante Proſperum ſcripſit. 3.p.1.413
Eodem tempore ſcripſit librum de correptione & gratia, & librum de gratia & libero arbitrio, & epiſt.46.ad Valentium. 3.p.1.418
Laudat Chryſoſtomum. 3.p.1.448
Enumerat errores Tertulliani. 3.p.1.451
Commendat S.Hilarium. 3.p 1.452
Innocentium Papam I. 3.p.1.456
Enumerat errores Pelagij. 3.p.1.472
Quos libros ſcripſerit antequam factus ſit Epiſcopus? quos poſtea? 3.p.1.530

Autumnus.

Autumnus non eſt aptus ieiuniis propter plurimos labores agricolarum, & varias ægritudines. 3.p.3.193

Balaam.

Balaam aſina locuta eſt. 2.275
Balaam multa de Chriſto verè prophetauit. 3.p.1.85

Baptiſmus.

Baptiſmus neceſſarius infantibus. 2.348.349.350

Omni-

Omnibus omninò necessarius. 2.350.351.352.416
Baptismi exsufflatio, exorcismus & ceremoniæ. 2.351.353. 406.579.588
Datur in remissionem peccati. 2.352
Est regeneratio ex aqua & Spiritu sancto. 2.352
Baptismi forma. 2.553
Honores. 2.368
Est fornax decoquens sordes peccati. 2.369
Baptismo non solùm condonatur peccata, sed etiam infunditur gratia, ornatur anima. 2.372.482.3.p.1.55
Est Sacramentum fidei. 2.406
Eius effectus vel fructus. 2.483
Omnia tollit peccata, non tamen omnes infirmitates. 2.478. 504.511.521.526.528.532.534
Baptismus adultorum & paruulorum inter se comparantur. 2.526
Baptismatis vnda signo crucis consecratur. 2.569
Quomodo restituit originalem iustitiam. 2.572
A laico aliquando debet conferri. 2.579
Aufert homines de potestate diaboli. 2.580
Est vnicum instrumentum, quo paruulis applicatur redemptio Christi. 2.587.3.p.1.102
Sine Baptismo moriuntur tria genera hominum. 2.596
Baptismo Christus induitur. 2.603
Infunditur habitus gratiæ & virtutum. 3.p.1.51
Est natiuitas secunda. 3 p.1.55.56.71
Infantes, amentes, dormientes quandoq; iustificat. 3.p.1.58
Non confert actualem, sed habitualem iustitiam. 3.p.1.58
Est renouatio & regeneratio. 3.p.1.58
Baptismus sanguinis. 3.p.1.191
Baptismus in voto. 3.p.1.496
Non iustificat sine fide. 3.p.2.120
Immersio & emersio quid significant. 3.p.2.151
Inualidus quando. 3.p.2.253
Recenter baptizati statim morientes saluantur. 3.p.2.335
Baptismi ceremoniæ antiquæ. 3.p.2.410

Beatitudo.

Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus. 2.583

Ad

Ad beatitudinem requiritur loci commoditas. 2.584
Beatitudo naturalis requirit perfectionem virtutum moralium. 2.584
Beati quibus nominibus vocantur. 2.592
In adeptione vltimi finis consistit. 2.615
Beatitudo huius vitæ in virtute perfecta consistit. 2.619
Vix cuiquam curæ est. 2.619
Nunc est donum gratiæ, fuisset merces meriti, si Adam non peccâsset. 3.p.1.201
Quomodo liberè, quomodo necessariò eam appetimus. 3.p.1.216.217.229
Beati non sunt liberi circa visionem diuinam. 3.p.1.320.553
Confirmantur in actuali amore Dei & proximi. 3.p.1.397
Quomodo habent arbitrium, à necessitate liberum, vel coactione respectu finis & mediorum. 3.p.1.406
Beatorum præmia non sunt æqualia. 3.p.2.289.293
Beatitudo merces meriti tribuitur misericordiæ. 3.p.2.409
Beatitudinis amor spem omnem præcedit 3.p.2.410
Beatitudo longè superat actionem nostram meritoriam. 3.p.2.470
Beatitudo obiectiua est ipse Deus. 3.p.2.471
Beatitudines Euangelicæ. 3.p.3.19

Benedictio.

Benedictio Dei dat fœcunditatem. 2.309.382.3.p.3.11
Quantam vim habuit in Virgine Maria. 2.410.411.414
Benedictiones ciborum & mensæ. 3.p.3.119

Beneficia.

Beneficia Dei in nos non sunt tam perfecta quàm ea, quæ dedit Adæ. 2.304
Sunt gratiæ. 3.p.1.42.43
Communia sunt iustis & impiis. 3.p.2.91
Non sunt amores aut odij Dei certa indicia. 3.p.2.91
Deus aliquando ea dat peccatoribus ad misericordiam, aliquando ad iudicium. 3.p.3.63

S. Bernardus.

S. Bernardus omnia sua scripta subiicit auctoritati & examini Romanæ Ecclesiæ. 2.426

Bonum.

Bonum.

Bona nostra, & Dei sunt & nostra. 2.200
Bonum, est in nullo deficere. 2.202
Bonum ex integra caussa. 2.176.3.p.2.365.371
Est solum obiectum voluntatis. 2.179.203.283.3.p.1.228.248
Bona quædam simul expeti non possunt. 3.p.1.150
Bonum cognitum, est caussa finalis amoris. 3.p.1.246
Bonum morale, est melius obseruatione pręcepti secundùm substantiam operis. 3.p.1.370
Non potest cum peccato fieri. 3.p.1.370
Est congruum naturæ. 3.p.1.377
Naturaliter appetitur & cognoscitur. 3.p.1.378
Boni homines inter opera bona habent aliqua mala. 3.p.1.383.391
Bonum opus propriè tantùm est illud, quod est meritorium gratiæ & gloriæ. 3.p.1.393
Bonum morale est quidquid non est peccatum. 3.p.1.393
Bona omnia sunt à Deo. 3.p.1.394
Bonum moraliter præcipit & consulit Deus. 3.p.1.396
Bonum meritorium gratiæ & gloriæ maius habet auxilium à Deo, quàm bonum morale. 3.p.1.197

Cain.

Cain à Deo derelictus conuerti non potuit. 3.p.1.133
Excusando se auxit peccatum. 3.p.1.451

Caluaria.

Caluaria à Cranio Adæ nomen accepit. 2.314

Cantus.

Cantus secundùm errorem cuiusdam Hilarij ab Ecclesia excludendus. 3.p.3.83
Cantus approbatur exemplo Angelorum & Dauid. 3.p.3.84
Item exemplo Christi, & discipulorum Pauli & Silæ. 3.p.3.85
Cantus finis. 3.p.3.84
Cantus probatur ex Conciliis. 3.p.3.86. & seq. ex Patribus. 87. ratione. 88
Cantus funebris probatur, 3.p.3.99
Cantus in orientalibus Ecclesiis primum, tum in Mediolanensi Ecclesia, deinde in aliis. 3.p.3.89

Totus populus quomodo solebat in Ecclesia cătare. 3.p.3.89
Cantus in Ecclesiis Galliæ ante Ambrosij tempora. 3.p.3.89
Cantus vtilitates & effectus singulares enumerantur. 3.p.3.89
Cantatio est oratio. 3.p.3.89
Cantus & inflexio vocis affectũ supplicantis indicat. 3.p.3.90
Organa & instrumenta musica quo tempore, & quare in Ecclesiis primum instituta. 3.p.3.91. & seq.
Cantantibus laudẽDei Angeli cantando respondent. 3.p.3.92

Caritas.

Caritas animæ vita. 2.94.3.p.1.74
Caritas finis præcepti. 2.107.138.137.141.150
Caritas est vera perfectaq; iustitia. 2.137. 3.p.1.65.80.76. 3.p.2.284.197
Caritatem qui violat, totam legem violat. 2.141
Dilectio Dei ex toto corde duplex. 2.108.145
Amori Dei nihil præferendum. 2.303
Caritas virtus excellentissima. 2.304
Eius habitus à solo Deo infunditur & conseruatur. 2.571
Expellitur ab actu peccati mortalis. 2.572
Caritas nostra non facit nos aliis caros, sed alios nobis. 3.p.1.63.75
Est virtus qua diligimus, non qua diligimur. 3.p.1.63.75
Potest esse ratio cur ab aliis diligamur. 3.p.1.63.75.81
Caritate Deum habemus carum, gratia grati sumus Deo. 3.p.1.63.70.73
Caritatis laudes enumerantur. 3.p.1.67.76
Prodest sine cæteris virtutibus, cæteræ sine ea nihil. 3.p.1.68
Caritate maritatur anima Deo. 3.p.1.68.70
Caritas est vestis nuptialis. 3.p.1.68. 3.p.2.70.73
Maximè nos euehit ad participationem esse diuini. 3.p.1.67
Dat animæ esse quoddam supernaturale. 3.p.1.69.74
Est regina virtutum. 3.p.1.70.76
Est effectus beneuolentiæ Dei. 3.p.1.74
Est fructus Spiritus sancti. 3.p.1.74
Caritatis effectus qui? 3.p.1.75
Quomodo est donum vniuersale. 3.p.1.76
Est radix omnis meriti. 3.p.1.79.2.565
Nullum secum patitur peccatum mortale. 3.p.1.76

Non

Non est ipse Spiritus sanctus, sed habitus nobis inhærens. 3.p.1.77
Est qualitas creata. 3.p.1.78.& seq.
Actualis & habitualis discrimen. Probatur ex Scripturis. 3.p.1.78. Ex Patribus. 3.p.1.79. Ratione. 3.p.1.80.& seq.
Caritate nihil magis voluntarium & iucundum. 3.p.1.79
Caritate efficimur filij Dei. 3.p.1.80.539
Caritas qua nos Deus diligit, est ipse Deus. 3.p.1.81
Caritas actualis est effectus nostri liberi arbitrij. 3.p.1.83
Caritas omnibus donis gratuitis est præstantior. 3.p.1.85
Caritatis officia omnibus in hac vita exhibenda. 3.p.1.123
Caritas in beatis ex necessitate determinat voluntatem. 3.p.2.311
Naturæ viribus acquiri non potest. 3.p.1.355
Non solet esse otiosa. 3.p.1.536
Est consummatio iustificationis. 3.p.2.54.141
Differt à fide, oritur ex fide. 3.p.2.70
Assimilatur igni. 3.p.2.71
Est finis vitæ. 3.p.2.83
Est forma fidei. 3.p.2.141
Inchoata inchoat iustitiam, perfecta perficit. 3.p.2.242
Est forma extrinseca fidei, non intrinseca. 3.p.2.143
Est summa religionis Christianæ. 3.p.2.144
Summum Christi beneficium. 3.p.2.144
Caritatis & fidei præcepta ad legem pertinent. 3.p.2.136
Caritatis & fidei spiritus ad Euangelium. 3.p.2.145
Caritas Martyrum est maxima. 3.p.2.159
Caritatis perfectio in hac vita quanta. 3.p.2.159
Caritatis habitus continet eminenter in se omnes virtutes. 3.p.2.196
Caritas petit mutuam caritatem. 3.p.2.197
Dilectio inimicorum, maximum diuinæ gratiæ signum. 3.p.2.254
Caritatis fructus. 3.p.2.265.292
Efficacia. 3 p.2.285
Caritas in quo differt ab omnibus aliis virtutibus. 3. p. 2. 289
Facit iugum Christi suaue. 3.p.2.318
Caritas perfecta huius vitæ. 3.p.2.347

Caritas noſtra quanto inferior caritate beatorum. 3.p.2.368
Caritatis opera requirit Deus ad vitam æternam. 3.p.2.455
Maximam habent cum æterna felicitate conformitatem. 3.p.2.455
Caritatis obiectum finis vltimus & ſummum bonum. 3.p.2. 455
Caritati tribuuntur actus omnium aliarum virtutum. 3.p.2. 455
Caritas ordinata, licet omnes amet, tamen alios magis, alios minus. 3.p 3.57
Caritas requiritur vt quis impetret quod orat. 3.p.3.61

Caritas qua diligitur Deus.

Caritas qua diligimus Deum, & ab eo diligimur, ſe mutuo conſequuntur. 3.p.1.82
Dilectio Dei ex toto corde eſt duplex. 2.107.145
Dilectio Dei quot modis accipitur. 3.p.1.511
Dilectio Dei quomodo non eſt ſine gratia & fide præcedente. 3.p.1.511
Dilectio Dei duplex. 3.p.1.511
Dilectio Dei ſuper omnia, quotuplex. 3.p.1.511
Dilectio perfecta vel imperfecta tribus modis accipitur. 3.p.1.511
Dilectio Dei eſt donum Dei, probatur ex Scripturis. 3.p.1.511. & ſeq. Ex Conciliis. 514. Ex Patribus. 514. & ſeq. Ratione. 515. & ſeq. Soluuntur argumenta contraria. 516
Dilectio plenitudo legis. 3.p.1.512
Dilectio proximi, caritas Dei. 3.p.1.512.517
Dilectio etiam imperfecta eſt donum Dei, & ipſum initium caritatis. 3.p.1.513.516
Dilectio Dei ſuper omnia, vt eſt auctor naturæ. 3.p.1.515
Dilectio Dei ſuper omnia quomodo eſt naturalis. 3.p.1.516
Amor Dei quomodo oritur ex amore ſui. 3.p.1.517
Quomodo eſt diſpoſitio ad iuſtificationem? & prior remiſſione peccatorum. 3.p.2.58.59
Dilectio perfecta non eſt ſine Spiritu ſancto inhabitante, contra verò imperfecta. 3.p.2 59
Dilectionis actus quo diligitur Deus ſuper omnia, quomodo opponitur peccato. 3.p.2.197

Dilectio qua Deus diligit.

Dilectio Dei est efficax. 3.p.1.57
Diligere nihil est, nisi bonum velle. 3.p.1.57
Dilectio vult nobis optimum. 3.p.1.70
Diligit Deus sui similes. 3.p.1.70
Dilectio Dei est duplex. 3.p.1.74
Diligimur à Deo, vt simus boni, vel quia sumus boni. 3.p.1.
74.78.79
Dilectio Dei est ipse Deus. 3.p.1.81
Diligimur à Deo si Deum diligamus. 3.p.1.82
Caritas Dei ignis accendens: nostra, ignis accensus. 3.p.1.83
Dilectio Dei nos paulatim iustos facit. 3.p.2.59

Caro.

Caro quomodo significat totum hominem? quomodo alteram tantùm partem. 2.479.547
Carnis affectus sunt naturales. 2.484
Comparantur equo indomito. 2.484.521.525
Carni non dantur præcepta, sed animæ. 2.234
Caro non est sedes iustitiæ, vel iniustitiæ, sed anima. 2.497
Carnis delectatio quomodo peccatum, quomodo non. 2.522
Carnis opera quæ. 2.547
Caro infecta non inficit animam. 2.551
Carnis contra spiritum rebellio. 2.572
Caro non est sedes peccati. 2.379.399.400.455.471.498.
512
Caro in sacris literis sumitur pro homine carnali. 3.p.1.
385
Carnis effectus mors. 3.p.1.385
Carnis fructus. 3.p.1.385
Caro accipitur pro parte inferiore. 3.p.1.385
Carni in omnibus acquiescere, est peccatum mortale. 3.p.1.
385
Carnes animalium terrestrium & volatilium, oua etiam & lac magis delectant & nutriunt. 3.p.3.117.122
Carnium esus seminarium libidinis. 3.p.3.118
Carnes quare à Deo creatæ. 3.p.3.117
Carnes quare omninò certis temporibus prohibitæ potius quàm moderatæ. 3.p.3.118

Carnium esus magis est caussa luxuriæ, quàm potus vini. 3.p.3.124
Carnium esus non fuit ante diluuium. 3.p.3.134

Catechumenus.

Catechumenis ab ipso initio traditur decalogus, & symbolum fidei. 3.p.1 341.3.p.2.30.32
Catechumeni credunt sanctam Ecclesiam, cuius tamen non sunt adhuc partes. 3.p.2.31
Ante Baptismum symbolum recitant. 3.p.2.32
Romæ singulis annis aliqui in Paschate baptizantur. 3.p.3.195

Caussa.

Caussa caussæ, & caussa caussati. 2.254.262
Caussa alia efficiens, alia deficiens. 2.256
Caussæ multæ concurrunt ad vnum effectum. 2.256.260
Caussa monstri sola materia, quia illa sola deficit. 2.256.260
Claudicationis est sola tibia. 2.257
Vniuersalis, præsertim indifferens, licet sit caussa caussę, non tamen est caussa caussati. 2.262
Secunda abutens bono influxu caussę vniuersalis, detorquet ad malum. 2.262
Qui sciens & volens caussa est actionis, cum qua est annexa deformitas, peccat; quomodo hoc intelligendum. 2.262
Caussæ particulares verè concurrunt ad actionem malam. 2.262
Vniuersales concurrunt ad actionem indifferentem. 2.262
Secundæ verè & propriè operantur. 3.p.1.285
Habent ideò virtutem operatricem. 3.p.1.285
Caussæ secundæ nihil possunt operari sine concursu Dei. 3.p.1.286
Primæ & secundæ ordo in operando. 3.p.1.288
Principalis & instrumentalis ordo in operando. 3.p.1.288
Caussæ rerum omnium sunt quatuor. 3.p.2.5
Caussa formalis designatur voce PER. 3.p.2.127.135
Finalis designatur voce PROPTER. 3.p.2.127
Formalis est effectus caussæ efficientis. 3.p.2.181

Ceremoniæ.

Ceremoniæ veteris legis quare tollendæ. 3.p.2.356

Quæ tollendæ,quæ non. 3.p.3.96
Ceremonias Iudæorum imitari non licet,virtutes licet. 3.p. 3.204

Certitudo.

Certitudo est firmitas & immutabilitas veritatis. 3.p.2.202
Certitudo obiecti, est immutabilitas rei, quæ aliter se habere non potest, quam cognoscitur. 3 p.2.202
Subiecti,est firmitas assensus nostri ad rem. 3.p.2.202
Obiecti oritur à necessitate ipsius rei. 3.p.2.202
Subiecti pendet partim à medio, partim à dispositione nostra. 3.p.2.203
Certitudo vera ex parte subiecti, propriè nunquam separatur à certitudine ex parte obiecti. 3.p.2.203
Ex parte obiecti potest separari à certitudine ex parte subiecti. 3.p.2.203
Alia est euidens, alia obscura. 3.p.2.203
Vtraque habent tres gradus. 3.p.2.204
Certitudo euidens est eorum, quæ aliquo modo videntur. 3.p.2.203
Hîc primum gradum habent prima principia. 3.p.2.203
Dicitur certitudo intellectus vel principiorum. 3.p.2.204
Secundum gradum habent conclusiones ex principiis euidenter deductæ,& dicitur certitudo scientiæ. 3.p.2.203
Tertium gradum habent, qui sensibus percipiuntur,& dicitur certitudo experientiæ. 3.p.2.203
Certitudo obscura est eorum, quæ sola fide vel opinione nituntur. 3.p.2.204
Primus eius certitudinis gradus est propter diuinam auctoritatem,quæ est certitudo fidei,& dicitur absoluta. 3.p.2.204
Secundus gradus est eorum, quæ creduntur propter humanam,celebrem & confirmatam auctoritatem. 3.p.2.204
Tertius est eorum quæ signis nituntur, quæ dicitur certitudo coniecturalis. 3.p.2.204
Certitudo fidei, & certitudo fiduciæ quomodo differunt. 3.p.2.205
Certitudinem fidei de iustitia nostra non possumus habere nisi per reuelationem,probatur ex Scholasticis & Academiis. 3.p.2.207

Certitudo fidei non Ecclesiæ, sed Dei auctoritate nititur. 3.p.2.209
Certitudo salutis pendet à bonis operibus. 3.p.2.215
Potest iusto reuelari. 3.p.2.215.231
Certitudo fidei vel in verbo Dei continetur, vel ex verbo Dei euidenter deducitur. 3.p.2.228
Certitudo aliquando accipitur pro persuasione & confidentia. 3.p.2.238
Gignit audaciam. 3.p.2.241
Certitudo religionis Christianæ. 3.p.2.243
Certitudo coniecturalis propriæ iustitiæ satis est ad animæ tranquillitatem. 3.p.2.243
Certitudo remissionis peccatorum in Sacramentis. 3.p.2.250.253
Quomodo sumus certi, quomodo incerti de nostra iustitia. 3 p.2.250.262
Certitudo ex signis etiam euidentissimis non potest esse nisi coniecturalis. 3.p.2.254
Certitudo spei, vide spes.

Christianus.

Christiani non nascuntur, sed fiunt. 2.405
Christiani alij boni, alij mali. 2.600
Boni ouibus, mali hædis assimilantur. 2.600
Christiani non sunt tantum vna gens vt Hebræi. 3 p.2.309
Christianus populus cur non potest iisdem particularibus ritibus regi. 3.p.2.310
A Christianis exiguntur plura quam antiquitus à Iudæis. 3.p.2.310
Christiani, quam liberi à lege Mosis. 3.p.2.331
Quomodo non liberi. 3.p.2.331
Christiani omnes debent memoria tenere, intelligere, & quotidie recitare orationem Dominicam. 3.p.3.16
Omnes inter sese fratres esse agnoscunt, dicendo, *Pater noster*. 3.p 3.23
Omnes pro se mutuò orant dicendo, *Pater noster*. 3.p.3.24
Horum proprium est officium diuinum recitare. 3.p.3.69
Quomodo differunt ab omnibus gentibus. 3.p.3.69
Possunt imitari Iudæorum virtutes, non autem ceremonias. 3.p.3.204.205

Possunt diuitias possidere. 3.p.3.245.246
Contra aliqui senserunt. 3.p.3.246. Soluuntur eorum argumenta. 3.p.3.248

Christus.

Christus filius Dei per naturam. 1.34
Missus in mundum, vt esset caussa salutis, non occasio ruinæ. 2.233.234
Hominum malitia erat petra scandali. 2.233
Erat lapis ab ædificantibus reprobatus. 2.233
Lapis angularis, caput anguli, probatus, electus, &c. 2.233. 234
Quomodo elegit Iudam. 2.245
Quare non venit statim post lapsum Adæ. 2.249
Occasione peccati Adæ nobis datus est. 2.272
In eo maiora dona recuperauimus, quàm in Adamo amisimus. 2.272
Non prodest, nisi quibus per instrumentum aliquod applicatur. 2.325
Comparatur cum Adamo. 2.329. 332. 337. 373. 410. 150. 431
Nos Deo reconciliauit. 2.281.338.343
Pro omnibus mortuus est. 2.343.355.419.421
Factus est pro nobis peccatum. 2.355.456.497.3.p.2.162.177. 176
Pro actuali & originali peccato passus est. 2. 345. 349. 350
Non fuit in Adamo iniustus. 2.364
Eius iustitia quibus nihil prodest. 2.375
Quomodo in lumbis Abrahæ. 2.393
Quomodo non est decimatus in lumbis Abrahæ. 2.394
Eius Sacerdotium præstantius Leuitico. 2.394
Erat secundùm ordinem Melchisedech. 2.394
Non patrem, sed matrem habuit ex progenie Abrahæ. 2. 394
Ex virgine conceptus, & natus per virtutem Spiritus sancti. 2.392.403.411.419.420.423.427
Cur non contraxit peccatum originis. 2. 394. 403. 423

Christi ad Belial nulla conuentio. 2.416
Christus quomodo solus immunis à peccato originis, quomodo non solus. 2.419.426
Solus ex vi generationis peccatum originis non contraxit. 2.423.424.425
Quomodo fuit eius caro in similitudinem peccati. 2.424. 425
Assumpsit naturam humanam eiusdem speciei cum nostra. 2.440
Quare concupiscentiam & ignorãtiam noluit habere. 2.541
Quare, quomodo, & qualem sensus pœnam passus est. 2.605
Dupliciter homines diligit. 3.p.1.74.3.p.2.435
Singulare priuilegium, vt humanitas eius in diuina persona sustentaretur. 3.p.1.80
Quomodo similis, quomodo dissimilis Soli. 3.p.1.119.128. 129
Caput electorum. 3.p.1.172
Christus homo non potuit mereri suam prædestinationem. 3.p.1.172
Non habet gloriam ex meritis. 3.p.1.272
Caussa est meritoria nostræ iustificationis. 3.p.2.7
Vt homo verè & propriè iustus erat, iustitia creata inhærente. 3.p.2.139.148
Creata hac iustitia pro nobis satisfecit. 3.p.2.148
Quomodo dicitur maledictus. 3.p.2.162
Sponsus animæ nostræ. 3.p.2.162
Iustitia nostra est, quia caussa efficiens nostræ iustitiæ. 3.p.2. 174.181
Item quia nostra satisfactio. 3.p.2.174.179
Item quia sumus membra Christi capitis nostri. 3.p.2.176
Christum induere quid significet. 3.p.2.179
Christi iustitiam participamus per regenerationem. 3.p.2. 186
Christus est verus legislator. 3.p.2.320
Confertur cum Mose. 3.p.2.321
Rex noster ex Scripturis. 3.p.2.321
Iudex totius mundi. 3.p.2.323
Semper mediator. 3.p.2.360
Debita ipsi erat gloria corporis duplici titulo. 3.p.2.397

Simul viator & comprehensor. 3.p.2.435
Est magis impeccabilis, quàm confirmati in gratia. 3.p.2.437
Solus potest gratiam mereri de condigno. 3.p.2.476
Christi ieiunium & tentatio ad exemplum nostrum semel. 3.p.3.192
Christum admiramur magis quàm imitamur. 3.p.3.191
Christus feria quarta tradit⁹, feriâ sexta crucifixus. 3.p.3.195

Circumcisio.

Circumcisio erat instituta ad tollendum peccatum originis. 2.353.404.
Vel ad significandã purgationem peccati originis. 2.353.404
Circumcisio quare in membro genitali facta. 2.355
Circumcisio Dei mandato filijs fidelium adhibenda erat. 2.405.

Clericus.

Clerici vel Sacerdotes magis orare debent, quàm alij. 3.p.3.6
Magis obligantur ad officium diuinum recitandũ. 3. p.3.69
Idque vel ratione ordinis sacri, vel Ecclesiastici beneficij. 3. p. 3. 101.
Clerici & Monachi soli obligantur ad officium diuinum, vt in antiqua lege soli Leuitæ. 3. p. 3. 100
Clerici sunt Ecclesiæ milites spirituales. 3. p. 3. 101
Horum proprium est publicè populo prædicare, pro populo assiduè orare. 3.p.3.101
Antiquitus solebant ordinari tantùm in solemni ieiunio decimi mensis. 3. p. 3. 201
Nunc in quatuor ieiuniis solennib. ordinari solent. 3.p.3.201

Cœlum.

Cœlum natura sua est corpus incorruptibile. 2.584
Cœlum nouum quid. 2.594
Cœlum aliud syderium, aliud aërium. 2.595
Cœli mentes sanctorũm hominum. 3.p.3.24
Cœlum propriè sedes Dei. 3.p.3.24
Cœlum, id est, spiritus. 3.p.3.29
Per Cœlum intelliguntur iusti & fideles. 3.p.3.29
Cœlum, id est, Christus. 3.p.3.29

Cœlum est Ecclesia triumphans. 1.p.3.29

Columba.

Columba & ouis naturâ sua animalia simplicissima. 2.275
Columbæ assimilatur Maria in Canticis. 2.414

Communitas.

Communitatem rerum omnium introducere voluit Plato. 3.p.3.245.251
Refutatur ab Aristotele & Tertulliano. 3.p.3.246
Communitas rerum omnium magnas introduceret confusiones. 3.p.3.247
Non simpliciter necessaria ad salutem, sed cōmodior ad seruiendum Deo. 3.p.3.250
Laudatur. 3.p.3.251
Esset melior simpliciter, nō autem supposita naturæ corruptione. 3.p.3.251
Expedit iis paucis, qui seriò abstrahunt se à rebus temporalibus. 3.p.3.251
Quomodo communia sunt omnia iure naturæ, quomodo non. 3.p.3.252

Concilia.

Concilia condemnantia eos, qui negant peccatum originale. 2.349
Concilium primum generale Nicænum fuit omnium primum. 1.p.3.178

Concupiscentia.

Concupiscentia fons tentationum. 1.32. 2.128. 192. 516
Est lex membrorum, repugnans legi mentis. 1.32. 2.285. 286. 470. 498
Est pœna peccati. 1.32.35. 2.447. 449. 493. 482.
Fuisset homini in puris naturalibus condito naturalis. 1.35. 2.485.550

Est

Eſt mala,& naturæ contraria. 1.35. 2.499.535
Peccati fomes. 2.110.372
Habet tres motus. 1. 128. 131. 241.474
Non potuiſſet in ſtatu innocentiæ repugnare rationi, niſi prius ratio rebellâſſet Deo. 2.276.282. 298
Concupiſcentia proximorum parentum non transfundit peccatum originis in filios. 2.398
Quando dicitur regnare & imperare. 2.447
Eſt vis appetendi immoderata. 2.447.546
Poteſt dici animi potentia, ſed vitiata. 2.456
Eſt languor naturæ. 2. 456. 465. 488. 494. 511. 520 536. 553
Eſt materialiter peccatum originis. 2.386
Non eſſe peccatum originis, probatur ex Scripturis. 2. 473. & ſequentibus. Ex Patribus. 2. 484. & ſequent. Ratione. 2. 492. & ſequent. Soluuntur hæreticorum obiectiones. 2.496
Concupiſcentia in nobis relicta eſt ad agonem. 2.484.487 488.516.531.541.
Aſſimilatur canibus rabioſis. 2.484
Eius principium à natura, malè tamen concupiſcere, eſt à voluntate. 2.485
Eſt via ad peccatum. 2.486.499.
Non eſſe peccatum, probatur ex omnibus tomis operum S.Auguſtini. 2.487
Vocatur tamen peccatum, quia ex peccato ortum habet. 1. 7. 2. 447. 448. 467. 488. 489. 494. 502
Eſt vna pars corruptionis humanæ naturæ. 2. 493 499
Concupiſcentiæ primi motus inuoluntarij non ſunt peccata. 2. 476. 495. 534. 537. 3. p. 2 359.369
Eius pronitas non eſt peccatum. 2. 476. 495 508
Dicitur peccatum, quia cauſſa eſt peccati. 2. 496. 518. & ſequent.
In iuſtificatione non tollitur. 2.498
Quot modis dicitur mala. 2.499

Duobus modis accipitur. 2.499
Concupiſcentia non carnis, ſed cordis eſt voluntaria & prohibita. 2.499.521.
Quomodo dicitur lex. 2.506
Superata prodeſt ad mercedem gloriæ. 2.519
Eſt ciuile bellum. 2.521.538.622
Quomodo dicitur iniquitas. 2.520.521
Eius actus duplex. 2.523
Remanet in renatis quoad actum, non tamen facit reos. 2.524
Eius reatus triplex. 2.525
Quomodo dicitur remitti in Baptiſmo. 2.524
In carne materialiter, in mente formaliter eſt peccatum. 2.528
Aſſimilatur habitui, non actui. 2.529
Quomodo repugnat virtuti. 2.531
Poſt Baptiſmum non eſt peccatum, ſed vitium. 2.531.542
Eſt ſub animi poteſtate. 2.532
Odio habetur à Deo. 2.536.539
Eſt illicita. 2.537
Quomodo à Deo, quomodo non. 2.540
Repugnat legi mentis & Dei. 2.542
Quomodo ſit bona. 2.546
Variis modis accipitur. 2.545
Reſidet in parte hominis inferiore. 2.547
Concupiſcentia honorum & vanitatum eſt in ſuperiori animi parte. 2.547
Non ſolùm in carne, ſed etiam in mente ſedem habet. 2.548
Magis apparet in ſenſualitate. 2.548
Non eſt poſitiua qualitas. 2.548
Repugnat rationi ex carentia iuſtitiæ originalis. 2.548.549
Per Baptiſmum non tollitur ſed ligatur. 2.552
Contra Spiritum vſque ad mortem pugnat. 2.622
Imperat rationi. 2.622
Adoleſcentes ad inſaniam adigit. 2.622
Hominum concupiſcentia longè peior beſtiarum. 2.622
Quibus armis ſancti viri concupiſcentiam repreſſerint. 2.622
Concupiſcentia miras clades mundo intulit. 2.623

Quam insignes viros peruerterit. 2.623
Quibus modis sit reprimenda. 2.628
Concupiscentia spiritus bona, carnis mala. 2.628
Concupiscentiæ motus etiam inuoluntarios homines casti pati nollent. 3.p.2.359

Coniugium.

Non exercetur opus coniugij sine ardore libidinis etiam à sanctissimis coniugibus. 2.400.489
Coniugium concupiscentiæ remedium. 2.499
Coniugij opus exercetur non amore posteritatis, sed ardore libidinis. 2.628
Cur exercetur in tenebris. 2.629
Quando, & quomodo est peccatum, quando & quomodo non. 3.p.2.366
Saturninus & quidam alij Hæretici dixerunt, nuptias malas esse, & à diabolo. 3.p.3.168.171

Conscientia.

Conscientia etiam erronea semper obligat. 3.p.1.387
Conscientiæ discussio ante Eucharistiam. 3.p.2.239
Conscientia bona consolationem, non omnimodam securitatem affert. 3.p.2.140
Conscientiæ bonæ triplex testimonium. 3.p.2.255
Conscientia bona quos habeat effectus. 3.p.2.265.266

Consuetudo.

Consuetudinis Ecclesiasticæ vis & efficacia. 2.406

Continentia.

Continentia est virtus moralis. 3.p.1.354
Non potest seruari sine gratia Dei. 3.p.1.354.355
Continentia est virginum, viduarum, & coniugatorum. 3.p.1.355

Conuicium.

Conuicium manifestum est, peccatum mortale. 2.121.123 124.131
Conuicium in bonum à Deo conuersum. 2.236

Cooperatio

Cooperatio.

Cooperatio Dei non excluditur per liberum arbitrium. 3.p.1. 310.528
Non tollit, aut destruit, sed adiuuat & perficit naturam. 3.p.1.310
Cooperatio diuina concordat cum libero arbitrio. 3.p.1. 311.543
Non est antè, sed simul cum voluntate humana. 3.p.1. 322
In vnoquoque est secundùm naturam vniuscuiusque. 3. p.1. 324
Non tenet se ex parte caussæ, sed ex parte effectus. 3.p.1. 325
Concurrit cum caussis secundis. 3.p.1.331
Sumus cooperatores, & coadiutores Dei. 2.118.119.124
Cooperatio hominum cum Deo, in quibus operibus est, in quibus non. 3.p.1.386
Bonis omnia cooperantur in bonum. 3.p.1.386
Cooperatio hominum cum Deo probatur ex Scripturis. 3.p.1.388.389. Ex sancto Augustino. 531. & sequent.
Possunt homines cooperari, vel non cooperari Deo. 3.p.1. 532
Cooperatio gratiæ cum libero arbitrio probatur. 3.p.1.544
Cooperatio gratiæ adiuuantis quomodo concurrit. 3.p.1.555

Cor.

Cor est fons peccatorum per modum principij actiui, & interni. 2.450
Cor peccato obduratum, assimilatur lapidi. 2.455
Cordis non carnis concupiscentia voluntaria est, & lege prohibita. 2.500
Cor hominis fons & origo malorum. 3.p.1.382
Cor in sacris literis, accipitur pro toto homine interiore. 3.p.2.22

Cornelius.

Cornelius quòmodo ad fidem conuersus. 3.p.1.145.486.509
Cornelij eleemosynæ & orationes. 3.p.1 509
Eleemosynis obtinuit gratiam. 3.p.3.230.

Curiositas.

Curiositas vulnus mentis humanæ. 2.616
Curiosus libentius aliena obseruat, quàm sua. 2.616
Curiosa alienorum vitiorum inquisitio perniciosa. 2.616

Damnati.

Damnatorum corpora post resurrectionem qualia erunt. 2. 591.605
In damnatis Deus iustitiam suam manifestat. 2.591
Damnatis optimè conuenit carcer & ergastulum sub terra. 2.594
Damnatis ad ignem inferni bonum fuisset nunquam nasci. 2.598
Damnati in die iudicij videbunt electos, in gloria ad cœlum ascendentes. 2.608
Damnati sunt obfirmati in odio actuali Dei & proximi. 3. p. 1. 397

Dauid.

Dauid cum omnibus Prophetis in cœlis regnat. 2.113
Dauidis magnum peccatum. 2.112.213.256
Publica eius pœnitentia. 2.112
Dauid voce Domini per Nathan reuixit, vt Lazarus ex sepulchro voce Christi. 2.113
In toto corde secutus est Deum. 2.154
Peccauit grauiter numerando Israël. 2.215.219
Occidit Vriam. 2.227.256
A Deo punitur. 2.232
Confitetur & deplorat peccata sua. 2.341.346
Natus est ex honesto coniugio. 2.341.347.404
Fugit persecutionem Saulis. 2.383
Erat filius viri fidelis & iusti. 2.404
Conceptus & natus in peccato originis. 2.404
A concupiscentia victus. 2.623
Non audet se iustum pronunciare. 3.p.2.217.218
Semel iustus excidit à iustitia. 3.p.2.281
Confidebat opera sua in iudicio Dei posse cõsistere. 3.p.2.362
Septies in die laudem dicebat Deo. 3.p.3.83
Media nocte surgebat ad confitendum Domino. 3.p.3.83

Vesperè,& manè,& meridie orabat. 3.p.3.84

Decalogus.

Decalogum ad se non pertinere,dicunt hæretici. 3.p.2.320
Decalogus à Christo & Apostolis commendatur fidelibus. 3.p.2.323.
Excepta Sabbathi obseruatione. 3.p.2.325

Defectus.

Defectus est necessario à caussa deficiente. 2.256
Defectus est caussa peccati. 2.257
Est triplex. 2.257 (2.252
Defectus proximus est, non attendere ad regulam rationis.
Est voluntarius,non quia elicitus à voluntate,sed quia in potestate voluntatis. 2.257
Non est actus positiuus. 2.257
Vt præcedit actum peccati,non est malum aliquod naturale, vel voluntarium. 2.257
Est simplex negatio. 2.257
Quomodo induit rationem mali, quomodo non. 2.258
Quomodo est caussa mali. 2.258
Defectus in infinitum non datur. 2.257
Defectus remotus est, quia voluntas non est summum bonum. 2,257
Remotissimus, quia voluntas humana est creata ex nihilo. 2.257
Defectus in summum bonum cadere non potest. 2.258.257
Referri debet in caussam proximam. 2.257
Sæpè est in caussa secunda, & non in prima. 2.262

Deuotio.

Deuotio interna est promptitudo animi ad Deum laudandum. 3.p.3.99
Externa est promptitudo ad opera exteriora, vt ad genuflexionem,&c. 3.p.3.99
Qua collectione animi excitanda. 3.p.3.99
Deuota oratio exprimit lachrymas. 3.p.3.99
Deuotio S.Francisci in horis recitandis. 3.p.3.100

Deus.

Deus neminem tentat. 2.191

Deus non est caussa mali. 1.32
Non est auctor peccati. 1.43.2.180
Non punit antequam peccent homines. 1.56
Promptior est ad præmiandum, quàm ad puniendum. 2.153
Non potest punire sine malis meritis, quia iustus est. 2.154
3.p.1.196
Deum esse auctorem primum peccati, primus omnium dixit Simon Magus. 2.159.160
Deos duos posuerunt quidam hæretici, malum, & bonum. 2.159.204
Deo repugnante nihil fieri potest. 2.172
Deo non ponitur lex ab aliquo superiore. 2.177.178.255
Dei sapientia lex Dei est. 2.177.178.204.254.158
Deus non potest seipsum negare. 2.178.255
Non est auctor peccati, probatur ex Scripturis. 2.189.190. & seq. Ex Patribus. 2.193.219.246
Deus non nouit practicè malum. 2.197
Est mali permissor, non effector. 2.197.205.208
Est auctor naturæ, non culpæ. 2.200
Est caussa essendi, non deficiendi. 2.202.235.136
Est summum bonum, & tantùm caussa boni. 2.135.257
Conuertit malum in bonum. 2.205.208.219.235.245
Quomodo Deus creat impios. 2.207
Dei iudicia profunda & inscrutabilia. 2.213.270.375.3.p.1.96.104.122.152.173.195.3.p.2.272
Deus præuidet & ordinat peccatum in bonum. 2.214
Quatuor modis dici potest caussa, cur homines malè agant. 2.216. & seq.
Non positiuè, sed permissiuè. 2.218.223.237
Nullum deserit, nisi deseratur. 2.223.282.3.p.1.95.169
Facit malum pœnæ, non culpæ. 2.232
Facit entitatem, non defectum peccati. 2.235
Deo inuito nihil fit. 2.237.238
Deus respectu peccati habet tantùm non velle. 2.237
Non habet velle aut nolle. 2.237
Non impedit concursum rerum etiam defectibilium. 2.139
Volens permittit mala. 2.236.238
Deus voluntate sua omnia facit, quæ fieri vult. 2.237
Si vellet fieri mala, ipse faceret mala. 2.237

Benè facit finendo, quæ malè fiunt. 2.238
Nunquam vult mala per se. 2.239
Prius scit necessaria quàm libera. 2.248.3.p.1.199
Scit qua quisque vocatione vocatus veniet, qua non. 2.249
3.p.1.95.103.106.190
Liberè, non necessariò mundum creauit. 2.253
Seipso est beatus. 2.254
Multa facere potest, quæ hominibus sunt prohibita. 2.255
Est omnium Dominus. 2.256
Licite potuit iubere Abrahamũ occidere filium suum. 2.256
Non potuit iuuare Dauid, vt occideret Vriam. 2.256
Licitè potuit Vriam, vel quemuis hominem occidere, non tamen cũ homine occidente aliũ iniustè concurrere. 2.256
Ita agit cum secundis caussis liberis, vt relinquat determinationem in potestate liberi arbitrij. 2.259
Non tenetur mala euentura impedire. 2.260
Eius concursus ex se est vnus, communis, & indifferens. 2.259
260.261.262
Dei concursus limitatur à voluntate humana. 2.260.261
Deus quomodo videtur caussa peccati. 2.262
Nunquam alloquitur inanimata. 2.310
In odium peccati quoduis eius instrumentum punit. 2.301
Est auctor naturæ. 2.376
Est immutabilis, solus bonus, solus sapiens, &c. 2.381.420.
439.452
Non iubet impossibile. 2.495
Non fecit omnia præter peccatum. 2.539
Deus quomodo est auctor mortis, quomodo non. 2.540
Parum de Deo intelligimus. 2.615
Deus ab æternitate nos dilexit. 3.p.1.44
Nec fato præmitur, nec personarũ acceptione corrumpitur.
3.p.1.62.118.120.
Dupliciter nos diligit. 3.p.1.74
Nos prius diligit. 3.p.1.75
Dei natura non potest alteri communicari. 3.p.1.81
Quomodo est caritas, quomodo non, quomodo sapientia & iustitia. 3.p.1.81
Vocat aliquos ita, vt sciat non venturos. 3.p.1.106
Bona operatur in nobis, sed non sine nobis. 3.p.1.111

Aliquando beneuolẽtior adultis sceleratissimis, quàm paruulis minus malis. 3.p.1.232
Quomodo prius vult electis gloriam, quomodo prius bona opera. 3.p.1.183
Amando facit bonos. 3.p.1.189
Quomodo agit liberè, quomodo necessariò. 3.p.1.216.217
Semper viuere, & tamen liberè quid. 3.p.1.218
Dei præscientia & potentia quomodo libera. 3.p.1.218
Deum esse liberi arbitrij probatur ex Scripturis. 3.p.1.262. & seq. Ex Patribus. 264. & seq. Ratione. 265. & seq. Soluuntur obiectiones. 268. & seq.
Deus auctor necessitatis, non seruit necessitati. 3.p.1.265
Caussa efficiente & subiecto caret. 3.p.1.266
Deum inuocare in miseriis naturale est. 3.p.1.267.280.384
Deus & sibi & omnibus aliis est finis. 3.p.1.267
Dei velle duobus modis consideratur. 3.p.1.268
Non est omni modo necessarium. 3.p.1.269
Deus & Christ⁹ homo non habent gloriam ex meritis. 3.p.1.272
Deus potest naturali lumine cognosci & demonstrari: item quod sit vnus & bonus. 3. p.1. 277. Probatur ex Scripturis. 277. & seq. Ex Patribus. 279. & seq. Ratione. 281. & seq. Soluuntur obiectiones. 282. & seq.
Manifestauit se ex rebus creatis mundi sapientibus, & Philosophis. 3.p.1.278.284
Eius vnitas est obiectum naturale. 3.p.1.281.282
Deum non cõcurrere ad opera nostra secundùm Pelagianos. 3.p.1.284
Omnia immediatè operari Deum, caussas verò secundas nihil, secundùm Mahometanos. 3.p.1.285
Refutatur vterq; error ex Scripturis. 3.p.1.286. Ex Patrib. 286. & seq. Ratione. 288. & seq.
Deus operatur omnia in omnibus. 3.p.1.286
Quomodo facit bona & mala. 3.p.1.285
Dat & continuat omnium rerum esse. 3.p.1.285
Quomodo est determinatus ad vnum. 3.p.1.320
Est Dominus actionum suarum ad extra. 3.p.1.320
Ideo operatur, quia voluntas nostra operatur, non contrà. 3.p.1.326.327

Dei concursus generalis, & indifferens modificatur à caussa secunda, quoad specificationem. 3.p.1.328
Quomodo ab æterno determinauit omnes effectus 3.p.1.328
Quomodo futura præcognoscat. 3.p.1.330.& seq.
Esset colendus licet beatitudinem dare nollet. 3.p.1.516
Nos condemnat vt iudex. 3.p.2.131
Quomodo nos modò iustificat, quomodo in die iudicij iustificabit. 3.p.2.131
Declarando iustum, facit iustum. 3.p.2.473.475
Condemnat & iustificat longè aliter atq; homines. 3.p.2.133
Quomodo omnia inhabitat. 3.p.2.148
In Baptismo iustificat & iustificatur. 3.p.2.166
Quomodo est totus in omnibus & singulis. 3.p.2.290
Nemini est debitor, nisi ex promissione. 3.p.2.449.468
Fit debitor benè operantibus ex sua promissione. 3.p.2.461
Est iustus iudex in remuneratione. 3.p.2.462
Dat mercedem ex iustitia distributiua, non commutatiua. 3.p.2.463
Quomodo obiectum beatitudinis, quomodo meriti. 3.p.2.471
Præmiat supra condignum. 3.p.2.471
Punit citra condignum. 3.p.2.475
Cur dicitur esse in cœlis, cùm sit in terris, & vbique. 3.p.3.24
Dicitur irasci ad similitudinem hominum. 3.p.3 41

Diabolus.

Diabolus non potest cogere ad peccatum. 2.247.3.p.1.446
Permissus est Adamum vincere, vt postea maiore cum Sanctorum gloria vinceretur. 2.272
Per verum serpentem locutus est, & tentauit Heuam. 2.274
Vocatur serpens, quia serpentem induit. 2.274
Quare potius serpentem quàm aliam bestiam assumpsit ad tentandum Heuam. 2.275
Non fuit illi permissum aliud animal ad hoc assumere. 2.275
Eius astutia & calliditas. 2.274
Vt Heuam seduceret, finxit se amicum Dei. 2.291
Per mulierem seduxit Adamum. 2.291

Est obduratus in malo. 2.311.313
Est miserrima bestia. 2.312
Quomodo gaudet de malo. 2.312
Potestatem aliquando habet in homines etiam sanctos, quoad corpus. 2.312.625
Illi accommodatur maledictio serpentis. 2.312. & seq.
Diabolum imitantur qui peccant. 2.333.452
Est fons peccatorum. 2.450
Quam habet potestatem producendi res. 2.550
Eius potestas in corpora & mentes hominum. 2.625
Dæmones credunt & contremiscunt. 3.p.1.227
Dæmon negat liberum arbitrium. 3.p.1.302
Varias habet nocendi artes per concupiscentiam nostram. 3.p.1.368
Dæmones sunt obfirmati in actuali odio Dei & proximi. 3.p.1.397
Respectu vltimi finis non habent liberum arbitrium à necessitate, sed tantùm à coactione. 3.p.1.406.407
Respectu mediorum habent vtroque modo liberum arbitrium. 3.p.1.406
Quomodo semper necessariò malè agunt, quomodo non. 3.p.1. 406.
Eorum pœna crescere non potest, quia sunt in termino. 3.p.1.406
Diabolum inuocant, qui in peccato persistentes, dicunt, Pater noster. 3.p.3.23
Diabolus neminem vincere, imò nec tentare potest, nisi Deo permittente. 3.p.3.39
Dæmonia qua ratione eiiciuntur ab improbis. 3.p.3.49

Dies iudicij.

Post diem iudicij nulla erunt corpora mixta. 2.583
In vniuersali iudicio omnes aderunt. 2.587
Huius iudicij forma non omnibus eadem. 2.600
Iudicium adultorum secundùm opera eorum. 2.601
Idem quomodo dicitur de infantibus. 2.602
Post diem iudicij rerum vis & natura mutabitur. 2.605
In vniuersali iudicio omnibus omnia manifestabuntur. 2.608

Dies iudicij magis horrendus magnatibus & regibus, quàm aliis. 3.p.1.118

Diluuium.

Diluuium deformâsse locum paradisi. 1.62.65
Non abstulisse inde temperiem aëris. 1.65
Non penetrâsse paradisum. 1.69
Non abstulisse arbores. 1.70
Detrimentum aliquod paradiso intulisse. 1.70

Diuitiæ.

Diuitias possidere licet Christianis. 3.p.3.246
Contra senserunt aliqui. 3.p.3.245
Refutâtur & probatur rerum proprietas ex Scripturis & Patribus. 248. Ratione. 3.p.3.247
Diuitibus quare difficile intrare cœlum. 3.p.3.248
Diuitiæ quomodo relinquendæ, vt simus Christi discipuli. 3.p.3.248
Quomodo sunt iniquæ. 3.p.3.249
Diuites Deus non fecit. 3.p.3.249
Vel sunt iniqui vel iniquorum hæredes. 3.p.3.249
Diuitiæ vocantur mammona, id est, iniquitas, quod ex iniquitate collectæ sint. 3.p.3.249
Non semper inique possidentur, licet valdè inæqualiter. 3.p.3.249
Præbent caussas & incitamenta ad iniquitatem. 3.p.3.249
Corporales falsò vocantur diuitiæ, spirituales verè & propriè. 3.p.3.249
Diuites vix fiunt sine iniquitate. 3.p.3.249
Non sunt Domini, sed dispensatores rerum, quia Deo rationem reddere debent. 3.p.3.251
Soli eleemosynam facere possunt, qui proprietatem & dominium rerum habent. 3.p.3.253
Diuitiæ & paupertas possunt esse bonis & malis communes. 3.p.3.255

Dominica dies.

Dominicis diebus nunquam ieiunatur. 3.p.3.183.194.197 208

Maximè tum fit conuentus Christianorum ad verbum Dei audiendum,& communionem percipiendam. 3.p.3.94
Lætandum propter resurrectionem Christi. 3.p.3.197.198
Dominica ieiunare est resurrectionem Christi non credere. 3.p.3.208.209
Tum non orandum strato corpore. 3.p.3.208
Dominicis qui hæretici ieiunabant. 3.p.3.209
Dominicis nec quouis tempore est illicitum ieiunare, nisi indebite fiat. 3.p.3.210

Donum.

Dona Dei possunt esse quatuor in quolibet homine. 1.15
Dona nouem. 3.p.1.85
Dona possunt à se inuicem separari. 3.p.1.85
Et a gratia gratum faciente. 3.p.1.85
Vt plurimum tamen sunt cum gratia gratum faciente. 3.p.1.86
Dona septem Spiritus sancti & à caritate, & à se inuicem separari possunt. 3.p.1.86.87
Donum sapientiæ,& sermonem sapientiæ idem esse. 3.p.1.86
Dona sapientiæ & scientiæ nō sunt in omnibus bonis fidelibus. 3.p.1.87.88.
Dona quomodo sunt inter se semper coniuncta,& cum caritate. 3.p.1.88
Non sunt tantùm nouem, sed multò plura. 3.p.1.88
Dona septem Spiritus sancti, septem petitionibus orationis Dominicæ respondent. 3.p.3.19

Ecclesia.

Ecclesia grex vnius pastoris. 2.600
Petit Theologicarum virtutum augmentum. 3.p.1.65
Orat pro infidelibus. 3.p.1.150.490.491
Occasione hæresum nouas voces cogitur admittere. 3.p.1.295
Ecclesiæ iudicio acquiescendum 3.p.1.352
Eius rationes in Parasceue. 3.p.1.498
Iudicium innumeris signis confirmatum. 3.p.1.495
Ecclesia quomodo dicitur sancta, cùm habeat in se bonos & malos. 3.p.2.31

Ecclesia ex parabolis Euangelicis probatur habere in se bonos & malos. 3.p.2.31.69
Sponsa Christi pulcherrima. 3.p.2.162
Facit vt innotescat quid reuelatum sit à Deo. 3.p.2.209
Ædificatur supra fundamentum Apostolorum & Prophetarum. 3.p.2.209
Per Baptismum remittit peccata. 3.p.2.230
Est in Christo vt corpus in capite. 3.p.2.252
Quibus rebus comparatur. 3.p.2.289
Deflet mortem piorum. 3.p.3.29
Qua fide orat pro hominibus conuertendis. 3.p.3.46
Per quam aptè dicitur domus orationis. 3.p.3.56.
Ecclesiæ triumphantis & militantis officium differt. 3.p.3.57
Ecclesiarū diuersæ consuetudines in horis recitādis. 3.p.3.60
Ecclesia habet potestatem instituendi ieiunia, quæ obligent in conscientia. 3.p.3.129

Eden.

Eden multis modis accipitur. 1.66
Eden non esse paradisum. 1.66.67
Eden significare voluptatem, & non esse nomen loci. 1.67
Paradisum esse in Eden. 1.66

Electio.

Electio est voluntatis. Probatur ex Scripturis. 3.p.1.154
Electos ad regnum Dei infallibiliter saluandos. 3.p.1.154.156
Electos esse ex mera Dei gratia. 3.p.1.156.183.186
Electio est fortuita respectu electorum, certa respectu Dei. 3.p.1.157
Est sine vlla præuisione operum. 3.p.1.157
Aliquando accipitur pro vocatione, quæ est effectus prædestinationis. 3.p.1.183
Electio Dei æterna dupliciter accipitur. 3.p.1.183
Aliquando accipitur pro voluntate dandi gloriam propter merita. 3.p.1.184
Est conclusio consultationis, & proprius actus liberi arbitrij. 3.p.1.208.215.238
Est de mediis, non de fine. 3.p.1.208
Dupliciter fieri potest. 3.p.1.208

Variis

Variis nominibus appellatur. 3.p.1.238
Continet in se & actum vltimi iudicij practici, & actum approbationis voluntatis. 3.p.1.238
Electio requisita ad liberum arbitrium, debet fieri cum pleno rationis iudicio. 3.p.1.268
Electio mali est imperfectio libertatis. 3.p.1.268
Electio tantùm humana requirit precedentem consultationem. 3.p.1.268
Electio libera, non autem executio libera requiritur ad liberum arbitrium. 3.p.1.309
Diuina vt faciat homines bonos, requirit in eis liberum arbitrium. 3.p.1.413
Diuina non facit, sed sinit esse malos. 3.p.1.413

Eleemosyna.

Eleemosyna commendatur. 3.p.1.509.3.p.2.378.421
Auget iustitiam. 3.p.2.378
Non separanda ab oratione & ieiunio. 3.p.3.219
Eleemosyna quid. 3.p.3.219
Est actus misericordiæ elicitus. 3.p.3.219
Vnde deriuatur hoc nomen. 3.p.3.219
Est id quod pauperes petunt, & diuites dant. 3.p.3.220
Est actus à caritate imperatus. 3.p.3.220
Impeditur ab auaritia, iuuatur à liberalitate, cuius est effectus. 3.p.3.220
Sine caritate est actus moralis, & propriè eleemosyna, vel saltem materialiter dici potest. 3.p.3.220
Alia est corporalis, alia spiritualis, & vtriusque septem sunt species. 3.p.3.221
Laudatur & iubetur in Scripturis. 3.p.3.222
De eius fructu duo errores. 3.p.3.222
Non sufficit ad salutem sine aliis virtutibus. 3.p.3.222
Soluuntur obiectiones contrariæ sententiæ. 3.p.3.224
Eleemosynam dare est suam & aliorum animas vitiis purgare. 3.p.3.224
Est propriè opus misericordiæ erga alios. 3.p.3.224
Vt est fructus pœnitentiæ tollit peccatum, impetrat iustificationem. 3.p.3.227.230
Nec meretur, nec satisfacit secundùm hæreticos. 3.p.3.229
In homine iusto meretur vitam æternam, satisfacit pro pec-

catis, auget fiduciam apud Deum,& gaudium spirituale, Deo & proximo gratum facit, conciliat beneuolentiam & orationes multorum. 3.p.3.229
Impetrauit Cornelio gratiam fidei Christianæ. 3.p.3.230
Caussa est augmenti diuitiarum temporalium. 3.p.3.231
Eius magnitudo ex tribus sumitur. 3.p.3.231
Eleemosyna parua viduæ præfertur diuitum magnis donariis. 3.p.3.232
Præceptum de danda eleemosyna non est iustitiæ sed caritatis. 3.p.3.233
Reducitur ad non furaberis, vel honora patrem & matrem. 3.p.3.233
Est præceptum affirmatiuum, non negatiuum. 3.p.3.233
Magis obligat Ecclesiasticos quàm laicos. 3.p.3.235
Eleemosynam dare, est imperare nō seruire diuitiis. 3.p.3.236
Quandò danda ex necessariis naturæ. 3.p.3.240
Quando ex necessariis personæ, vel statui. 3.p.3.240
Quando ex superfluis? Vide superfluum.
Non est necessariò danda, quando per mutuum, vel venditionem, vel alio modo proximo subueniri potest. 3.p.3.240
Nōn est facienda in magnum præiudicium proprij status, & dignitatis, nisi in raris caussis. 3.p.3.241
Multi Sancti etiam ex necessariis ad statum dederunt pauperibus. 3.p.3.242
De malè partis quando fieri potest, quando non. 3.p.3.243
Debet esse ex propriis. 3.p.3.243
Eleemôsynas dare est diuitum, recipere pauperum, & hîc habet suum fundamentum eleemosyna. 3.p.3.245.253
Eleemosynas dare est tantùm eorum, qui dominium & proprietatem diuitiarum habent, non eorum, qui obedire debent. 3.p.3.253
Eleemosyna nōn est danda peccatori vt talis est, sed vt est miser, & potius bono quàm malo danda. 3.p.3.253
Eleemosyna facit nobis amicos Angelos. 3.p.3.253
Malis data propter Deum, non est inanis. 3.p.3.255
Vt sit bona, quinque conditiones requirit. 3.p.3.256
Largitas pluris æstimatur, cùm multis aliquid, quam cùm paucis multum datur, aliquando tamen contrarium expetit. 3.p.3.258.257

Eleemo-

Eleemosynas non minore largitate, quàm prudenti caritate esse faciendas. 3.p.3.258

Elementa.

Elementa quomodo à natura sunt incorruptibilia. 2.583
Omnia pugnant contra hominem. 2.625.627.633

Esau.

Esau contempta vocatione fit reprobus. 3.p.1.93.100
Habuit gratiam sufficientem, non efficacem. 3.p.1.93
Esau reprobus, Iacob electus. 2.213.3.p.1.157.158

Essai.

Essæorum laudatur ieiunium, continentia, abstinentia, sobrietas, victus. 3.p.3.213
Fuerunt Christiani adeoque discipuli S. Marci Euangelistæ. 3.p.3.236.215

Ethnici.

Ethnici vocarunt naturam nouercam. 1.44.2.633
Varia senserunt de homine eiusque natura. 1.44
Crediderunt equos & fluuios loqui. 2.275
Ignorabant peccatum originis. 2.355.633
Celebrare solebant dies suos natales. 2.355
Varia senserunt de origine animæ rationalis. 2.380
De breuitate vitæ. 2.624
De miseriis vitæ. 2.633
Quomodo dicuntur à Deo derelicti. 3.p.1.143
Quomodo habent sufficiens auxilium ad salutem. 3.p.1.144
Hi electi, Iudæi reiecti. 3.p.1.159.173
Vocat eos Christus suas oues. 3.p.1.182
Multi illorum defenderunt liberum arbitrium. 3.p.1.305
Per cognitionem vnius Dei ex creaturis collectam potuerunt abstinere ab idolis. 3.p.1.338
Gentes in Scripturis ferè semp infideles significant. 3.p.1.340
Eorum opera nonnulla à Deo præmiata. 3.p.1.370
Ab iis bona opera fieri possunt, siue cum speciali Dei auxilio, siue solis naturæ viribus. 3.p.1.370
Sine fide Deum & eius prouidentiam cognoscere potuerunt. 3.p.1.376
Quantum rationis naturalis lumen ostenderint. 3.p.1.381
Omnia ferè eorũ opera vitiantur ex malo fine. 3.p.1.374.392. 3.p.2.184

Eorum famosissimi verè fuerunt improbi. 3.p.1.509
Moriendo pro patria nihil pręter gloriam suam quærebant. 3.p.1.518
Aliqui eorum putârunt orationibus hominum mutari prouidentiam Dei. 3.p.3.8

Euangelium.

Euangelium continere doctrinam operum, & leges varias. 3.p.2.300
Duobus modis accipi potest. 3.p.2.299
Ferè semper accipitur in sacris literis pro doctrina Christi,& Apostolorum & Euangelistarum. 3.p.2.300
Quomodo differt à lege. 3.p.2.300.303.308
Secundùm hæreticos dicitur prædicatio Christi & Apostolorum. 3.p.2.300
Euangelium continet in se tria. 3.p.2.300
Continet leges. 3.p.2.300
Continet comminationes. 3.p.2.301
Promissiones conditionales,non absolutas. 3.p.2.304
Euangelium quot modis dicitur. 3.p.2.303
Euangelij & legis duo præcipua discrimina. 3.p.2.308
Euangelium est in lege,vt arbor in semine. 3.p.2.308
Euangelica doctrina superat doctrinam legis & Prophetarum. 3.p.2.309
Euangelium ferè conuenit cum lege in legibus moralibus 3.p.2.310
Quomodo superat legem veterem. 3.p.2.310
Euangelium per Christum,lex per Mosem. 3.p.2.313
Euangelium toti mundo, lex vetus tantùm Iudæis data est. 3.p.2.315
Euangelium corpus & veritas,lex vmbra & figura. 3.p.2.316
Successit legi Mosis,Euangelio verò nulla lex succedet. 3.p.2.316
Euangelium vel Christi legem non habituram finem probatur. 3.p.2.316
Quomodo dicitur sempiternum. 3.p.2.317
Quomodo habet vim iustificandi. 3.p.2.317
Euangelium lex amoris & libertatis. 3.p.2.318
Euangelium Christi iugũ suaue,onus leue & quare. 3.p.2.318
Est lex quædam cui debetur obedientia. 3.p.2.321 322

Eucharistia.

Eucharistia vt ritè percipiatur, quam requirit conscientiæ discussionem. 3.p.2.239
Eucharistia ritè percepta mirabiliter operatur. 3.p.2.245
Eucharistiæ perceptio requirit ieiunium naturale. 3.p.3.118

Excusatio.

Excusatio peccati est aliud peccatum. 2.301.302
Auget delictum. 3.p.1.451
Qui excusat delictum negando, iustificatur apud homines, sed condemnatur apud Deum. 3.p.2.133

Exemplum.

Exemplum bonum prælati amputat excusationem subditi. 3.p.1.452
Exempla Sanctorum sunt ab omnibus veneranda, non semper imitanda. 3.p.3.39

Exul.

Exul & relegatus quomodo differunt. 2.591

Fames.

Fames quàm intolerabilis, & ad quam horrenda homines adigit. 2.624
Fames quàm graui labore præuenitur vel pellitur. 2.623

Fides, vel Fidelis.

Fidem sola infidelitas excludit. 2.118.119.120
Quot modis accipitur. 2.119
Fidem amittens, est hæreticus. 2.120
Fidelis tenetur magis studere perfectioni, quàm infidelis. 2.134.135.148
Ad fidem pertinent quæ euidenter deducuntur ex articulis fidei. 2.393
Fides sine spe & charitate non vnit perfectè cum Christo. 3.p.1.64
Fidem viuam ab Ecclesia petunt Catechumeni. 3.p.1.64
Fides viua & vera est Christiana iustitia. 3.p.1.64
Fides ex auditu. 3.p.1.66.67
Fides viua est cum caritate. 3.p.1.64.66
Infusa non perit gratia recedente. 3.p.1.69
Fides imperfecta & informis potest esse sine gratia. 3.p.1.69

Est habitus supernaturalis, habens operationes supernaturales. 3.p.1.69
Fidei lumen in supernaturalibus quomodo se habet. 3.p.1.76
Ex fide manant spes & caritas. 3.p.1.76
Fidei confessio. 3.p.1.82
Fides donum Dei. 3.p.1.87.119.166.489.& seq.
Requirit pium voluntatis affectum, quia rationem superat. 3 p.1.227
Fides est vera sine operibus, tamen mortua. 3.p.1.373
Probatur esse donum Dei ex Scripturis. 3.p.1.488. & seq. Ex Conciliis.489. Ex Patribus.490. Ratione. 490.& seq.
Eius initium & augmentum est etiam donum Dei. 3.p.1.428. 490.513.533.540
Est fundamentum prædestinationis. 3.p.1.492
Fides vt sit certa, duas caussas infallibiles requirit. 3.p.1.494. 495
Catholica quàm certa. 3.p.1.495
Hæreticorum & Turcarum non est donum Dei. 3.p.1.492
Fide humana historias humanas credimus. 3.p.1.495
Diuina diuinas. 3.p.1.495
Fides facilius & citius adhibetur falsis quàm veris. 3.p.1.495
Fides nostra quã multis miraculis confirmata. 3.p.1.486.493
Fides Catholica & vera tria requirit. 3.p.1.493
Fides, fideique principium est in potestate nostra. 3.p.1.530. 531.549
Fidem triplicem distinguunt hæretici huius seculi. 3.p.2.10. & seq. refutatur hoc. 3.p.2.17
Fides in diuinis literis multis modis accipitur. 3.p.2.12
Pro fidelitate, & constantia in seruanda promissione. 3.p.2.12
Pro ipsa promissione & voto. Pro constantia. Pro ipso fidei obiecto. 3.p.2.12
Fides historica sacrarum literarum dicitur Catholica, vel dogmatica. 3.p.2.12.46
In tribus differunt Catholici ab hæreticis circa fidem iustificantem. 3.p.2.13
Fidem iustificantem non esse fiduciam misericordiæ, probatur ex cap.11.ad Hebr. 3.p.2.13.& seq.
Fidei iustificantis definitio. 3.p.2.13
Fides est vita & anima rerum sperandarum. 3.p.2.14

Fides quomodo substantia sperantium & speratorum. 3.p.2. 14. 15
Fidei definitio duas continet fidei proprietates. 3.p.2.14
Fides Christiana distinguitur ab omnibus habitibus intellectus. 3.p.2.15
Distinguitur à fide humana. 3.p.2.15
Fides humana potest esse fallax. 3.p.2.15
Fides distinguitur ab opinione, suspicione, dubitatione. 3.p.2.15
A scientia & intellectu. 3.p.2.15
Non est fiducia. 3.p.2.16.19
Fidei officium est credere quæ non apparent. 3.p.2.16
Fides idem facit quod argumentum, vel demonstratio, sed non eodem modo. 3.p.2.16
Fides facit intellectum assentiri propter authoritatem dicentis. 3.p.2.17.25
Non est notitia, sed assensus in rem incognitam. 3. p. 2. 17 22
Fidei obiectum sunt omnia quæ Deus reuelauit. 3. p. 2. 17.20.
Fides iustificans non est sola fides promissionum. 3.p.2.17
Fides vna & eadem est historica miraculorum, promissionum. 3 p 2.17
Fidei multa obiecta materialia. 3.p.2.17
Fides vna est propter vnam rationem formalem, qua credun tur omnia. 3.p.2.17
Fidei duodecim articuli. 3.p.2.18
Fidei obiectum non esse misericordiam specialem. 3 p.2.18
Fides quomodo iustificat. 3 p.2.18
Fides Noë. 3.p.2.18
Fides est caussa fiduciæ. 3.p 2.20
Potest sine fiducia esse. 3.p.2.20
Fidei actus est credere. 3.p.2.20
Est autem credere cum assensu cogitare. 3.p.2 21
Fides est specialis virtus, & ad vnam potentiam specialem pertinet. 3.p.2.22
Non est sapientium secundùm mundum. 3.p.2.23
Credendo, non intelligendo saluantur simplices. 3 p.2.23
Fides est credere, quod non vides. 3.p.2.24

Non est ex intellectu, sed contra. 3.p.2.24
Credere includit duo. 3.p.2.25
Fides melius per ignorantiam, quàm per scientiam definitur. 3.p.2.25
Fidei iustificantis obiectum nõ est specialis misericordia sed omnia quæ Deus reuelauit, probatur ex Scripturis. 3.p.2.26.& seq. Ex traditione Ecclesiæ.30.& seq. rationibus.35. & seq. soluuntur obiectiones. 40.& seq.
Fides quam Christus exigebat, & miraculis confirmabat, erat iustificans. 3.p.2.26
Fides Abrahæ commendatur. 3.p.2.28.43
Fides bona, est rerum bonarum & malarum. 3.p.2.33
Est præteritorum, præsentium, futurorum. 3.p.2.33.34
Est rerum suarum & alienarum. 3.p.2.33
Bonorum omnium fundamentum. 3.p.2.34.54.83
Salutis initium. 3.p.2.34.54
Credere in filium Dei quid. 3.p.2.35
Quomodo oportet credere. 3.p.2.37
Est caussa iustificationis. 3.p.2.38
Fides primò subiugat animam Deo. 3.p.2.39
Fides miraculorum debet esse magna. 3.p.2.42.66.81
Est fides Catholica. 3.p.2.42.66
Est fundamentum religionis & salutis. 3.p.2.42
Est genus armorum spiritualium. 3.p.2.45
Fides sola quomodo iustificat secundùm hæreticos. 3.p.2.50
Quomodo dissentiunt inter se hæretici circa suam solam fidem iustificantem. 3.p.2.51
Fides est prima radix iustificationis. 3.p.2.53.63.97.98.102.108.119
Pulchrè habent hoc plurimi antiqui patres. 3.p.2.63
Fides iustificat, quia per eam quærimus & accedimus Deum. 3.p.2.55
Fidei timorisque iustificatio comparatur. 3.p.2.56.84
Fides sola non potest iustificare. 3.p.2.60
Vera potest esse sine aliis virtutibus. 3.p.2.64
Fides eadem est incipiens & proficiens. 3.p.2.65
Sine caritate potest esse, sed non prodesse. 3.p.2.65.72.143 113
Fides miraculorum sæpe est etiam sine caritate. 3.p.2.65

Fides

Fides vt iustificet requirit opem caritatis. 3.p.2.66.86
Fides improborum hominum ac Dæmonum, quomodo differt.quomodo conuenit. 3.p.2.68
Dæmonum est vera fides ex parte obiecti. 3.p.2.68
Fides mortua quomodo intelligitur. 3.p.2.69
Fidei & caritatis discrimen multiplex. 3.p.2.70
Fides dispositiuè gignit caritatem. 3.p.2.70.86
Non operatur nisi per caritatem. 3.p.2.71
Fides impetrat caritatem. 3.p.2.72.84
Fidei actus, opus Dei. 3.p.2.75
Fides non est propriè apprehensio. 3.p 2.77
Fides quibus modis iustificat. 3.p.2.80
Fides causa bonorum operum. 3.p.2.82
Fides Abel, Noë, Abrahæ. 3.p.2.82.85
Principium vitæ. 3.p.2.84
Fides, Spes & Caritas comparantur. 3.p.2.83
Fides impetrat sanitatem. 3.p.2.84
Fides per inuocationem impetrat iustificationem. 3.p.2.85
Soluuntur argumenta hæreticorum adducta pro solá fide iustificante. 3.p.2.89
Fides sine operibus nihil prodest. 3.p.2.91
Fides sola interdum sufficit ad miracula impetranda. 3.p.2.97
Non cedit veniente iustitia. 3.p.2.99.101
Sola incipit cum caritate, continuat iustitiam. 3.p.2. 99.100
Fides quomodo meretur iustificationem. 3.p.2.105
Impetrat remissionem peccatorum. 3.p.2.105
Gratiam benè operandi. 3.p.2.105.109
Fides non potest esse merces. 3.p.2.109
Nulla omnino merita eam præcedunt. 3.p.2.109
Sola enim iustificat. 3.p.2.110.117
Aliquo tamen modo dicitur sola iustificare. 3.p.2. 115. 116. 117
Parit opera bona non contrà. 3.p.2.118
Quomodo iustificat sine baptismo? 3.p.2.120
Tantum inchoat; caritas consummat iustitiam. 3.p.2. 142. 145
Impetrat iustitiam. 3.p.2.142

Non potest esse in Deo, nec Christo, nec beatis. 3.p.2.142. 158
Est imperfectior iustitia. 3.p.2.142
Fidei formatæ & informis distinctio irridetur ab hæreticis. 3.p.2.143. Probatur ex Scripturis hæc distinctio. 3.p.2. 143
Informis potest fieri formata, & contrà. 3.p.2.144
Fides in hac vita suam perfectionem consequi potest. 3.p.2. 158
Fidei certitudo quare omnem dubitationem excludit. 3.p.2. 205
Fides Catholica est necessaria omnibus, specialis non item. 3.p.2.206
Est vnus & idem habitus. 3.p.2.206
Fides non est, nisi verbi diuini authoritate nitatur. 3.p.2. 228
Debet esse certissima & omnem dubitationem de diuinis promissionibus tollere. 3.p.2.246.259
Fidem & iustitiam semel habitam posse amitti, probatur ex Scripturis. 3.p.2. 289. Exemplis sanctorum hominum. 280. & seq. Rationibus. 283. & seq. Soluuntur obiectiones. 3.p.2.285
Fides amittitur per vnum actum infidelitatis. 3.p.2.283
Fides & spes non manent in futura vita. 3.p.2.286
Sine operibus non iustificat. 3.p.2.378
Fides perfecta est necessaria, vt impetremus quod petimus. 3.p.3.46.47

Fiducia.

Fiducia est spes roborata. 3.p.2.15.19.420.421
Fiducia est in voluntate, fides in intellectu. 3.p.2. 16. 19. 274
Fiducia non est caussa metus. 3.p.2.16
Ex fide oritur. 3.p.2.20.44.54.3.p.3.47
Tantum bona futura respicit. 3.p.2.20
Ex caritate procedit. 3.p.2.39
Illi opponitur timiditas. 3.p.2.44
Eius certitudo aliquo modo omnem formidinem excludit, aliquo modo non. 3.p.2.205

Fiduciæ

Fiduciæ & fidei apponitur hæsitatio. 3.p.2.274
Vt sit sine hæsitatione quid requirit. 3.p.2.274
Fiduciam nullam in meritis habendam, secundùm Caluinum. 3.p.2.420
Fiduciam præcipuam in Deo, aliquam tamen in meritis ponendam esse. 3.p.2.420
Fiducia Sanctorum in Deo non ex sola fide, sed etiam ex meritis nascitur, probatur ex Scripturis. 3.p.2.420. Ex Patribus.421. Ratione. 422
Fiduciæ caussa bona conscientia. 3.p.2.422
In fiducia bonorum operum cauenda est superbia. Ex Scripturis.3.p.2.423. Ex Patribus & exemplis Sanctorum.423. 424. Ex ratione. 424
Fiduciam totam in sola Dei misericordia ponere tutissimum esse, probatur ex Scripturis.3.p.2.424. Ex Patribus.425.& seq. Ex ratione. 427
In fiducia bonorum operum mediocritas seruanda est.3.p.2. 427
Fiduciâ firmiter adhærescimus diuinæ benignitati. 3.p.3.47

Filius.

Christus est filius Dei per naturam. 1.34
Homines sunt filij Dei per gratiam & adoptionem. 1.34
Filij debent amare parentes. 2.240
Filius in quo casu potest iure occidere patrem. 2.240
Quomodo non portant filij iniquitatem patris. 2.139.140. 193.330.353.357
Filij fidelium necessariò sunt baptizandi. 2.404.405
Quomodo nouem mensibus in vteris matrum gestantur. 2.418.422
Sæpe sunt omnino dissimiles parentibus. 2.432.551
Filius potest dici per naturam, per doctrinam, per imitationem. 2.452
Filij Dei ius habent ad hæreditatem æternam.3.p.2.437.452. & seq.
Et quo merito. 3.p.2.465
Filio, iure adoptionis, ante omnia bona opera debetur hæreditas. 3.p.2.466

Filius Dei adoptiuus quo vitam æternam obtineat, vt mercedem, requirit necessariò promissionem. 3.p.2.466

Finis.

Finis in præcepto indicari, non propriè imperari potest. 2.502.505
Finem tum naturalē, tum supernaturalem naturaliter ignorant homines. 2.615
Finis hominis naturalis quantum ad voluntatem est viuere secundùm rationem. 2.618
Finis est primus intentione, vltimus executione. 3.p.1.183.190
Quomodo pertinet ad liberum arbitrium. 3.p.1.255
Quomodo induit rationem medij. 3.p.1.255
Finis amor primus an sit liber, an necessarius, tres sententiæ. 3.p.1.256
Fit efficienter à voluntate. 3.p.1.255
Deo tribuitur, quia sequitur ex inclinatione naturali impressa à Deo. 3.p.1.255.257
Finis vltimus duplex. 3.p.1.274
Circa finem, & necessariò coniuncta cum fine non sumus liberi. 3.p.1.320
Omnis bonus finis mouet in virtute vltimi finis. 3.p.1.377
Quomodo referenda sunt opera in finem, vt sint bona. 3.p.1.377
Finis malus vitiat totum opus. 3.p.1.374
Finis vltimus principium & fundamentum totius doctrinæ moralis. 3.p.2.311
Finis dicit relationem ad media. 3.p.2.399
Inter operandum spectandus est. 3.p.2.430
Ad finem supernaturalem requiruntur opera supernaturalia. 3.p.2.441.442

Galli.

Gallorum error de prædestinatione. 3.p.1.161.179
Galliæ Rex ad libitum curat morbum strumæ. 3.p.1.85

Gloria.

Gloria non erit habitus in essentia animæ. 3.p.1.70
Gloria est coniunctio cum Deo per visionem & amorem. 3.p.1.70

Gloriæ corona hominibus duplici titulo debita. 3.p.1.177. 3.p.2.475
Quomodo potest amitti, quomodo non. 3.p.1.177
Gloria vt est finis est prior bonis operibus. 3.p.1.183
In genere autem caussæ efficientis gloria est posterior. 3.p.1. 183
Gloriam habere ex se, quot modis. 3.p.1.272
Gloriæ gradus soli Deo proprius, quis. 3.p.1.272
Gloriæ gradus quis Christo conueniat, quis angelis & hominibus proprius. 3.p.1.272
Gloria Dei tum in bonorum remuneratione, tum in malorum punitione perspicitur. 3.p.1.274
Gloria gratia consummata, gratia gloria inchoata. 3.p.2. 442
Gloriæ cœlestis varij gradus. 3.p.2.466
Vnus tantum gradus debetur personæ iure adoptionis sine alio pacto: alij debentur operibus ex pacto. 3.p.2.466
Gloria eiusque incrementum, est præmium bonorum operum. 3.p.2.475
Gloriæ gradus idem qui debetur iure hæreditario, tribuitur iure mercedis. 3.p.2.475
Gloria adultorum maior infantum in cœlo. 3.p.2.396. 475
Gloria Dei primum omnium petenda est. 3.p.3.21

Gratia.

Gratia gratum faciens est habitus naturam perficiens. 1.9. 15.16.19.3.p.1.49.50.51.54
Gratia sanat naturam. 1.19
Est necessaria ad meritum. 1.37
Non tollit liberum arbitrium. 1.38.40.42
Sufficit non modo ad velle, sed etiam ad perficere. 1.42
Est lux & vita animæ. 2.155.565.568.3.p.1.67
Est habitus in anima inhærens. 2.156
Accipitur pro liberali condonatione pœnæ. 2.156
Est efficacior peccato. 2.359
Gratia personalis proximorum parentum in filios non transfunditur. 2.399
Gratia Dei vita æterna. 2.454.3.p.1.44.3.p.2.411.416

Gratia B. Mariæ quanta & quotuplex. 2.422
Gratiæ priuatio mors animæ. 2.565.568. 3.p.1.67
Gratia dicitur quia gratis data. 3.p.1.41
Opponitur debito. 3.p.1.41.45
Tribus modis in sacris literis accipitur. 3.p.1.42
Gratia humanitatis Christi quæ & qualis. 3.p.1.43
Gratia accipitur pro solis Dei beneficiis naturæ superadditis. 3.p.1.43
Gratiæ nomine intelliguntur quæuis supernaturalia beneficia. 3.p.1.43
Gratia Dei maximè propria quæ. 3.p.1.44
Alia æterna, alia temporaria, & quid vtraque. 3.p.1.44
Temporaria duplex. 3.p.1.45
Gratia est finis vltimus, sanitas animæ sempiterna. 3.p.1.45.90
Gratia gratis data & gratum faciens ad diuersum finem dantur. 3.p.1.45.89
Gratum faciens est duplex. 3.p.1.46
Gratiæ nomen magis propriè conuenit auxilio speciali, quā generali. 3.p.1.47
Gratia specialis est duplex. 3.p.1.47
Efficax & sufficiens quid. 3.p.1.48.90
Efficax duplex. 3.p.1.48
Præueniens & subsequens quid. 3.p.1.47
Gratia est virtus nobis à Deo infusa. 3.p.1.50
Est fons vnde fluunt riuj bonorum operum. 3.p.1.52
Multis rebus comparatur in sacris literis. 3.p.1.54
Regit liberum arbitrium vt iumentum. 3.p.1.59
In nobis augetur & perficitur. 3.p.1.59
An gratia gratum faciens re distinguatur à habitu caritatis, quatuor sententiæ. 3.p.1.62
Tantum ratione distingui, & quomodo. 3.p.1.63
Gratiâ grati sumus Deo, caritate Deum habemus carum. 3.p.1.63.73
Gratia iustificans non distinguitur ab habitibus Theologicarum virtutum. 3.p.1.65
Dat homini quoddam esse supernaturale. 3.p.1.57.65.69.72

Gratiæ & caritati eadem tribuuntur. 3.p.1.65.67
Per gratiam Spiritus sanctus in nobis habitat. 3.p.1.52.
53.67
A peccato iustificamur. 3.p.1.67
Gratia fons & radix omnium virtutum. 3.p.1.67
Separat filios regni à filiis damnationis. 3.p.1.68
Est donum Dei omnium maximum. 3.p.1.68
Est & habitus & actus in voluntate. 3.p.1.70
Respondet gloriæ. 3.p.1.70
Non est habitus in essentia animæ, sed in potentiis. 3.p.1.
70
Significat beneuolentiamDei erga nos. 3.p.1.74
Quomodo est prior caritate? 3.p.1.74
Eius formalis effectùs semper est actu. 3.p.1.76
Gratiæ gratis datæ nouem recensentur. 3.p.1.85
Nihil prosunt sine caritate. 3.p.1.87
Non sunt in determinato aliquo numero. 3.p.1.88
Sunt inferiores gratia gratum faciente. 3.p.1.89
Gratia efficax à nullo duro corde respuitur. 3.p.1. 90.94.96.
104.190.541.552.553
Gratia sufficiens probatur ex Scripturis. 3.p.1.91
Item efficax. 3.p.1. 92. Et ex Patribus. 93. Et ratione.
94.95
Datur efficax electis, vt certissimè perseuerent. 3.p.1.94
Est fundamentum prædestinationis. 3.p.1.95.97
Sufficiens est communis reprobis. 3.p.1.95
Gratiæ efficacia in quo consistat, tres opiniones. 3.p.1.96
Pendet à proposito Dei, non à voluntate hominis. 3.p.1.
97.98
Efficax quam præstans, & quibus nominibus vocetur. 3.p.1.
99.130
Non est actio physica voluntatem determinans. 3.p.1.
101
Quomodo trahit voluntatem. 3.p.1.104
Gratia inspirationis internæ differt à concione externa. 3.p.
1.105
Gratia operans & cooperans variè explicantur. 3.p.1.
108
Gratia operans quomodo nos præuenit. 3 p.1.112

Conuertit D.Paulum.
Operans & cooperans quid. 3.p.1.113
Sufficiens nulli deest. 3.p.1.113
Sine gratia præueniente nemo potest gratiam desiderare & accipere. 3.p.1.116.119
Gratia non exspectat, sed præuenit voluntates nostras. 3.p.1.116
117
Non datur omnibus æqualiter. 3.p.1.117
Soluuntur obiectiones. 3.p.1.118
Gratia nemini est debita. 3.p.1.123
Gratiam sufficientem ad salutem omnibus dari, probatur ex Scripturis. 3.p.1.125. & seq. Ex Patribus. 127. & seq. Soluuntur obiectiones. 3.p.1.143.189
Gratia sufficiens non adest peccatoribus omnibus momentis, probatur ex Scripturis. 3.p.1.130. Ex Patribus. 133. & seq. Ratione. 133. & seq.
Gratia præueniens illuminat cor. 3.p.1.132
Gratia vitandi peccatum semper adest, probatur ex Scripturis. 3.p.1.135. & seq. Ex Patribus. 136. Ratione. 137. & seq. Soluuntur obiectiones. 143. & seq.
Gratia Dei parcius antiquis, quam nobis communicata. 3.p.1.143
Efficax ita suadet, vt persuadeat. 3.p.1.145
Gratiæ gratis datæ sunt talenta. Matth. 25. distributa. 3.p.1. 178
Gratia Dei præuenit omnia nostra opera. 3.p.1.180.500
Gratiæ iustitiæque diuinæ opes magis ostenduntur in electione, & reprobatione hominum, quam angelorum. 3.p.1.198.200
Qualis gratia nunc requiritur ad perseuerandum. 3.p.1.482
Gratia si ex merito, non est gratia. 3.p.1.491.504.550
Gratiam præuenientem in orationibus petit Ecclesia. 3.p.1. 501
Gratia non est ex meritis, sed merita ex gratia. 3.p.1.504
Gratia præueniens non excludit liberi arbitrij cooperationem. 3.p.1.506
Gratia Dei quot modis operatur ad iustificationem hominum. 3.p.1.533
Gratiæ diuinæ cooperatur voluntas humana. 3.p.1.533.535

Gratia efficax est effectus prædestinationis, & habet infallibilitatem non necessitatem coniunctam. 3.p.1.541.552
Gratiæ efficaci absolutè potest quis resistere. 3.p.1.542.552
Gratiæ donis nemo potest abuti. 3.p.1.545
Gratia perficit, non destruit naturam. 3.p.1.545.558
Gratia excitans interna necessariò præcedere debet hominis conuersionem. 3.p.1.546
Excitantis & adiuuantis discrimen. 3.p.1.546
Præuenientis necessitas. 3.p.1.547
Adiuuans & excitans diuerso modo requiruntur. 3.p.1.548
Excitans datur sine vllis meritis vel præparatione. 3.p.1.550
Excitans duo complectitur. 3.p.1.551
Adiuuans est necessaria ad assentiendum excitanti. 3.p.1.551
Neutra imponit homini necessitatem. 3.p.1.552.553
Gratia efficax quid. 3.p.1.552
Adiuuans tribus in rebus consistit. 3.p.1.553
Adiuuans datur, vt excitans non respuatur. 3.p.1.432
Gratia eadem inspirationis internæ duobus hominibus proposita, potest ab vno eorum recipi, ab altero reiici. 3.p.1.556
Gratiæ iustificantis habitus à solo Deo infunditur. 3.p.1.558
Gratis duobus modis accipitur. 3.p.2.101
Gratis iustificari quid. 3.p.2.101.102.117
Est semen gloriæ, & fons aquæ salientis in vitam æternam. 3.p.2.466

Gratia primi parentis.

Gratia humano generi in primo parente collata. 1.1.9.12
Per peccatum amissa. 1.1.12
Per Iesum Christum reparata. 1.1.10.12
Hæc gratia fuit triplex, animæ vt originalis iustitia, corporis immortalitas, loci paradisus. 1.1
Gratia quam accepit Adam in creatione, erat gratia gratum faciens. 1.9
Gratia Adæ qualis? 3.p.1.422

Habitus.

Habitus vitiosus, & peccatum habituale multis modis differunt. 2.568

Habitus acquisiti non dant, sed supponunt operari. 3.p.1. 73
Habitus supernaturales & infusi non exigunt naturalem dispositionem in subiecto. 3.p.1.73
Habitibus vtimur pro arbitrio. 3.p.1.85.237
Habitus naturalis inclinat nos ad vnum. 3.p.1.224
Ab habitibus non à potentiis dicimur boni vel mali. 3.p.1. 225
Habitus virtutis non ponit necessitatem, nec tollit liberum arbitrium voluntatis. 3.p.1.311
Idem dicitur de habitu vitij. 3.p.1.406
Habitus non potest tolli nisi per priuationem, nec priuatio nisi per habitum. 3.p.2.198
Habitus non impedit necessariò actum contrarium. 3.p.2 283

Hæresis, vel Hæreticus.

Hæresis vna nota est nouitas. 2.356
Hæreses ex Philosophis ortæ. 2.380
Hæretici de rebus fidei inter se contendunt, & se mutuò condemnant. 2.119.326
Hæretici & mali Catholici inter se comparantur. 2.120
Sathanam imitantur in seducendis fidelibus. 2.291
Hæreticorum Patriarchæ Philosophi. 2.380
Hæresis inter opera carnis numeratur. 2.477
Hæreses cogunt Ecclesiam examinare res & voces. 3.p.1. 295
Hæreticorum notæ. 3.p.1.382
Quomodo differunt à Paganis. 3.p.2.284
Hæretici & Mahometani quomodo credunt. 3.p.1.495
Ob vanam gloriam mortem patiuntur. 3.p.1.518
Separantur ab Ecclesia. 3.p.2.230

Henoch et Helias.

Henoch & Helias translati & conseruati. 1.51.68
Habitant nunc in paradiso terrestri vbi habitauit Adam. 1.57 65.68.70
Henoch non est in cœlesti paradiso. 1.65
Veniunt vt resistant Antichristo. 1.68

Henoch non est submersus diluuio. 1.70
Fide translatus est. 3.p 2.85
Helias petit à Deo pluuiam promissam. 3.p.3.12
Curirrisit sacerdotes Baal. 3.p.3.105

Hiehu.

Hiehu rebellis contra Achab regem suum. 2.203
Regnum non ambiuit. 2.221
In nomine Domini vnctus est super Israël, vt occideret regem Achab, & reginam Iezabel. 2.221

Hieroboam.

Hieroboam non peccauit rebellando contra Roboam. 2.220
Fuit verus rex. 2.220
Hieroboam postea fuit Schismaticus. 2.221
Quomodo ex Deo non regnauit. 2.221

Heua.

Heua ignorabat diabolum locutum per Serpentem. 2.277
Eius infidelitas qualis. 2.301.1.29
Per mendacium decepta à Diabolo. 2.290.292
Seducta per serpentem. 2 290
Non audiuit præceptum immediatè à Deo, sed ab Adamo. 2.290.302
Dubitauit vtrum præceptum daretur à Deo nec ne. 2. 290
Heua seducta per serpentem, non Adam. 2.291 292
Heua prior decepta, decepit virum. 2.294
Propriè non seduxit Adamum. 2.296
Heuæ peccatum fuit grauius quàm Adæ. 2.299
Eius infidelitas maior Adæ infidelitate. 2.299
Eiusque superbia maior Adæ superbia. 2.299
Heua voluit inuito Deo fieri similis Deo. 2.300
Heuæ infidelitas coniuncta cum blasphemia. 2.300
Heuæ peccatum continuit septem actus malos. 2.300
Heua non caussa, sed occasio tantùm nostræ perditionis fuit. 2.301.402

Ha-

Habuit hostem potentiorem, Adam debiliorem. 2.301
Heua magis agnouit culpam, quàm vir. 2.302
Heua ante Adamum peccauit. 2.329
Heua in Adamo non fuit iniusta constituta. 2.359
Non trāsmisisset peccatū in posteros, si illa peccante Adam innocens remansisset. 2.360.402
Heua figura Mariæ. 2.411
Quomodo dicta vita. 3.p.3.93

Homo.

Homines fuissent in hac vita felices, nisi Adam peccasset. 1.8
Homo post lapsum indiget multiplici auxilio Dei. 1.16. & sequent.
Homo carne cum bestiis, spiritu cum Angelis naturam communicat. 1.19
Vnde habeant homines difficultatem benè operandi. 1.19
Hominis status post lapsum Adę, & in puris naturalibus differunt, vt spoliatus & nudus. 1.21.23.25.26
Homo in puris naturalibus habuisset rebellionem carnis contra spiritum. 1.22.35.2.562
Hominis creatio & lapsus describitur. 1.26
Nec homines, nec angeli sine gratia meritum habere potuerunt. 1.37.& seq.
Homines sancti nunc habent gratiam, vt actu perseuerent. 1.38
Hominem alij ex philosophis miserum, alij felicem prædicarunt, & quare. 1.44
Homines & angelos sibi ipsis esse caussas suorum malorum. 2.192.193
Homines non possunt malis benè vti. 2.237
Homo ad gloriam Dei conditus. 2.248
Quare Deus hominem sic fecit, quem casurum præsciuit. 2.248.260.
Homo tenetur cùm possit mala euentura impedire. 2.260
Homo generat hominem sibi similem in specie, non in indiuiduo. 2.376
Homo quo die creatus. 2.385.386
Factus est ad imaginem Dei. 2.386

Pro-

Productus est à Deo, cætera ab aqua aut terra. 2.387
Quomodo animalis, quomodo spiritualis. 2.387
Homo generat vt cætera animantia. 2.392
Generat hominem verè & propriè, licet animam non generet. 2.401
Hominis excellentia supra belluas. 2.548
Homo si crearetur in puris naturalib. haberet rebellionẽ carnis contra spiritũ, non tamen esset propriè peccator. 2.563
Homines recẽter nati qualibet bestia sunt infirmiores & miseriores. 2.614
Homo solus contra naturam, omnia alia secundùm naturam agunt. 2.618 (2.619
Hominum grauis negligentia in procuranda salute æterna.
Sunt omnium rerum inconstantissimi. 2.620
Omnium miserrimi quoad corpus. 2.623
Quot & quibus indiget ad corporis sustentationem. 2.373. 337.623. (2.624.631
Hominum in hac vita quanti labores, & quàm breuis vita.
Homo homini quàm inimicus. 2.626.632
Homo omnibus aliis animantibus præpositus. 2.626
Quomodo in bestias principatum retinet, quomodo amisit. 2.626.632
Homo facilè imperasset bestiis in statu innocentiæ, nunc difficulter. 2.626.632
Hominem infestant cœlum, terra, mare. 2.625.626
Homo non angelorum seruus, sed conseruus. 2.632
Quomodo potest legem implere, quomodo non. 2.634. 3.p.1.47
Per peccatum fit debilior ad benè operandum. 3.p.1.47
Homo perfectus tribus constat. 3.p.1.54
Ad supernaturalem finem creatus, debet facere opera supernaturalia. 3.p.1.57
Quomodo imago Dei. 1.7.2.386.451.452.453.3.p.1.65
Quomodo similitudo Dei. 1.7.31.3.p.1.65.96
Cur hominum minor, angelorum maior pars ad vitam æternam prædestinata. 3.p.1.192.201.274
Hominum & angelorum cõparatio in gratia & gloria. 3.p.1. 200.201
Hominum & angelorũ caput Deus & homo Christus. 3.p.1. 201.

Hominum gratia maior quàm angelorum. 3.p.1.201
Homines habent conditionalem necessitatem, & absolutam libertatem. 3.p.1.260
Homines & angeli æternam Dei prouidentiam, velint nolint, liberè sequuntur. 3.p.1.271
Homo solis naturæ viribus quæ præstare potest, quæ non. 3.p.1.353
Homo tentatus, Dei destitutus auxilio, comparatur iactatæ naui fracto gubernaculo. 3.p.1.365
Homo sine fide, & speciali Dei auxilio nulla vrgente tentatione potest aliquod bonum morale perficere. 3. p. 1. 370
Homo sine gratia Dei opera bona vitæ æternæ meritoria facere non potest. 3.p.1.381.385.386.388.391
Homo renatus totam legem Dei implere potest. 3. p. 1. 402
Homo non potest sine gratia Dei speciali velle, aut facere aliquid ad pietatem aut salutem pertinens, probatur ex sacris literis. 3. p. 1. 497. Ex Conciliis. 498. Ex summis Pontificibus. 499. Ex antiquis Patribus. 500. Ex Ecclesiæ orationibus. 501. Ex condemnatione contrariorum errorum. 501
Homo non potest solis naturæ viribus ad gratiam recipiendā vllo modo se disponere. 3.p.1.501. Probatur ex Scripturis. 502. & 503. Ex Conciliis & Patribus. 503. & sequent. Ratione. 505. & sequent. Soluuntur obiectiones. 506. & sequent.
Homo ante gratiam habet liberum arbitrium ad opera naturalia, moralia, & pietatis supernaturalia. 3. p. 1. 544
Ante omnem gratiam habet potentiam remotam ad opera pietatis. 3 p.1.545
Non habet potentiam proximam. 3.p.1.546
Hominis conuersio quomodo à gratia & libero arbitrio simul, quomodo à gratia tantùm, quomodo à libero arbitrio tantùm. 3.p.1.557
Homo iustus potest bona opera facere, & præcepta diuina seruare, neque eget ordinariè noua gratia excitante, sed solùm adiuuante. 3.p.1.559

Honor.

Honor & gloria sunt extrinseca & superaddita naturæ. 1. 27. 29
Humana gloria est impedimentum gloriæ Dei. 2.231
Gloria Dei relucet & in præmio iustorum, & in pœna malorum. 2.250
Honor & ignominia matris redundat in filium. 2.416
Honoris concupiscentia est in parte animi superiore. 2.420
Honori proprio & statui consulendum. 3.p.3.241

Hora canonica siue officium diuinum.

Nomen horarum canonicarum siue diuini officij, quam antiquum, & vnde sumptum. 3.p.3.68
Quinam præ cæteris hoc officium persoluere tenentur. 3.p.3. 69
Horæ canonicæ vnde dictæ. 3.p.3.56
Deliramentum Brentij hac de re. 3.p.3 56
Officij diuini definitio ponitur & explicatur. 3. p. 3. 57
Omnis oratio non dicitur propriè diuinum officium. 3.p.3. 57
Officium diuinum quot modis publicum dicitur. 3. p. 3. 57
Vt dicatur publicum non requiritur fieri loco publico, vel in præsentia multorum. 3.p.3.57
Continet laudes pro beneficiis acceptis, & preces pro accipiendis. 3.p.3.57
Officium Ecclesiæ triumphantis & militantis differunt. 3.p.57
Soli Deo propriè præstatur. 3.p.3.57
Officium aliud de Sanctis, aliud de mortuis, aliud de tempore. 3.p.3.58
Qui obligantur, necessariò debent voce distinctè integreq; omnia verba proferre. 3.p.3.58
Debet definiri & institui ab Ecclesia & eius Prælatis. 3. p. 3. 58.
Officij diuini partes aliæ maiores, aliæ minores. 3.p.3.58
Maiores à tempore nomen accipiunt. 3.p.3.58

Horæ canonicæ ad horas diei accommodantur. 3.p.3.59
Horæ diei & noctis quales tempore Christi. 3.p.3.59
Duodecim horæ noctis diuiduntur in quatuor vigilias. 3.p.3.59
Hora quælibet tertia diei & noctis deputatur ad aliquod officium diuinum. 3.p.3.60
Horæ canonicæ nocturnæ quomodo celebrabantur apud veteres. 3.p.3.60
Horæ nocturnæ & laudes secundùm vsum Romanum simul dicendæ sunt, vigilia quarta, id est, manè. 3.p.3.60
In natali Domini quomodo officium & Missa celebrari debent. 3.p.3.61
Quomodo in triduo ante Pascha sub vesperam, & vnde vocantur tenebræ. 3.p.3.61
Omnia tristitiæ signa in illo officio ostenduntur. 3.p.3.61
Hora prima diei prima hora celebranda. 3.p.3.61
Instituta est recentius quàm aliæ horæ. 3.p.3.61
De hymno *Iam lucis orto sydere.* 3.p.3.61
Horæ inæquales siue Planetariæ quid significent, & vnde dicantur. 3.p.3.70.75
Horæ quando recitandæ in quibuscunq; regionibus. 3.p.3.62
Vesperarum tempus canonicum secundùm sanctos Patres. 3.p.3.63.64
Horæ diei ad diuinas laudes deputatæ quatuor. 3.p.3.64
In vesperis angelo docente, solebant duodecim Psalmi hora duodecima cantari. 3.p.3.64
Laudes à veteribus vocantur matutinum, sunt in multis similes vesperis. 3.p.3.64.65.
Vesperæ antiquitus dici solebant accensa candela. 3.p.3.65
Completorium non est æquè antiquum atque aliæ horæ. 3.p.3.65
Completorij dicendi tempus. 3.p.3.65
Completorij nomen & tempus apud Latinos primùm inuenitur in regula S. Benedicti. 3.p.3.66
Vesperæ dicuntur à sydere, quod oritur Sole occidente. 3.p.3.66
Completorium vesperas sequi debet. 3.p.3.66
Hora prima & completorium quam inter se habent proportionem. 3.p.3.66
Completorium agit gratias Deo de beneficiis diurnis. Significat

gnificat Christi sepulturam, præparat nos ad nocturnam requiem, &c. 3.p.3.67
Horarum canonicarum institutio quàm antiqua & laudabilis. 3.p.3.70
Commendatur nobis officium diurnum & nocturnum exẽplo Dauid, Pauli, Silæ & aliorum. 3.p.3.70.71
Omnes horæ diurnæ antiquis exemplis & testimoniis commendatur. 3.p.3.71
Probantur ex antiquis patribus. 3.p.3.71
Tertia quaque hora, tum diei tum noctis oratur in Ecclesia in honorem S. Trinitatis. 3.p.3.72
Horæ septem instituuntur ad gratias Deo agendas de creatione rerum in septem diebus. 3.p.3.73
Additur octaua hora, nempe officium nocturnum pro spe resurrectionis octauo die designatæ. 3.p.3.73
Cur ab hora vespertina officium ecclesiasticum incipit. 3.p.3.74
Horæ singulæ canonicæ pulchrè significant aliquod misterium passionis CHRISTI, & redemptionis nostræ. 3.p.3.74
Horæ canonicæ Euangelico magisterio & miraculis confirmantur. 3.p.3.74
Horarum singulæ partes vindicantur à reprehensione. 3.p.3.75
Te Deum laudamus. 3.p.3.75
Hymnus quid sit, & quanta eius antiquitas. 3.p.3.76
Hymnorum proprium est cantari. 3.p.3.76
Lectiones sunt triplicis generis. Earum antiquitas. Leguntur tantùm in nocturnis. 3.p.3.76
Breuiarium restitutum bis ad antiquam formam. 3.p.3.77
Benedictio præcedens lectiones. 3.p.3.77
Responsoria quàm antiqua, vnde dicta, an in Italia primùm inuenta. 3.p.3.77
Capitula sunt breuissimæ lectiones semper ex sacris literis, dicuntur in singulis horis diurnis. Quam sint antiqua. 3.p.3.77
Antiphona quid & quis eius vsus ab angelica admonitione & exemplo initium habuit. 3.p.3.78

Alternatim canere quid, & à quo ortum habeat & quantæ antiquitatis sit in Ecclesia. 3.p.3.78
Antiphona, *Salue regina* liberatur à calumniis hęreticorum. 3.p.3.78
Singulæ eius partes approbantur. 3.p.3.79
Ad officium ritè persoluendum septem requirunur. 3.p.3.94
Horæ omnes quoad partes maiores quotidie dicendæ sunt sub pœna peccati mortalis, si quis obligatur. 3.p.3.95
Quoad partes minores grauiter peccant, nec officio satisfaciunt, qui dimidiata verba pronuntiant. 3.p.3.95
Ordinem officij mutans, non tenetur iterum repetere. 3.p.3.95
Inter horas & missam nullus est ordo essentialis. 3.p.3.95
Laudes & prima cur ante missam dici debent. 3.p.3.95
Breuiarij & officij diuini diuersitas in diuersis Ecclesiis. 3.p.3.96
Officium Ecclesiæ suæ quisque tenetur dicere, nisi ex cōsensu Episcopi & Capituli dispensetur. 3.p.3.96
Officij obligatio inducitur ex beneficio vel ordine, & tale officium ex tali beneficio vel ordine. 3.p.3.96
Officij diuini locus Ecclesia. 3.p.3.97
Tempus est à vespera vnius diei ad mediam noctem alterius, vt vitetur mortale peccatum. 3.p.3.97
Non peccat mortaliter, qui continuò post vesperas & completorium dicit matutinum sequentis diei. 3.p.3.98
Officium incipit à primis vesperis, & terminatur ad completorium diei sequentis. 3.p.3.97
Completorium dici potest vsque ad mediam noctem. 3.p.3.97
Matutini tempus canonicum incipit post mediam noctem. 3.p.3.97
Horæ canonicæ temporibus suis canonicis dici debent, vt vitetur peccatum veniale. 3.p.5.98
A tempore canonico longè recedere quid. 3.p.3.98
Officium canonicum est tributum diuinum. 3.p.3.98
Est monachorum & clericorum. 3.p.3.100
Officij forma quæ nunc est in vsu, non est à iure diuino, sed ab Ecclesiæ determinatione. 3.p.3.102

Horarum canonicarum numerus aliquādo fuit alius, quàm nunc eſt. 3.p.3.102.
Officium diuinum nō perſoluentes fructibus carere debent, vel ſi percipiant, reſtituere. 3.p.3.103

Humilitas.

Humilitas accipitur pro obedientia. 2.279.280
Quomodo latius patet, quàm obedientia. 2.280.
Humilitas exaltatur. 3.p.2.110.183
Humilis de ſe cogitatio commendatur. 3.p.2.425
Humilitas eſt, tentationes declinare. 3.p.3.39.
Eſt neceſſaria, vt orans quod petit impetret. 3.p.3.50

Ieiunium.

Ieiunium orationis & eleemoſinæ comes. 3. p.3. 105. 125. 163
Ieiunij nomen græcè abſtinentiam à cibo ſignificat. 3. p. 3. 104
Ieiunium quatruplex. 3.p.3.105
Spirituale eſt abſtinentia à vitiis. 3.p.3.104
Eſt metaphoricè ieiunium. 3.p.3.104
Morale eſt temperantia & parſimonia cibi & potus, quod fuit duce natura apud Philoſophos. 3.p.3.104
Naturale eſt abſtinentia ab omni omninò cibo & potu. 3.p.3. 105
Soluitur, quando in ſtomachum cibus vel potus eſt tranſmiſſus. 3.p.3.105
Hoc ieiunium eſt tantùm in præcepto propter Euchariſtiam. 3.p.3. 105
Ieiunium Eccleſiaſticum eſt aſtinentia cibi, ſecundùm Eccleſiæ regulam. 3.p.3.105
Non ſoluitur potu vel pharmacho. 3.p.3.105
Ieiunium generali nomine quid ſignificet. 3.p.3.105
Eccleſiaſticum eſt aliud voluntarium, aliud neceſſarium, aliud neceſſitate voti, aliud neceſſitate præcepti. 3. p. 3. 106.131
Eccleſiaſticum tria requirit. 3.p.3.106
Ieiunans tantùm ſemel in die cibum ſumere debet, & quare. 3.p.3.107.110

Illa vna refectio debet esse cœna, non prandium. 3. p.3.107 108.109
Vt sit à carnibus abstinentia. 3.p.3.107
Caluini error circa ieiunium. 3.p.3.106
Ieiuniun superstitiosum Iudæorum. 3.p.3.107
Ieiunium non soluebant veteres Christiani ante horam nonam vel vespertinam. 3. p. 3. 107. 108. Probatur ex sanctis Patribus. 3.p.3.108
Ieiunandum in Quadragesima vsque ad vesperam. 3. p.3. 108.110
Ieiunium quorundam Monachorum per totum annum, arctius tamen in quadragesima. 3.p.3. 111.131
Ieiunium non obligat senes & paruulos. 3 p.3.108
Quare debet vsque ad horam nonam protrahi. 3. p. 3. 110
Nunc solui circa meridiem & vesperi cœnulam sumi ab Ecclesia toleratur. 3.p.3.110
Etiam nunc obseruant multi vsque ad vesperam. 3.p.3. 110
Ieiunium & alia quæ non sunt de iure diuino, possunt determinari ad arbitrium Ecclesiæ. 3.p.3.111
Etiam antiquitus non similiter in omnibus locis obseruabatur. 3.p.3.111
Ieiunij seueritas aliquantulum nunc relaxata est. 3. p. 3.111
Merenda dicitur à meridie. 3.p.3.111
Ieiunium antiquitus solebat solui ad meridiem. 3.p.3.112
Ieiunare diutius & tardius melius est, & laudabilius. 3. p. 3. 111. 112
Hæreses & hæretici circa ieiunium. 3.p.3.112
Refelluntur circa ciborum delectum. 3.p.3.115
Ieiunantes non dicimus carnes immundas. 3.p.3.115
Ieiuniorum temporibus permittuntur carnes ex caussa legitima. 3.p.3.115
In ieiuniis quarè prohibentur carnes. 3.p.3.116
Ieiunium indicitur ad domandam carnem. 3.p.3. 110.116.135. 150.152.155
Ieiunium consistere in abstinentia à certis cibis, præsertim carnibus. 3. p.3. 121. & seq. Probatur exemplo Danielis, & Ioan. Baptistæ, S.Petri, &c. 3.p.3.121.123.137.149.153
Ieiunium

Ieiunium Christianorum Alexandrinorum. 3.p.3. 121
Ieiunium hebdomadæ sanctæ ante Pascha. 3.p.3. 121
Eremitarum. 3.p.3. 122
Ieiunantes in orientali Ecclesia abstinuerunt etiam à vino, cur non in occidentali. 3.p.3. 124. 145
Ieiunium nullum secundùm Caluinum & Kemnitium, esse iure diuino præceptum. 3.p.3. 124
In genere lege diuina esse præceptum, ab Ecclesia determinatum, probatur ex Scripturis. 3.p.3. 125. & seq. Ex Patribus. 126. & seq. Ratione. 127
Est duplex secundùm Melanchthonem. 3.p.3. 125. Refutatur ibidem, &c. 127
Plus est quàm moderatio vel sobrietas. 3.p.3. 125. 126
Ieiunantes non debent assimilari Hypocritis. 3.p.3. 125
Ieiunium nullum est inter Christianos in die Dominica, nec à Pascha ad Pentecosten. 3.p.3. 126
Ieiunium aliquod ad ipsum ius naturæ pertinet. 3. p. 3. 127
Necessarium ad tentationes superandas, & ad pœnitentiam. 3.p.3. 127
Non præcipitur in Decalogo. 3.p.3. 128
Pertinet ad temperantiam. 3.p.3. 128. 153
Ieiunij præcepta obligare fideles in conscientia, probatur testimoniis & exemplis Scripturæ sacræ. 3.p.3. 128. Et ex consiliis. 129. Ex sanctis Patribus. 129. & sequent. Ratione. 132. Soluuntur obiectiones ex Scriptura. 133. & sequent. Ex historia. 143
Ieiunium publicum. 3.p.3. 129
Ieiunium mensium non à Deo, sed à Repub. Iudæorum obligabant populum in conscientia. 3. p. 3. 129
Ieiunia & ieiunantes valdè laudantur in Scripturis. 3. p. 3. 129
Ieiunium violare est peccatum mortale. 3.p.3. 130. 132
Violantibus dicitur anathema. 3.p.3. 130
Actus ieiunandi præscriptus à lege Ecclesiastica, est actus tẽperantiæ necessarius. 3.p.3. 132

Violans ieiunium peccat cōtra virtutem temperantiæ. 3. p. 3. 132
Ieiunia antiqua hæretica reiiciuntur. 3.p.3.136
Ab Ecclesia instituta sunt sanctitatis & diuini cultus caussa. 3.p.3.140
Ieiunium Euangelicum perfectius ieiunio Pharisæorum. 3.p.3.142
Non pertinere ad viros perfectos secundùm Begardos. 3. p.3. 149
Refutatur hic error. 3.p.3.149
Ieiunium pertinere etiam ad perfectissimos. 3. p.3.149
Ieiunare nemo tenetur cum præiudicio salutis corporalis. 3.p.3.150.151
A ieiunio tria excusant, pueritia, senectus, ægritudo. 3. p.3. 151
Propter pietatem excusantur concionatores, &c. Propter necessitatem omnes qui versantur in laboriosis operibus. 3.p.3. 151
Ieiunium in orientali Ecclesia semper fuit strictius quàm in occidentali. 3.p.3.152
Ieiunium disponit animum ad orationem, & rerum cœlestium contemplationem. 3.p.3.153
Moysem præparauit ad colloquium Dei. 3.p.3.153
Quare instituitur in profestis magnarum celebritatum.3.p.3. 153
Ex se est res mediocris. 3.p.3.154.159
Est actus elicitus temperantiæ. 3.p.3.154.159
Versatur circa moderandas delectationes cibi & potus. 3.p.3. 154
Ad alias virtutes pertinere poterit. 3.p.3.154.159
Vt sit meritorium, requirit deuotionem ieiunantis. 3. p.3. 154
Ieiunium esse cultum Dei. 3. p. 3. 155. Soluuntur obiectiones ex Scripturis .162. & sequentibus. Ex Patribus. 167
Placare Deum iratum. 3.p.3. 155. Probatur ex Patribus. 156
Esse impetratorium beneficiorum Dei. 3. p. 3. 158. Probatur exemplis sacræ Scripturæ. 158

Illi respondet merces. 3.p.3.159
Multi eius fructus enumerantur. 3.p.3.159
Ieiunium à cibis parum prodest nisi abstineatur à vitiis. 3.p.3.161
Cum eleemosyna coniungere non est necessarium. 3.p.3.163
Ieiunium sanctorum eremitarum. 3.p.3.168
Ieiunium in pane & aqua in Ecclesia antiquitus fuisse, testatur Tertullianus. 3.p.3.171
Ieiunij apud veteres semper varia fuit consuetudo. 3.p.3.175. & seq.
Nonnullos aliquando biduum, vel triduum, vel sex dies egisse ieiunos. 3.p.3.176
Ieiunium sine humilitate nihil prodest. 3.p.3.192
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ. 3.p.3.193
Non ieiunandum die Dominica. 3.p.3.194
Ieiunij feriæ quartæ & sextæ caussa. 3.p.3.194
Propter absentiam sponsi. 3.p.3.195
Non debet obseruari hoc ieiunium, quando natalis domini contingit feria quarta vel sexta. 3.p.3.195
Hoc ieiunium est ex traditione Apostolica. 3.p.3.195
Secundùm alios permittitur tantùm, non imperatur. 3.p.3.196
Romæ omnes non obseruabant. 3.p.3.196
Ieiunium quatuor temporum addit etiam Sabbathum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ solebant pœnitentibus iniungi. 3.p.3.196
Abstinentia à carnibus fuit ex præcepto per totum annum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ ferè mutatur in Sabbathum, in occidentali Ecclesia. 3.p.3.196
Ieiunare sabbatho Græci nefas putarunt, quod tamen maximè conuenit, vt fit Romæ & in Hispania. 3.p.3.197
Ieiunandum secundùm morem Ecclesiarum. 3.p.3.197
Semper ieiunandum & vbique Sabbatho sancto, & omnibus Sabbathis propter CHRISTI sepulturam, & Apostolorum mœrorem. Die Veneris propter CHRISTI passionem. 3.p.3.197. & seq.

Ieiunium Sabbathi quare olim prohibitum nunc præceptum. 3.p.3.198
Ieiunium quatuor temporum est à traditione Apostolica. 3.p.3.199
Ieiunium decimi mensis est præcipuum ex quatuor. 3.p.3.199
Huius ieiunij varietas apud veteres. 3.p.3.200
Quos ob fines obseruari solebat. 3.p.3.200
Pro singulis anni mensibus vnum diem ieiunamus. 3.p.3.200
Ieiunium quomodo prohibitum in Pentecoste. 3.p.3.203. 209
Licet imitari ieiunia Iudæorum. 3.p.3.203.204
Ieiunium aduentus ex consilio, non ex præcepto. 3.p.3.205
Rogationum quomodo obseruatur, est consilij potius quàm præcepti. 3.p.3.205
Ieiunium vigiliarum antiquitus statio dicebatur. 3.p.3.206 207
Quibus temporibus ieiunium nunquam celebrari debet. 3.p.3.208
Licet ieiunare in rogationibus, & in vigilia Pẽtecostes. 3.p.3. 210
Ieiunium & ieiunantes laudantur. 3.p.3.211
Ieiunium vtile est ad sapientiam acquirendam, & ad passiones animi cohibendas. 3.p.3.212

Ignis.

Ignis post diem iudicij non habebit vim vrendi, nisi vt instrumentum diuinæ iustitiæ. 2.602.604
Ignis gehennæ vrit, sed non splendet. 3.p.2.63

Ignorantia.

Ignorantia fons erroris. 2.613.614
Vulnus mentis. 2.613.630
Ignorantia rerum necessariarum in infantibus maior quàm in ipsis bestiis. 2.614
Ignoratio finis tum naturalis, tum supernaturalis. 2.614
Ignorantia quomodo non fuisset in paradiso. 2.630
Antecedens facit inuoluntarium. Et excusat à peccato. 3.p.1. 139

Con-

Concomitans relinquit liberum voluntatis actum. Et non excusat à peccato. 3.p.1.139

Imago.

Imago & similitudo Dei quomodo differunt. 1.7.31.3.p.1.65
Imago Dei in homine significat liberum arbitrium. 1.7.3.p.1.320
Propriè est in anima hominis. 2.386.451.452
Est totus homo. 2.386.3.p.1.76
Tribus modis in nobis consideratur. 2.452
In nobis est obscurata non deleta, & quomodo renouatur. 2.452.453. 3.p.1.443
Imago picta tribus modis consideratur. 2.452
Imago Dei est ornamentum originalis iustitiæ. 2.452
Ad hanc primus homo factus est. 2.453
Læditur vt est in potentiis, non vt in substantia. 3.p.1.76

Immortalitas.

Immortalitatem Adæ fuisse ei naturalem, error. 1.47
Damnatur in Concilio Milleuitano, & Arausicano, & Tridentino, & à Pio V. & Gregorio XIII. 1.47.48.49
Immortalitatem Adæ fuisse donum supernaturale. 1.47.50. 2.265
Immortalitatem animæ nostræ naturaliter cognoscimus. 2.567
Immortalitas fuisset præmium obedientiæ in paradiso. 3.p.1.454

Impetratio.

Impetratio & meritum differunt. 3.p.3.45
Impetratio non requirit caritatem. 3.p.3.45
Impetrare possunt & peccatores in via, & beati in patria. 3.p.3.45
Impetratio multas requirit conditiones. 3.p.3.45.& seq.
Impetratio orationibus promittitur. 3.p.3.46
Impetratoria potest esse oratio non meritoria, vel contra. 3.p.3.46
Ad impetrationem requisitæ conditiones enumerantur. 3.p.3.46
Impetrationis magnum signum est, cum quis in orando magnam habet fiduciam. 3.p.3.48

Impotentia vel impoßibilitas.

Impotentia vel impoſſibilitas quæ, quando, & quomodo excuſat à peccato, vel non. 3.p.1.139

Quæ impotentia tollendo liberum arbitrium excuſat à peccato, quæ non. 3.p.1.149

Incertitudo.

Incertitudo propriæ gratiæ & iuſtitiæ, probatur ex Salomone. 3.p.2.211. Probatur ex teſtimonio & exemplo Iob, Dauidis & Pauli. 217. De Paulo ex Patribus. 221. & ſeq. Ex Prophetis & Apoſtolis. 223. & ſeq. Ex S. Patribus. 225. & ſeq. Rationibus. 228. & ſeq. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 232. & ſeq. Ex Patribus. 243. & ſeq. Ex ratione. 258

Incertitudo iuſtitiæ præſentis, & prædeſtinationis non pugnant inter ſe. 3.p.2.216

Incertitudo remiſſionis peccatorum non facit dubias promiſſiones Dei. 3.p.2.224

Incertitudo gratiæ propriæ ex eo prouenit, quod opera noſtra nos ipſos latent. 3.p.2.226

Incertitudo hæc conſeruat in fidelibus humilitatem. 3.p.2.230

Satis manifeſta eſt ex timore quem habent ſanctiſſimi homines in hora mortis. 3.p.2.231

Induratio vel excœcatio.

Quomodo dicitur Deus obduraſſe cor Pharaonis. 2.213.223

Quomodo dicitur excœcare vel obdurare corda hominum. 2.223. 3.p.1.132.258

Deus non eſt cauſſa indurationis & excœcationis poſitiuè, ſed negatiuè, permittendo, deſerendo, non miſerendo. 2.223.215

Cœcitas mentis, & cordis obduratio eſt peccatum. 2.224

Eſt cauſſa peccati. 2.224

Eſt effectus vel pœna peccati. 2.224

Cœcitas cordis non eſt ſolum carentia luminis, ſed affectus prauus, quo quis impedimentum ponit illuſtrationibus diuinis. 2.224

Cœci

Cœci corde dicuntur Matth.13. videntes videre & non videre. 2.224
Cœcos corde excœcat malitia eorum. 2.224.229
Obduratio cordis est prauus affectus, quo quis admonitiones diuinas internas vel externas contemnit, & eis resistit, donec eas amplius non sentiat. 2.224
Cor dicitur durum, lapideum, crassum, graue, quod non mouetur ad correptiones diuinas. 2.225
E contrario cor tenerum, molle, carneum dicitur, quod facile acquiescit Deo. 2.224
Excœcatio vel obduratio est iniustorum, non autem iustorum. 2.224
Ad excœcationem requiritur, vt quis nec videat, nec videri possit. 2.225
Ad obdurationem requiritur, vt quis nec cedat, nec cedere possit. 2.225
Quæ nam permissio Dei & desertio sit excœcatio & obduratio. 2.226
Excœcati & obdurati semper habent vires à Deo, vt si velint possint obdurationem & cœcitatem amouere, petendo Dei auxilium. 2.226.229
Obdurati in Scripturis reprehenduntur meritò & puniuntur, quia culpa sua indurationem incurrunt & in ea perseuerant. 2.226
Excœcandi & obdurandi actio tribuitur interdum rebus, quæ sunt occasiones actionum. 2.228
Patientia Dei quomodo indurat homines. 2.228
Obdurationis finis est, vt ostendatur iustitia & potentia Dei. 2.242
Obduratio à Deo permittitur propter demerita hominum. 2.244
Obduratio peccatorum assimilatur duritiei lapidis. 2.455
Excœcati durante excœcatione videre non possunt. 3.p.1. 132.143.147
Possunt remouere excœcationem si gratiæ præuenienti cooperentur, sed hanc gratiam non semper habent. 3.p.1. 132
Obdurati & excœcati post obdurationem peccare possunt. 3.p.1. 137

Horæ canonicæ ad horas diei accommodantur. 3.p.3.59
Horæ diei & noctis quales tempore Christi. 3.p.3.59
Duodecim horæ noctis diuiduntur in quatuor vigilias. 3.p.3.59
Hora quælibet tertia diei & noctis deputatur ad aliquod officium diuinum. 3.p.3.60
Horæ canonicæ nocturnæ quomodo celebrabantur apud veteres. 3.p.3.60
Horæ nocturnæ & laudes secundùm vsum Romanum simul dicendæ sunt, vigilia quarta, id est, manè. 3.p.3.60
In natali Domini quomodo officium & Missa celebrari debent. 3.p.3.61
Quomodo in triduo ante Pascha sub vesperam, & vnde vocantur tenebræ. 3.p.3.61
Omnia tristitiæ signa in illo officio ostenduntur. 3.p.3.61
Hora prima diei prima hora celebranda. 3.p.3.61
Instituta est recentius quàm aliæ horæ. 3.p.3.61
De hymno *Iam lucis orto sydere*. 3.p.3.61
Horæ inæquales siue Planetariæ quid significent, & vnde dicantur. 3.p.3.70.75
Horæ quando recitandæ in quibuscunq; regionibus. 3.p.3.62
Vesperarum tempus canonicum secundùm sanctos Patres. 3.p.3.63.64
Horæ diei ad diuinas laudes deputatæ quatuor. 3.p.3.64
In vesperis angelo docente, solebant duodecim Psalmi hora duodecima cantari. 3.p.3.64
Laudes à veteribus vocantur matutinum, sunt in multis similes vesperis. 3.p.3.64.65.
Vesperæ antiquitus dici solebant accensa candela. 3.p.3.65
Completorium non est æquè antiquum atque aliæ horæ. 3.p.3.65
Completorij dicendi tempus. 3.p.3.65
Completorij nomen & tempus apud Latinos primùm inuenitur in regula S. Benedicti. 3.p.3.66
Vesperæ dicuntur à sydere, quod oritur Sole occidente. (3.p.3.66
Completorium vesperas sequi debet. 3.p.3.66
Hora prima & completorium quam inter se habent proportionem. 3.p.3.66
Completorium agit gratias Deo de beneficiis diurnis. Significat

gnificat Christi sepulturam, præparat nos ad nocturnam requiem, &c. 3.p.3.67
Horarum canonicarum institutio quàm antiqua & laudabilis. 3.p.3.70
Commendatur nobis officium diurnum & nocturnum exẽplo Dauid, Pauli, Silæ & aliorum. 3 p.3.70.71
Omnes horæ diurnæ antiquis exemplis & testimoniis commendatur. 3.p.3.71
Probantur ex antiquis patribus. 3.p.3.71
Tertia quaque hora, tum diei tum noctis oratur in Ecclesia in honorem S. Trinitatis. 3.p.3.72
Horæ septem instituuntur ad gratias Deo agendas de creatione rerum in septem diebus. 3.p.3.73
Additur octaua hora, nempe officium nocturnum pro spe resurrectionis octauo die designatæ. 3.p.3.73
Cur ab hora vespertina officium ecclesiasticum incipit. 3.p.3.74
Horæ singulæ canonicæ pulchrè significant aliquod misterium passionis CHRISTI, & redemptionis nostræ. 3.p.3.74
Horæ canonicæ Euangelico magisterio & miraculis confirmantur. 3.p.3.74
Horarum singulæ partes vindicantur à reprehensione. 3.p.3.75
Te Deum laudamus. 3.p.3.75
Hymnus quid sit, & quanta eius antiquitas. 3.p.3.76
Hymnorum proprium est cantari. 3.p.3.76
Lectiones sunt triplicis generis. Earum antiquitas. Leguntur tantùm in nocturnis. 3.p.3.76
Breuiarium restitutum bis ad antiquam formam. 3.p.3.77
Benedictio præcedens lectiones. 3.p.3.77
Responsoria quàm antiqua, vnde dicta, an in Italia primùm inuenta. 3.p.3.77
Capitula sunt breuissimæ lectiones semper ex sacris literis, dicuntur in singulis horis diurnis. Quam sint antiqua. 3.p.3.77
Antiphona quid & quis eius vsus ab angelica admonitione & exemplo initium habuit. 3.p.3.78

Alternatim canere quid, & à quo ortum habeat & quantæ antiquitatis sit in Ecclesia. 3.p.3.78
Antiphona, *Salue regina* liberatur à calumniis hęreticorum. 3.p.3.78
Singulæ eius partes approbantur. 3.p.3.79
Ad officium ritè persoluendum septem requirunur. 3.p.3.94
Horæ omnes quoad partes maiores quotidie dicendæ sunt sub pœna peccati mortalis, si quis obligatur. 3.p.3.95
Quoad partes minores grauiter peccant, nec officio satisfaciunt, qui dimidiata verba pronuntiant. 3.p.3.95
Ordinem officij mutans, non tenetur iterum repetere. 3.p.3.95
Inter horas & missam nullus est ordo essentialis. 3.p.3.95
Laudes & prima cur ante missam dici debent. 3.p.3.95
Breuiarij & officij diuini diuersitas in diuersis Ecclesiis. 3.p.3.96
Officium Ecclesiæ suæ quisque tenetur dicere, nisi ex cōsensu Episcopi & Capituli dispensetur. 3.p.3.96
Officij obligatio inducitur ex beneficio vel ordine, & tale officium ex tali beneficio vel ordine. 3.p.3.96
Officij diuini locus Ecclesia. 3.p.3.97
Tempus est à vespera vnius diei ad mediam noctem alterius, vt vitetur mortale peccatum. 3.p.3.97
Non peccat mortaliter, qui continuò post vesperas & completorium dicit matutinum sequentis diei. 3.p.3.98
Officium incipit à primis vesperis, & terminatur ad completorium diei sequentis. 3.p.3.97
Completorium dici potest vsque ad mediam noctem. 3.p.3.97
Matutini tempus canonicum incipit post mediam noctem. 3.p.3.97
Horæ canonicæ temporibus suis canonicis dici debent, vt vitetur peccatum veniale. 3.p.5.98
A tempore canonico longè recedere quid. 3.p.3.98
Officium canonicum est tributum diuinum. 3.p.3.98
Est monachorum & clericorum. 3.p.3.100
Officij forma quæ nunc est in vsu, non est à iure diuino, sed ab Ecclesiæ determinatione. 3.p.3.102
Ho-

Horarum canonicarum numerus aliquãdo fuit alius, quàm nunc est. 3.p.3.102
Officium diuinum nõ persoluentes fructibus carere debent, vel si percipiant, restituere. 3.p.3.103

Humilitas.

Humilitas accipitur pro obedientia. 2.279.280
Quomodo latius patet, quàm obedientia. 2.280.
Humilitas exaltatur. 3.p.2.110.183
Humilis de se cogitatio commendatur. 3.p.2.425
Humilitas est, tentationes declinare. 3.p.3.39.
Est necessaria, vt orans quod petit impetret. 3.p.3.50

Ieiunium.

Ieiunium orationis & eleemosinæ comes. 3. p.3. 105. 125. 163
Ieiunij nomen græcè abstinentiam à cibo significat. 3. p.3. 104
Ieiunium quatruplex. 3.p.3.105
Spirituale est abstinentia à vitiis. 3.p.3.104
Est metaphoricè ieiunium. 3.p.3.104
Morale est temperantia & parsimonia cibi & potus, quod fuit duce natura apud Philosophos. 3.p.3.104
Naturale est abstinentia ab omni omninò cibo & potu. 3.p.3. 105
Soluitur, quando in stomachum cibus vel potus est transmissus. 3.p.3.105
Hoc ieiunium est tantùm in præcepto propter Eucharistiam. 3.p.3. 105
Ieiunium Ecclesiasticum est astinentia cibi, secundùm Ecclesiæ regulam. 3.p.3.105
Non soluitur potu vel pharmacho. 3.p.3.105
Ieiunium generali nomine quid significet. 3.p.3.105
Ecclesiasticum est aliud voluntarium, aliud necessarium, aliud necessitate voti, aliud necessitate præcepti. 3. p. 3. 106.131
Ecclesiasticum tria requirit. 3.p.3.106
Ieiunans tantùm semel in die cibum sumere debet, & quare. 3.p.3.107.110

Illa vna refectio debet esse cœna, non prandium. 3. p.3. 107
108.109
Vt sit à carnibus abstinentia. 3.p.3.107
Caluini error circa ieiunium. 3.p.3.106
Ieiunium superstitiosum Iudæorum. 3.p.3.107
Ieiunium non soluebant veteres Christiani ante horam nonam vel vespertinam. 3. p. 3. 107.108. Probatur ex sanctis Patribus. 3.p.3.108
Ieiunandum in Quadragesima vsque ad vesperam. 3. p.3. 108.110
Ieiunium quorundam Monachorum per totum annum, arctius tamen in quadragesima. 3.p.3. 111.131
Ieiunium non obligat senes & paruulos. 3 p.3.108
Quare debet vsque ad horam nonam protrahi. 3. p. 3. 110
Nunc solui circa meridiem & vesperi cœnulam sumi ab Ecclesia toleratur. 3.p.3. 110
Etiam nunc obseruant multi vsque ad vesperam. 3.p.3. 110
Ieiunium & alia quæ non sunt de iure diuino, possunt determinari ad arbitrium Ecclesiæ. 3.p.3.111
Etiam antiquitus non similiter in omnibus locis obseruabatur. 3.p.3.111
Ieiunij seueritas aliquantulum nunc relaxata est. 3. p. 3. 111
Merenda dicitur à meridie. 3.p.3.111
Ieiunium antiquitus solebat solui ad meridiem. 3.p.3.112
Ieiunare diutius & tardius melius est, & laudabilius. 3. p. 3. 111. 112
Hæreses & hæretici circa ieiunium. 3 p.3.112
Refelluntur circa ciborum delectum. 3.p.3.115
Ieiunantes non dicimus carnes immundas. 3.p.3.115
Ieiuniorum temporibus permittuntur carnes ex caussa legitima. 3.p.3.115
In ieiuniis quarè prohibentur carnes. 3.p.3.116
Ieiunium indicitur ad domandam carnem. 3.p.3. 110.116.135. 150.152.155
Ieiunium consistere in abstinentia à certis cibis, præsertim carnibus. 3. p. 3. 121. & seq. Probatur exemplo Danielis, & Ioan.Baptistæ, S.Petri, &c. 3.p.3.121.123.137.149.153

Ieiunium Christianorum Alexandrinorum. 3.p.3. 121
Ieiunium hebdomadæ sanctæ ante Pascha. 3.p.3. 121
Eremitarum. 3.p.3. 122
Ieiunantes in orientali Ecclesia abstinuerunt etiam à vino, cur non in occidentali. 3.p.3. 124. 143
Ieiunium nullum secundùm Caluinum & Kemnitium, esse iure diuino præceptum. 3.p.3. 124
In genere lege diuina esse præceptum, ab Ecclesia determinatum, probatur ex Scripturis. 3.p.3. 125. & seq. Ex Patribus. 126. & seq. Ratione. 127
Est duplex secundùm Melanchthonem. 3.p.3. 125. Refutatur ibidem, &c. 127.
Plus est quàm moderatio vel sobrietas. 3.p.3. 125. 126
Ieiunantes non debent assimilari Hypocritis. 3.p.3. 125
Ieiunium nullum est inter Christianos in die Dominica, nec à Pascha ad Pentecosten. 3.p.3. 126
Ieiunium aliquod ad ipsum ius naturæ pertinet. 3. p. 3. 127
Necessarium ad tentationes superandas, & ad pœnitentiam. 3.p.3. 127
Non præcipitur in Decalogo. 3.p.3. 128
Pertinet ad temperantiam. 3.p.3. 128. 153
Ieiunij præcepta obligare fideles in conscientia, probàtur testimoniis & exemplis Scripturæ sacræ. 3.p.3. 128. Et ex consiliis. 129. Ex sanctis Patribus. 129. & sequent. Ratione. 132. Soluuntur obiectiones ex Scriptura. 133. & sequent. Ex historia. 143
Ieiunium publicum. 3.p.3. 129
Ieiunium mensium non à Deo, sed à Repub. Iudæorum obligabant populum in conscientia. 3. p. 3. 129
Ieiunia & ieiunantes valdè laudantur in Scripturis. 3. p. 3. 129
Ieiunium violare est peccatum mortale. 3.p.3. 130. 132
Violantibus dicitur anathema. 3.p.3. 130
Actus ieiunandi præscriptus à lege Ecclesiastica, est actus tẽperantiæ necessarius. 3.p.3. 132

Violans ieiunium peccat cõtra virtutem temperantiæ. 3. p. 3. 132
Ieiunia antiqua hæretica reiiciuntur. 3.p.3.136
Ab Ecclesia instituta sunt sanctitatis & diuini cultus caussa. 3.p.3.140
Ieiunium Euangelicum perfectius ieiunio Pharisæorum. 3.p.3.142
Non pertinere ad viros perfectos secundùm Begardos. 3. p.3. 149
Refutatur hic error. 3.p.3.149
Ieiunium pertinere etiam ad perfectissimos. 3.p.3.149
Ieiunare nemo tenetur cum præiudicio salutis corporalis. 3.p.3.150.151
A ieiunio tria excusant, pueritia, senectus, ægritudo. 3. p.3. 151
Propter pietatem excusantur concionatores, &c. Propter necessitatem omnes qui versantur in laboriosis operibus. 3.p.3.151
Ieiunium in orientali Ecclesia semper fuit strictius quàm in occidentali. 3.p.3.152
Ieiunium disponit animum ad orationem, & rerum cœlestium contemplationem. 3.p.3.153
Moysem præparauit ad colloquium Dei. 3.p.3.153
Quare instituitur in profestis magnarum celebritatum. 3.p.3. 153
Ex se est res mediocris. 3.p.3.154.159
Est actus elicitus temperantiæ. 3.p.3.154.159
Versatur circa moderandas delectationes cibi & potus. 3.p.3. 154
Ad alias virtutes pertinere poterit. 3.p.3.154.159
Vt sit meritorium, requirit deuotionem ieiunantis. 3. p. 3. 154
Ieiunium esse cultum Dei. 3. p. 3. 155. Soluuntur obiectiones ex Scripturis .162. & sequentibus. Ex Patribus. 167
Placare Deum iratum. 3.p.3. 155. Probatur ex Patribus. 156
Esse impetratorium beneficiorum Dei. 3. p. 3. 158. Probatur exemplis sacræ Scripturæ. 158
Illi

Illi respondet merces. 3.p.3.159
Multi eius fructus enumerantur. 3.p.3.159
Ieiunium à cibis parum prodest nisi abstineatur à vitiis. 3.p.3. 161
Cum eleemosyna coniungere non est necessarium. 3.p.3. 163
Ieiunium sanctorum eremitarum. 3.p.3.168
Ieiunium in pane & aqua in Ecclesia antiquitus fuisse, testatur Tertullianus. 3.p.3.171
Ieiunij apud veteres semper varia fuit consuetudo. 3.p.3. 175. & seq.
Nonnullos aliquando biduum, vel triduum, vel sex dies egisse ieiunos. 3.p.3.176
Ieiunium sine humilitate nihil prodest. 3.p.3.192
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ. 3.p.3.193
Non ieiunandum die Dominica. 3.p.3.194
Ieiunij feriæ quartæ & sextæ caussa. 3.p.3.194
Propter absentiam sponsi. 3.p.3.195
Non debet obseruari hoc ieiunium, quando natalis domini contingit feria quarta vel sexta. 3.p.3.195
Hoc ieiunium est ex traditione Apostolica. 3.p.3.195
Secundùm alios permittitur tantùm, non imperatur. 3.p.3. 196
Romæ omnes non obseruabant. 3.p.3.196
Ieiunium quatuor temporum addit etiam Sabbathum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ solebant pœnitentibus iniungi. 3.p.3.196
Abstinentia à carnibus fuit ex præcepto per totum annum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ ferè mutatur in Sabbathum, in occidentali Ecclesia. 3.p.3.196
Ieiunare sabbatho Græci nefas putarunt, quod tamen maximè conuenit, vt fit Romæ & in Hispania. 3.p.3.197
Ieiunandum secundùm morem Ecclesiarum. 3.p.3.197
Semper ieiunandum & vbique Sabbatho sancto, & omnibus Sabbathis propter CHRISTI sepulturam, & Apostolorum mœrorem. Die Veneris propter CHRISTI passionem. 3.p.3.197.& seq.

Ieiunium Sabbathi quare olim prohibitum nunc præceptum. 3.p.3.198
Ieiunium quatuor temporum est à traditione Apostolica. 3.p.3.199
Ieiunium decimi mensis est præcipuum ex quatuor. 3.p.3.199
Huius ieiunij varietas apud veteres. 3.p.3.200
Quos ob fines obseruari solebat. 3.p.3.200
Pro singulis anni mensibus vnum diem ieiunamus. 3.p.3.200
Ieiunium quomodo prohibitum in Pentecoste. 3.p.3.203.209
Licet imitari ieiunia Iudæorum. 3.p.3.203.204
Ieiunium aduentus ex consilio, non ex præcepto. 3.p.3.205
Rogationum quomodo obseruatur, est consilij potius quàm præcepti. 3.p.3.205
Ieiunium vigiliarum antiquitus statio dicebatur. 3.p.3.206 207
Quibus temporibus ieiunium nunquam celebrari debet. 3.p.3.208
Licet ieiunare in rogationibus, & in vigilia Pētecostes. 3.p.3.210
Ieiunium & ieiunantes laudantur. 3.p.3.211
Ieiunium vtile est ad sapientiam acquirendam, & ad passiones animi cohibendas. 3.p.3.212

Ignis.

Ignis post diem iudicij non habebit vim vrendi, nisi vt instrumentum diuinæ iustitiæ. 2.602.604
Ignis gehennæ vrit, sed non splendet. 3.p.2.63

Ignorantia.

Ignorantia fons erroris. 2.613.614
Vulnus mentis. 2.613.630
Ignorantia rerum necessariarum in infantibus maior quàm in ipsis bestiis. 2.614
Ignoratio finis tum naturalis, tum supernaturalis. 2.614
Ignorantia quomodo non fuisset in paradiso. 2.630
Antecedens facit inuoluntarium. Et excusat à peccato. 3.p.1.139

Con-

Concomitans relinquit liberum voluntatis actum. Et non excusat à peccato. 3.p.1.139

Imago.

Imago & similitudo Dei quomodo differunt. 1.7.31.3.p.1.65
Imago Dei in homine significat liberum arbitrium. 1.7.3.p.1.320
Propriè est in anima hominis. 2.386.451.452
Est totus homo. 2.386.3.p.1.76
Tribus modis in nobis consideratur. 2.452
In nobis est obscurata non deleta, & quomodo renouatur. 2.452.453. 3.p.1.443
Imago picta tribus modis consideratur. 2.452
Imago Dei est ornamentum originalis iustitiæ. 2.452
Ad hanc primus homo factus est. 2.453
Læditur vt est in potentiis, non vt in substantia. 3.p.1.76

Immortalitas.

Immortalitatem Adæ fuisse ei naturalem, error. 1.47
Damnatur in Concilio Milleuitano, & Arausicano, & Tridentino, & à Pio V. & Gregorio XIII. 1.47.48.49
Immortalitatem Adæ fuisse donum supernaturale. 1.47.50. 2.265
Immortalitatem animæ nostræ naturaliter cognoscimus. 2.567
Immortalitas fuisset præmium obedientiæ in paradiso. 3.p.1.454

Impetratio.

Impetratio & meritum differunt. 3.p.3.45
Impetratio non requirit caritatem. 3.p.3.45
Impetrare possunt & peccatores in via, & beati in patria. 3.p.3.45
Impetratio multas requirit conditiones. 3.p.3.45.& seq.
Impetratio orationibus promittitur. 3.p.3.46
Impetratoria potest esse oratio non meritoria, vel contra. 3.p.3.46
Ad impetrationem requisitæ conditiones enumerantur. 3.p.3.46
Impetrationis magnum signum est, cum quis in orando magnam habet fiduciam. 3.p.3.48

Impotentia vel impossibilitas.

Impotentia vel impossibilitas quæ, quando, & quomodo excusat à peccato, vel non. 3.p.1.139

Quæ impotentia tollendo liberum arbitrium excusat à peccato, quæ non. 3.p.1.149

Incertitudo.

Incertitudo propriæ gratiæ & iustitiæ, probatur ex Salomone. 3.p.2.211. Probatur ex testimonio & exemplo Iob, Dauidis & Pauli. 217. De Paulo ex Patribus. 221. & seq. Ex Prophetis & Apostolis. 223. & seq. Ex S. Patribus. 225. & seq. Rationibus. 228. & seq. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 232. & seq. Ex Patribus. 243. & seq. Ex ratione. 258

Incertitudo iustitiæ præsentis, & prædestinationis non pugnant inter se. 3.p.2.216

Incertitudo remissionis peccatorum non facit dubias promissiones Dei. 3.p.2.224

Incertitudo gratiæ propriæ ex eo prouenit, quod opera nostra nos ipsos latent. 3.p.2.226

Incertitudo hæc conseruat in fidelibus humilitatem. 3.p.2.230

Satis manifesta est ex timore quem habent sanctissimi homines in hora mortis. 3.p.2.231

Induratio vel excæcatio.

Quomodo dicitur Deus obdurasse cor Pharaonis. 2.213.223

Quomodo dicitur excæcare vel obdurare corda hominum. 2.223. 3.p.1.132.258

Deus non est caussa indurationis & excæcationis positiuè, sed negatiuè, permittendo, deserendo, non miserendo. 2.223.215

Cæcitas mentis, & cordis obduratio est peccatum. 2.224

Est caussa peccati. 2.224

Est effectus vel pœna peccati. 2.224

Cæcitas cordis non est solum carentia luminis, sed affectus prauus, quo quis impedimentum ponit illustrationibus diuinis. 2.224

Cœci corde dicuntur Matth. 13. videntes videre & non videre. 2.224
Cœcos corde excœcat malitia eorum. 2.224.229
Obduratio cordis est prauus affectus, quo quis admonitiones diuinas internas vel externas contemnit, & eis resistit, donec eas amplius non sentiat. 2.224
Cor dicitur durum, lapideum, crassum, graue, quod non mouetur ad correptiones diuinas. 2.225
E contrario cor tenerum, molle, carneum dicitur, quod facile acquiescit Deo. 2.224
Excœcatio vel obduratio est iniustorum, non autem iustorum. 2.224
Ad excœcationem requiritur, vt quis nec videat, nec videri possit. 2.225
Ad obdurationem requiritur, vt quis nec cedat, nec cedere possit. 2.225
Quæ nam permissio Dei & desertio sit excœcatio & obduratio. 2.226
Excœcati & obdurati semper habent vires à Deo, vt si velint possint obdurationem & cœcitatem amouere, petendo Dei auxilium. 2.226.229
Obdurati in Scripturis reprehenduntur meritò & puniuntur, quia culpa sua indurationem incurrunt & in ea perseuerant. 2.226
Excœcandi & obdurandi actio tribuitur interdum rebus, quæ sunt occasiones actionum. 2.228
Patientia Dei quomodo indurat homines. 2.228
Obdurationis finis est, vt ostendatur iustitia & potentia Dei. 2.242
Obduratio à Deo permittitur propter demerita hominum. 2.244
Obduratio peccatorum assimilatur duritiei lapidis. 2.455
Excœcati durante excœcatione videre non possunt. 3. p. 1. 132.143.147
Possunt remouere excœcationem si gratiæ præuenienti cooperentur, sed hanc gratiam non semper habent. 3. p. 1. 132
Obdurati & excœcati post obdurationem peccare possunt. 3. p. 1. 137

Hominum gratia maior quàm angelorum. 3.p.1.101
Homines habent conditionalem necessitatem, & absolutam libertatem. 3.p.1.160
Homines & angeli æternam Dei prouidentiam, velint nolint, liberè sequuntur. 3.p.1.271
Homo solis naturæ viribus quæ præstare potest, quæ non. 3.p.1.353
Homo tentatus, Dei destitutus auxilio, comparatur iactatæ naui fracto gubernaculo. 3.p.1.365
Homo sine fide, & speciali Dei auxilio nulla vrgente tentatione potest aliquod bonum morale perficere. 3. p. 1. 370
Homo sine gratia Dei opera bona vitæ æternæ meritoria facere non potest. 3.p.1.381.385.386.388.391
Homo renatus totam legem Dei implere potest. 3. p. 1. 402
Homo non potest sine gratia Dei speciali velle, aut facere aliquid ad pietatem aut salutem pertinens, probatur ex sacris literis. 3. p. 1. 497. Ex Conciliis. 498. Ex summis Pontificibus. 499. Ex antiquis Patribus. 500. Ex Ecclesiæ orationibus. 501. Ex condemnatione contrariorum errorum. 501
Homo non potest solis naturæ viribus ad gratiam recipiendā vllo modo se disponere. 3.p.1.501. Probatur ex Scripturis. 502. & 503. Ex Conciliis & Patribus. 503. & sequent. Ratione. 505. & sequent. Soluuntur obiectiones. 506. & sequent.
Homo ante gratiam habet liberum arbitrium ad opera naturalia, moralia, & pietatis supernaturalia. 3. p. 1. 544
Ante omnem gratiam habet potentiam remotam ad opera pietatis. 3 p.1.545
Non habet potentiam proximam. 3.p.1.546
Hominis conuersio quomodo à gratia & libero arbitrio simul, quomodo à gratia tantùm, quomodo à libero arbitrio tantùm. 3.p.1.557
Homo iustus potest bona opera facere, & præcepta diuina seruare, neque eget ordinariè noua gratia excitante, sed solùm adiuuante. 3.p.1.559

Honor

Honor.

Honor & gloria sunt extrinseca & superaddita naturæ. 1. 27. 29
Humana gloria est impedimentum gloriæ Dei. 2.231
Gloria Dei relucet & in præmio iustorum, & in pœna malorum. 2.250
Honor & ignominia matris redundat in filium. 2.416
Honoris concupiscentia est in parte animi superiore. 2.420
Honori proprio & statui consulendum. 3.p.3.241

Horæ canonicæ siue officium diuinum.

Nomen horarum canonicarum siue diuini officij, quam antiquum, & vnde sumptum. 3 p.3.68
Quinam præ cæteris hoc officium persoluere tenentur. 3.p.3. 69
Horæ canonicæ vnde dictæ. 3.p.3.56
Deliramentum Brentij hac de re. 3.p.3 56
Officij diuini definitio ponitur & explicatur. 3. p. 3. 57
Omnis oratio non dicitur propriè diuinum officium. 3.p.3. 57
Officium diuinum quot modis publicum dicitur. 3. p. 3. 57
Vt dicatur publicum non requiritur fieri loco publico, vel in præsentia multorum. 3.p.3.57
Continet laudes pro beneficiis acceptis, & preces pro accipiendis. 3.p.3.57
Officium Ecclesiæ triumphantis & militantis differunt. 3.p.57
Soli Deo propriè præstatur. 3.p.3.57
Officium aliud de Sanctis, aliud de mortuis, aliud de tempore. 3.p.3.58
Qui obligantur, necessariò debent voce distinctè integreq; omnia verba proferre. 3.p.3.58
Debet definiri & institui ab Ecclesia & eius Prælatis. 3. p. 3. 58.
Officij diuini partes aliæ maiores, aliæ minores. 3.p.3.58
Maiores à tempore nomen accipiunt. 3.p.3.58

Horæ canonicæ ad horas diei accommodantur. 3.p.3.59
Horæ diei & noctis quales tempore Christi. 3.p.3.59
Duodecim horæ noctis diuiduntur in quatuor vigilias. 3.p.3.59
Hora quælibet tertia diei & noctis deputatur ad aliquod officium diuinum. 3.p.3.60
Horæ canonicæ nocturnæ quomodo celebrabantur apud veteres. 3.p.3.60
Horæ nocturnæ & laudes secundùm vsum Romanum simul dicendæ sunt, vigilia quarta, id est, manè. 3.p.3.60
In natali Domini quomodo officium & Missa celebrari debent. 3.p.3.61
Quomodo in triduo ante Pascha sub vesperam, & vnde vocantur tenebræ. 3.p.3.61
Omnia tristitiæ signa in illo officio ostenduntur. 3.p.3.61
Hora prima diei prima hora celebranda. 3.p.3.61
Instituta est recentius quàm aliæ horæ. 3.p.3.61
De hymno *Iam lucis orto sydere*. 3.p.3.61
Horæ inæquales siue Planetariæ quid significent, & vnde dicantur. 3.p.3.70.75
Horæ quando recitandæ in quibuscunq; regionibus. 3.p.3.62
Vesperarum tempus canonicum secundùm sanctos Patres. 3.p.3.63.64
Horæ diei ad diuinas laudes deputatæ quatuor. 3.p.3.64
In vesperis angelo docente, solebant duodecim Psalmi hora duodecima cantari. 3.p.3.64
Laudes à veteribus vocantur matutinum, sunt in multis similes vesperis. 3.p.3.64.65.
Vesperæ antiquitus dici solebant accensa candela. 3.p.3.65
Completorium non est æquè antiquum atque aliæ horæ. 3.p.3.65
Completorij dicendi tempus. 3.p.3.65
Completorij nomen & tempus apud Latinos primùm inuenitur in regula S. Benedicti. 3.p.3.66
Vesperæ dicuntur à sydere, quod oritur Sole occidente. 3.p.3.66
Completorium vesperas sequi debet. 3.p.3.66
Hora prima & completorium quam inter se habent proportionem. 3.p.3.66
Completorium agit gratias Deo de beneficiis diurnis. Significat

gnificat Christi sepulturam, præparat nos ad nocturnam requiem, &c. 3.p.3.67
Horarum canonicarum institutio quàm antiqua & laudabilis. 3.p.3.70
Commendatur nobis officium diurnum & nocturnum exẽplo Dauid, Pauli, Silæ & aliorum. 3.p.3.70.71
Omnes horæ diurnæ antiquis exemplis & testimoniis commendatur. 3.p.3.71
Probantur ex antiquis patribus. 3.p.3.71
Tertia quaque hora, tum diei tum noctis oratur in Ecclesia in honorem S. Trinitatis. 3.p.3.72
Horæ septem instituuntur ad gratias Deo agendas de creatione rerum in septem diebus. 3.p.3.73
Additur octaua hora, nempe officium nocturnum pro spe resurrectionis octauo die designatæ. 3.p.3.73
Cur ab hora vespertina officium ecclesiasticum incipit. 3.p.3.74
Horæ singulæ canonicæ pulchrè significant aliquod misterium passionis CHRISTI, & redemptionis nostræ. 3.p.3.74
Horæ canonicæ Euangelico magisterio & miraculis confirmantur. 3.p.3.74
Horarum singulæ partes vindicantur à reprehensione. 3.p.3.75
Te Deum laudamus. 3.p.3.75
Hymnus quid sit, & quanta eius antiquitas. 3.p.3.76
Hymnorum proprium est cantari. 3.p.3.76
Lectiones sunt triplicis generis. Earum antiquitas. Leguntur tantùm in nocturnis. 3.p.3.76
Breuiarium restitutum bis ad antiquam formam. 3.p.3.77
Benedictio præcedens lectiones. 3.p.3.77
Responsoria quàm antiqua, vnde dicta, an in Italia primùm inuenta. 3.p.3.77
Capitula sunt breuissimæ lectiones semper ex sacris literis, dicuntur in singulis horis diurnis. Quam sint antiqua. 3.p.3.77
Antiphona quid & quis eius vsus ab angelica admonitione & exemplo initium habuit. 3.p.3.78

Alternatim canere quid, & à quo ortum habeat & quantæ antiquitatis sit in Ecclesia. 3.p.3.78
Antiphona, *Salue regina* liberatur à calumniis hęreticorum. 3.p.3.78
Singulæ eius partes approbantur. 3.p.3.79
Ad officium ritè persoluendum septem requirunur. 3.p.3.94
Horæ omnes quoad partes maiores quotidie dicendæ sunt sub pœna peccati mortalis, si quis obligatur. 3.p.3.95
Quoad partes minores grauiter peccant, nec officio satisfaciunt, qui dimidiata verba pronuntiant. 3.p.3.95
Ordinem officij mutans, non tenetur iterum repetere. 3.p.3.95
Inter horas & missam nullus est ordo essentialis. 3.p.3.95
Laudes & prima cur ante missam dici debent. 3.p.3.95
Breuiarij & officij diuini diuersitas in diuersis Ecclesiis. 3.p 3.96
Officium Ecclesiæ suæ quisque tenetur dicere, nisi ex cōsensu Episcopi & Capituli dispensetur. 3.p.3.96
Officij obligatio inducitur ex beneficio vel ordine, & tale officium ex tali beneficio vel ordine. 3.p.3.96
Officij diuini locus Ecclesia. 3.p.3.97
Tempus est à vespera vnius diei ad mediam noctem alterius, vt vitetur mortale peccatum. 3.p.3.97
Non peccat mortaliter, qui continuò post vesperas & completorium dicit matutinum sequentis diei. 3.p.3.98
Officium incipit à primis vesperis, & terminatur ad completorium diei sequentis. 3.p.3.97
Completorium dici potest vsque ad mediam noctem. 3.p.3.97
Matutini tempus canonicum incipit post mediam noctem. 3.p.3.97
Horæ canonicæ temporibus suis canonicis dici debent, vt vitetur peccatum veniale. 3.p.5.98
A tempore canonico longè recedere quid. 3.p.3.98
Officium canonicum est tributum diuinum. 3.p.3.98
Est monachorum & clericorum. 3.p.3.100
Officij forma quæ nunc est in vsu, non est à iure diuino, sed ab Ecclesiæ determinatione. 3.p.3.102

Horarum canonicarum numerus aliquãdo fuit alius, quàm nunc eſt. 3.p.3.102
Officium diuinum nõ perſoluentes fructibus carere debent, vel ſi percipiant, reſtituere. 3.p.3.103

Humilitas.

Humilitas accipitur pro obedientia. 2.279.280
Quomodo latius patet, quàm obedientia. 2.280.
Humilitas exaltatur. 3.p.2.110.183
Humilis de ſe cogitatio commendatur. 3.p.2.425
Humilitas eſt, tentationes declinare. 3.p.3.39.
Eſt neceſſaria, vt orans quod petit impetret. 3.p.3.50

Ieiunium.

Ieiunium orationis & eleemoſinæ comes. 3. p.3. 105. 125. 163
Ieiunij nomen græcè abſtinentiam à cibo ſignificat. 3. p.3. 104
Ieiunium quatruplex. 3.p.3.105
Spirituale eſt abſtinentia à vitiis. 3.p.3.104
Eſt metaphoricè ieiunium. 3.p.3.104
Morale eſt temperantia & parſimonia cibi & potus, quod fuit duce natura apud Philoſophos. 3.p.3.104
Naturale eſt abſtinentia ab omni omninò cibo & potu. 3.p.3. 105
Soluitur, quando in ſtomachum cibus vel potus eſt tranſmiſſus. 3.p.3.105
Hoc ieiunium eſt tantùm in præcepto propter Euchariſtiam. 3.p.3. 105
Ieiunium Eccleſiaſticum eſt aſtinentia cibi, ſecundùm Eccleſiæ regulam. 3.p.3.105
Non ſoluitur potu vel pharmacho. 3.p.3.105
Ieiunium generali nomine quid ſignificet. 3.p.3.105
Eccleſiaſticum eſt aliud voluntarium, aliud neceſſarium, aliud neceſſitate voti, aliud neceſſitate præcepti. 3. p. 3. 106.131
Eccleſiaſticum tria requirit. 3.p.3.106
Ieiunans tantùm ſemel in die cibum ſumere debet, & quare. 3.p.3.107.110

Illa vna refectio debet esse cœna, non prandium. 3. p.3. 107 108.109
Vt sit à carnibus abstinentia. 3.p.3.107
Caluini error circa ieiunium. 3.p.3.106
Ieiunium superstitiosum Iudæorum. 3.p.3.107
Ieiunium non soluebant veteres Christiani ante horam nonam vel vespertinam. 3. p. 3. 107.108. Probatur ex sanctis Patribus. 3.p.3.108
Ieiunandum in Quadragesima vsque ad vesperam. 3. p.3. 108.110
Ieiunium quorundam Monachorum per totum annum, arctius tamen in quadragesima. 3.p.3. 111.131
Ieiunium non obligat senes & paruulos. 3 p.3.108
Quare debet vsque ad horam nonam protrahi. 3. p. 3. 110
Nunc solui circa meridiem & vesperi cœnulam sumi ab Ecclesia toleratur. 3.p.3. 110
Etiam nunc obseruant multi vsque ad vesperam. 3.p.3. 110
Ieiunium & alia quæ non sunt de iure diuino, possunt determinari ad arbitrium Ecclesiæ. 3.p.3.111
Etiam antiquitus non similiter in omnibus locis obseruabatur. 3.p.3.111
Ieiunij seueritas aliquantulum nunc relaxata est. 3. p. 3. 111
Merenda dicitur à meridie. 3.p.3.111
Ieiunium antiquitus solebat solui ad meridiem. 3.p.3.112
Ieiunare diutius & tardius melius est, & laudabilius. 3. p. 3. 111.112
Hæreses & hæretici circa ieiunium. 3.p.3.112
Refelluntur circa ciborum delectum. 3.p.3.115
Ieiunantes non dicimus carnes immundas. 3.p.3.115
Ieiuniorum temporibus permittuntur carnes ex caussa legitima. 3.p.3.115
In ieiuniis quarè prohibentur carnes. 3.p.3.116
Ieiunium indicitur ad domandam carnem. 3.p.3. 110.116.135. 150.152.155
Ieiunium consistere in abstinentia à certis cibis, præsertim carnibus. 3. p.3. 121. & seq. Probatur exemplo Danielis, & Ioan. Baptistæ, S.Petri, &c. 3.p.3.121.123.137.149.153

Ieiunium Christianorum Alexandrinorum. 3 p.3. 121
Ieiunium hebdomadæ sanctæ ante Pascha. 3.p.3. 121
Eremitarum. 3.p.3. 122
Ieiunantes in orientali Ecclesia abstinuerunt etiam à vino, cur non in occidentali. 3.p.3. 124. 143
Ieiunium nullum secundùm Caluinum & Kemnitium, esse iure diuino præceptum. 3.p.3. 124
In genere lege diuina esse præceptum, ab Ecclesia determinatum, probatur ex Scripturis. 3.p.3. 125. & seq. Ex Patribus. 126. & seq. Ratione. 127
Est duplex secundùm Melanchthonem. 3.p.3. 125. Refutatur ibidem, &c. 127.
Plus est quàm moderatio vel sobrietas. 3.p.3. 125. 126
Ieiunantes non debent assimilari Hypocritis. 3.p.3. 125
Ieiunium nullum est inter Christianos in die Dominica, nec à Pascha ad Pentecosten. 3.p.3. 126
Ieiunium aliquod ad ipsum ius naturæ pertinet. 3. p. 3. 127
Necessarium ad tentationes superandas, & ad pœnitentiam. 3.p.3. 127
Non præcipitur in Decalogo. 3.p.3. 128
Pertinet ad temperantiam. 3.p.3. 128. 153
Ieiunij præcepta obligare fideles in conscientia, probatur testimoniis & exemplis Scripturæ sacræ. 3.p.3. 128. Et ex consiliis. 129. Ex sanctis Patribus. 129. & sequent. Ratione. 132. Soluuntur obiectiones ex Scriptura. 133. & sequent. Ex historia. 143
Ieiunium publicum. 3.p.3. 129
Ieiunium mensium non à Deo, sed à Repub. Iudæorum obligabant populum in conscientia. 3. p. 3. 129
Ieiunia & ieiunantes valdè laudantur in Scripturis. 3. p. 3. 129
Ieiunium violare est peccatum mortale. 3.p.3. 130. 132
Violantibus dicitur anathema. 3.p.3. 130
Actus ieiunandi præscriptus à lege Ecclesiastica, est actus tẽperantiæ necessarius. 3.p.3. 132

Violans ieiunium peccat cōtra virtutem temperantiæ. 3. p. 3. 132
Ieiunia antiqua hæretica reiiciuntur. 3.p.3.136
Ab Ecclesia instituta sunt sanctitatis & diuini cultus caussa. 3.p.3.140
Ieiunium Euangelicum perfectius ieiunio Pharisæorum. 3.p.3.142
Non pertinere ad viros perfectos secundùm Begardos. 3. p.3. 149
Refutatur hic error. 3.p.3.149
Ieiunium pertinere etiam ad perfectissimos. 3. p.3.149
Ieiunare nemo tenetur cum præiudicio salutis corporalis. 3.p.3.150.151
A ieiunio tria excusant, pueritia, senectus, ægritudo. 3. p.3. 151
Propter pietatem excusantur concionatores, &c. Propter necessitatem omnes qui versantur in laboriosis operibus. 3.p.3. 151
Ieiunium in orientali Ecclesia semper fuit strictius quàm in occidentali. 3.p.3.152
Ieiunium disponit animum ad orationem, & rerum cœlestium contemplationem. 3.p.3.153
Moysem præparauit ad colloquium Dei. 3.p.3.153
Quare instituitur in professtis magnarum celebritatum. 3.p.3. 153
Ex se est res mediocris. 3.p.3.154.159
Est actus elicitus temperantiæ. 3.p.3.154.159
Versatur circa moderandas delectationes cibi & potus. 3.p.3. 154
Ad alias virtutes pertinere poterit. 3.p.3.154.159
Vt sit meritorium, requirit deuotionem ieiunantis. 3. p. 3. 154
Ieiunium esse cultum Dei. 3. p. 3. 155. Soluuntur obiectiones ex Scripturis .162. & sequentibus. Ex Patribus. 167
Placare Deum iratum. 3.p.3. 155. Probatur ex Patribus. 156
Esse impetratorium beneficiorum Dei. 3. p. 3. 158. Probatur exemplis sacræ Scripturæ. 158

Illi

Illi respondet merces. 3.p.3.159
Multi eius fructus enumerantur. 3.p.3.159
Ieiunium à cibis parum prodest nisi abstineatur à vitiis. 3.p.3. 161
Cum eleemosyna coniungere non est necessarium. 3.p.3. 163
Ieiunium sanctorum eremitarum. 3.p.3.168
Ieiunium in pane & aqua in Ecclesia antiquitus fuisse, testatur Tertullianus. 3.p.3.171
Ieiunij apud veteres semper varia fuit consuetudo. 3.p.3. 175. & seq.
Nonnullos aliquando biduum, vel triduum, vel sex dies egisse ieiunos. 3.p.3.176
Ieiunium sine humilitate nihil prodest. 3.p.3.192
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ. 3.p.3.193
Non ieiunandum die Dominica. 3.p.3.194
Ieiunij feriæ quartæ & sextæ caussa. 3.p.3.194
Propter absentiam sponsi. 3.p.3.195
Non debet obseruari hoc ieiunium, quando natalis domini contingit feria quarta vel sexta. 3.p.3.195
Hoc ieiunium est ex traditione Apostolica. 3.p.3.195
Secundùm alios permittitur tantùm, non imperatur. 3.p.3. 196
Romæ omnes non obseruabant. 3.p.3.196
Ieiunium quatuor temporum addit etiam Sabbathum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ & sextæ solebant pœnitentibus iniungi. 3.p.3.196
Abstinentia à carnibus fuit ex præcepto per totum annum. 3.p.3.196
Ieiunium feriæ quartæ ferè mutatur in Sabbathum, in occidentali Ecclesia. 3.p.3.196
Ieiunare sabbatho Græci nefas putarunt, quod tamen maximè conuenit, vt fit Romæ & in Hispania. 3.p.3.197
Ieiunandum secundùm morem Ecclesiarum. 3.p.3.197
Semper ieiunandum & vbique Sabbatho sancto, & omnibus Sabbathis propter CHRISTI sepulturam, & Apostolorum mœrorem. Die Veneris propter CHRISTI passionem. 3.p.3.197.& seq.

Ieiunium Sabbathi quare olim prohibitum nunc præceptum. 3.p.3.198
Ieiunium quatuor temporum est à traditione Apostolica. 3.p.3.199
Ieiunium decimi mensis est præcipuum ex quatuor. 3.p.3.199
Huius ieiunij varietas apud veteres. 3.p.3.200
Quos ob fines obseruari solebat. 3.p.3.200
Pro singulis anni mensibus vnum diem ieiunamus. 3.p.3. 200
Ieiunium quomodo prohibitum in Pentecoste. 3.p.3.203. 209
Licet imitari ieiunia Iudæorum. 3.p.3.203.204
Ieiunium aduentus ex consilio, non ex præcepto. 3.p.3.205
Rogationum quomodo obseruatur, est consilij potius quàm præcepti. 3.p.3.205
Ieiunium vigiliarum antiquitus statio dicebatur. 3.p.3.206 207
Quibus temporibus ieiunium nunquam celebrari debet. 3.p.3.208
Licet ieiunare in rogationibus, & in vigilia Pētecostes. 3.p.3. 210
Ieiunium & ieiunantes laudantur. 3.p.3.211
Ieiunium vtile est ad sapientiam acquirendam, & ad passiones animi cohibendas. 3.p.3.212

Ignis.

Ignis post diem iudicij non habebit vim vrendi, nisi vt instrumentum diuinæ iustitiæ. 2.602.604
Ignis gehennæ vrit, sed non splendet. 3.p.2.63

Ignorantia.

Ignorantia fons erroris. 2.613.614
Vulnus mentis. 2.613.630
Ignorantia rerum necessariarum in infantibus maior quàm in ipsis bestiis. 2.614
Ignoratio finis tum naturalis, tum supernaturalis. 2.614
Ignorantia quomodo non fuisset in paradiso. 2.630
Antecedens facit inuoluntarium. Et excusat à peccato. 3.p.1. 139

Concomitans relinquit liberum voluntatis actum. Et non excuſat à peccato. 3.p.1.139

Imago.

Imago & ſimilitudo Dei quomodo differunt. 1.7.31.3.p.1.65
Imago Dei in homine ſignificat liberum arbitrium. 1.7.3.p.1.320
Propriè eſt in anima hominis. 2.386.451.452
Eſt totus homo. 2.386.3.p.1.76
Tribus modis in nobis conſideratur. 2.452
In nobis eſt obſcurata non deleta, & quomodo renouatur. 2.452.453. 3.p.1.443
Imago picta tribus modis conſideratur. 2.452
Imago Dei eſt ornamentum originalis iuſtitiæ. 2.452
Ad hanc primus homo factus eſt. 2.453
Læditur vt eſt in potentiis, non vt in ſubſtantia. 3.p.1.76

Immortalitas.

Immortalitatem Adæ fuiſſe ei naturalem, error. 1.47
Damnatur in Concilio Milleuitano, & Arauſicano, & Tridentino, & à Pio V. & Gregorio XIII. 1.47.48.49
Immortalitatem Adæ fuiſſe donum ſupernaturale. 1.47.50. 2.265
Immortalitatem animæ noſtræ naturaliter cognoſcimus. 2.567
Immortalitas fuiſſet præmium obedientiæ in paradiſo. 3.p.1.454

Impetratio.

Impetratio & meritum differunt. 3.p.3.45
Impetratio non requirit caritatem. 3.p.3.45
Impetrare poſſunt & peccatores in via, & beati in patria. 3.p.3.45
Impetratio multas requirit conditiones. 3.p.3.45.& ſeq.
Impetratio orationibus promittitur. 3.p.3.46
Impetratoria poteſt eſſe oratio non meritoria, vel contra. 3.p.3.46
Ad impetrationem requiſitæ conditiones enumerantur. 3.p.3.46
Impetrationis magnum ſignum eſt, cum quis in orando magnam habet fiduciam. 3.p.3.48

Cœci corde dicuntur Matth. 13. videntes videre & non videre. 2.224
Cœcos corde excœcat malitia eorum. 2.224.229
Obduratio cordis est prauus affectus, quo quis admonitiones diuinas internas vel externas contemnit, & eis resistit, donec eas amplius non sentiat. 2.224
Cor dicitur durum, lapideum, crassum, graue, quod non mouetur ad correptiones diuinas. 2.225
E contrario cor tenerum, molle, carneum dicitur, quod facile acquiescit Deo. 2.224
Excœcatio vel obduratio est iniustorum, non autem iustorum. 2.224
Ad excœcationem requiritur, vt quis nec videat, nec videri possit. 2.225
Ad obdurationem requiritur, vt quis nec cedat, nec cedere possit. 2.225
Quæ nam permissio Dei & desertio sit excœcatio & obduratio. 2.226
Excœcati & obdurati semper habent vires à Deo, vt si velint possint obdurationem & cœcitatem amouere, petendo Dei auxilium. 2.226.229
Obdurati in Scripturis reprehenduntur meritò & puniuntur, quia culpa sua indurationem incurrunt & in ea perseuerant. 2.226
Excœcandi & obdurandi actio tribuitur interdum rebus, quæ sunt occasiones actionum. 2.228
Patientia Dei quomodo indurat homines. 2.228
Obdurationis finis est, vt ostendatur iustitia & potentia Dei. 2.242
Obduratio à Deo permittitur propter demerita hominum. 2.244
Obduratio peccatorum assimilatur duritiei lapidis. 2.455
Excœcati durante excœcatione videre non possunt. 3.p.1. 132.143.147
Possunt remouere excœcationem si gratiæ præuenienti cooperentur, sed hanc gratiam non semper habent. 3.p.1. 132
Obdurati & excœcati post obdurationem peccare possunt. 3.p.1. 137

Obduratio & excœcatio non excusat à peccato, non tollit liberum arbitrium, sed facit peccantes inexcusabiles. 3.p.1.137
Obdurati & excœcati quomodo habent gratiam resistendi tentationibus. 3.p.1.139
Obdurati & excœcati possunt deponere obdurationem & excœcationem. 3.p.1.194
Indurare & odio habere, non positiuè, sed negatiuè significant. 3.p.1.194
Induratio quomodo pœna peccati? quomodo effectus reprobationis. 3.p.1.195

Infantes.

Infantes quare non possunt peccare. 2.259.319.462
Carent vsu liberi arbitrij. 2.259.354.362.462
Non sunt capaces præcepti. 2.259
Non tales nunc nasci, qualis erat Adam ante lapsum. 2.259
Non baptizandi secundùm Anabaptistas .2.320
Infantes nec in Adam periisse, nec in Christo saluari, error Abailacti. 2.320
Sunt morti obnoxij antequam quicquam boni vel mali fecerint propria volũtate. 2.327.329.336.337.341.345.353.362
Infantes esse baptizandos. 2.348.349.352
Cum omni festinatione baptizandos esse, si periculum mortis instet. 2.348.352.406.451
Infantes ante baptismũ possidentur à diabolo. 2.353.406.580
Non possunt imitari peccata parentum. 2.354
Quomodo puniantur pro peccatis parentũ, quomodo non, vide filius.
Per baptismum habent meritum fidei. 2.360
Quomodo sistentur in die iudicij ante Christi tribunal. 2.360
Nullam habent actionem malam, sed tantum reatum & maculam. 2.376
Contrahunt peccatum originis non propria, sed aliena voluntate. 2.376.561
Infantes iustorum parentum quomodo nascuntur in peccato. 2.377
Fidelium quam primum baptizandos esse ex Patrum traditione. 2.404

Infantes in primo instanti animationis, habent peccatum originis. 2.463
In infantibus non est vllum peccatum actuale, ne omissionis quidem. 2.464
Infantes recenter baptizati comparantur munditie cũ Christo. 2.489
Sine baptismo morientes quomodo puniantur, quinq; sententiæ. 2.573.3.p.1.171
Puniri pœna damni non sensus. 2.575
Cœlesti & naturali beatitudine perpetuò cárituros. 2.576. & seq. Probatur ex Scripturis. 576. Ex Conciliis. 577. Ex Pontificibus. 578. Ex sanctis Patribus. 579. Ex rationibus. 580. & seq.
Infantium sine baptismo decedentium locus est ipse infernus. 2.582
Infantes sine baptismo decedentes nec acquisitas, nec infusas habent scientias. 2.584.591
Horum infantium animæ separatæ nihil discunt. 2.584
Nec habent virtutes, nec vitia. 2.585
Habent auersionem habitualem à Deo. 2.585
Horum infantium felicitas, secundùm Pighium & Catharinum. 2.585
Infantibus non applicatur redemptio Christi nisi per baptismum. 2.587
Infantes illi patiuntur pœnam damni non autem sensibilem ignis infernalis. 2.590
Infantes sine baptismo decedentes, in inferno mitiore pœna puniuntur. 2.590
Sine baptismo morientes non puniri sensus, sed tantum damni, probatur ex Scripturis. 2.595. Ex Patribus. 596. & seq. Probatur ratione. 598
Infantum damnatio omnium leuissima. 2 597.606
Infantibus sic damnatis non fuisset melius non fuisse. 2.597
Infantes sine baptismo decedentes, quomodo erunt in loco ignis, non tamen vrentur igne. 2.602.604
Infantum miseriæ non sunt propriè pœnæ originalis peccati. 2.604
Sine baptismo decedentes quibus corporibus resurgent. 2. 605

Infan-

Infantes sine baptismo decedentes internum patientur animi dolorem. 2.606
Intelligent quid amiserint. 2.606
Quot sunt eorum pœnæ. 2.606
Dolor eorum internus cur erit leuissimus. 2.606
Cur verme conscientiæ carebunt. 2.606.611.612
Videbunt alios se miseriores. 2.606
Infantes vocantur innocentes imagines Dei. 2. 605. 3. p. 1.61
Soluuntur argumẽta contra internum dolorem infantum, sine baptismo decedentium post hanc vitam. 2.610
Infantes illi naturaliter habent animi dolorem ex amissione beatitudinis. 2.610
Infantium sine baptismo morientium, quomodo pœna mitissima. 2.611
Est mitissima, tribus modis. 2.611
Infantes magis ignorant res necessarias quam ipsæ bestiæ. 2.614
Infantes etiam baptizati, nec actu cognoscunt, nec diligunt Deum. 3.p.1.50
In infantibus habitat Spiritus sanctus per habitum aliquem. 3.p.1.50
In infantibus non potest esse iustitia actualis, sed tantum habitualis. 3.p.1.58
Cur permittit Deus infantes aliquos non alios mori sine baptismo. 3.p.1.61
Infantes sunt sub arbitrio voluntatis alienæ. 3.p.1.131
Aliena confessione credunt, aliena infidelitate non credunt. 3.p.1.131
Infantes gratia præuenti saluantur baptismo. 3.p.1.150
Infantum diuersa mors satis ostẽdit prædestinationem, non esse ex præuisis bonis operibus. 3.p.1.170.172
Infantes morientes statim post baptismum quomodo merentur hæreditatem cœlestem. 3.p.2.465

Infideles.

Infideles non hædis, sed lupis & canibus assimilantur. 2.600. 3.p.1.146
Infideles quomodo iudicabuntur. 2.601

Infideles aliqua bona opera, siue cum auxilio speciali, siue solis naturæ viribus facere posse. 3.p.1.370
Infidelium & fidelium bona opera non eodem modo vtrisque prosunt. 3.p.1.372
Infidelium opera pleraq; ob prauum finem sunt mala. 3.p.1. 374.392
Infidelitatis vnico actu amittitur fides. 3.p.2.283
Infidelitas.
Infidelitatem non fuisse ante Adæ peccatum. 2.278.280.283. 285
Infidelitatis actus est, non velle Deo credere. 2.283
Infidelitas consequitur ex aliis malis operibus. 2.283
Infidelitas Adæ fuit hæresis. 2.289.292
Infidelitate amisit Adam fidem. 2.292
Infidelitas Heuæ quænam fuerit. 2.291.292.299
Adæ qualis. 2.292
Infidelitatis motus potest præuenire perfectam rationis deliberationem. 2.298
Infidelitas Heuæ grauior infidelitate Adæ. 2.300
Infidelitas maxima quæ. 2.300
Infidelitas Heuæ coniuncta cum blasphemia. 2.300
Infidelitas Heuæ & Adæ parum differt. 2 301
Innocentia.
Innocentia in quo consistit. 2.566
Semel amissa nunquam recuperari potest. 2.567
In infantibus apparet amissa. 2.622
Innocentia paruulorum baptizatorum quanta. 2.625
Inobedientia.
Inobedientia est, nolle subiici alterius imperio. 2.279
Inobedientia est primus actus superbiæ. 2.279
Inobedientia est quædam superbia. 2.280
Inobedientia Adæ & Heuæ eadem. 2.301
Inobedientia Adæ quomodo constituit omnes peccatores. 2.338.369. 3.p.2.158
Inobedientiam Adæ & nostram sanauit obedientia Christi. 3.p.1.52. 3 p.2.158
Inobedientia Adæ efficienter nos peccatores cõstituit. 3.p.2. 172

Inobedientiæ malum. 3.p.2.368

Inſpiratio.

Inſpiratio Dei plus valet exhortatione hominis. 3.p.1.105.548
Inſpiratio interna eſt neceſſaria, vt quis à peccato reſurgat, non vt quis peccatum fugiat. 3.p.1.135
Inſpiratio interna quot, & quales motus efficit in homine. 3.p.1.551

Intellectus.

Intellectus & ratio quomodo differunt. 3.p.1.208.224
Intellectus obiectum eſt veritatis. 3.p.1.250.343
Intellectus humanus cum ſolo auxilio generali verum morale etiam in particulari cognoſcere poteſt. 3.p.1.343
Peccato primi hominis læſus, non extinctus eſt. 3.p.1.385

Iniuſtitia.

Iniuſtitia nobis verè inhæret per modum habitus. 3.p.1.52. 3.p.2.130.139

Intentio.

Intentio mala facit omnes actiones malas. 2.447.3.p.2.363.367
Intentio miniſtri, neceſſariò requiritur ad conficiendum Sacramentum. 3.p.2.229.253
Intentio dicitur oculus. 3.p.2.363
Quæ intentio requiritur vt opus dicatur in Deum referri. 3.p 2.456
Intentio orantis debet eſſe in abſcondito. 3.p.3.105
Intentio bona dicitur dextra manus, mala ſiniſtra. 3.p.3.256
Intentio placendi Deo facit bonam eleemoſynam. 3.p.3.256
Intentio fauoris humani corrumpit opus. 3.p.3.256

S. Ioannes Baptiſta.

S Ioannes Baptiſta in vtero matris ſanctificatus. 2.413.416
Eius ieiunium. 3.p.3.121

Iob.

Iobi afflictio quare tribuitur Deo. 2.217
Eius afflictio nec maior, nec longior, nec planè alia fuit, quam vt Deus permiſit. 2.217
Non vicit tentationes niſi auxilio diuino. 3.p.1.366
Quare à Deo tentatus. 3.p.1.431

Iob non audet se iustum pronunciare. 3.p.2.218
In grauissimis tentationibus innocens perseuerauit. 3.p.2.361.362.367

Ioseph.

Ioseph venditio,& Christi passio quomodo bona,quomodo mala. 2.205

Ira vel iracundia.

Iracundiæ tres gradus. 2.123.124.125
Iracundia interior aliquando grauissima. 2.123
Iracundiam mitigare non mediocre est. 2.486
Iracundia mala bestia. 2.522
Ira quare homini data. 2.608.622
Eius officium quale. 2 622
Ira quomodo hominem in belluam conuertit. 2 622
Ira nobiscum nata in ipsa infantia apparet. 2 622
Iracundia vitiosa animi pars. 2.629
Ira Dei super homines malos. 2.631
Ira Dei præter naturam eius est. 3.p.2.244
Tribuitur Deo ad similitudinem iræ hominum. 3.p.3.41
Ira diuina ieiuniis placatur. 3.p.3.155.156

Iubilæum.

Iubilæum apud Hebræos quid. 1.78

Iudæi.

Iudæi verum Deum per innumera prodigia nouerunt, & tamen Deos alienos sæpe coluerunt. 2.619
Iudæi cur olim soli verum Deum coluerint. 3.p.1.128
Iudęi etiã obdurati & excœcati adhuc peccauerunt. 3.p.1.137
Iudæi reiecti, gentiles electi. 3.p.1.159.173
Iudæi cur non crediderunt in Christum. 3.p.1.165
Quæ auxilia habuerunt. 3.p.1.165
Iudæi quidam dicunt Deum quotidie orare. 3.p.3.41

Iudas.

Iudæ auaritia. 2.245
Iudas electus ad opus,cui congruebat. 2.245
Iudæ mala voluntas in bonum versa. 2.45
Iudas liberè & nulla necessitate compulsus, Christum prodidit. 3.p.1.300.301

Iudas amisit fidem, & erat infidelis. 3.p.2.73
Aliquando iustus, postea peccauit, & factus est reprobus, & damnatus. 3.p.2.282

Iudex.

Iudex & arbiter quomodo differunt. 3.p.1.207

Iustificatio.

Iustificationis caussa formalis est gratia à Deo infusa. 2.565. 3.p.2.134.138
Iustificatio post lapsum Adæ non modò gratis, sed etiam peccatoribus. 3.p.1.44
Iustificationem non esse solum remissionem peccatorum, sed etiam gratiæ susceptionem. 3.p.1.51.71. 3.p.2.6.128.137. 146.151.153.165.170.175.181.184.190
Cum iustificatione infunditur spes, fides, caritas. 3.p.1.51
Iustificationis gratia distinguitur ab actibus virtutum. 3.p. 1.51
Non est tantum externus Dei fauor, sed caritas in corde diffusa. 3.p.1.51
Iustificatio à iustitia deriuata. 3.p.1.55
Iustificatio impij describitur. 3.p.1.57
Iustificationis instrumenta sunt Sacramenta. 3.p.1.58
Iustificationis vnica caussa formalis in spe, fide & caritate consistens. 3.p.1.64.67.3.p.2.126.154.158
Iustificationem nostram antiqui patres in virtute præsertim in caritate constituunt. 3.p.1.65
Iustificatio gratis per gratiam. 3.p.1.65
Iustificationis effectus glorificatio. 3.p.1.52.3.p.2.154
Iustificatio effectus vocationis. 3.p.1.52. 3.p.2.154
Iustificationis principium est à Deo vocante. 3.p.1.547
Iustificatis, gratiæ habitus à solo Deo infunditur. 3.p.1.558
Iustificationis nomen multis modis accipitur in sacris literis. 3.p.2.3
Accipitur pro ipsa lege quæ iustitiam docet. 3.p.2.3
Pro acquisitione iustitiæ. 3.p.2.3
Pro incremento iustitiæ. 3.p.2.3
Pro declaratione iustitiæ. 3.p.2.3.168
Nomen habet à iustitia. 3.p.2.3
Iustificationis finis quis. 3.p.2.3

Iustificationis caussa efficiens quotuplex. 3.p.2. 4.134.138. 181
Caussa meritoria. 3.p.2.6.127.134.136
Caussa instrumentalis. 3.p.2.7.137
Caussa materialis animus hominis. 3.p.2.8
Dispositiones quæ, & quot, pertinent ad materialem caussam. 3.p.2.7
Intrinseca caussa formalis est habitus gratiæ vel caritatis infusus. 3.p.2.7
Extrinseca seu exemplaris est ipsa Christi iustitia. 3.p.2.7
Iustificationis actus quem ordinem habent. 3.p.2.38
Dispositiones ad iustificationem, quot & quæ. 3.p.2.53.91.115
Iustificationis prima radix fides. 3.p.2.53.54
Iustificationis ordo describitur. 3.p.2.53.54.84.87
Iustificatio sanitas animæ à morbo peccati. 3.p.2.53
Iustificationis caussa formalis non est iustitia, quæ est in Christo. 3.p.2.87
Est iustitia in nobis realiter inhærens. 3.p.2.87
Iustificatio gratuita quomodo excludit merita, quomodo non. 3.p.2.101.102
Non excludit fidem & cæteras virtutes. 3.p.2.102
Iustificationis initium est à gratia præueniente. 3.p.2.104
Iustificatio semper vocatur misericordia vel gratia. 3.p.2.107
Iustificationis caussam formalem quam statuunt hæretici. 3.p.2.121
Enumerat Osiander 20. discrepantes eorum de hac re sententias. 3.p.2.122
Quinque hæreticorum sententiæ numerantur de caussa iustificationis. 3.p.2.125. Refutantur. 140.& seq.
Iustificationis vnica caussa formalis est Dei iustitia, non qua ipse iustus est, sed qua nos iustos facit. 3.p.2.114.126.127.146.181
Iustificatio quid. 3.p.2.128.154.164
Opponitur damnationi. 3.p.2.130
Est actus iudicis, est actus gratiæ. 3.p.2.164
Iustificari intrinsecè & extrinsecè quid. 3.p.2.131
Iustificatio multis modis dicitur. 3.p.2.132
Erat vocabulum ignotum Ciceroni & Terentio. 3.p.2.133

Idem est quod iustum facere. 3.p.2.134.168
Iustificantem gratiam non esse solùm Dei fauorem. 3.p.2.135
Iustificatio quibus nominibus vocetur, & quibus rebus comparetur. 3.p.2.136
Eius caussam formalem non esse solam fidem, probatur. 3.p.2.141.& seq.
Iustificatio à fide incipitur, à caritate consumatur. 3.p.2.141. 144
Iustificatio præcedit inhabitationem Dei. 3.p.2.146
Iustificationem non consistere in sola remissione peccatorum, sed etiam in interna renouatione probatur, ex sacris literis. 3.p.2.150. & seq. Ex S. Augustino. 153. Ratione. 154
Iustificatio non tantùm datur vt gehēnæ pœnas euadamus, sed etiam vt præmia vitæ acquiramus. 3.p.2.154
Quot, & quàm magna nobis tribuit. 3.p.2.154
Eam non consistere in imputatione iustitiæ Christi. 3.p.2. 155
Iustificatione verè peccata nostra tolli, probatur ex Scripturis. 3.p.2 157
Iustificatio mundat cor, & præparat ad visionem Dei. 3.p.2. 162
Iustificari est ex impio pium fieri. 3.p.2.167.168.180.191
Soluuntur arguméta hæreticorum contra Catholicam sententiam de iustificatione. 3.p.2.168
Iustificationis effectus sunt opera iusta. 3.p.2.190.192
Iustificatio prima non habet opera perfectè iusta. 3.p.2.191
Secunda habet opera perfectè iusta. 3.p.2.191
Secunda per opera iusta augeri potest. 3.p.2.193
Circa iustificationem quatuor errores. 3.p.2.201. Explicantur & refutantur. 3.p.2.202
Iustificati habent Spiritum sanctum. 3.p.2.353
Per spiritum, quem accipiunt, legem implent. 3.p.2.354
Ex Deo nati sunt. 3.p.2.354
Iustificatio est duplex. 3.p.2.373
Quænam ex operibus, quæ non. 3.p.2.373
Iustificationem pro declaratione iustitiæ vult Caluinus accipi. 3.p.2.373
Primam explicat S. Paulus. 3 p.2.374

Prima est,qua quis ex impio fit iustus. 3.p.2.376.384
Secunda, qua quis ex iusto fit iustior. 3.p.2.376
Iustificatio prima non est ex nostro merito, sed ex Dei misericordia. 3.p.2.385.442
Non ipsa iustificatio, sed eius incrementum cadit sub meritum de condigno. 3.p.2.476

Iustitia.

Iustitia est qualitas animæ nostræ inhærens. 3.p.1.52. 3.p.2.126.130.136
Est actualis & habitualis. 3.p.1.58
Est in multis, in quibus non esse potest, nisi habitualis. 3.p.1.58
Iustitia Baptismatis non est actualis, sed habitualis. 3.p.1.58
Iustitia Dei, qua nos iustos facit, nostræ iustificationis est caussa. 3.p.1.64. 3.p.2.114.126.165
Iustitiæ laus. 3.p.1.65
Iustitia iustificans quæ. 3.p.1.65
Est virtus in voluntate,non in essentia animæ. 3.p.1.70
Iustitia Dei lumen illuminans, nostra illuminatum. 3.p.1.82
Iustitia quid. 3.p.2.3
Eius multæ acceptiones in sacris literis. 3.p.2.3
Est idem quod ius. 3.p.2.3
Accipitur pro rectitudine scripta. 3.p.2.3
Pro rectitudine operum externorum. 3.p.2.4
Pro iustitia politica,quæ est duplex. 3.p.2.4
Politica vniuersalis vel legalis est aggregatio quædam virtutum. 3.p.2.4
Particularis est specialis virtus, & diuiditur in commutatiuam & distributiuam. 3.p.2.4
Accipitur pro rectitudine interna. 3.p.2.4
Et hæc dicitur iustitia fidei,quia à fide incipit. 3.p.2.4
Et iustitia Dei,quod à Deo datur. 3.p.2.4
Iustitia legis est in libris. 3.p.2.5
Operum in manibus. 3.p.2.5
Iustitia fidei,siue Dei,in animo & corde. 3.p.2.5.7
Iustitia interna alia habitualis,alia actualis. 3.p.2.5

Iustitia legis, & iustitia in lege, vel ex lege quomodo differunt. 3.p.2.90.91
Iustitia nobis à Deo infunditur, secundùm dispositionem, & cooperationem vniuscuiusque. 3.p.2.104
Quare nunquam vocatur merces. 3.p.2.108
Iustitia Christi, quomodo vocatur nostra. 3.p.2.114.174.175
Quando perfectior fide. 3.p.2.142
Iustitia adiunctione aliarum virtutum, semper fit perfectior. 3.p.2.142.143
Iustitia facit nos similes Christo. 3.p.2.143
Est plenitudo legis diuinæ. 3.p.2.143
Iustitia non potest esse informis, & mortua. 3.p.2.143
Est animæ vita. 3.p.2.143
IustitiaDei essentialis non est formalis caussa iustificationis. 3.p.2.146
Iustitia Christi hominis erat verè creata inhærens. 3.p.2.139. 148
Fuit infiniti valoris. 3.p.2.150
Fuit infinitæ personæ. 3.p.2.150
Iustitia nobis inhærens probatur ex S.Augustino. 3.p.2.163. & seq. Ex aliis sanctis Patribus. 166.& seq.
Iustitia Dei dicitur, quæ inest nobis ex dono Dei. 3.p.2.173
Nostra, quæ propriis viribus, sine gratia Dei acquiri creditur. 3.p.2.173
Vel est præsumptio legis implendæ solis naturæ viribus. 3.p.2.173
Iustitia nobis inhęrens cõparatur aptè indumento. 3.p.2.179
Iustitia nostra vera ex fine. 3.p.2.184
Iustitia nostra in hac vita, cur magis consistit in remissione peccati, quàm in perfectione virtutis. 3.p.2.185
Iusti sæpe committunt peccata venialia. 3.p.2.185
Iustitiam Christi participamus per regeneratione͂. 3.p.2.186
Iustitia Christi opponitur peccato Adæ. 3.p.2.186
Actualis non est, quæ nos formaliter iustificat. 3.p.2.188
Actualis quomodo perfecta, quomodo imperfecta. 3.p.2.188
Habituali formaliter iusti sumus. 3.p.2.188.& seq.
Iustitia nostra omninò pendet à meritis Christi. 3.p.2.188
Actualis meritoriè iustificat, non formaliter. 3.p.2.189.191
Quæ nos formaliter iustificat, debet in nobis permanenter inhæ-

inhærere, nec debet esse actus transiens, sed qualitas permanens. 3.p.2.190.193
Iustitia infusa opus gratiæ. 3.p.2.192
Iustitia, qua formaliter iustificamur, est in paruulis baptizatis, in quibus nulla potest esse actualis, sed tantùm habitualis. 3.p.2.193
Iustus & iniustus dicitur ab habitu, non ab actu. 3.p.2.194.
Soluuntur obiectiones, adductæ contra hanc doctrinam. 3.p.2.194
Iustitia habitualis quatuor habet formales effectus. 3.p.2.195
Habitualis opponitur peccato priuatiuè. 3.p.2.198
Iustitia & peccatum sunt contraria immediata. 3.p.2.199
Iustitiam & fidem semel habitam posse amitti, probatur ex sacris literis. 3.p.2.289. Exemplis Sanctorum. 290. & seq. Rationibus. 293. & seq.
Iustos omnes non esse inter se pares, probatur ex Scripturis. 3.p.2.290. Ex Patribus. 291. & seq.
Iustitiæ progressus describitur. 3.p.2.291
Iustitia Scribarum & Pharisæorum. 3.p.2.292
Triplex cogitari potest. 3.p.2.376
Nec prima, nec secunda potest operibus sine fide obtineri. 3.p.2.376
Secunda est augmentum iustitiæ. 3.p.2.378. Soluuntur obiectiones sumptæ ex Scripturis, contra iustitiam actualem. 379. & seq. Ex Patribus. 385
Iustitia humana, si cum diuina comparetur, videtur iniustitia. 3.p.2.381.389
Iustitiæ aliquando vocantur opera ad cultum diuinum instituta. 3.p.2.383
Iustitia in futura, quanto perfectior quàm in præsenti vita. 3.p.2.387
Iustitia humana, remotis donis diuinis, nulla est. 3.p.2.387
Iustitia triplex. 3.p.2.390
Iustitia recta, pura, & firma est in Angelis & beatis. 3.p.2.390
In primis parentibus ante peccatum recta & pura, non firma, in nobis recta, non pura, nec firma. 3.p.2.390
Iustitia recta quid. 3.p.2.390
Iustitia Iudaismi detrimẽtum in comparatione ad iustitiam Christianorum. 3.p.2.412

Iustitia commutatiua & distributiua. 3.p.2.450
Vtriusque officium. 3.p.2.451
Quomodo inter se differunt. 3.p.2.451
Iustitia quomodo potest esse inter Deum & homines. 3 p.2. 469

Lex.

Lex mentis repugnat legi membrorum. 132. 2.285.286.438. 449.478.479.498.506
Lex æterna legum omnium radix. 2.91
Lex quotuplex. 2.91.179
Propriè tantùm iis datur, qui habent liberum arbitrium 2.92.259. 3.p.1.407
Æterna est ipsa Dei sapientia. 2.254.255
Lex non est nisi de actibus particularibus & certis. 2.259
Lex iusto quomodo posita. 2.265.266
Quomodo non. 2.265.266.3.p.2.330
Lex circumcisionis. 2.267
Naturalis ab ipsa hominis creatione cœpit. 2.267
Scripta in hominum cordibus. 2.267
Iustos & peccatores obligat. 2.267
Leges quare scribuntur in tabulis. 2.267.3.p.2.330
Iusti etiam legibus carere non debent. 2.267
Legem non habent supra se. 2.268
Sunt in lege, non sub lege. 2.268.3.p.2.330
Legis ignari dicuntur sine lege. 2.361. 3.p.2.330
Lex Moysis peccatum prohibendo, peccatum manifestauit. 2.363.364
Lex non caussa, sed occasio peccati. 2.449
Lex Domini non solùm possibilis, sed etiam suauis & facilis. 2.495
Lex quomodo dicitur peccatum. 2.448.449.497.499
Quomodo dicitur spiritualis. 2.503
Lex naturæ bifariam consideratur. 2.545
Lex naturæ, & synderesis quomodo differunt. 3.p.1.400
Lex est regula dirigens actiones. 3.p.1.406
Legis finis quis. 3.p.1.423
Leges de actibus, non de habitibus dantur. 3.p.1.513
Lex factorum quid. 3.p.2.90
Lex fidei. 3.p.2.90

Quibus

Quibus modis inter se differunt. 3.p.2.90
Legis obseruatio est iustitia. 3.p.2.182
Lex ante remissionem peccatorum seruari non potest. 3. p. 2. 182
Legis & Euangelij discrimen secundùm Lutheranos. 3. p. 2. 297
Refutatur hoc à Lutheranis positum. 3.p.2.299
Legis & Euangelij verum discrimen. 3.p.2.300.303.308
Legisperiti. 3.p.2.305
Leges veteris testamẽti sunt ceremoniales, iudiciales, & morales. 3.p.2.310
Leges iudiciales Christus non tulit, sed Rerumpublicarum moderatoribus ferendas reliquit. 3.p.2.310
Lex & Euangelium ferè conueniunt in legibus moralibus. 3.p.2.310
Lex talionis non propter vindictam, sed propter iustitiam instituta est. 3.p.2.312
Legis & Euangelij alterum discrimen. 3.p.2.313
Lex per Moysem, Euangelium per Christum. 3.p.2.313
Lex Moysis tantùm Iudæis, lex Euangelica omni populo data est, probatur ex literis sacris. 3.p.2.315
Lex Moysis vmbra Euangelij. 3.p.2.316
Lex Moysis, adueniente Christi lege, mutanda erat, Christi legi nulla alia succedere debet. 3.p.2.316
Lex Moysis quoad ceremonialia & iudicialia abrogata, quoad moralia in perfectius mutata. 3.p.2.317.322.325
Lex Moysis non iustificabat, at lex Christi. 3.p.2.317
Lex Moysis, lex timoris & seruitutis, Euangelium lex amoris & libertatis. 3.p.2.318
Lex Moysis grauissima, Euangelium Christi iugum suaue, & onus leue. 3.p.2.318
Legem destruere quid. 3.p.2.324.346
Lex Moysis quomodo àd Christianos non pertinet. 3. p. 2. 330
Quomodo pertinet. 3.p.2.331
Legis Mosaicæ laus. 3.p.2.331
Legem Dei secundùm hæreticos esse impossibilem. 3. p. 2. 344
Legẽ Dei implere nõ est impossibile bonis & iustis. 3 p.2.344

Probatur ex Scripturis. 345. & sequent. Ex Patribus. 3. p. 2 349. & sequent. Rationibus. 352.& seq. Soluuntur obiectiones. 354
Lex quomodo importabilis. 3.p.2.356
Lex nulla sine fide & gratia iustificare potest. 3.p.2.358
Lex debet esse generalis,& omnibus in communi proposita. 3.p.3. 118
Lex Ecclesiastica obligat fideles in conscientia, & ad certa ieiunia, & ad delectum ciborum, probatur exemplis, & testimoniis sacrarum literarum. 3.p.3. 128. & sequent. Ex Conciliis. 129. Ex Patribus. 130. & sequent. Ratione. 132
Legum omnium commune est, facere actum virtutis necessarium, qui alioquin non est necessarius. 3.p.3. 132
Lex Ecclesiastica distincta est, à diuina & naturali. 3. p. 3. 132
Leges eædem non obligant eodem modo in omnibus locis. 3.p.3.143
Lex nulla obligat contra caritatem. 3.p.3.150
Lex communis est,& respicit omnes. 3.p.3.150

Liberum arbitrium.

Liberum arbitrium debilitatum Adæ lapsu. 1.16.2.634.3.p.1. 44.206.221.232.314.457.477.533.545.
Liberum arbitrium post lapsum Adæ,quomodo non sufficit, vt perseueremus in bono. 1.18
Gratia quæ facit nos velle,non tollit liberum arbitrium.1.38
Deus non impedit, quo minus liberum arbitrium possit eligere quod vult. 2.194.196
Liberum arbitrium esse in obduratis & excæcatis. 2.227
Liberi arbitrij nulla sunt bona merita sine Dei gratia. 3.p.1. 44
Liberum arbitrium quomodo vt instrumentum regitur à gratia. 3.p.1.59
Diuiditur tota materia de libero arbitrio in multas difficiles quæstiones. 3.p.1.203
Qui hæretici scripserint contra liberum arbitrium. 3. p. 1. 203. & sequent.
Qui Catholici. 3 p.1.204
De

De nomine liberi arbitrij. 3 p.1.205
Esse iudicium cum electione, vel electionem cum iudicio. 3.p.1.205
Esse rationis iudicium & liberum, duas ob caussas. 3.p.1.205
Esse solius voluntatis actum. 3.p.1.206
Arbitrium propriè ad intellectum pertinet, tamē accommodatur voluntati. 3.p.1.206
Cur arbitrium dicitur potius, quàm iudicium. 3.p.1. 207
Arbiter multò liberior quàm iudex. 3.p.1. 207
Liberi arbitrij variæ definitiones. 3. p. 1. 207.212.222
Vera definitio explicatur. 3.p.1.207
Liberum arbitrium non est habitus vel actus, sed potentia libera & indeterminata. 3.p.1.207.213.220
Est proprium intelligenti naturæ. 3.p.1.208
Eius obiectum, subiectum, & actus. 3.p.1.208
Versatur circa media, non circa finem. 3.p.1.208
Quomodo differt à voluntate. 3.p.1.208
Liberum arbitrium est voluntas, vt est principium electionis. 3.p.1.215
Liberum arbitrium non tollitur per necessitatem non peccandi. 3.p.1.216
Liberi arbitrij potestas ad malum non est virtus, sed defectus eius. 3.p.1.216
Liberum arbitrium quomodo potest esse simul cum necessitate. 3.p.1.215.216.217
Liberum arbitrium consistere in actu, non in potentia, vel habitu, sententia Heruei. 3. p. 1. 221. Refutatur. 3. p. 1. 224. 231
Esse habitum naturalem in ratione & voluntate consistentem, docet Bonauentura. 3. p. 1. 221. Refutatur. 224.232
Esse potentiam perfectam per habitum naturalem superadditum, sententia Alberti. 3.p.1.221
Esse potentiam vniuersalem continentem omnes alias animæ potentias, incerti auctores. 3. p.1. 221. Refutatur. 225
Esse particularem, distinctam à ratione & voluntate, sententia Alensis. 3.p.1.222. Refutatur. 225. 233
Esse ipsas potentias rationis, & voluntatis, & magis rationis, est Durandi. 3.p.1.222. Refutatur, 226. Rationibus. 3 p. 1. 227.234

Esse ipsam voluntatem, est Scoti & Henrici. 3.p.1.223
Esse ipsam voluntatem determinatam à iudicio vltimo practicæ rationis, sententia communis est & vera, & probatur. 3.p.1.223.227
Liberum arbitrium habemus à natura. 3.p.1.224
Est potestas eligendi. 3.p.1.226
Liberum arbitrium esse potentiam simpliciter actiuam. 3.p.1.240
Liberum arbitrium habet in potestate actiones, tum præsentes, tum futuras. 3.p.1.252
Liberum arbitrium non est solùm eorum, quorum est consultatio, sed etiam quorum fuit consultatio. 3.p.1.253
Quomodo non est solùm mediorum, sed etiam ipsius finis. 3.p.1.254
Liberi arbitrij similitudo in bestiis. 3.p.1.259
Liberum arbitrium hæretici negant Deo. 3.p.1.261.262
Liberum arbitrium esse in Deo. 3.p.1. 262. & sequent. Probatur ex Scripturis. 262. & sequent. Ex Patribus. 264. & seq. Ratione. 265. & sequent. Soluuntur obiectiones 268. & sequent.
Ad liberum arbitrium quid requiratur. 3.p.1.267
Liberum quomodo nobilius necessario. 3.p.1.270
Liberum arbitrium cur datum Angelis & hominibus, rationes. 3.p.1.271
Datum ad augmentum meriti & gloriæ. 3.p.1.272
Liberum arbitrium Angelorum & hominum, quare non fuit confirmatum in bono. 3.p.1.273
Non datum ad peccandum, sed ad peccata liberè detestandum. 3.p.1.274
Quomodo maiore ex parte in bonum conuersum. 3.p.1.274
Sitne in homine? tres sententiæ. 3.p.1.289
Semper ferè fuisse impugnatum. 3.p.1.293
Liberi arbitrij nomen quomodo in sacris literis habeatur. 3.p.1.295
Liberum arbitrium esse in homine quoad actiones indifferentes & ciuiles, probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 296. & seq. Ex traditione & Conciliis. 298. Ex Patribus. 300. & sequen. Rationibus. 305. & sequent. Ad obiectiones respondetur. 308

Liberum arbitrium impugnantes, semper habiti sunt hæretici. 3.p.1.298
Liberum arbitrium non pugnare cum prouidentia. 3.p.1.298.301.
Liberum arbitrium hominis non tollit prouidentiam, nec præscientiam Dei. 3.p.1.304
Liberum arbitrium tres ex quatuor scholis Ethnicorum Philosophorum, & Sapientes Ægyptij approbant. 3. p. 1. 305. Probatur ex consensu totius vniuersi. 306. Experientia. 307. Ex conscientiæ remorsu, & verecundia peccati. 307
Libera electio & libera executio quomodo differunt. 3. p. 1. 309
Liberum arbitrium non excludit cooperationem Dei. 3. p. 1. 310
Manet integrum cum infallibilitate. 3.p.1.311
Quàm perfectum fuit in statu innocentiæ. 3.p.1.314
Liberum arbitrium habemus in morali bono eligendo, & malo deuitando. 3.p.1.399
Liberum arbitrium quomodo est in beatis & damnatis, respectu vltimi finis. 3.p.1.406
Quomodo respectu mediorum. 3.p.1.406
Liberum arbitrium probatur ex præmiis & pœnis. 3.p.1.407. 408.412.441.442.446.450.452.454.457.468.473
Liberum arbitrium & gratia non pugnant inter se. 3.p.1.409
Liberum arbitrium ex eo probatur, quod alij sint boni, alij mali. 3.p.1.412
Si non esset liberum arbitrium, frustra exhortationes reprehensiones, &c. 3.p.1.414.473.534
Liberum arbitrium reuelauit nobis Deus per Scripturas sacras. 3.p.1.424.471
Liberum arbitrium in moralibus contra hæreticos, probatur ex Scripturis sacris. 3.p.1. 422. & sequent. Ex Patribus Græcis. 439. & sequent. Ex Latinis. 450. & sequent. Ex libris sancti Augustini ante hæresim Pelagij scriptis. 460. & sequent. Ex libris eius post hæresim Pelagij scriptis. 470. & sequent. Soluuntur argumenta hæreticorum, ex verbo Dei petita. 475. & seq. Soluuntur argumenta petita ex D. Augustino. 478

Liberum arbitrium assimilatur stateræ, liberè & æqualiter se habenti in vtramq; partem. 3.p.1.445
Liberum arbitrium vocatur portio filij prodigi. 3.p.1.450.455
Quot modis potest accipi. 3.p.1.456
Liberi arbitrij defensores eximij, omnis ordinis recensentur, (3.p.1.459
Liberum arbitriũ Adami quomodo differt à nostro. 3.p.1.463
Liberum arbitrium requirit auxilium gratiæ Dei. 3.p.1.474 479 481.482
Liberum arbitrium in paradiso quale fuerit. 3.p.1.465.479
Liberum arbitrium quomodo à libertate gratię, quomodo à libertate naturæ denominatur. 3.p.1.481
Liberum arbitrium in actionibus piis, probatur ex diuinis literis. 3.p.1. 522.& sequent. Ex Patribus.527.& sequent. Rationibus. 534.& sequent. Soluuntur obiectiones.535. & sequent. Soluuntur obiectiones ex S. Augustino 553.& seq.
Liberum arbitrium semper in Ecclesia Dei. 3.p.1.528
Liberum arbitrium habemus in ipsa prima conuersione. 3.p.1.529.531
Liberum arbitrium in statu innocentiæ, & statu corrupto comparantur. 3.p.1.533
Liberum arbitrium non ex eo operatur, sed per gratiam præuenientem cooperatur ad conuersionem peccatorum. 3.p.1.536
Liberum arbitrium est vis materialis, & media, quæ ad fidem, vel infidelitatem inclinare potest. 3.p.1.544
Non potest dari, nec tolli per gratiam, nec per peccatum. 3.p.1. 545
Quando & quomodo ligatum, quando & quomodo liberum. 3.p.1.546

Libertas.

Libertas alia specificationis, alia exercitij. 3.p.1.208.211
Libertas triplex. 3.p.1.209.214.314
Libertas naturæ vel à necessitate requiritur ad liberum arbitrium. 3.p.1. 209
Libertas naturæ duplex. 3.p.1.209
Libertas à coactione quæ. 3.p.1.209
A necessitate quæ. 3.p.1.209
Libertatem à coactione tantùm requirũt hæretici ad liberũ arbitrium. 3.p.1.210.212

Libertas à necessitate acquiritur ad liberum arbitrium, probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 211. Ex Conciliis. 212. Ex Patribus. 212. Ratione. 214. Soluuntur argumenta, quæ pro contrario adducuntur. 215. & seq.
Libertas quomodo constat simul cum necessitate. 3. p. 1. 215. 216. 217.
Libertas ad vtrumlibet, requiritur ad liberum arbitrium. 3. p. 1. 220
Libertatis caussa & radix est ratio. 3. p. 1. 223. 234. 320
Libertas arbitrij formaliter consistit in sola voluntate. 3. p. 1. 226. 234
Libertas voluntatis in quo consistit. 3. p. 1. 241
Libertas ad malum nec Deo, nec Apostolis, nec hominibus beatis conuenit. 3. p. 1. 268
Libertas à coactione est etiam in bestiis. 3. p. 1. 404. 438. 449. 451
Libertas à coactione non repugnat fato. 3. p. 1 451
Libertas à necessitate repugnat fato. 3. p. 1 451. 472
Libertas in anima tanquam gemma in auro. 3. p. 1. 459
Libertas & seruitus quomodo opponuntur. 3. p. 1. 476
Libertas naturæ propriè est liberum arbitrium. 3. p. 1. 476 481.
Libertas peccandi duplex. 3. p. 1. 480
Libertas peccati & seruitus peccati, quomodo idem significant. 3. p. 1. 480
Libertas gratiæ est à Christo. 3. p. 1. 480
Libertas Christiana secundùm Lutherum. 3. p. 2. 298
Libertas Christiana in tribus consistit secundùm Caluinum. 3. p. 2. 299
Libertas Christiana, quam ponunt hæretici, refutatur. 3. p. 2. 320
Libertas eorum definitur quid sit. 3. p. 2. 320
Qualis sit. 3. p. 2. 326
Libertas à peccato explicatur. 3. p. 2. 327
Libertas ab oneribus legis probatur. 3. p. 2. 329
Libertas à timore seruili legis. 3. p. 2. 330

Libido.

Libido parentum generantium, non est caussa peccati originis. 2. 398. & seq.

Si

Si quis sine libidine generaret, tamen peccatū originis transfunderet. 2.399
Libidinis ardor est etiam in sanctissimis coniugibus generantibus. 2.400.489.490
Libido generantium est signum corruptæ naturæ. 2.428
Libido quare mala est in hominibus, & non in belluis. 2.548
Libido quomodo vitiosa animi pars. 2.629
Libido non fuisset in paradiso. 2.630

Lignum vitæ.

Lignum scientiæ, vide arbor.
Lignum vitæ confortasset vim nutrientem, nisi Adam peccasset. 1.50.73
Quomodo Adam fuit immortalis propter lignum vitæ. 1.50.71
Fuisse in paradiso corporali. 1.54
Lignum vitæ Prouerbiorum capite tertio accipitur pro sapientia. 1.54
Lignum vitæ spiritualiter. 1.58
Perfectam immortalitatem afferre potuisse. 1.73
Institutum ad arcendam mortem, quæ est ex senio. 1.73
Semel gustatum, perfectā dedisset immortalitatem. 1.74.76
Tum solùm sumendum fuisse, cùm transferendi fuissent homines de statu gratiæ, ad statum gloriæ. 1.74.78
Præmium fuisse obedientiæ. 1.75
Post peccatum gustatum fecisset homines perpetuò miseros. 1.75.76.78
Fuit Adæ interdictum. 1.77
Fuisset remedium contra senium. 1.50.51.74.77
Lignum vitæ Adamum & dæmonem in paradiso latuisse. 1.78

Lingua.

Lingua instrumentum actionum. 1.91
Mentis & desiderij interpres. 1.395

Loth.

Loth incœstus, quomodo voluntarius, quomodo non. 3. p. 1. 141

Loth ebrietas punienda, non incæſtus. 3.p.1.149

Machabæi.

Machabæi laudantur. 3.p.1.454
Conferuntur & præferuntur Adæ & Heuæ. 3.p.1.454

Mahometani.

Mahometani recipiunt ex leuitate credendi doctrinam abſurdam, nullis miraculis confirmatam. 3.p.1 486.495
Mahometani quare credunt Deum eſſe trinum & vnum. 3.p.1.492
Chriſtum eſſe filium virginis. Chriſtum non eſſe Dei filium. 3.p.1.492
Mahometus dicit, Deum & Angelos pro ſe orare. 3.p.3.41

Maledictio.

Maledictio ſterilitatem ſignificat. 2.309.310
Maledictio ſerpentis, Geneſis tertio, quomodo applicatur diabolo. 2.311
Nulla Adæ & Euæ inflicta. 2.313
Maledictio diei natalitiorum. 2.356

Malum.

Mala bonis præſtant, quod vocabulis magis abundant. 2.90
Malum culpæ non committẽdum, vt fugias malum pœnæ. 2.153
Malum culpæ malum ſimpliciter. 3.p.1.154
Malum pœnæ, malum tantùm patiendi, non ſimpliciter. 2.154
Malum non faciendum, vt bonum eueniat. 2.154. 237.253. 289
Nemo vult malum ſub ratione mali. 2.179
Malum eſt extra obiectum voluntatis. 2.179.203.283
Mala à Deo præſciuntur, non prædeſtinantur. 2.198.207
Mala noſtra ſolummodo noſtra ſunt. 2.200
Malum eſt ex quolibet defectu. 2.176.201.3.p.2.365.370
Mala permittuntur à Deo, vt bona inde eliciantur. 2.205. 208.225.251
Mali iam ſumus ex conditione materiæ. 2.209

Malis Deus poteſt benè vti. 2.207.208.213
Malis & malitia Deus vtitur ad exercitium bonorum. 2.214
Mala eſſe, bonum eſt. 2.237.238.239
Mala per ſe nihil ornamenti adferunt rebus. 2.238
Mala vt ordinantur à Deo, faciunt vt bona magis eluceſcant. 2.238
Mala per ſe nunquam vult Deus. 2.239
In malis per ſe, nunquam vult Deus id, quod homines volunt. 2.239
In iis quæ ſunt mala ratione præcepti poſitiui prohibentis, poteſt fieri, vt Deus bona voluntate velit, quod mala voluntate volunt homines mali. 2.239.240.256
Malum per ſe & intrinſecè eſt, iuuare aliquem vt peccet. 256
Malum eſt non attendere rationis regulam dum quis operatur. 2.257
Malum non eſt aliquid ſubſiſtens. 2.442.443
Malum non eſt res aliqua, ſed rei priuatio. 2.539
Malum idem quomodo & à Deo poteſt eſſe, & à diabolo. 2.540
Malorum fontes in nobis, qui. 2.613
Mala huius vitæ alia interna, alia externa. 2.613
Interna alia in parte animæ ſuperiore, alia in inferiore, alia in corpore. 2.614
Malum quomodo poteſt eſſe obiectum voluntatis. 3.p.1. 248.249.250
Malum eſt arduum & contra naturam. 3.p.1.377
Mali homines inter opera mala habent aliqua bona. 3. p. 1. 383.385.391
Mali vt operantur ex cupiditate, non poſſunt niſi malum agere. 3.p.1.384.406
Mali quæ opera bona facere poſſunt, quæ non. 3.p.1.384
Mali non poſſunt opera gratiæ & gloriæ meritoria facere. 3.p.1.381.385.386.388.391
Malum poteſt dici omne id, quod ad regnum cœlorum non perducit. 3.p.1.393
Malum moraliter nullo modo eſt à Deo. 3.p.1.396
Mala ab hominibus facilius fiunt, quàm bona. 3.p.1.395
Mala quæ à Deo infliguntur, deflere licet. 3.p.3 29

Mandatum.

Mandata Dei quomodo impossibilia. 3.p.1.136.353.360

Mandata Dei sunt impossibilia 3.p.1.137.353.360.426.428. vide lex.

Mandata omnia moralia solis naturæ viribus homo non potest implere secundùm substantiam operis. 3.p.1.353

Breui tamen aliquo tempore potest homo hæc præstare. 3.p.1.353.361

Mandatorum obseruatio tribuitur gratiæ Dei. 3.p.1.353

Aliqua non possunt seruari sine gratia Dei. 3.p.1.354

Mandatum dilectionis Dei super omnia, quomodo morale & naturale. 3.p.1.355

Mandatorum obseruatio certissimum caritatis signum. 3.p.1.355.356

Mandata omnia non sunt paria, sed vnum grauius altero. 3.p.1.361

Plura nonnunquam simul occurrunt seruanda. 3.p.1.361

Mandatum seruare secundùm substantiam operis, & facere bonum morale, differunt. 3.p.1.369

Mandati obseruatio secundùm substantiam operis non excludit necessariò peccatum. 3.p.1.369

Mandatum vel præceptum est regula benè viuendi. 3.p.1.422.423

Mãdata diuina nihil prodessent, nisi homines haberent liberum voluntatis arbitrium. 3.p.1.424

Veteris legis ferè omnia manent in noua lege. 3.p.2.325

Moralia data Iudæis, obligant Christianos. 3.p.2.331

Mandata Dei esse suauia & facilia. 3.p.2.345

Ea multi seruarunt. 3.p.2.348

Omnia vel mediatè, vel immediatè esse possibilia. 3.p.2.350.351

Manus.

Manus instrumentum actionum. 2.91

Organum organorum. 3.p.3.14

Maria.

S. Maria virgo immunis ab omni peccato. 2.110.111

Semper Virgo. 2.349
Non est de fide, Mariam virginem fuisse sine peccato originis conceptam. 2.408.421
Est tamen probabile, & consonum cultui Ecclesiastico, fidei Catholicæ, Scripturis & rationi. 2.409
Hæreticorum calumniæ in hac materia. 2.409
Beatam Mariam fuisse immunem à peccato originis, non est contra Scripturas, vel Ecclesiam. 3.p.1.50
B. Mariam singulari priuilegio à communi lege excipi posse. 2.410.427.428
Fuisse singulari priuilegio ab omni omninò peccato immunem probabiliter ostenditur ex Scripturis. 2. 410. & sequent. Probatur ex sanctis Ecclesiæ Patribus. 411. & sequent. Ex Ecclesiæ consensu. 414. & sequent. Ratione. 415 & seq.
Cur benedicta inter mulieres ab Angelo est salutata. 2.411
Maria figurata in Heua. 2.411
Missa & cætera Ecclesiastica officia de beata virgine sumi ex Canticis. 2.411
Maria semper excipitur, cùm de peccatis est sermo. 2.412.414
Maria vas electionis. 2.412
In Maria natura gratiam non anteuertit. 2.413
Maria altiore modo quàm Ioannes Baptista, vel Hieremias, in vtero matris sanctificata. 2.413
Mariæ puritate nulla sub Deo maior. 2.414
Maria in Cãticis columba vnica, quia Cherubin & Seraphin puritate superat. 2.414
Mariæ conceptio ferè vbique solenniter celebratur. 2 415
Eius conceptionem præcipuæ Academiæ immaculatam esse contendunt. 2.415
Maria saltem ante natiuitatem secundùm omnes Catholicos in vtero matris fuit sanctificata. 2.416.425
Debuit esse omnis peccati actualis expers. 2.416
Maria cum Christo, vt quælibet mater cum filio, singularem habet affinitatem. 2.416
Maria dignitate superare debuit omnes creatas naturas, etiã angelicas. 2.417
Argumenta contra immaculatam Mariæ conceptionem soluuntur. 2.418

Maria quodammodo originis peccatum contraxit in lumbis Adæ. 2.419.420.421
S Maria ſanguine Chriſti redempta. 2.419.421.423.427
Eius anima in primo inſtanti creationis fuit ſine peccato. 2.419.420
Eius perſona nunquam actu extitit in peccato. 2.419
Mariæ liberatio à peccato originis quomodo differt ab aliorum liberatione. 2.419
Maria naturâ filia iræ. 2.420
Gratiâ ſemper filia miſericordiæ. 2.420
Maria vi generationis fuit ſubdita peccato & morti. 2.419.421.423.425
Fuit præuenta in benedictionibus gratiæ. 2.419.420.421.423
Maria tribus temporibus fuit peccato obnoxia. 2.421
Maria in peccato concepta, in prima conceptione ante animationem. 2.421
Non fuit natura ſua impeccabilis. 2.422.424
Quanta & quotuplex eius gratia. 2.422
Maria liberata à peccato, quia præuenta, ne in peccatum incideret. 2.421
Maria ſi filios ex viro ſuſcepiſſet, in eos peccatum originis transfudiſſet. 2.425
Mariæ caro, caro peccati. 2.425
Mariæ natiuitas ab Eccleſia celebratur. 2.425
Maria ſola vixit ſine vllo peccato actuali. 2.426
De Spiritu S. concepit, non concepta eſt. 2.426
Mariæ anima ab omni peccato præſeruata. 2.428
Eius corpus poſt mortem ſtatim glorificatum. 2.428
Conceptionis eius quàm antiqua feſtiuitas. 2.429
Filium Dei vnicum concepit. 3.p.1.172
Maria virgo rectè dicitur regina. 3.p.3.80.81.82
Mater miſericordiæ. 3.p.3.80.81
Vita. 3.p.3.80
Dulcedo. 3.p.3.80
Spes noſtra. 3.p.3.81
Quomodo ſaluat homines. 3.p.3.81.82

Martyr.

Martyrum ſumma eſt caritas. 3.p.2.159

Martyrium tollit peccata. 3.p.2.172
Martyres pro testimonio Christi mortem patiuntur. 3. p. 2. 243
Martyrium Sanctorum innocentium. 3.p.2.435

Matthæus.

S. Matthæus efficaciter vocatus. 3.p.1.181
Matthæus in telonio margarita in cæno. 3.p.1.182

Massa damnationis.

Massa damnationis est genus humanum, peccato corruptum. 2.210.211.212.305.338.348.3.p.1.153.185.192.197
Ex massa Deus alios iustè punit, alios misericorditer liberat. 2.271.348.
Ex massa multi per Baptismum eruuntur, & reincidunt per actuale peccatum. 3.p.1.197

Medicina.

Medicinæ sæpè morbis ipsis grauiores & acerbiores. 2.623

Mendacium.

Mendacium ex genere suo est peccatum. 2.298
Mendacium officiosum vnde oritur. 2.298
Mendacium in orando quomodo committitur. 3.p.3.38

Mens.

Mentis humanæ vulnera quot ex peccato originis. 2. 614.& sequent.
Mens humana sua ignorat, & seipsam. 2.616
Mentes angelicæ sese perfectè norunt. 2.616
Mens humana à scientia impeditur per corpus. 2.616
Mens est æterna. 2.617
Mens perpetuam habet operationem. 2.617
Mens in corpore quàm sæpè multumque impediatur à suis operationibus. 2.617

Mercenarius.

Mercenarius propriè quis. 3.p.2.431
Mercenarius amor. 3.p.2.431

Merces.

Merces & meritum sunt relatiua. 3.p.2.106.394.399.432.434

Mercedem solam, vel præcipuè in operibus intueri non debemus. 3.p.2.431
Mercedem intuendo operari quomodo seruile & sordidum, quomodo non. 3.p.2.431
Merces temporalis ipso opere est vilior. 3.p.2.431
Mercedis temporalis amor impedit amorem Dei. 3 p.2.432
Mercedis æternæ amor coniungit cum Deo. 3.p.2.432
Merces in die iudicij restituetur ne secundùm iustitiam commutatiuam, an distributiuam. 3.p.2.450
Mercedem operum nostrorum à Deo exigere possumus. 3.p.2.463.
Mercedem dat Deus benè operantibus ex iustitia distributiua. 3.p.2.463

Meritum.

Meritum non potest esse sine gratia. 1.37.3.p.1.44
Meriti iustitiæ stipendium vita æterna. 1.37.3.p.1.44
Meritis iustorum hominum misericordia reddenda. 2.157 208
Merita nostra sunt Dei munera. 411.414.415.457.3.p.1.44.180. 410.558.3.p.2.406
Meritum nullum sine libero arbitrio. 3. p. 1. 220. 409. & sequent.
Meritum esse ex gratia, non contra. 3.p.1.410
Meritum ex gratia merces est ex meritis. 3.p.1.411
Meritum potest intelligi aliud ex nobis, aliud ex dono Dei. 3.p.2.76.102.415
Merita quæ ex nobis sunt, ex Deo non pugnant cum gratia. 3.p.2.102
Meritum ex duplicis generis operibus. 3.p.2.104
Meritum esse in operibus pœnitentiæ ex gratia factis. 3. p. 2. 104. 105
Meritum iustificationis quibus virtutibus tribuitur. 3. p. 2. (106
Merito respondet merces. 3. p. 2. 106. 434
Merito ex congruo debetur merces magis ex gratia, quàm ex iustitia. 3.p.2.106
Merita de congruo fundantur in aliqua dignitate operis. 3. p. 2. 106. 107
Meritum iustorum fundatur in promissione vitæ æternæ. 3.p.2.107.402.410.432.468

Meritum de congruo & condigno quomodo differunt. 3.p.2. 108
De condigno necessariò requirit pactum. 3.p.2.108.460
Meriti nomen omninò tollendum censet Caluinus. 3.p.2. 392
Meriti nomen probatur ex sacris literis. 3.p.2.393
Mereri quid. 3.p.2.394.402
Meritis operum datur gradus æternæ gloriæ, ad quem non peruenitur solo hæreditatis iure. 3.p.2.397
Meritum acquiri ex tolerantia tribulationum. 3.p.2.401
Pro meritorum diuersitate vitæ æternæ mansiones assignat Deus. 3.p.2.403.406.407
Meritis redditur præmium vitæ vel mortis sempiternæ. 3.p.3. 404.405
Merita sunt iustorum, postquam gratis fiunt iusti. 3.p.2. 406.408 (409
Meritum hominis non tollitur per misericordiam Dei. 3.p.2.
Merita iustorum nascuntur ex meritis CHRISTI. 3.p.2. 413.468.
Merita hominum non requiruntur quod sint insufficientia merita Christi. 3 p.2.414
Meruit Christus, vt per merita salutem consequeremur. 3.p.2.414.468
Non merita ex nostris viribus, sed ex gratia Dei prosunt. 3.p.2.415
Merita quæ sunt ex nobis, reiiciuntur. 3.p.2.415.416.& sequent.
Merita supponunt gratiam & promissionem. 3.p.2.418
Meritis iure debetur vita æterna. 3.p.2.419
Merita sunt ad promerendum, non ad præsumendum. 3.p.2. 426
Meritorum penuria perniciosa paupertas. 3.p.2.426
Meritum requirit septem conditiones. 3.p.2.432
Debet esse opus bonum, in obsequiū Dei factum. 3.p.2. 432. Item ibidem viatoris, liberum, vt operans sit amicus Dei, vt intercedat promissio, vt sit opus ex caritate procedens.
Debere esse liberum probatur ex sacris literis. 3. p. 2. 433. Ex Patribus. 433.& sequent. Ratione. 434. Soluuntur obiectiones. 435

Meritum pendet ab acceptatione Dei. 3.p.2.435
Ad meritum quomodo requiritur status gratiæ. 3.p.2.437. & seq. Probatur ex sacris literis. 439. & seq. Ex S. Augustino. 440. & seq. Ratione. 441. & seq. Soluuntur obiectiones. 442
Necessarium fuit hoc etiam in statu naturæ integræ. 3.p.2. 437. 440
Meritum fundatur in amicitia cum Deo. 3.p.2.439
Merita amittuntur per offensam Dei. 3.p.2 440
Meritum inter homines non fundatur in amicitia, sed in solo opere & labore. 3.p.2.440
Merita Christi quare infiniti precij. 3.p.2.441
Meritum accipit vim à dignitate personæ. 3.p.2.441
Ad meritum vitæ æternæ requiri promissionem Dei. 3.p.2. 447. & seq.
Merita an præmiabuntur secundùm iustitiam commutatiuam, an distributiuam. 3.p.2.450
Meriti tempus est definitum. 3.p.2.453
Meritum debet esse bonum opus ex caritate procedens. 3.p. 2.453
Meritum principalius à fide, quàm à caritate pendere, secundùm Altisiodorensem. 3.p.2.453
Meritum principaliter ex caritate pendere. 3.p.2.455
Meritum debet esse bonum opus actu imperatum à caritate. 3.p.2.455
Meritum de condigno variis modis dici potest. 3.p.2. 459. 464
Meritum ex condigno ratione pacti quid. 3.p.2.463
Ratione operis quid. 3.p.2.464
Ratione vtriusque quid. 3.p.2.464
Meritum pœnę ex condigno ratione operis tantùm dari potest. 3.p.2.464
Meritum personæ, & meritum operis differunt. 3.p.2.465
Meritum quàm pulchram habet proportionem ad vitam æternam. 3.p.2. 467
Duplici ratione considerari potest. 3.p.2.468
Meritum ex condigno non requirit absolutam ęqualitatem inter meritum & præmium. 3.p.2.469
Meriti obiectum Deus quomodo. 3 p.2.471

Meritis filiorum Dei redditur vita æterna, tum quoad primum gradum, tum quoad cæteros. 3.p.2.474
Mereri non possumus ex condigno gratiam iustificationis, sed eius incrementum. 3.p.2.475
Mereri gratiam aliis, nemo hominum potest de condigno. 3.p.2.476
Ex congruo tamen id fit. 3.p.2.477.478
Reparationem post lapsum de condigno nemo potest, nec finalem perseuerantiam. 3.p.2.477
De congruo potest quis iustus reparationem post lapsum mereri. 3.p.2.477
Potest impius de congruo mereri iustificationis gratiam. 3.p.2.478
Merita amittuntur per peccatum, tamen iuuant ad reparationem. 3.p.2.478
Meritum differt ab impetratione. 3.p.3.45
Meritum requirit caritatem viæ. 3.p.3.45

Meretrix.

Meretrix Raab iustificata recipiẽdo nuncios. 3.p.2.271.& seq.
Meretricum, lenonum, & similium lucra non iniusta sunt, sed turpia & sordida. 3.p.3.243
Ex iis eleemosyna fieri potest, non tamen oblationes in Ecclesia multis de caussis. 3.p.3.244

Miraculum.

Miracula non fiunt ad voluntatem hominum, sed Dei. 3.p.1.85.523.535
Non fiunt ex virtute creata, sed Dei. 3.p.1.85.265
Miracula faciunt doctrinam diuinam credibilem. 3.p.1.442.493. 3.p.2.43.97.287
Miraculum mentem omninò conuincere non potest. 3.p.1.487
Miracula fecit Christus & Apostoli ad confirmandam suam doctrinam. 3.p.1.487.3.p.3.49
Miracula possunt fieri ab improbis. 3.p.2.97. 3.p.3.49
Miracula fecit Christus non alterius nomine, sed proprio imperio. 3.p.3.49

Miseria.

Miseria vitæ humanæ ex peccato inuectæ. 2.613

Mentis

Mentis humanæ. 2.614.& seq.
Voluntatis. 2.617.& seq.
Inferioris partis. 2.621.& seq.
Corporis. 2.623.& seq.
Miseriæ quæ humanæ naturæ extrinsecus accedunt. 2.625. & seq.
Miseriæ humanæ naturæ sunt pœnæ peccati. 2.630.& seq.
Miserię fuissent naturales homini in puris naturalibus creato. 2.633
Miserias humanę vitę quomodo Ethnici deplorarunt. 2.633
Miseria magna est, quod nemo sciat, vtrum amore dignus sit an odio. 3.p.2.215
Miseria omnis humana, aut ad corpus pertinet, aut ad animam. 3.p.3.221
Corporis in hac vita, vel in futura. 3.p.3.221
Huius vitæ est vel carentia rerum, quibus omnes egent, vel aliquorum specialis ærumna. 3.p.3.221
Carentia rerum quibus omnes egent, vel est exterior, vel interior. 3.p.3.221
Miseriis septem corporalibus respondent septem eleemosynæ. 3.p.3.221
Miseriæ septem specialibus, aliæ septē eleemosynæ. 3.p.3.221
Miseria specialis alia interna, vt morbus, alia externa, vt captiuitas. 3.p.3.221
Miseria post mortem est carentia sepulturæ. 3.p.3.222

Misericordia.

Quibus modis Deus misericordiam semper manifestauit, & manifestat quotidie. 2.253
Deus potuisset omnes Angelorum & hominum iniurias misericorditer condonare. 2.253
Misericordiæ locus nullus post hanc vitam. 2.582
Misericordia accipitur pro ꝓposito iustificationis. 3.p.1.184
Misericordia sola separat vasa in honorem à vasis contumeliæ. 3.p.1.186
Misericordia Dei super omnia opera eius. 3.p.1.191.192
Est secundùm naturam eius, ira præter naturam. 3.p.2.244
Non tollit hominum merita. 3.p.2.409
Respicit peccata remittenda. 3.p.2.409
Respicit miseriam. 3.p.3.219

Deo grata. 3.p.3.225
Per oliuam significatur. 3.p.3.229

Missa.

Missæ partes & orationes quæ & quales. 3.p.3.5
Missa in nocte natalis Domini canitur inter matutinum & laudes. 3.p.3.60.96
Missa secundùm aliquos canones celebrari non poterat, nisi hora tertia, sexta, vel nona. 3.p.3.95
Missa nunc dici potest ante ortum Solis, & tum rectius dicitur prima hora post missam. 3.p.3.95
Missam celebrare ante expletum officium matutinum est peccatum mortale, nisi grauis sit necessitas. 3.p.3.96

S. Monica.

S. Augustini conuersioné precibus suis promeruit. 3.p.2.476

Monstrum.

Monstri caussa est sola materia. 2.257
Monstra non tribuuntur caussis vniuersalibus. 2.257.262
Tribuuntur solis caussis propriis, & particularibus. 2.262
Monstra sunt peccata naturæ. 2.262.379.535.544.3.p.1.285
Monstrum quoddam allocutum est S. Paulum primum eremitam. 3.p.3.42

Morbus.

Morbi non fuissent in statu innocentiæ. 1.49.74
Morbi mentis, voluntatis, totius hominis. 2.613.& seq.
Morbi corporis quot & quàm graues. 2.623
Morbi vix grauiores ipsis remediis morborum. 2.624
Morborum sanatio non conceditur ordinariè per modum habitus. 3.p.1.85
Morbum strumę quomodo ad libitum sanant reges Gallię. 3.p.1.86

Mors.

Mors pœna peccati. 1.38.47.2.112.265.331.349.354.367
Mors triplex. 1.48
Mors animæ est per amissionem gratiæ. 1.48.2.319.565
Mors corporis per amissionem animæ. 1.48.2.319
Mors nouissima per amissionem gloriæ. 1.48
Mors venit quatuor modis. 1.49

Mors ex morbo non potuit esse in statu innocentiæ. 50
Post peccatum mortis est ineuitabilis necessitas. 1.49.52. 2. 265.266.306.310
Mors stipendium peccati. 1.37.47.52. 2.265
Mors Adæ ab inobedientia. 1.59
Mors potius subeundum, quàm aliquod vel leue peccatum committendum. 2.153
Mors Adæ tantùm, non Heuæ significata est. 2.303 310
Mortem corporis, non animæ, vel peccatum per generationem ex Adamo trahi, docuerunt Pelagiani. 2.319
Condemnantur. 2.349
Idem nunc tuentur Anabaptistæ. 2.319
Mors ab Adam inualuit vsque ad Christum. 2.346
Vt quis actu non moriatur, potest Deus ex singulari priuilegio efficere. 2.415
Mortuus accipitur pro morti obnoxio. 2.416.421
Mors est accidens. 2.454
Est vna pars corruptionis humanæ naturæ. 2.493
Mors quomodo à Deo, quomodo à Diabolo. 2.540
Mors prima & secunda quid. 2.601.602
Mortis timor continuus. 2.624
Morte nihil acerbius. 2.624
Mors inimica naturæ, & omnium horribilium extremum. 2.625
Mors Christi exemplar mortis, id est, remissionis peccatorum. 3.p.2.151
Idem de immersione baptismali dicitur, nam significat mortem Christi, & emersio eius resurrectionem. 3.p.2.151
Mors Christi & caussa est renouationis peccatorum, & æternæ renouationis. 3.p.2.152
Mors Christi sola non satisfacit, sed necessaria etiam fuit resurrectio. 3.p.2.152
Mortem bonorum deflere licet. 3.p.3.29

Mortalis.

Homo naturâ est mortalis, quia ex contrariis elementis constat. 1.51.53
Quia generabilis, etiam corruptibilis. 1.51
Item Adam eguit cibo, & alimento, ne periret, quare mortalis erat. 1.52

Mortales omnes efficiuntur per comestionem ex ligno vetito in Adam. 2.367
Mortales quot rebus ad vitam sustentandam indigent. 2.373

Moyses.

Moyse orante cessant flagella Ægypti. 2.229
Moysis serpens quid erat. 2.274
Moyses oratione populum ab extremo exitio liberauit. 3.p.3.11.41

Mulier.

Mulier fuit à Diabolo seducta. 2.291
Mulier dignitate inferior viro. 2.295
Mulier in Ecclesia cum silentio discere debet, non docere. 2.295
Non debet dominari in virum. 2.295
Ex viro, & propter virum, non contra. 2.295
Mulieres quia facilius seducuntur, ineptiores sunt ad docendum. 2.295
Mulieris pœna. 2.306.308
Mulier ideo facta, vt virum iuuaret in propagatione filiorum. 2.307
Quomodo & quantum viro subdita. 2.308
Mulier caussa passiua generationis. 2.360.402
Mulier quid faciendo saluabitur. 3.p.2.335

Mysterium.

Mysteria supernaturalia vt cognoscantur, tria requiruntur. 3.p.1.485
Mysteria fidei nō posse ab hominibus credi sine speciali Dei illustratione, probatur ex sacris literis. 3.p.1.488.& seq. Ex Conciliis. 489. Ex Patribus. 490. Ratione. 491.& seq. Refutantur obiectiones. 492.& seq.
Mysteria ab iis credi debent, à quibus intelligi non possunt. 3.p.2.24
Mysteria fidei docentur in veteri Testamento. 3.p.2.309
Alia manifestè, alia obscurè. 3.p.2.309
Omnia manifestè docentur in Testamento nouo. 3.p.2.309

Natalitia, vel natalis dies, natiuitas.

Natalitiorum suorum dies celebres Ethnicis. 2.355

Lugu-

Lugubris Sanctis. 2.356
Natalitia Sanctorum Ecclesia Christiana vocat diem exitus ex hac vita. 2.356
Hos dies celebrat Ecclesia natales. 2.356
Natiuitas Mariæ ab Ecclesia celebratur. 2.425.427.429
Natiuitas duplex. 2.427
Natiuitas secunda dicitur Baptismus. 3.p.1.54

Natura & naturale.

Naturâ sumus filij iræ, ad Ephes.2.cap. 1.8.19.2.343.362.376
Naturale à natiuitate. 1.19.40.2.343.405.456
Naturale à natiuitate non opponitur supernaturali. 1.20
Naturale quotuplex. 1.19
Naturale naturæ consentaneum. 1.19
Naturaliter quæ legis sunt, faciunt, quomodo intelligendum. 1.20
Naturale naturæ consentaneum, non opponitur supernaturali. 1.20
Naturale quod perficit naturam in operibus naturalibus. 1.20
Naturale vel est pars naturæ, vel fluit à principiis naturæ, & hoc modo opponitur propriè supernaturali. 1.20
Naturæ humanæ corruptio non est ex doni naturalis carentia, sed ex supernaturalis amissione. 1.21
Naturalia in hominibus & dæmonibus post peccatum manent. 1.22.29.30
Natura corrupta hominis, & natura eius in puris naturalibus differunt, vt nudus, & spoliatus. 1.21.24.25.26
Natura hominum & dæmonum post peccatum, quomodo corrupta, quomodo integra. 1.28
Naturæ humanæ corruptio quomodo à Deo. 1.32.33
Naturæ corruptio quomodo à conditione materiæ. 1.32.33
Naturæ corruptio ab Adamo, vt à caussa demeritoria. 1.33
Pura naturalia habuissent quandam rectitudinem. 1.36.43
Naturam Ethnici vocauerunt nouercam. 1.44.2.633
Naturæ humanæ est magna dignitas, quod ad altiorem finem ordinatus sit, quam naturæ viribus consequi possit. 1.46

Natura

Natura est à Deo, non culpa. 2.200.207
Naturaliter totum genus humanum cadit, cadente primo homine. 2.250
Naturam in se primus homo vitiauit. 2.250.345.379.572
Naturæ omnes bonæ sunt, quoniam naturarum omnium conditor summè bonus est. 2.257
Non sunt incommutabiliter bonæ, quia non sunt summum bonum. 2.257
Natura quomodo per peccatum mutata, quomodo non. 2.307.355
Naturæ & peccati eadem propagatio. 2.334.375
Natura mortalis quot indiget ad sui conseruationem. 2.373.623
Naturalia omnia tribuuntur Deo. 2.376
Naturale non potest esse peccatum. 2.378
Naturæ auctor Deus, corruptor homo. 2.378
Naturæ diuinę proprium est, ob eius infinitatem, vt vna numero sit in pluribus personis. 2.392
Natura corrupta naturaliter carnem vitiosam generat, & concipit. 2.428
Natura humana eiusdem speciei cum nostra assumpta est à Christo. 2.440
Naturæ quatuor vulnera ex peccato originis. 2.613
Naturæ conuenienter agunt omnia, solus homo contra naturam. 2.618
Natura nostra non est modò sana, tum propter defectum iustitiæ originalis, tum propter concupiscentiam. 3.p.1.359
Natura infirma, sed non sola, potest omnia, quæ posset sana. 3.p.1.360
Natura nunc non est infirmior, quàm fuisset in puris naturalibus. 3.p.1.378
Naturalia manent integra post peccatum. 3.p.1.401

Necessitas.

Necessitas differt à coactione. 3.p.1.209.210
Necessitas duplex. 3.p.1.217.219.253
Necessitas quæ maximè ponit libertatem. 3.p.1.218
Necessitas non repugnans libertati. 3.p.1.219
Necessitatis conditor Deus, non seruit necessitati. 3.p.1.231

Quæ ex naturæ necessitate agunt, agunt secundùm totam suam virtutem. 3.p.1.266
Necessarium quomodo nobilius libero. 3.p.1.269
Vbi necessitas, nec corona est, nec damnatio. 3.p.1.465
Necessitas peccandi quotuplex. 3.p.1.483
Necessitas patiendi motus carnales non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.483
Etiam necessitas peccandi ex ignorantia non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.483
Necessitas diuinæ gratię non tollit liberum arbitrium. 3.p.1.483
Neq; etiam necessitas habendi peccata venialia. 3.p.1.483
Necessitas faciendi actus malos, posita mala & efficaci voluntate, est tantùm conditionalis, & ideo non repugnat libero arbitrio. 3.p.1.484
Necessitas absolutè faciens hominem non Dominum suarum actionum, in homine non potest esse, quæ sola repugnat libero arbitrio. 3.p.1.484
Necessitas non cadit in voluntatem nostram. 3.p.1.530
Necessitas interna & externa quid. 3.p.2.436
Interna tollit liberum arbitrium, non autem externa. 3.p.2.436
Necessitas non peccandi, quomodo Christo intrinseca, quomodo extrinseca. 3.p.2.437
Necessitas excusat à lege. 3.p.3.146
Necessitas naturę & personę moraliter æstimari debet. 3.p.3.235
Necessarium potest aliquid pro præsenti vel futuro. 3.p.3.235
De necessariis naturæ propriæ quando facienda eleemosyna. 3.p.3.240
Quando de necessario personæ vel statui. 3.p.3.240
Necessitate graui Reipublicæ, vel extrema proximi cogente dandum de necessariis ad statum. 3.p.3.241

Nox.

Nox artificialis apud antiquos per totum annũ semper fuit duodecim horarum. 3.p.3.59 Inde in æstate nocturnę horæ erant breuiores diurnis, in hyeme contra. 3.p.3.59
Noctibus bis terue surgendum ad laudes diuinas cantandas. 3.p.3.60

Nuditas.

Nuditas post peccatum Adæ caussa ruboris propter pudendam membrorum rebellionem. 1.7.30.31. 2.286.305.549. 629.630
Nudus, & maximè egens nascitur homo ex omnibus animantibus. 3.p.3.14

Nuptiæ.

Nuptiæ, vide coniugium.

Obedientia.

Obedientia est subiici imperio, vel præceptis alterius. 2.279
Non est nisi humilium. 2.280
Per obedientiam summo bono cohærentes. 2.280
Obedientia & superbia sunt contraria. 2.280
Obedientia Christi nos reconciliabit Deo. 3.p.1.53
Obedientiæ præmium in paradiso, fuisset immortalitas. 3.p. 1.453
Obedientia fidei. 3.p.2.23
Obedientia Christi est caussa efficiens nostræ redemptionis. 3.p.2.172
Obedientia debetur regi & legislatori. 3.p.2.321
Obedientiæ bonum. 3.p.2.367
Obedientiæ gradus. 3.p.2.368
Obedientia legi Dei non est opus solius Dei, nec solius liberi arbitrij, sed vtriusque simul. 3 p.3.27
Obedientia melior quàm victima. 3.p.3.29

Odium.

Odium Dei omnium peccatorum est grauissimum. 2.303
Non est effectus peccati originalis, nisi remotus. 2.634
Odium proximi cauendum & fugiendum. 3.p.3.37

Opera.

Opera bona non esse necessaria ad salutem, secundùm hæreticos. 3.p.2.295.327.334
Fuit etiam hæc hæresis tempore Apostolorum. 3.p.2.338
Fuit etiam error Simonis Magi & Eunomij. 3.p.2.338
Opera bona secundùm Lutherum non faciunt virum bonum, nec mala malum. 3.p.2.295
Opera bona obesse. 3.p.2.296

Opera omnia iustorum esse peccata mortalia naturâ sua. 3.p.2.297.343
Opera mala quærunt tenebras, bona lucem. 3 p.2.233
Operum bonorum necessitas ostenditur ex discrimine legis & Euangelij. 3.p.2.308.334
Opera bona non sunt ideo facienda, vt videantur ab hominibus. 3.p.2.312
Opera bona sunt magis necessaria tempore Euangelij, quàm tempore veteris legis. 3.p.2.313
Secundùm opera sunt omnes iudicandi. 3.p.2.324
Operum bonorum necessitas probatur ex Scripturis. 3.p.2. 334. & seq. Ex sanctis Patribus. 340. & seq. Rationibus. 341
Opera bona efficienter concurrere ad salutem. 3.p.2.335
Opera sine fide, & fides sine operibus mortua. 3.p.2.339
Opera iustorum simpliciter sunt iusta, ita tamen vt in perfectione crescere possint. 3.p.2.345
Opera iustificant non prima, sed secunda iustificatione. 3.p.2. 345
Opera supererogationis. 3 p.2.349.352
Opera iustorum non esse peccata, sed iustitiam, probatur ex Scripturis. 3.p.2.358.& seq. Ex Patribus. 365.& seq. Rationibus. 368
Opera iustorum placent Deo. 3.p.2.364.382
Opera iustorum sunt absolutè bona. 3.p.2.365.407
Opera infidelium sunt mala, ex defectu bonæ intentionis. 3.p.2.367
Opera bona aliquando fieri falsa sine admistione cupiditatis. 3.p.2. 368
Opera bona iustiorem ex iusto faciunt, probatur ex 2. c. 1p. Iacobi. 3.p.2. 371. & sequent. Ex aliis Scripturæ testimoniis. 377
Opera bona & mala in hac vita miscentur. 3.p.2. 380.384. 389.415
Opera iustorum laudantur in Scripturis. 3.p.2.382.& seq.
Opera moraliter bona possunt fieri ab impiis. 3.p.2.383
Opera ad cultum diuinum instituta, vocantur iustitiæ. 3.p.2. 383
Opera bona quomodo sunt meritoria premiorum, quomodo non, secundùm hæreticos. 3 p.2.391

Opera iustorum rectè vocari merita, probatur ex Scripturis. 3.p.2.393
Esse meritoria vitæ æternę, probatur ex Scripturis. 3.p.2.395. & seq. Ex Patribus. 404. & seq. Ex Conciliis. 407. Soluuntur obiectiones ex Scripturis. 408. & seq. Ex Patribus. 415. & seq.
Operibus secundùm proportionē laborum datur præmium cœleste. 3.p.2.397
Malis datur mors æterna, bonis vita æterna. 3.p.2.397
Opera semini, vita æterna frugibus comparatur. 3.p.2.398
Opera bona sunt ratio cur reddatur vita æterna. 3.p.2.399
Salutem ipsam efficiunt. 3.p.2.400
Operibus bonis præmium ex iustitia est reddendum. 3.p.2.401.402.406
Operibus bonis vita æterna promittitur. 3.p.2.402
Opera bona sunt mercatura regni cœlestis. 3.p.2 404
Operum discretio facit discretionē dignitatum & præmiorum. 3.p.2.407
Opera sua bona legitimè enumerare possunt iusti. 3.p.2.410
Operari bona intuitu mercedis æternæ licitum esse, probatur ex Scripturis. 3.p.2. 427. Ex Patribus. 429. Ratione. 430. & seq. Soluuntur obiectiones. 430. & seq.
Opera bona nec tantùm, nec præcipuè debent fieri intuitu mercedis, sed ad gloriam Dei primò referri. 3.p.2.431
Opera bona sequuntur hominem iustificatum, non præcedunt iustificandum. 3.p.2.441
Opera bona sanctorum, tum hominum, tum Angelorum, cur non merentur. 3.p.2.452
Opera meritoria vitæ æternæ quæ. 3.p.2.455
Opera caritatis à Deo ad vitam æternam requiri. 3.p.2.455
Opera virtute in Deum relata, quæ. 3.p 2.456
Opera tantū illa Deo placēt, quorū ipse est auctor. 3.p.2.457
Illa tantùm meritoria sunt vitæ æternæ, quæ ex natura sua caritatem augent. 3.p.2.458
Opera vitæ æternæ meritoria debent referri in Deum, vt in finem supernaturalem. 3.p.2.458
Opera aliarum virtutum non referuntur in Deum, vt finem supernaturalem, nisi imperata à caritate. 3.p.2.458
Ex caritate facta sunt meritoria vitæ æternæ ex condigno. 3.p.2.459

Opera bona iustorum meritoria esse vitæ æternæ, ex condigno, ratione partis & operis simul. 3.p.2.465. & seq. Soluuntur obiectiones. 468.& seq.
Opera bona quomodo requiruntur ad hæreditatem acquirendam. 3.p.2.465
A Deo præmiantur supra condignum, probatur ex Scripturis. 3.p.2 472. & seq. Ex Patribus. 472
Operibus malis datur à Deo pœna citra condignum. 3.p.2. 473.& seq.
Opera nostra non merentur de condigno reparationem post lapsum, nec finalem perseuerantiam. 3.p.2.477.& seq.
Iustus de condigno mereri potest reparationē post lapsum. 3.p.2. 477

Ophitæ.

Ophitæ hæretici, qui pro Christo serpentem coluerunt, eò quod hominibus auctor fuerit adipiscendi scientiam. 2.73
Serpentem vocarunt Dei sapientiam. 2.272
Hanc sapientiam dixerunt creatori fuisse contrariam. 2.272
Alij secuti sunt hanc hæresim. 2.272

Oratio.

Oratio distractionibus variis impeditur. 2.617
Orandum ne intremus in tentationem. 3.p.1.136.169.366.367
Orationes superant tentationes. 3.p.1.136
Oratione & eleemosyna Cornelius ad fidem conuersus. 3.p. 1.144
Oratione impetratur fides. 3.p.1.144
Orationes Ecclesiæ pro infidelibus. 3.p.1.150.490.491
Orandum semper pro perseuerantia. 3.p.1.169
Orationes Ecclesiæ in Parasceue. 3.p.1.491
Oratio est actio maximè pia & salutaris. 3.p.1.513
Orationem nostram Deus adiuuat. 3.p.1.526
Oratio Publicani & Pharisæi. 3.p.2.183
Oratio Ezechiæ regis exaudita. 3.p.2.183
Oratio est efficax pro iustis, non pro iniustis. 3.p.2.185
Oratio debet esse cum fide & fiducia. 3.p.2.274
Oratio non est ita facienda, vt laudem quæramus ab hominibus. 3.p.2.313
Orationis meritum & virtus. 3.p.2.476
Oratio est actus rationis practicæ, voluntatis desiderium

explicantis, & ab alio aliquid postulantis. 3.p.3.2
Oratio est petitio, intimatio & locutio. 3.p.3.2
Est conuersatio, sermocinatio, colloquium, cum Deo. 3.p.3.3
Est ascensio mentis in Deum. 3.p.3.3.6
Ordinatur ad impetrationem. 3.p.3.3.6
Quomodo ad orandum intellectus & affectus concurrunt. 3.p.3.3
Oratio alia est publica, alia priuata. 3.p.3.3
Alia mentalis tantum, alia mentalis simul & vocalis. 3.p.3.3
Mentalis aliquando vtilior vocali. 3.p.3.3.4
Vocalis aliquando vtilis, aliquando necessaria. 3.p.3.4
Orationis quatuor sunt genera: partes explicantur. 3.p.3.4. & seq.
Oratio debet à laudibus Dei incipere, & in iisdem finire. 3.p.3.4
Tria necessariò requirit. 3.p.3.6
Oratio pro festiuitate sanctissimæ Trinitatis explicatur. 3.p.3.6
Orationis materia. 3.p.3.7
Quid orandum & petendum à Deo. 3.p.3.7
In oratione semper petitio cum gratiarum actione coniungenda est. 3.p.3.7
Orationes sunt, vel petitiones bonorum, vel deprecationes malorum. 3.p.3.7.8
Orationis fiducia augetur per votum. 3.p.3.7
Oratione mutari posse prouidentiam Dei, secundùm aliquorum errorem. 3.p.3.8
Orationes iustificare sine Sacramentis secundùm Euchitas. 3.p.3.8
Alij orationes omnino inutiles existimarunt. 3.p.3.9
Orationem nobis esse necessariam, probatur ex Scripturis. 3.p.3.10
Orationibus auxilium à Deo semper petendum. 3.p.3.11
Orationibus Mosis populus ab vltimo exitio liberatus. 3.p.3.11.42
Oratione & ieiunio dæmonia eiiciuntur. 3.p.3.11
Oratio Isaac Patriarchæ pro semine promisso. 3.p.3.11
Heliæ ad petendam pluuiam à Deo promissam. 3.p.3.12
Tobiæ vt Sara liberaretur à dæmonio. 3.p.3.12
Per orationes complendæ sunt ordinationes diuinæ. 3.p.3.12

Orationis fructus præcipuos hæretici huius temporis negant. 3.p.3.12
Orationis tres fructus primarij. 3.p.3.13
Oratione impetratur remissio peccatorum, & iustificatio. 3.p.3.13
Oratio est opus bonum, laboriosum & satisfactorium pro peccatis. 3.p.3.13
Semper est meritoria maioris gratiæ & gloriæ. 3.p.3.13
In spirituali vita, est manus, id est, organum organorum. 3.p.3.14
Orationis fructus secundarij. 3.p.3.14
Oratio mentem illustrat, spem & fiduciam alit, inflammat caritatem, auget humilitatem & timorem, facit contemptum rerum corporalium, gignit delectationem in Deo, parit homini magnum honorem. 3.p.3.14
Orationis Dominicæ excellentia. 3.p.3.15
Sex habet dignitates. 3.p.3.15
Est memoria tenenda, intelligenda, & à Christianis quotidie frequentanda. 3.p.3.16
Omnes ferè sancti Patres hanc orationem explicarunt. 3.p.3.17
Septem sunt eius petitiones. 3.p.3.17
Tribus petuntur æterna, quatuor temporalia. 3.p.3.18.20
Septem petitiones respondent septem donis Spiritus sancti. 3.p.3.19
Soluuntur obiectiones adductæ vt probent tantum esse sex petitiones. 3.p.3.19
Oratio Dominica aliter apud Matthæum, aliter apud Lucam traditur. 3.p.3.19
Hæ petitiones à se mutuo pendent. 3.p.3.20.21
Ordo harum petitionum. 3.p.3.20
Oratio interpres desiderij. 3.p.3.21
Oratione Dominica, petitur, vt vel concedatur bonum, vel remoueatur malum. 3.p.3.21
Oratio Dominica ex professo fusè explicatur. 3.p.3.22. & sequentibus.
Pater noster, qui es in cœlis: est præfatio & proœmium totius huius orationis. 3.p.3.22
Melior est oratio generalis, quàm specialis. 3.p.3.24

In mortali peccato persistentes, mendaciter dicunt, Pater noster. 3.p.3.23
Inuocant Diabolum, non Deum. 3.p.3.23
Oratio peccatorum quare execrabilis, nisi quando pœnitere incipiunt. 3.p.3.23
In oratione nihil cogitandum præter cœlestia. 3.p.3.24
Orandum magis mente, quam voce. 3.p 3.25
Singulæ petitiones orationis Dominicę explicantur. 3.p.3.25
Oratio Dominica singulis horis dicenda. 3.p.3.25
Est propria baptizatorum. 3.p.3.36
Quare potissimum instituta. 3.p.3.36
In quinta petitione multa mouentur dubia. 3.p.3. 36. & sequentibus.
Oraturi debent dimittere proximis debita. 3 p.3.37
Quomodo qui in peccato perseuerat, vtiliter hanc orationem recitat, quomodo non. 3.p.3.37.50
Cuius oratio sit ei in peccatum. 3.p.3.38
Cuius mendax. 3.p.3.38
Orare proprium est solius creaturæ rationalis. 3.p.3.41. & sequentibus.
Oratio est actus quidam rationis, quo inferior supplicat superiori. 3 p.3.41
Orare non conuenit Deo. 3.p 3.41
Oratio Iosuæ fecit Deum illi obedientem. 3.p.3.42
Oratio metaphoricè tribuitur mutis animantibus. 3.p.3.42. & seq.
Orari & generatim & speciatim pro certis hominibus potest. 3.p.3.44
Orationes particulares pró certis hominibus non prodesse eis, per Wicleffum. 3.p.3.43. Idem dixit non licere orare pro singulis seorsim, sed totum pro omnibus simul. 3.p.3.43
Orationes speciales, & licere, & vtiles esse, exemplis omnium fere sanctorum, quorum mentio fit in sacris literis. 3.p.3.44
Oratio Dominica est oratio generalis. 3.p.3.44
Orantes nihil petimus, nisi quod in oratione Dominica continetur. 3.p.3.44
Orationem generalem possumus applicare ad personas particulares. 3 p 3.46
Oratio

Oratio Dominica quare præpoſita eſt in generali. 3.p.3.44
Oratio generalis abſolutè melior & vtilior. 3.p.3.44
Specialis vtilior illi pro quo fit. 3.p.3.45
Orationes nunquam deſunt recitanti. 3.p.3.45
Oratio vt ſit meritoria ſufficit, vt ſit ab homine iuſto. 3.p.3.45
Vt ſit impetratoria multa requiruntur. 3.p.3.46
Poteſt eſſe meritoria quæ non ſit impetratoria. 3.p.3.46
Oramus ſæpè pro eo, quod non expedit nobis dari. 3.p.3.46
Oratio aliquando eſt ſimul meritoria & impetratoria. 3.p.3.46
Orant peccatores tribus modis. 3.p.3.49
Oratio improborum non habet virtutem, miracula faciendi. 3.p.3.49
Quomodo exauditur à Deo, quomodo non. 3.p.3.49. Qui Deum non audiunt præcipientem, orantes ab eo non exaudiuntur. 3.p.3.50
Orans peccator & pœnitentiã incipiens ſæpè impetrat quod petit. 3.p.3.50
In oratione perſeuerandum. 3.p.3.10.52
Orare ſemper quomodo non impoſſibile. 3.p.3.10.52
Quid ſit ſemper orare. 3.p.3.10.53
Non oratio longa, ſed nimia loquacitas in orando prohibetur. 3.p.3.54
Iuſti orantes pro ſe quare ſemper exaudiantur & non ſemper orantes pro aliis. 3.p.3.54
Orationis & diurnæ & nocturnæ exemplum Dauid. 3.p.3.70
Oratio clamoſa non reprehendenda. 3.p.3.90
Oratio priuata debet fieri ſubmiſſa voce, & quare. 3.p.3.91
Orationes publicæ debent fieri magnis, & altis vocibus. 3.p.3.91
Oratio vocis tantùm parum vel nihil prodeſt. 3.p.3.92
Oratio clara & alta cum vocis inflexione ſupplicantis affectum indicat. 3.p.3.93
Oratio priuata vbique fieri poteſt, & ab omnibus, publica in Eccleſia. 3.p.3.97.101
In oratione, vel ſemper loquimur ad Deum, vel Deus ad nos. 3.p.3.99
Oratio mouet lachrymas. 3.p.3.99
Orationi quomodo reſpondet donum, quomodo merces. 3.p.3.158

Originale peccatum.

Originalis peccati effectus, vel pœnæ. 1. 22. & sequent. 40. 44. 2. 305. 346. 369. 574
Originale peccatum trahitur à primo parente, & est voluntarium voluntate aliena. 2. 98
Est priuatio originalis iustitiæ. 2. 279. 305. 326. 453. 459. 460. 548
Originalis peccati tota materia diuiditur. 2. 317
Est disputatio grauissima. 2. 317
Quot & quam præclari Catholici scripserint de originali peccato. 2. 317. & seq.
Quot hæretici de eadem materia egerint. 2. 318
Peccatum originis est, quod per generationem à parentibus trahitur. 2. 318. 326
Nullum fuisse asseruit Pelagius & Cælestius. 2. 318
Hunc errorem damnauit Synodus Palestina. 2. 318
Est auersio quædam habitualis à Deo. 2. 326. 372
Est macula & reatus, qui hominem verè peccatorem constituit. 2. 326
Propagatur cum natura. 2. 334. 344
Non imitatione. 2. 335. 337
Originis peccata quomodo plura. 2. 341
Originis peccatum probatur ex antiquis Patribus, qui ante Pelagium scripserunt. 2. 344. & seq.
Originale & actuale peccatum sublatum passione Christi. 2. 345
Peccatum originis vocatur antiqua impietas. 2. 345. 431
Contagium mortis antiquæ. 2. 345. 404. 431. 603
Inquinamentum naturæ. 2. 346
Probatur ex Conciliis. 2. 349
Ignorabatur ab Ethnicis, negabatur à Pelagio. 2. 356
Non est Adami, sed nostrum ex Adamo. 2. 358. 574. 376
Originalis peccati primaria caussa Adam non Eua. 2. 360
Soluuntur argumenta sumpta ex Patribus contra originale peccatum. 2. 365. & seq.
Originale peccatum ex inobedientia Adæ. 2. 369. 379
Dicitur radicale peccatum. 2. 369. 370. 432
Dicitur peccatum quod nascendo trahimus. 2. 431. 493
Chirographum quod scripsit Adam. 2. 431
Fuit in Adamo per modum habitus. 2. 370

Non

Non tam est offensa quàm macula. 2.372
Soluuntur rationes adductæ contra originale peccatum. 2.374. & seq.
Originis peccatum, quomodo propriũ, quomodo alienum. 2.374.560
Cui & quomodo voluntarium, cui & quomodo non. 2.375
Est voluntarium voluntate primi parētis. 2.376.560.3.p.1.467
Est peccatum minimum, quia minus voluntarium. 2.375. 3.p.1.467
Maximum, quia priuat hominem maximo bono. 2.375
Est vitium naturæ non personæ. 2.379.432
Non est naturale, sed defectus naturæ. 2.379
Quomodo traducatur difficile est intelligere. 2.397
Est hæreditas peccati, in omnibus æqualiter. 2.398
Trahitur à solo Adamo, non ab Heua. 2.402
Tam ad fidelium, quàm infidelium filios pertinet. 2.403. & sequent.
Hoc peccatum habemus antequam nascamur. 2.405
Est necessariò mortale. 2.412
Magis inquinat quàm actuale. 2.417
Contrahitur tribus modis. 2.417
Licet sit vnum tantùm, aliquando tamen dicitur in plurali, quia multa in se continet. 2.432
Non est fons & origo omnis actualis peccati. 2.448.449
Est habitus corruptus & languor totius naturæ. 2.465
Continet priuationem iustitiæ, peruersionem omnium potentiarum. 2.465
Est auersio à Deo, in qua formaliter consistit peccatum originis. 2.466
Est rebellio partis inferioris contra superiorem, in qua consistit peccatum originis materialiter. 2.466
Errores circa peccatum originis in Concilio Trident. damnantur. 2.471
Originis peccatum quomodo vnum, quomodo non. 2.473
Cuius rebellionis sit caussa in homine. 2.493
Assimilatur febri. 2.459.465.488.494
Perfectè tollitur Baptismo. 2.511
Refelluntur opiniones aliquorum Catholicorum de peccato originis. 2.545.554
Sententia Concilij Trid. de peccato originali. 2.555. & seq.

Auctoris ſententia de peccato originali explicata. 2.558.& ſequent.
Quomodo eſt carentia iuſtitiæ originalis debitæ ineſſe. 559.564
Quid ſit propriè peccatum originale, & quid eius formale. 2.560.571
Dupliciter accipitur. 2.560
Refutantur variæ ſentẽtiæ de peccato originali. 2.564.& ſequent.
Originalis peccati idem diuerſo reſpectu dicitur materiale & formale. 2.571
Originale peccatum nunquam dimittitur iis, qui in eo moriuntur. 2.594
Eius pœna poſt hanc vitam. 2.595
Non delet in homine ordinem naturalem, ſed ſupernaturalem. 2.598
Eius æterna pœna, eſt tantùm damni, non ſenſus. 2.366.598. 3.p.1.141
Probatur ex Scripturis. 2.595. Ex Patribus.597.& ſequent. Ratione. 2.598
Originalis culpa eſt tantùm habitualis. 2.598
Originalis peccati diuerſæ pœnæ in hac vita. 2.610
Originale peccatum læſit omnes hominis potentias, & animæ vires. 2.613
Idem corpus & totum hominem. 2.613
Eſt cauſſa cur multi naſcãtur, cum variis corporalibus defectibus. 2.621

Originalis iuſtitia.

Originalis iuſtitia fecit perfectam tranquillitatem in anima, & omnibus eius potentiis. 1.24.25.29.50. 2.282.298. 571.610.
Non poterat amitti niſi mortali peccato. 2.298
Quando primum dicitur amitti. 2.418
In Adam toti naturæ data fuit. 2.432
Eius priuatio quomodo voluntaria, quomodo non, quomodo pœna, quomodo non. 2.571
Hanc iuſtitiam Deus non abſtulit, ſed homo abiecit. 2.571
Quare nunc non infunditur animis hominum. 2.572
Quomodo à Deo, quomodo ab homine tollitur. 2.572

Originalis iustitiæ priuatio quomodo est caussa originalis peccati, quomodo ipsum originale peccatum. 2.572
Originalis iustitia quomodo restituitur Baptismo, quomodo non. 2.572
Quomodo dicitur gratia. 3.p.1.43

Ouis.

Ouis & columba animalia simplicissima. 2.275
Ouis perdita apud S.Lucam quid. 2.354
Ouibus boni Christiani assimilantur. 2.600.3.p.1.182

Panis.

Panis omne genus cibi significat. 2.309.3.p.3.21.33
Panis spiritualis verbi & Sacramentorum. 3.p.3.21
Accipitur aliquando pro corporali, aliquando pro spirituali, aliquando pro vtroque. 3.p.3.29
Significat omnia necessaria ad vitam animæ & corporis. 3.p.3.30.33
Panis quotidianus, vel supersubstantialis, quare sic dictus in oratione Dominica. 3.p.3.32.33
Panis est Eucharistia. 3.p.3.33
Est verbum Dei prædicatum. 3.p.3.33

Paradisus.

Paradisum non fuisse verum corporalem locum, sed figuratiuè dictum, error aliquorum. 1.53
Fuisse verum locum corporeum. 1.54.58
Paradisus quomodo corporalis, & quomodo spiritualis. 1.55.58
Quo die creatus. 1.56
Non frustrà conditus, licet Adam breuissimo tempore ibi manserit. 1.57
Henoch & Eliam in Paradiso nunc habitare. 1.56.65.70
Paradisus ille etiam nunc nobis vtilis. 1.56
Quomodo potest dici ante cœlum & terram creatus. 1.57
Paradisus in quem raptus est diuus Paulus, quomodo intelligendus. 1.57.58
Paradisus significat hortum vel locum deliciarum. 1.58.66
Interdum accipitur pro Paradiso spirituali. 1.55.58.59
De Paradisi quatuor fluminibus. 1.54.59.60.62.67

Per paradiſum aliqui intellexerunt totum terrarum orbem. 1.60
Per fluuium Paradiſi intellexerunt Oceanum. 1.60
Paradiſum non eſſe totum orbem. 1.60
Putant alij eſſe locum extra terram, quam nos incolimus. 1.61
Eſſe in Oriente. 1.61
Non eſſe locum ſublimen circa Lunam, vt quidam putant. 1.61.62
Quomodo dicitur locus ſublimis, & prope cœlum. 1.61
Fuiſſe in Meſopotamia. 1.62
Paradiſi omne veſtigium diluuio ſublatum. 1.62.65.67
Paradiſum modò non cuſtodiri ab angelis, ne homines intrent. 1.62
Non eſſe in Meſopotamia. 1.62
Paradiſi quatuor flumina, vbi habent originem. 1.62.67
Quas terras ambiunt. 1.63
Quid nominibus eorum intelligatur. 1.64
In Paradiſo ſemper fuiſſet ver, & ſumma aëris temperies. 1.65. 2.299
Diluuium non abſtulit temperiem Paradiſi. 1.65.
Difficile eſt cognoſcere vbi fuit Paradiſus. 1. 60. & ſequent. vſque ad 67
Paradiſum adhuc ſupereſſe. 1. 67.& ſeq.
Non eſſe vaſtatum diluuio. 1.69.70
Non eſt locus peccatorum, ſed eorum qui liberi ſunt, ab omnibus mundi malis, quales fuerunt Adam & Heua, ante peccatum, & nunc ſunt Henoch & Elias. 1.70
Aliquod detrimentum accepit à diluuio. 1.71
Neceſſariò debuit eſſe vacuus omni timore, & dolore. 2.298. 299
In paradiſo fuiſſet propagatio ſobolis per officium coniugale. 2.306.375.400
Non fuiſſet opus fœmina, niſi propter generationem. 2.306
In Paradiſo fœminæ peperiſſent ſine dolore. 2.307
Paradiſus poſt Adæ peccatum clauſus. 1.61.346.347
In Paradiſo nullus fuiſſet error, nulla deceptio, nulla ignorantia, nullum malum, nulla malitia voluntatis, niſi Adam peccaſſet. 2.375

Parentes.

Parentum est filiis suis Baptismum procurare. 2.237.3.p.1.131.151

Pascha.

Paschalis celebritatis qualis fuit olim controuersia. 3.p.3.144.176

Paßio Christi.

Passio Christi quomodo & quibus bona, quomodo & quibus mala. 2.205.206.233

Passio & incarnatio Christi, primum medium salutis humanæ. 3.p.1.155

Passio Christi propitiatio pro omnibus peccatis. 3.p.2.48

Satisfactio pro peccatis totius Mundi. 3.p.2.148

Quomodo fuit finita, quomodo infinita. 3.p.2.150

Licet breuis, tamen satisfecit pro pœnis æternis. 3.p.2.403

Fuit voluntaria. 3.p.2.436

Toto anno, præsertim feria quarta & sexta, commemoratur. 3.p.3.194.197

Patientia.

Patientia opus bonum & perfectum. 3.p.3.335

Necessaria ad salutem. 3.p.3.335

Patientia Iob tentationibus à Deo probatur. 3.p.2.362

Patria.

Pro Patria Romani præcipuè sæpè occisi sunt, stimulante vana gloria. 3.p.1.518

Pro patria mori patriæ potissimum salutem non suam gloriam quærendo, ne infidelis quidem sine speciali Dei auxilio potest. 3.p.1.519

Pro patria mori est opus morale, sed arduum, & difficile. 3.p.1.519.

Paulus.

Paulus raptus in tertium cœlum & in Paradisum, quomodo intelligitur. 1.57

Paulus ad Galat.2. naturâ Hebræus. 2.404.3.p.1.160

Paulus efficaciter vocatus. 3.p.1.92.94.101.113

Quomodo à sancto Spiritu prohibitus prædicare in Asia. 3.p.1.145

Semper se ponit in numero electorum. 3.p.1.160

Non

Non audet se iustum affirmare. 3.p.2.217.219.
271
Conuersus est precibus S.Stephani. 3.p.2.476
Orat vt auferatur à se stimulus carnis. 3.p.3.46.47

Peccatum.

Peccatum Adæ, vide Adæ peccatum, peccatum originale, vide originale peccatum.
Peccatum significat rebellionem carnis, ex peccato ortam. 1.7. vide concupiscentia.
Priuat hominem donis supernaturalibus. 1.23.33
Quomodo diminuit bonum naturale. 1.23.33
Est pœna peccati. 1.33.2.241
Peccatum Adæ fuit actuale vt cætera hominum peccata. 1.33
Peccati stipendium mors. 1.38.47.52
Peccatum introduxit vitæ breuitatem, & ineuitabilem moriendi necessitatem. 1.49.52
Peccatum est nomen operationis malæ. 2.89.531
Peccati quàm multa sint nomina. 2.89
Peccati definitiones. 2.91.2.569.379.451.557
Peccati materiale. 1.91.2.451.529
Peccati formale. 1.92.2.257.451.529.565
Peccata esse contra legem æternam. 1.92.2.180.204.254.255
Peccatum necessariò debere esse voluntarium. 2.122.135.137.179.185.217.231.251.3.p.1.226.465
Peccatum aliud carnale, aliud spirituale. 2.93
Per conuersionem ad quæ fiunt peccata carnalia. 2.93
Per conuersionem ad quæ fiunt peccata spiritualia. 2.93
Peccata carnalia nos faciũt similes bestiis, spiritualia dæmonibus. 2.93
Spiritualia dicuntur scelera vel facinora. 2.93
Peccatum aliud actuale, aliud originale. 2.93
Peccata actualia fiunt propria voluntate. 2.93
Originalia trahuntur à primo parente, & sunt voluntaria, voluntate aliena. 2.94
Peccatum aliud commissionis, aliud omissionis. 2.94
Commissionis repugnat legi prohibenti aliquid. 2.94
Omissionis violat leges imperantes aliquid. 2.94
Commissionis vocatur propriè peccatum. 2.94

Omissionis dicitur propriè delictum. 2. 94
Peccatum aliud contra Deum, aliud contra nos, aliud contra proximum. 2. 94
Peccata quædam mortalia, quædam venialia. 2. 94. 102. 106. 111. 128
Mortalia planè hominem auertunt à Deo, 2. 94. 105. 128. 155
Merentur mortem æternam. 2. 94. 124. 155. 474
Venialia non nos auertunt à Deo, sed impediunt cursum ad Deum. 2. 94. 104. 123. 129. 136. 151. 154. 155
Mortalia dicuntur crimina. 2. 94. 104. 114. 127. 154. 523
Venialia dicuntur peccata. 2. 94. 104. 114. 127
Veniale quotuplex. 2. 95. 136
Venialia ex natura & ratione peccati propriè mortalibus opponuntur. 2. 95
Venialia hæc ex natura sunt duplicia; alia ex genere, alia ex imperfectione operis. 2. 95. 136
Veniale ex genere habet pro obiecto rem malam & inordinatam. 2. 95
Veniale ex imperfectione operis. 2. 96. 136
Veniale ex imperfectione operis, Aliud ex subreptione, Aliud ex materiæ paruitate. 2. 96
Errores hæreticorum de peccatorum æqualitate. 2. 96. & seq. vsque ad 103
Refutantur ex sacris Scripturis. 2. 103
Ex Conciliis. 103. Ex sanctis Patribus. 105
Peccatum veniale naturâ sua distingui à mortali. 2. 123
Peccatorum gradus diuersi. 2. 123. 143. 148. 474. 520
Peccata venialia cum festuca & culice comparat Christus: Mortalia cum camelo, & trabe. 2. 126
Peccatum consummatum, 1. capite Iacobi, quid. 2. 128. 474. 475
Quædam esse peccata venialia natura sua, probatur ex Conciliis, & antiquis Ecclesiæ Patribus. 2. 130. & seq.
Peccata venialia qualia nominantur. 2. 130. 134
Quædam esse natura sua venialia, probatur ratione naturali. 2. 134
Peccatum veniale, id est, venia dignum. 2. 135
Peccatum dicitur analogicè de mortali & veniali. 2. 136. 139. 140

Peccati deformitas à quo est. 2.254
Peccatum non est effectio, sed defectio. 2.256
Peccatum cum sit defectus soli caussæ deficienti tribuitur. 2.256
Peccatum est malum morale. 2.257
Consistit formaliter in priuatione rectitudinis actus voluntatis. 2.257
Est priuatio conformitatis ad regulam rectæ rationis. 2.257
In peccato priuationis caussa non potest esse positiua, sed est alia priuatio vel defectus. 2.257
Peccati caussa non est res, sed priuatio rei. 2.258
Ad actum peccati tria requiruntur necessariò. 2.258
Peccatum debet esse actus à libero arbitrio productus. 2.258
Moralis per se. 2.258
Elicitus à libera voluntate. 2.258
Particularis. 2.259
Peccata & peccatores non sunt Deo necessaria. 2.191.203.269.272
Peccatum est conuersio ad bonum creatum. 2.283
Est auersio à bono increato. 2.283
Prius est in peccato conuersio, quam auersio. 2.283
Peccatum veniale, aut ex subreptione, aut ex genere suo. 2.298
Peccatum veniale ex subreptione, aut oritur ex appetitu carnis præueniente rationem, aut ex voluntate præueniente perfectam rationis deliberationem. 2.298
Peccati grauitas sumitur ab oppositione ad maius bonum. 2.303
Peccati instrumenta etiam irrationalia punit Deus. 2.310
Peccatum actuale initium habuit ab angelo. 2.329
Ab Heua. 2.329
Peccatum interdum accipitur pro pœna peccati. 2.331
Ipsum peccare, vix potest accipi pro pœna peccati. 2.331
Peccatum, mortis meritum. 2.331
Propagatur cum natura. 2.334
Ante legem incognitum. 2.337
Peccatum tùm actuale, tùm originale sustulit Christus passione sua. 2.345.349
Peccatum Adæ quomodo non constituit omnes simpliciter pecca-

peccatores. 2. 359
Peccati actualis & originalis distinctio. 2. 369
Peccatum actuale est legis transgressio. 2. 369
Peccatum bifariam consideratur. 2. 375
Peccatum, reatus, macula, quomodo differunt. 2. 375. 379
Peccatum non in carne, sed in anima est. 2. 379. 399. 400
Peccatum fuisset tantum personale quocunque peccante præter Adamum. 2. 403
Non esse naturam aliquam, sed priuationem aut defectum. 2. 437.
Peccati tres fontes. 2. 448
Peccatum non tam contrarium legi, quàm legis contrarietas dicitur. 2. 449. 451
Peccati sedes quomodo anima, quomodo caro. 2. 471
Vide anima.
Peccatum sublato reatu non est peccatum. 2. 490
Peccatum quot modis in sacris literis accipiatur. 2. 497. 500
Peccatum propriè dictum tollitur in iustificatione. 2. 497
Repugnat legi priuatiuè. 2. 506
Peccatum largo modo accipitur pro omni corruptione, & vitio. 2. 534. 535
Peccata naturæ quæ nam dicuntur. 2. 535
Peccatum omne vel à cupiditate, vel à timore ortum habet. 2. 547
Peccatum bifariam accipitur. 2. 557. 569
Non est res positiua, sed priuatio. 2. 564. 568
Peccati actu transeunte octo mala remanent in anima. 2. 566. 567. 570
Peccatum actuale, & habituale. 2. 567
Habituale quomodo differt ab habitu vitioso acquisito. 2. 568
Habituale quomodo est voluntarium. 2. 568
Peccatum habituale cur potest esse in dormiente, amente, infante. 2. 568
Peccatum quomodo transit, quomodo manet. 2. 569
Peccati actualis pœna, est pœna sensus. 2. 564
Peccata propria quibus modis. 2. 603
Peccata sua homines non norunt. 2. 616
Peccata omnia mortalia vitare quis potest per gratiam. 2. 621

Venialia non potest omnia vitare nisi ex priuilegio singulari. 2. 621
Peccare humanum est. 2. 621
Peccatum totum hominem,& omnes eius potentias debilitauit. 3. p. 1. 76
Peccatum vitare, & à peccato resurgere, quomodo differunt. 3. p. 1. 135
Peccata singula vitari possunt non omnia. 3. p. 1. 148
Peccandi necessitas potuisset esse Adamo naturalis, nobis verò pœna peccati. 3. p. 1. 149
Peccatum non potest esse in voluntate, nisi præcedat error, vel defectus in intellectu vel ratione. 3. p. 1. 230
Peccatores mortui sunt, morte gratiæ non naturæ. 3. p. 1. 365. 503. 540
Peccati necessitas quomodo nobis incumbit, & quomodo peccatum potest esse, vbi est hæc necessitas. 3. p. 1. 405
Peccata singula vitari possunt, non omnia. 3. p. 1. 405. 483
Peccati definitio virtute continet in se liberum arbitrium. 3. p. 1. 407
Peccati quatuor genera. 3. p. 1. 467
Peccatum ex ignorantia quomodo voluntarium, quomodo non. 3. p. 1. 467
Peccata ex cupiditate sunt absolutè voluntaria. 3. p. 1. 467. 469. 480
Peccatores comparantur rebus mortuis & se nihil iuuare valentibus. 3. p. 1. 503. 539
Quando dicuntur in momento conuerti. 3. p. 1. 549
Peccatores non ab actu, sed ab habitu dicuntur. 3. p. 2. 193. 196. 197
Peccato actu transacto, quæ & quot mala remanent in peccatore. 3. p. 2. 196
Peccatum habituale in quo maximè consistit. 3. p. 2. 196
Quomodo tollatur peccati auersio & declinatio, macula peccati, dignitas, & reatus pœnæ. 3. p. 2. 197
Peccatum ex natura sua iustitiam expellit vbi inuenit. 3. p. 2 199
Peccati actus opponitur gratiæ habituali, non priuatiuè, sed contrariè, & gratiam expellit efficienter. 3. p. 2. 199
Peccatũ & iustitia sunt contraria immediata. 3. p. 2. 200
Circa peccatorum remissionem certam & indubitatam, tres erro-

errores. 3.p.2.208
Peccatum est opus nostrum, iustitia donum Dei occultum. 3.p.2.215
Peccata nostra esse semper lugenda. 3.p.2.248
Peccatores facilius scire possunt se odio dignos, quam iusti se amore dignos. 3.p.2.215
Venialia non sunt contra, sed præter mandata. 3.p.2.351
Non possunt semper omnia vitari in hac vita. 3.p.2.351
Peccare nemo potest in eo, quod vitare non potest. 3.p.2.352
Peccatum accipitur pro victima peccati. 3.p.2.177.353
Peccatum veniale non impedit veram iustitiam. 3.p.3.36. 3.p.2.369
Peccare facilius est quàm benè agere. 3.p.2.446
Per peccatum mortale amittuntur omnia merita præcedentia. 3.p.2.478
Peccata religiosorum, quomodo grauiora, quomodo leuiora peccatis sæcularium hominum. 3.p.2.478
Peccata sunt debita & peccatores debitores. 3 p.3.35
Peccant omnes dum sunt in hac vita. 3.p.3.36
Peccata quædam sunt naturâ sua venialia. 3.p.3.36

Perfectio.

Perfectio beatorum est sine vllo peccato. 2.107.145.150
Perfectio huius vitæ. 2.107.149
Perfectio non imperatur, sed consulitur. 2.107
Perfectio quæ imperatur, qualis est. 2.107.145
Perfectionis gradus. 2.108.144
Perfectio beatorum in hac vita nec imperatur nobis, nec consulitur, sed tantum indicatur. 2.145
Perfectio maior in Christianis, quam in infidelibus requiritur. 2.134.135.147
Perfectio maior in religiosis viris requiritur. 2.147

Permißio Dei & desertio.

Permissione diuina, non iussu fiunt peccata & mala. 2.197.198.199
Permissio Dei est, quod homines malum possunt. 2.200
Permisit DEVS vendi Ioseph, & crucifigi CHRISTVM. 2.205

Permittit Deus mala vt inde eliciat bona. 2. 205. 208. 219. 236. 238. 243 245
Permissio Dei dicitur esse caussa, cur malè agant homines. 2. 217
Deus concessit Diabolo facultatem vexandi Iob. 2. 217. 234
Permissor quodammodo dicitur auctor. 2. 217. 218. 232. 233
Permittit Deus homines mala facere tribus modis. 2. 217. 218
Non quælibet permissio vel desertio est excæcatio, vel induratio. 2. 224
Permissio peccati Adæ, & peccati iustorum hominum, non est obduratio, vel excæcatio. 2. 225
Quænam permissio & desertio Dei dicitur excæcatio & obduratio. 2. 226
Illa permissio & desertio, quia homo auxilio diuino prorsus destituitur est grauissima punitio. 2. 226. 241
Deus nunquam ita hominem sibi relinquit & deserit, quin vires det, vt possit si velit, impetrare Dei gratiam, & remouere cæcitatem & obdurationem. 2. 226
Perfectio licet nominetur actio, tamen est actionis omissio. 2. 227
Permisit Deus Iob affligi quantum, quamdiu, & quomodo illi placuit. 2. 217
Permittit Deus mala ita loco, tempore, persona, modo, vt in bonum conuertere possit. 2. 236
Deus volens permittit mala, quia de malo potest facere benè. 2. 236. 238. 239
Permittere non includit velle, sed non nolle, siue non impedire. 2. 238
Deum non velle sed permittere mala. 2. 239
Permissio distinguitur ab opere. 2. 238. 239
Deus benè facit permittendo vt mala fiant. 2. 239
Permittere in sacris Scripturis significat non impedire. 2. 239
Deus permittit homines cadere eos deserendo. 2. 242. 243
Deus propter dementiam permittit homines seduci & obdurari. 2. 244
Quare & quomodo Deus permisit proditionē Iudæ. 2. 245

Deus voluit ex malis potius benè facere, quam malè esse non sinere. 2. 246. 271
Deus ita omnia administrat, vt ipsa proprios motus exercere, & agere sinat, 2. 270
Quare permisit Deus hominem tentari, quem sciebat casurum. 2. 271. 272
Permisit Deus hominem tentari, vt ita si voluisset, de hoste potuisset gloriosius triumphare. 2. 270. 272
Permissio peccati Adæ quomodo vtilis humano generi. 2. 272
Diabolus est permissus Adamum vincere, vt maiore cum Sanctorum gloria postea vinceretur. 2. 272
Permissio peccati pertinet ad pulchritudinem vniuersi. 269. 271

Perseuerantia.

Perseuerantia datur electis. 3. p. 1. 94
Quam gratiam requirit. 3. p. 1. 94
Perseuerantia in finem. 3. p. 1. 98. 166
Sine perseuerantia nemo saluari potest. 3. p. 1. 167
Perseuerantia est donum Dei; quod non datur ex meritis. 3. p. 1. 167. 170. 492
Perseuerantiam nobis promittere non possumus. 3. p. 1. 168
Pendet à manu Dei. 3. p. 1. 168
Perseuerantiæ donum continuis precibus petendum. 3. p. 1. 167. 3. p. 2. 274
Perseuerantia fundamentum prædestinationis. 3. p. 1. 492
Perseuerantia est effectus maximè proprius prædestinationis. 3. p. 2. 270
Perseuerantiæ incertitudo. 3. p. 2. 271
Perseuerantiæ præmium certissimum. 3. p. 2. 272
Perseuerantia in fide necessaria ad vitam æternam. 3. p. 2. 275
Perseuerantia est necessaria vt impetres quod petis. 3. p. 3. 10. 52. 54

Petrus.

Petrus prædestinatus, nunc in cœlis. 2. 114
Petri peccatum quam graue. 2. 115
Petri pœnitentia. 3. p. 2. 281
Petrus iustus lapsus est in graue peccatum. 3. p. 2. 282

Pharao.

Pharao quomodo à Deo dicitur induratus. 2.213.223.229
Ad quid à Deo seruatus. 2.213
Abutitur patientia Dei. 2.229
Deus ostendit potentiam suam in flagellis & submersione Pharaonis. 2.143
Pharao celebrauit suum diem natalem. 2.356
Antequam induraretur vocabatur à Deo. 3.p.1.93
Meruit obdurationem, quia vocatus venire noluit. 3.p.1.93
An peccauit postquam fuit obduratus. 3.p.1.138
Pharao vir nequam, cognouit aliquid verum morale in particulari. 3.p.1.343

Philosophus.

Philosophi vocant naturam nouercam. 1.44 45
Philosophi variè dixerunt & senserunt de homine & eius natura. 1.44
Philosophi excellentiores strenuè contenderunt, Deum nō fuisse caussam mali. 2.201
Philosophi patriarchæ hæreticorum. 2.380
Philosophorum diuersæ de vltimo fine sententiæ, testes sunt humanæ ignorantiæ. 2.615
Philosophi verum Deum nouerunt, sed non coluerūt. 2.619
Philosophorum dicta de breuitate vitæ. 2.624.625
De miseriis huius vitæ quid dixerint. 2.633
Duo genera virtutum in vita necessaria dixerunt. 3.p.1.46
Quid senserint de libero arbitrio. 3.p.1.207.209.214.279.223
Philosophos ex rebus creatis verum Deum cognouisse. 3.p.1. 278.281
Philosophorum tres ex quatuor scholis, & sapientes Ægypti tenent liberum arbitrium. 3.p.1.305
Philosophi habiti sapientissimi, fuerunt sceleratissimi. 3.p.1. 340
Philosophi dicunt rationem imperare appetitui inferiori nō despotico imperio; sed politico. 3.p.1.368
Philosophorum opera non erant bona ex defectu boni finis. 3.p.1.374 3.p.2.184
Philosophorum ieiunium quale. 3.p.3.104.136

Plato.

Platonem nouisse verum Deum. 3.p.1.281

Tenuit liberum arbitrium. 3.p.1.305
Voluit omnium rerum communionem, etiam vxorum. 3.p. 3.245.250
Refutatur ab Aristotele, & Tertulliano. 3.p.3. 245

Pœna.

Pœna æterna non debetur peccato, nisi ratione auersionis à bono æterno scilicet Deo. 2.136
Pœna æterna est simpliciter pœna & omnium grauissima. 2. 136
Pœna potius subeunda quam culpa committenda. 2.153
Debet respondere culpæ. 2.154. 298
Peccatum pœna peccati. 1.33. 2.242.252
Pœna huius vitæ omnium grauissima, à Deo deseri. 2.226. 241
Pœna propriè debet esse inuoluntaria. 2.251
Pœna bifariam accipitur. 2.251
Pœnæ peccati Adæ enumerantur. 2.265.266
Pœna mortis tantũ Adæ post peccatum significata est. 2.303
Pœna prima peccati Adæ iactura originalis iustitiæ, & supernaturalium donorum. 2.303
Ex hac pœna sequuntur omnes aliæ pœnæ. 2.305
Pœna illa prima non describitur Genesis tertio capite. 2.305
Pœnæ consequentes describuntur 3. Genesis. 2.305
Pœnæ istæ sunt ferè innumerabiles. 2.306
Pœnæ corporis tres. 2.306
Pœna mulierum. 2.306.308
Virorum. 2.306
Vtriusque sexus. 2.306.308
Serpentis. 2.274.310. & seq.
Pœna vni potest dici infortunium vel miseria alteri. 354
Pœna omnis si iusta est, pœna peccati est. 2.355
Pœna alia damni, alia sensus. 2.366
Pœna semper est inuoluntaria, culpa autem voluntaria. 2. 571
Pœna originis peccati pœna tantum damni. 2.366.598
Pœna omnis iusta est à Deo. 2.572
Pœnæ infernales, aliç grauiores, aliæ leuiores. 2.577.582.590. 596.602
Pœna damni & sensus. 2.525.596

Pœna

Pœna originalis peccati est priuatio boni supernaturalis. 2. 598
Pœnæ sensibilis inflictio ipsam naturam lædit. 2 598
Pœnæ infantum sine baptismo decedentium. 2.606
Pœna sensus & animi dolor quomodo differunt. 2. 610
Pœna adultorum, & damni, & sensus, & vermis conscientiæ. 2.611
Pœna peccati originalis in hac vita, quot & quæ. 2.613
Pœnis variis coërcentur homines à vitiis. 2. 618
Pœnæ peccati, quot & quantæ. 2. 617
Pœnas malis operibus reddit Deus citra condignum. 3. p. 2. 472
Pœna futuræ vitæ semel à iudice constituta non reuocatur, vel minuitur. 3.p.2.473
Pœna tanta esse debet in futura vita, quantum est meritum culpæ. 3.p.2.474

Pœnitentia.

Pœnitentia Adæ. 2.312
Pœnitentia Dauid. 2.341. 346
Pœnitentiæ donum non semper adest. 3 p.1.123.132
Pœnitentia non semper omnibus à Deo datur. 3.p.1. 133
Pœnitentia sacramento reparari semper homines possunt. 3. p.1.135.547
Pœnitentia est dolor, & detestatio peccati. 3.p.2.59 336
Ponitur quinta dispositio ad Iustificationem. 3.p.2.59.60. 77
Salutem stabilem operatur. 3.p. 2.336
Pœnitentię locum esse lapsis post baptismum. 3.p.3.36
Pœnitentia vt non sit sterilis requirit adiunctos eleemosynæ fructus. 3.p.3. 228

Prædestinatio.

Prædestinatio non potest esse sine præscientia. 2. 198
Præscientia potest esse sine prædestinatione. 2. 198
Prædestinatio est tantum bonorum. 2.198. 200. 205. 206
Quos prædestinat ad gloriam, prædestinat ad iustitiam. 2. 199
Quos prædestinat ad pœnas, non ad culpam prædestinat. 2. 199
Prædestinatio hominis est præparatio operum eius. 2.200

Prædestinatio est præscientia & preparatio beneficiorũ Dei. 3.p.1.95
Prædestinatio est gratiæ præparatio. 3.p.1.95
Prædestinationis infallibilitas consistit in efficaci gratia. 3.p.1.97
Prædestinati qui sint, & qui non, in hac vita nos latet. 3.p.1.124
Prædestinationis ratio ex parte nostri assignari non potest. 3.p.1.152.196
Prædestinationis variæ definitiones explicantur. 3.p.1.152. & sequentib.
Prædestinatio est species prouidentiæ. 3 p.1.153
Prædestinatio pertinet ad solos homines. 3.p.1.153
Prædestinatio non præcessit, sed secuta est præuisionem peccati originis. 3.p.1.153
Prædestinatio est certissima. 3.p.1.153
Prædestinare quid. 3.p.1. 153.154
Prædestinatio partim ad intellectum, partim ad volũtatem pertinet. 3.p.1.154
Magis ad intellectum. 3.p.1.155
Prædestinationis ordo in mente diuina. 3.p.1.155.179
Prædestinationis ratio in quo potissimum consistit. 3.p.1.155
Prædestinationis nullam esse caussam in nobis, probatur ex diuinis literis. 3.p.1.155. & seq.
Ex traditione Ecclesiæ & patribus. 3.p.1.161.& seq.
Rationibus ex scriptura & traditione sumptis. 3.p.1.164.& sequentib.
Soluuntur argumenta, quæ obiici possunt ex scripturis. 3.p.1.175.& seq.
Ex Patribus. 3.p.1.179. & seq.
Ex Rationibus. 3.p.1 186.& seq.
Prædestinatio ex non præuisis, probatur Rationibus. 3.p.1.164
Prædestinatus est Christus gratis. 3.p.1.172
Prædestinationis finis quis. 3.p.1.172
Prædestinatio non pendet ab operibus, sed contra. 3.p.1.176
Prædestinatis omnia cooperantur in bonum. 3.p.1.177
Prædestinatio radix & origo omnium bonorum. 3.p.1.177
Prædestinationis & executionis non est eadem ratio. 3.p.1.179.181

Prædestinationis materia nunquam benè agitata est, ante tempus Pelagianæ hæresis 3.p.1.161.179
Prædestinationis effectus est, quod vocante Christo homines conuertuntur. 3.p.1.181
Prædestinationis effectus vocatio. 3.p.1.179.182
Prædestinatio accipitur pro volũtate, dante vitam æternam propter merita. 3.p.1.184
Prædestinatio gratuita non solum est ad gratiam, sed etiam ad gloriam. 3.p.1.188
Prædestinatione nõ acquiri electis ius ad beatitudinem. 3.p.1. 188
Prædestinat Deus misericorditer, reprobat iustè. 3.p.1.191
Prædestinatio ex sacris literis & ipso vsu, est tantum bonorũ. 3.p.1.193
Prædestinatio angelorum, vide angelus.
Prædestinationis duo fundamenta, fides, & perseuerantia. 3. p.1.492
Prædestinati ad gloriam, quomodo debent esse caritate prędditi, quomodo non. 3.p.2.199
Prædestinationis certitudo quanta, secundùm errorem Buceri, Petri Martyris, Kemnitij, atque aliorum hæreticorum. 3.p.2.266.267
Refutantur ex Scripturis. 3.p. 2.267. & seq. Ex Patribus. 270. & seq. Ratione. 273
Prædestinationis certitudo non potest haberi sine certitudine perseuerantiæ. 3.p. 2.270
Prædestinatio secretum Dei inscrutabile. 3.p.2.272
Prædestinationis incertitudo. 3.p.2. 272
Prædestinatio pendet ex Dei voluntate. 3. p. 2.273
Prædestinati quomodo dicuntur nõ posse peccare. 3.p.2.287

Prædicatio.

Prædicatio necessaria ad manifestanda mysteria Dei. 3. p.1. 485
Necessaria ad fidem. 3 p.1 485.3 p.2.85
Prædicatione verbi Christus collegit sibi regnum. 3.p.1.485
Prædicationem & doctrinam diuinam credibilem faciunt miracula. 3.p.1.486.558
Prædicatio externa nihil prodest sine interna Dei inspiratione. 3 p.1 548.550

Præ-

Prædicationem esse congruam meritis audientium, est gratia Dei. 3.p.1.550
Prædicatio aperit viam ad iustificationem. 3.p.3.32
Concionatores in qua persona loqui debent ad populum. 3.p.2.277
Aliter fidelibus, aliter infidelibus prædicandum. 3.p.2.443
Prædicatio verbi Dei, est panis quo pascimur. 3.p.3.34

Præscientia.

Præscientia potest esse sine prædestinatione, non contra. 2.198.199
Præscientia est & bonorū & malorum. 2.198.200.204.205.206.207.216.246
Præscientia & prædicatio non imponit rebus futuris necessitatem. 2.231
Est malorum & bonorum, quæ ex malis sequuntur. 2.245
Præsciuit Deus scientia simplicis intelligentiæ, hominem casurum si conderetur, antequā eum condiderat, vel condere decreuerat. 2.248
Sciuntur prius à Deo necessaria quam libera. 2.248
Deus præscit quæ essent, si tales, vel tales caussæ ponerentur, licet reipsa nunquam futura sint. 2.249
Præsciuit Deus Adam peccaturum, at non coëgit ad peccatum. 2.249
Præscire scientia approbationis. 3.p.1.175.187
Præscientia Dei non tollit ab hominibus liberum arbitriū. 3.p.1.303.304.315
Præscita certò, eueniunt contingenter. 3.p.1.316.317
Præscientia Dei non est causa rerum. 3.p.1.316.321
Res non sunt futuræ, quia Deus præscit, sed cōtra, Deus præscit, quia res sunt futuræ. 3.p.1.316.317.321
Præscientia Dei quam necessitatem ponit in rebus. 3.p.1.316.317
Præscientia non est simplex intelligentia, sed scientia visionis, quæ præsupponit suum obiectum. 3.p.1.317
Præscientia non est caussa rerum, sed decretum voluntatis diuinæ. 3.p.1.317
Præscit omnia, non autem prædefinit, & prædestinat omnia. 3.p.1.322

Præsumptio.

Præsumptio de diuina misericordia quam periculosa. 3.p.2. 340
Præsumptio est, tentationes petere. 3 p.3.39

Promissio.

Promissiones veniæ quomodo differunt à promissionibus vitæ æternæ. 3.p 2.107
Promissiones vitæ æternæ sunt vera pacta, in quibus fundatur meritum iustorum. 3.p.2.107
Promissiones conditionatas, non absolutas contineri in Euangelio. 3.p. 2.303
Promissiones remissionis peccatorũ, quæ in prophetis sunt, ad Euangelium pertinent. 3.p. 2. 307
Promissio Euangelica conditionem fidei requirit. 3.p.2.308
Promissio gratuita potest esse conditionalis 3.p.2.308
Promissio legis temporalium, figuræ rerum spiritualium. 3. p. 2 309
Promissionibus legis annectuntur temporales minæ, Euangelicis mors æterna. 3.p.2.309
Promissiones regni cœlorum tantum in nouo testamento habentur. 3.p. 2.310
Promissa veteris & noui testamenti non sunt eadem. 3.p.2. 325
Promissio vitæ æternæ est conditionata. 3.p.2.334
Promissio Dei requiritur ad meritum vitæ æternæ. 3.p.2.447
Promissio vitæ æternæ est gratiæ tribuenda. 3. p. 2.452
Promissio implenda, quia adfert obligationem. 3 p. 2.461
Promissio vitæ æternæ benè operantibus. 3.p.2.461

Prophetia.

Prophetia non semper adest prophetis. 3.p 1.85
Prophetiæ spiritus excitatur per psaltem. 3.p.1.85
Prophetia potest esse sine caritate. 3 p.1.85 3.p.2.65
Prophetæ multi mali sæpe prædicunt veritatem. 3 p 1.85
Prophetia non imponit necessitatem rebus futuris. 3.p.1.300. 301 304

S. Prosper.

S. Prosper, discipulus S. Augustini. 3.p.1 129 532

Eius scripta approbantur à Gelasio Papa, in Concilio 70. Episcoporum. 3.p.1.163

Prouidentia diuina.

Prouidentia diuina malum permittit, vt bonum inde eliciat. 2.205.208
Prouidentia diuina res omnes gubernantur. 3.p.1.119.153.171
Prouidentia est genus ad prædestinationem. 3.p.1.153
Prouidentia Dei quàm admirabilis. 3.p.1.271
Prouidentia diuina, licet omnia etiam in particulari dispo-nat, tamen necessitatem hominibus non imponit, sed illis liberum arbitrium, relinquit. 3.p.1. 298.301
Prouidentia includit præscientiam, & prædeterminationẽ. 3.p.1.315.317
Prouidentia diuina non prædeterminauit in particulari singula indiuidua. 3.p.1.329

Pueri.

Pueri quam reprimendi & coërcendi. 2.618
Pueri mercibus magis alliciuntur. 3.p.1.101.104

Purgatorium.

Pro minutis peccatis satisfaciendum est in purgatorio. 2.127.128.132.133
Perpauci purgatorium euadunt. 2.153
Purgatorij pœnas grauiores esse omnibus huius vitæ. 2.153
Purgatorium euadunt, qui nihil expiandũ habent. 3.p.2.407

Quadragesima.

In Quadragesima non soluendum ieiunium ante vesperam. 3.p.3.107
In Quadragesima carnis esus cessat. 3.p.3.122
In Quadragesima cur orientales abstinent à vino nõ autem occidentales Ecclesiæ. 3.p.3.124
Quadragesimam esse obseruandam sub pœna excommunicationis. 3.p.3.129
Pro Quadragesima escæ aridæ præscribuntur. 3.p.3.129
Quadragesimale ieiunium violantes, priuãtur communione Paschatis. Et integro anno carnibus abstinere iubentur. 3.p.3. 129
Quadragesimale ieiunium populis prædicari debet à sacerdotibus, vt accuratè seruetur. 3.p.3.130

Quadragesimam non seruare, est grauis præuaricatio. 3.p.3. 130. 131

Violantibus dicitur anathema. 3.p.3.130

Quadragesimam ieiunare, est traditio apostolica. 3.p.3.131

Est ieiunium necessarium. 3.p.3.131

In conscientia obligat. 3.p.3.131.132

Fuit in vsu in Ecclesia ante tempora Montani. 3.p.3.131

Quadragesimas tres voluit Montanus. 3.p.3.144

In Quadragesima carnes necessitate cogente, comedi possunt & debent. 3.p.3.107.144

In Orientali Ecclesia in Quadragesima abstinuerunt à carnibus lacticiniis, vino & piscibus. 3.p.3.147

Quadraginta dierũ ieiunium præparauit Mosen & Heliam ad aspectum & colloquium Dei. 3.p.3.152

Quadragesimæ ieiunium est cultus Deo gradus. 3.p.3.153

Quadragesimæ ieiunio offerimus Deo decimas & primitias vitæ nostræ. 3.p.3.155

Est ieiunium omnium maximum. 3.p.3.155.190

De Quadragesimæ origine tres falsæ opiniones. 3.p.3.174

Quadragesimæ primos & vltimos duos, aut tres dies, omnino sine pastu adhuc agunt Græci. 3.p.3.175

Sed huiusmodi ieiunium semper fuit liberum nũquam præceptum. 3.p.3.176

Quadragesima seruabatur per totum annũ, secundùm Cassianum. 3.p.3.176

Per septem integras hebdomadas à clericis olim. 3.p.3.177

Institutum fuisse probatur ab ipsis apostolis Christi. 3.p.3.178

178.180.181.202

Fuit ante omnia concilia. 3.p.3.179

De ea fit mentio tanquam rei antiquioris in primis omnino conciliis, item in antiquis patribus. 3.p.3.178.180

Aliqui vocant ieiunium Paschale. 3.p.3.180.182

Aliqui putant à Christo institutam. 3.p.3.181

Mira fuit olim huius ieiunij varietas. 3.p.3.182

Sine omni cibo alij vno, alij duobus, alij tribus, alij quadraginta diebus ieiunabant. 3.p.3.182

Alij quadragesimam, alij etiam quinquagesimam, alij alternis tantum hebdomadis ieiunantes, vix vigesimam vel trigesimam complent. 3.p.3.182

Secundum Socratem Romanos ieiunasse tres tantum hebdomadas. 3.p.3.182.185
Græcos alios sex, alios septem. 3.p.3.182.184
Alij ieiunarunt tantum quatuor dies in hebdomada. 3.p.3.182
Fuit semper & vbique hoc ieiunium quadraginta vel triginta sex dierum. 3.p.3.183.186.190
Obseruatur ad exemplum Christi, Moses & Eliæ. 3.p.3.183.190
Dominicis Quadragesimæ non ieiunatur. 3.p.3.183
Græci sabbatho & dominica non ieiunant. 3.p.3.183.185
Sabbathis quadragesimæ ieiunare iubetur. 3.p.3.184
Alij in Quadragesima includebant hebdomadam sanctam, alij non. 3.p.3.185
Quatuor dies ante primam Dominicam adduntur pro Dominicis, quibus non ieiunatur, vt compleatur numerus dierum quadragenarius. 3.p.3.186
Hi quatuor dies non semper fuerunt iidem qui nunc sunt, sed aliquando alij feria secunda, quarta, sexta, & Sabbatho ieiunabant. 3.p.3.187
Quadragesimæ causæ præcipuæ septem numerantur. 3.p.3.188.189
Quadragesima propriè incipit Dominica prima, vt patet ex officio Ecclesiastico. 3.p.3.190
Soluuntur obiectiones Caluini, & Kemnitij. 3.p.3.192
Christus vnam Quadragesimam obseruauit, vt resisteret vni tentationi ad nostrum exemplum, nos quia multis tentationibus resistere debemus, multis ieiuniis armari debemus. 3.p.3.192
Quadragesima Mosis non erat exemplum propositum Iudæis, vt Christi nobis. 3.p.3.192
Quadragesima Christi fuit à sexto die Ianuarij, vsque ad decimam quartam Februarij, nostra nõ semper eodem tempore. 3.p.3.193
Quadragesimæ ieiunium constitutum est commodissimo anni tempore. 3.p.3.193

Ratio.

Ratio & intellectus quomodo differunt. 3.p.1.208.224
Ratio quomodo libera quomodo non. 3.p.1.222

Ratio est, quæ post deliberationem concludit quid faciendum. 3.p.1.222.223
Rationem esse magis liberam quàm volũtatem, probat Durandus. 3.p.1. 223
Ratio est libera & caussa libertatis voluntatis. 3.p.1. 223
Dicitur radix libertatis. 3.p.1.223. 231.239
Ratio non est libera, nec radicaliter, nec formaliter, secundùm Henricum & Scotum. 3.p. 1.223
Ratio quomodo non omnino libera. 3.p.1.227
Non est libera à coactione vt voluntas. 3.p.1.227
Ratio potest cogi ad iudicandum & credendum contra inclinationem totius suppositi 3.p.1. 227
Ratio non est libera à necessitate quoad specificationem. 3.p.1.227
Nec quoad exercitium. 3.p.1.227
Ratio est regula humanarum actionum. 3.p.1. 228
Sua natura non est capax libertatis. 3.p. 1. 231.232
Ratio quomodo facit obiectum voluntatis. 3.p.1.238.231
Quomodo imperat appetitui inferiori. 3 p.1. 368
Quatuor de caussis superatur ab appetitu inferiore. 3.p.1. 368
Rationis & sensus multæ differentiæ. 3 p. 1. 368
Ratio quomodo potest à passione absorberi. 3.p.1. 369
Ratio in vniuersali dictat Deum super omnia diligendum. 3. p.1.517
Ratio imperat vitiis, subigendo vel resistendo. 3.p.2. 164. 185

Reatus.

Reatus est inseparabilis à merito pœnæ. 2. 481
Reatus est relatio cuius proximum fundamentum est actus malus. 2.481
Est dignitas vel meritum pœnæ. 2. 481. 566
Est inseparabilis à peccato. 2. 524
Reatus concupiscentiæ tribus modis accipitur. 2.525
Reatu sublato manet infirmitas. 2 525
Reatus Adæ quis fuerit. 2.526
Reatus culpæ quid. 2.566.567
Reatu non amisso, peccatum non est plenè remissum. 2.570

Regnum.

Regnum Dei triplex in sacris literis. 3.p.3.25

Regnum Dei naturale quid. 3.p.3.26
Regnum gratiæ quid. 3.p.3.26
Regnum gloriæ. 3.p.3.26

Religiosus.

Religiosi debent esse cæteris perfectiores. 2.148
Religiosorum peccata quomodo grauiora, quomodo leuiora peccatis aliorum. 3.p.2.478
Religiosi magis ad diuinum officium persoluendum obligantur quam reliqui Christiani. 3.p.3.56

Reprobatio.

Reprobatio pertinet ad iustitiam. 3.p.1.191
Quomodo reprobat Deus ante præuisionem operum, quomodo post. 3.p.1.191
Reprobationis & prædestinationis diuersa ratio. 3.p.1.191. 196
Reprobationis caussa partim Dei voluntas, partim præuisa peccata. 3.p.1.192.& seq.
Reprobationem vocat D. Augustinus prædestinationem ad interitum. 3.p.1.192.193
Reprobi vocantur communi nomine præsciti. 3.p.1.193
Opponuntur electis contradictoriè & contrariè. 3.p.1.194
Reprobatio continet duos actus. 3.p.1.194
Reprobationis negatiuæ non datur caussa ex parte hominis. 3.p.1.194.196
Reprobationis positiuæ caussa peccata hominum. 3.p.1.196
Reprobationis caussa est præuisio peccati originis, vel actualis, vel vtriusque simul. 3.p.1.197
Reprobis plurimis dimittitur originis peccatũ per gratiam baptismi. 3.p.1.197
Reproborum omnium damnatio incipit à peccato originis. 3.p.1.197

Resurrectio.

Resurrectio alia vitæ, alia iudicij. 2.588.590.591.3.p.1.121
Corpora damnatorum qualia resurgent. 2.591.604.605
Resurrectio Christi est exemplar regenerationis nostræ internæ. 3.p.2.151
Resurrectio Christi significatur emersione ex aqua baptismatis. 3.p.2.151
Resurrectionem certissimò esse sperandam. 3.p.2.248

Resurrectio nostra media nocte futura est. 3.p.3.73

Reuelatio.

Reuelatio diuina duplex. 3.p.1.485
Post reuelatam diuinitus victoriam, peti potest tentatio. 3.p.3.39

Reus.

Reus iudicio.
Reus consilio. } 2.123.124.125
Reus gehennæ ignis.

Rex.

Rex Galliæ quomodo dicitur curare morbũ strumæ. 3.p.1.85
Regum & principum personas non accipiet Deus in die iudicij. 3.p.1.119
Reges & Prælati specialiter orationibus populi cõmendantur. 3.p.3.44

Sacerdos.

Sacerdos vide clerici.

Sacerdotium.

Sacerdotium Christi est præstantius leuitico. 2.393
Sacerdotiũ Christi secundùm ordinem Melchisedech. 2.393

Sacramentum.

Sacramenta corporalia gratiam spiritualem operantur. 1.71
Sacramenta sunt instrumenta iustificationis. 3.p.1.58.3.p.2.7.138.189
Sacramenta gratiam conferunt, vt instrumenta Dei, non actualem, sed habitualem. 3.p.1.58
Sacramenta sunt omnibus communia. 3.p.1.122
Sacramentorum desiderium ponitur sexta dispositio ad iustificationem. 3.p.2.60,77
Sacramentum magis propriè iustificat, quam fides. 3.p.2.78
Sacramentum sine intentione ministri non conficitur. 3.p.2.229.253.262
Sacramentorum præcipua institutio est, vt sint instrumenta iustificationis. 3.p.2.261
Sacramenta sunt, & caussæ, & signa iustificationis. 3.p.2.261
Sacramenta succedunt ceremoniis veteris legis. 3.p.2.310

Durabunt vsque ad finem mundi. 3.p.2.317
Sacramenta veteris & nouæ legis non sunt eadem. 3.p.2.325

Sacrificium.

Sacrificia alia constituuntur, Leuitici 7. pro peccatis, alia pro delictis. 2.94
Sacrificia & opera moralia quomodo differunt. 3.p.1.378
Sacrificium offerens debet detestari peccata. 3.p.1.378
Sacrificij finis placare Deum. 3.p.1.378

Salomon.

Salomon per concupiscentiam perdidit sapientiam. 2.623
Salomon semel iustus, postea lapsus, vtrum damnatus, dubitatur. 3.p.2.281

Samson.

Samson per concupiscentiam mirabili fortitudine priuatus. 2.623

Sancti.

Sancti diem suam natalem cur deplorant. 2.356
Sanctorum natalitia vocantur dies mortis. 2.356
Dies egressionis è mundo non ingressionis celebratur ab Ecclesia christiana. 2.356
Sanctorum mors Domino pretiosa. 2.356
Sancti omnes se negligentiæ solent accusare. 3.p.1.83
Sancti viri ex reuelatione diuina tentationes petere possunt. 3.p.3.39
Sanctorum exempla omnia sunt veneranda omnibus, non imitanda. 3.p.3.39

Sanguis menstruus.

Sanguis menstruus superfluum alimenti. 2.401
Non est pars animantis. 2.401

Satisfactio.

Satisfactio pro peccato primus fructus orationis. 3.p.3.13
Opera bona laboriosa, sunt satisfactoria pro peccatis. 3.p.3.13
Satisfactio debetur, vbi facta est iniuria. 3.p.3.35
Satisfactionem temporalem à nobis requirit Deus. 3.p.3.36

Scandalum.

Scandalum aliud datum, aliud ex hominum malitia acceptum. 2.233

Scientia.

Scientiæ magnum desiderium à natura hominibus insitum. 2.609
Scientia hominum quam tenuis & exigua. 2.615
Scientia longo tempore, & magno labore acquiritur. 2.624. 625
Scientiæ donum potest esse sine caritate. 3.p.1.85
Scientiæ sermo, sapientiæ sermo, & spiritus scientiæ & sapientiæ non distinguuntur. 3.p.1.86
Scientia & sapientia quomodo differunt. 3.p.1.86
Scientiæ & sapientiæ sermo quid. 3.p.1.87
Scientia in Deo est duplex. 3.p.1.317
Scientia visionis præsupponit rerum existentiam. 3.p.1.317
Scientia simplicis intelligentiæ supponit rerum possibilitatem. 3.p.1.3.17

Scriptura sacra.

Scripturæ sensus mysticus non fundat argumentum de fide. 3.p.1.159
Literalis fundat argumentum de fide. 3.p.1.159
Literalis quomodo fit mysticus. 3.p.1.159
Scriptura sacra potest voces à Poëtis vel Philosophis accipere. 3.p.1.295
Tria in se continet. 3.p.2.308

Seductio.

Seductio Heuæ. 2.291
Seductio Corinthiorum per Pseudoapostolos. 2.291
Seductio est, cùm falsum alicui persuadetur sub specie veri. 2.291.292.297
Seductio fidelium per hereticos. 2.291
Seductio Adæ nulla est in comparatione ad seductionem Heuæ. 2.293
Seductio quot modis accipi potest. 2.296

Semen.

Semen superfluum alimenti. 2.274
Non est pars animantis. 2.274

Semen hominis quomodo differt ab omni alio semine. 3. p. 1.559
Semen Dei est gratia prædestinationis. 3.p.2.286
Semen Dei est caritas. 3.p.2.287

Senium.

Senium non fuisset in statu innocentiæ. 1.50.51.74.78
Senio pauci moriuntur. 1.76

Sensus.

Sensus quomodo pro peccato originis puniantur. 2.621
Sensus exteriores & interiores quare dati. 2.621
Quomodo non præstent officium suum. 2.621
Sensus multis annis viget ante rationem. 3.p.1.368
Sensus bona sunt præsentia, rationis futura. 3.p.1.368
Sensus & rationis variæ differentiæ. 3.p.1.368

Seruitus.

Seruitus peccati quàm grauis. 2.242.272.313.353.631
Seruitus & libertas quomodo opponuntur. 3.p.1.476
Seruitus peccati opponitur libertati à peccato. 3.p.1.476
Non opponitur libertati naturæ. 3.p.1.476
Seruitus naturæ quid. 3.p.1.476
Opponitur libertati naturæ. 3.p.1.476
Seruitus peccati, & libertas peccati: item seruitus iustitiæ, & libertas iustitiæ quomodo idem significant. 3.p.1. 480.3. p.2.328
Seruitus etiam mille annorum non meretur hæreditatem.3. p.2.439

Serpens.

Serpens qui tentauit Adamum in paradiso, qualis erat, errores aliquorum. 2.273
Serpentem Moysis fuisse fictum & fabulosum, error. 2.274
Serpens fuit verus & naturalis, per quem diabolus locutus, tentauit Heuam. 2.274.310
Serpentis pœna, vt sit maledictus super omnia animantia. 2.274.310
Serpens per se loqui non potuit, nec vllum animal brutum potest. 2.275
Serpens quare potius quàm aliud animal assumptus est à diabolo ad tentandum Heuam. 2.275

Serpentem fuisse aptissimum ad tentandum propter suam naturalem calliditatem. 2. 275
Serpentem solum fuisse permissum diabolo, per cuius os loqueretur ad tentandum Heuam. 2. 275
Heua ignorabat diabolum ei locutum per serpentem. 2. 276
Serpentis astutia in muliere seducenda. 2. 291
Serpens seduxit Heuam non Adamum, vt Gen. 3. habetur & 1. ad Timoth. 2. cap. 2. 291. 297
Serpens quomodo Adamum seduxit. 2. 293. 297
Serpens peccare non potuit, & tamē punitur in odium peccati, cuius erat instrumentum. 2. 310
Serpens non potuit intelligere, licet Deus eum alloqueretur. 2. 311
Serpens animal abiectissimum, inuisum, execrabile. 2. 311
Serpens initiò rectus corpore incedebat, nunc super pectus & ventrem repit. 2. 311
Serpens prius herbas, nunc terram comedit. 2. 311
Serpentis inimicitia cum hominibus. 2. 311. 312
Serpens maledictus à Deo non Adam & Heua. 2. 313
Serpens non timuit Heuam, nec illa serpentem ante peccatum. 2. 632

Simonia.

Simonia est iniustitiæ cōmunis, danti & accipienti. 3. p. 3. 243
Simoniaca lucra nō dantur propriè in eleemosynā. 3. p. 3. 244
Interdum non danda pauperibus, sed restituenda Ecclesiæ cui facta est iniuria. 3. p. 3. 244

Sitis.

Sitis quàm intolerabilis, & ad quam horrenda hominem adigit. 2. 623

Somnus.

Somnus à natura ad quietem capiendam datus & concessus. 2. 621
Somnus quomodo somniorū visis reddatur inquietus. 2. 621

Spes.

Spes quoad certitudinem pertinet ad voluntatem. 3. p. 2. 22
Spei certitudo est in intellectu caussaliter. 3. p. 2. 22
Spes est tantùm rerum bonarum & futurarum. 3. p. 2. 33
Est tantùm pertinentium ad sperantem. 3. p. 2. 33
Spes nascitur ex fide 3. p. 2. 57

Spes obtinendæ veniæ est dispositio ad iustitiam. 3. p. 2. 57
Spes sæpè ponitur pro re sperata. 3. p. 2. 141
Spes nostra debet esse ancora animæ. 3. p. 2. 159. 260
Debet esse talis, vt mori, cum timore tamen, desideremus. 3. p. 2. 246
Spes non est securitas de vita æterna. 3. p. 2. 256
In genere suo debet esse certissima. 3. p. 2. 259
Spei certitudo duplex est. 3. p. 2. 259
Ex parte voluntatis quæ. 3. p. 2. 259
Non fert ex parte intellectus certitudinē absolutā. 3. p. 2. 260
Spei certitudo ex parte intellectus est duplex. 3. p. 2. 260
Spei fundamentum primarium promissio Dei. 3. p. 2. 260
Spes non expellit omnem timorem. 3. p. 2. 260
Spei certitudo ex parte intellectus, quæ oritur ex caritate, est tantùm iustorum. 3. p. 2. 260
Spes Christianorum quomodo est certissima. 3. p. 2. 260
Spei forma est caritas. 3. p. 2. 260
Spes oritur ex caritate, & caritas ex spe. 3. p. 2. 422
Spes est necessaria ad impetrandū id quod petimus. 3. p. 3. 47
Spes non solùm in ipso boni auctore, sed etiam in intercessoribus ponenda est. 3. p. 3. 81

Spiritus sanctus.

Spiritus S. per fontem aquæ viuæ significatur. 3. p. 1. 52. 43
Spiritus S. quomodo abundè in nos effunditur. 3. p. 1. 52
Per gratiam in nobis habitat. 3. p. 1. 53. 76. 78
Potest duobus modis in nobis habitare. 3. p. 2. 235
Spiritus sanctus habitat in iustificatis. 3. p. 2. 353
Spiritus sancti fructus. 3. p. 2. 353
Eiusdem septem dona respondent septem petitionibus orationis Dominicæ. 3. p. 3. 19

Statio.

Statio partim cum vigilia, partim cum ieiunio conuenit. 3. p. 3. 206. 207
Statio à stando iuxta aliquos, quia Christiani in Dominicis stantes orabant. 3. p. 3. 206
Est vigilia diurna, tempore solennis ieiunij. 3. p. 3. 206
Stationes excubiæ orantium & ieiunantium. 3. p. 3. 206
Statio differt a vigilia & ieiunio. 3. p. 3. 206
Solùm fit de die. 3. p. 3. 206

Statio & ieiuniū ante omnem vigiliā præcedebat. 3.p.3. 206
Finiri solebat hora nona, vel ad vesperam, vt ieiunium. 3. p.3. 207
Fieri solebat feria quarta & sexta. 3.p.3. 207
Stationum loca Romæ constituta à S.Gregorio. 3.p.3.207
Stationes à ieiunio fortè is primus separauit. 3. p.3. 207
In ipsis Dominicis fieri noluit. 3.p.3. 207
In stationibus parum nunc singuli orant, & dant locum aliis. 3.p.3. 208
Stationes nostræ duabus in rebus differunt ab antiquis. 3. p. 3. 208
Tunc iidem toto die orabant, nunc aliis alij succedunt, vt semper orent aliqui vsque ad vesperam. 3.p.3. 208
Tunc statio cum oratione & ieiunio durabat, nunc & post cibum, & cùm omninò non ieiunatur, fit statio. 3. p.3. 208

Suggestio.

Suggestio quid. 2. 474. 475
Suggestio non potest dici peccatum originis. 2.476
Est actio quædam. 2. 476
Suggestio distinguitur à delectatione. 2. 476

Superbia.

Superbia vitium maximè detestabile. 2.278
Initium est omnis peccati, vt Ecclesiastici cap. 10. habetur. 2. 278. 285
Superbia primum primi Angeli peccatum. 2.278
Fuit primum primi hominis peccatum. 2. 278. 300
Superbiæ primus actus est, nolle subiici imperio alterius. 2. 279. 287. 296
Superbia & inobedientia pro eodem accipi. 2. 279
Superbia & obedientia contraria. 2. 279
Superbia latius patet quàm inobedientia. 2. 280
Superbia qua quis cōtemnit præceptum superioris, est inobedientia. 2. 281
Omnis superbia non est inobedientia, sed contra. 2. 279
Superbiam fuisse primum primi hominis peccatum, probatur ex Patribus. 2. 281. & seq.
Superbia primi hominis fuit, quod voluit esse Deo similis, 2. 281. 282. 284. 285. 286. 296. 301

Superbia malæ voluntatis initium. 2.281
Superbiæ vulnera humilitatis remediis curãtur. 2.281.282
Per superbiam homo perdidit humilitatem. 2.282.294
Superbiæ obiectum est excellentia propria, quæ in malis est finis hominis. 2.282.285.286
Superbia mater infidelitatis. 2.282.294
Superbia occulta fuit primum Adæ peccatum. 2.286
Superbia Adæ initium habuit à nullo præcedente errore, sed per solam incogitantiam. 2.288
Superbia est amor sui vsq; ad contemptum Dei. 2.288.296
Superbia Heuæ maior superbia Adæ. 2.300
Superbia Adæ & Heuæ, quomodo eadem. 2.301
Superbia humiliatur. 3.p.2.183

Superfluum.

Superfluum, vel opes superfluæ dupliciter dici possunt naturæ & personæ. 3.p.3.234
Superfluum personæ dicitur, sine quo quis & viuere, & familiam alere, & statum ac dignitatem tueri potest. 3.p.3.234
Naturæ, sine quo quis cũ familia sua viuere potest. 3.p.3.234
Superfluum in præsenti potest esse simpliciter necessarium pro futuro. 3.p.3.235
Superflua præcepti necessitate danda esse extrema, vt graui necessitate laborantibus. 3.p.3.236
Imo sine peccato retineri non possunt. 3.p.3.236.239
Superflua cõgregare, est seruire Mammonæ. 3.p.3.235
Superflua congregantes damnantur. 3.p.3.237. Probatur ex D. Lucæ Euangelio. 237. Ex Patribus. 237. & seq. Ratione. 238. & seq. Superflua non sunt nostra, sed pauperum. 237. Horum dispensatores sumus, non possessores. 237
In eleemosynis, non in deliciis sunt consumenda. 3.p.3.225
Superflua retinere est aliena rapere. 3.p.3.238
Superflua diuiti sunt Domini pedibus, id est, pauperibus necessaria. 3.p.3.238
Superfluis abundant diuites, necessariis indigent pauperes. 3.p.3.239
Superflua retinentes contra Dei voluntatem agunt. 3.p.3.329

Superflua dare cuique petenti, non tenentur diuites, sed vni potius quàm alteri possunt secundùm caritatem. 3. p. 3. 240.

Supernaturale.

Supernaturale aliud per se, aliud per accidens, & quid sit vtrumque. 1. 20. 21

Symbolum.

Symbolum Apostolicum quare conditum. 3. p. 2. 30
Symbolum hoc summatim continet totum fidei obiectum. 3. p. 2. 30.
Definitur à S. Augustino. 3. p. 2. 30
Habet quatuor explicationes, quæ vocantur etiam Symbola. 3. p. 2. 30. 230
Symbolum Apostolorum nihil habet de fiducia, quam hæretici prædicant. 3. p. 2. 31
Credo remissionem peccatorum, quid significat. 3. p. 2. 230
Symbolum Apostolicum Euangelij summa. 3. p. 2. 302

Synderesis.

Synderesis est inclinatio ad bonum. 3. p. 1. 400
Non extinguitur in Dæmonibus. 3. p. 1. 400
Quomodo differt à lege naturæ. 3. p. 1. 401
Est ipsum lumen intellectus per modum habitus in nobis manens. 3. p. 1. 401
In Cain non fuit deleta post peccatum. 3. p. 1. 401
Est scintilla & vermis conscientiæ. 3. p. 1. 401

Tentatio.

Tentatio duplex, alia ad probandum. 2. 192. 217
Alia ad seducendum. 2. 192
Tentauit Deus Abraham Genes. 22. ad probandum. 2. 192. 3. p. 1. 430
Tentatio non est à Deo. 1. 32. 2. 128. 129. 193. 194
Tentatio Iobi. 2. 217
Tentatio Adæ in paradyso. 2. 264
Tentatio Adæ iustè à Deo permissa. 2. 269
Tentationis huius caussa soli Deo nota. 2. 269
Tentationis caussæ quæ probabiliter assignari possunt. 2. 269. 270
Tentatio mali Angeli vicit bonum hominem in paradyso. 2. 270

Cur permisit Deus Adamum tentari, quem sciebat casurum. 2.270
Tentatio Adæ fuisset gloriosior ad triumphum, si hostem superasset. 2. 270. 272
Tentationes quomodo superandæ. 3. p. 1. 136
Tentatio vera non potest solis naturæ viribus superari. 3. p. 1. 362. & seq.
Tentatio potest tribus modis superari. 3. p. 1. 362
Tentationi resistendum ex caritate Dei, vt acquiratur meritum. 3. p. 1. 362
Tentatio vinci potest ita, vt meritum inde non acquiratur. 3. p. 1. 362
Tentationes, quæ per se non superant vires humanas, Deo destituente, fiunt grauissimæ. 3. p. 1. 363
Tentationes possunt crescere super vires nostras, si Deus permittat. 3. p. 1. 363
Tentationum victoria Deo tribuitur. 3. p. 1. 363
Quid est, Deum tentare aliquem. 3. p. 1. 431
In tentationibus apparet liberum arbitrium. 3. p. 1 431
Tentationes sunt virtutum probationes. 3. p. 1. 431
Tentatio legisperiti, Luc. 10. cap. 3. p. 2. 306
Tentationes Christi à Pharisæis, Saducæis, & Legisperitis. 3. p. 2. 306
Tentatio est vita hominis. 3. p. 2. 385
Interdum vtilis, semper periculosa. 3. p. 3 39
Tentatio non appetenda, sed fortiter toleranda. 3. p. 3. 39
Tentatio petenda, si reueletur victoria. 3. p. 3. 39

Terra.

Terra manebit in æternum. 2. 593
Terra, id est, caro. 3. p. 3. 29
Per terram intelliguntur infideles, & peccatores. 3. p 3. 29
Terra, id est, Ecclesia. 3. p. 3. 29
Est Ecclesia militans. 3. p. 3. 29
Terra, ex qua sumpti sumus, omnibus communis est. 3. p. 3. 238. 248

Timor.

Timor gehennæ qualis, donum Spiritus sancti. 3. p. 1. 510
Timor est secunda dispositio ad iustificationem. 3. p. 2. 55
Timor qui est initium sapientiæ, est timor seruilis, quæ est in pec-

in peccatore. 3.p.2.55
Timor quomodo iustificat. 3.p.2.56
Timoris & fidei iustificatio comparantur inter se. 3.p.2.56
Timor medicamentum, caritas, sanitas. 3.p.2.56
Timoris laus. 3.p.2.56

Traditiones.

Traditiones defenduntur à S. Basilio Magno. 2.148.194
Ex traditione probat D. Augustinus Adamum esse beatum, non damnatum. 2.312

Vasa.

Vasa in honorem quæ. 2.207.208.270.271. 3.p.1.160.176
Vasa in contumeliam quæ. 2.207.208.270.271
Vasa iræ, facta in perditionem, vt Deus ostendat potentiam suam. 2.209.210.242
Vasa misericordiæ facta in honorem, vt ostendat Deus diuitias gloriæ suæ. 2.209.210.212
Vasa contumeliȩ Deus odit. 2.210
Vasa contumeliæ Deus sustinet in multa patientia. 2.210.214.242
Talia sunt exigente conditione materiæ. 2.210.212
Adam vas in honorem. 2.213
Vasa iræ & misericordiæ. 2.581.3.p.1.123.159
Vasa in honorem habent duo signacula. 3.p.1.176
Vasa hæc distinguuntur sola misericordia, non meritis. 3.p.1.187.196
Vasa in contumeliam duobus modis fieri possunt. 3.p.1.195

Velle.

Velle est Dei vocando, nostrûm sequendo. 3.p.1.94.99.100.102.108.530.543
Velle, & posse velle, à Deo sunt. 3.p.1.97
Velle credere, Deus operatur in homine. 3.p.1.99
Velle quomodo in nobis, sine nobis operatur Deus. 3.p.1.103.113
Velle quomodo dat Deus vni, & non alteri. 3.p.1.108
Velle quomodo Dei, quomodo nostrûm. 3.p.1.112
Velle non possumus, nisi eo volente & subueniente, à quo præparatur voluntas. 3.p.1.133
Velle Dei duobus modis consideratur. 3.p.1.268

Velle & non velle quid in Deo significent. 3. p. 1. 269
Velle Dei est necessarium quoad cultum volendi, nō quoad ordinem ad creaturam. 3. p. 1. 269

Ver.

Ver est aptum ieiunio quadragesimali. 3. p. 3. 193
Vere ineunte humores crescunt & calent in animalibus. 3. p. 3. 193
Opus est ieiunio contra tentationes. 3. p. 3. 193
Vere optima aëris temperies, pisces salubres, olerum abundantia. 3. p. 3. 193
Opera in agris ferè nulla. 3. p. 3. 193

Veritas.

Veritas est per se cognoscibilis, sine respectu ad mendacium. 2. 263. 264
Veritatem cælare nonnunquam licet, at nunquam falsitatem dicere. 2. 491
Veritas omnis Deum veritatem increatam repræsentat. 3. p. 1. 84
Veritate nihil desiderabilius. 3. p. 1. 101
Veritas est obiectum intellectus. 3. p. 1. 250
Veritates multas theoricas, & mechanicas solò lumine naturæ cognosci. 3. p. 1. 275
Veritates morales aliæ plus, aliæ minus distant à principiis per se notis. 3. p. 1. 347

Verum.

Vera aliqua naturalia, moralia, & supernaturalia possunt etiam ab hominibus malis cognosci. 3. p. 1. 336
Verum morale quot modis accipitur. 3. p. 1. 336
Verum nullum morale potest ab intellectu humano in statu naturæ corruptæ, sine speciali Dei auxilio, cognosci secundùm aliquorum opinionem. 3. p. 1. 337
Contra habet communis Theologorum sententia. 3. p. 1. 336
Verum aliquod morale solo Dei auxilio generali potest modo ab hominibus cognosci. 3. p. 1. 338
Probatur ex Scripturis. 3. p. 1. 338. & seq. Ex Patribus. 342. Ex ratione. 343. Soluuntur obiectiones. 344. & seq.
Verum morale est obiectum intellectus humani. 3. p. 1. 343

Verum morale in vniuersum potest ab homine cognosci, sine auxilio Dei speciali. 3.p.1.343

Vigilia.

Vigiliæ noctis quatuor. 3.p.3.59
Vigilia prima, & reliquæ, quibus horis. 3.p.3.59
Vigilia erat nocturna; cum diuturno ieiunio pridie magnorum festorum. 3.p.3.206

Vir.

Vir non est seductus, sed mulier. 2.291
Viri dignitas & priuilegia supra mulierem. 2.295
Viri naturaliter sunt prudentiores & iudicij maturiores, quã fœminæ. 2.295.302
Vir caput mulieris. 2.302.310
Vir debet docere, & non discere à muliere. 2.302
Viri officium est cura familiæ nutriendæ. 2.306.309
Vir à viro melius quàm à muliere iuuatur, nisi in propagatione sobolis. 2.307
Vir & mulier in matrimonio, non sunt duo, sed vna caro. 2.360
Vir caussa actiua generationis. 2.360.402

Virtus.

Virtus dicitur bonum naturæ. 1.23
Nomen virtus & actionem & habitum significat. 2.89
Est secundùm naturam, quia virtute natura perficitur. 2.456.619.3 p.1.339
Virtuti & actus & habitus malos, & passio opponitur. 2.557
Virtutum moralium perfectio est necessaria ad naturæ felicitatem. 2.585
In virtutum acquisitione cur tanta difficultas. 2.618
Virtuti pauci student. 2.619
Virtus est bona qualitas animi. 3.p.1.50
Virtus vna perfecta non potest esse sine omnib. aliis. 3.p.1.347
Virtus vna imperfecta potest esse sine aliis. 3.p.1.347
Virtutes aliquæ sunt naturales. 3.p.1.371.376
Virtutes antiquorum Romanorum à Deo remuneratæ. 3.p.1.374
Virtutes etiam infidelium sunt dona Dei. 3.p.1.393
Virtutum semina quid. 3 p.1.397
Virtutum semina aboleri non possunt. 3.p.1.398

Virtutum semina malè intellexit Cassianus. 3.p.1.398
Virtus est ex voluntate, non ex necessitate. 3.p.1.446. 3.p.2. 433
Virtutes & vitia sunt in nostro libero arbitrio. 3.p.1.446
Virtus est interioris hominis pulchritudo. 3.p.2.164
Virtus & actus virtutis distinguuntur. 3.p.2.191
Virtutes possunt augeri de perfecta in perfectiorem. 3.p.2. 291. & sequent.
Virtutes omnes per amorem sunt definiendæ, & inde formātur. 3.p.2.455
Virtutes morales non referuntur ex natura sua in Deum, nisi vt in finem naturalem. 3.p.2.458
Theologicæ respiciunt quidem Deum, vt finem supernaturalem, sed non sic in eum referuntur, nisi per caritatem. 3.p.2.457
Virtutes morales sine caritate sunt veræ virtutes, sed imperfectæ. 3.p.3.220

Vita æterna.

Vita æterna est & munus gratiæ, & merces meriti. 1.37.38. 3.p.1.44
Vita æterna stipendium meriti. 1.38.2.104
Sit ne finis hominis naturalis, an supernaturalis. 1.45.46
Est naturalis hominis finis quoad appetitum, non quoad consecutionem. 1.46
Vita animæ æterna gloria. 2.371
Vita animæ gratia. 2.565
Vita æterna gratia Dei. 3.p.1.44
Sola dicenda est vita. 3.p.1.121
Verè & propriè est merces operum bonorum. 3.p.1.189. 3.p.2.395
Est piorum præmium. 3.p.1.411
Quomodo corona misericordiæ, quomodo iustitiæ. 3.p.1. 411.
Quibus nominibus vocetur. 3.p.2.107
Est denarius diurnus in parabola Matth. 20. cap. 3.p.2.395. 418.467
Habet rationem & mercedis, & hæreditatis. 3.p.2.396.465. 466.475
Debetur iustis adultis, vtroque titulo. 3.p.2.396.475
Datur secundùm proportionem operum. 3.p.2.397

Multis nominibus vocatur in sacris literis. 3.p.2.397
Quomodo merces fidei. 3.p.2.399
Quomodo merces, quomodo gratia. 3.p.2.408.372
Est finis fidei, & bonorum operum. 3.p.2.430
Hæreditas filiorum. 3.p.2.439
In visione Dei consistit. 3.p.2.440
Quibus rebus assimiletur. 3.p.2.461
Vt hæreditas personæ debetur iure adoptionis sine pacto. 3.p.2.466
Vt brauium debetur operibus ex pacto. 3.p.2.466
Gratia pro gratia. 3.p.2.467
Flumen lætificans ciuitatem Dei. 3.p.2.467
Redditur meritis filiorũ Dei, tum quoad primum gradum, tum quoad cæteros. 3.p.2.474

Vitium.

Vitium contra naturam. 1.36.456.534.618.3.p.1.339
Vitium quomodo differt à peccato. 2.89.132.531
Est habitus oppositus virtuti. 2.89.91.531
Vitium vnde accidit humanæ naturæ. 2.379
Significat quamcunque corruptionem vel languorem naturæ. 2.521
Quomodo dicitur peccatum. 2.535.542
Vitium hominis, natura est pecoris. 2.548

Voluntarium.

Voluntarium est necessarium ad peccatum. 2.92.125
Voluntarium esse de natura peccati. 2.136.137
Quomodo est in peccato, quomodo non. 2.375
Voluntarij parum est in peccato originis. 2.378
Voluntarium habituale non sufficit ad peccatum. 2.563
Voluntarium potest accipi pro spontaneo & libero, à sola coactione. 3.p.1.404.453
Tale voluntarium est in pecoribus, & non pugnat cum necessario. 3.p.1.404.438.449.453
Propriè accipitur pro libero à necessitate. 3.p.1.403
Voluntarium spontaneum est genus ad liberum & non liberum. 3.p.1.409
Voluntarium liberum est proprium rationalis, vel intelligẽtis naturæ. 3.p.1.437
Voluntariè sumus vel Christi milites, vel serui diaboli. 3.p.1.453

Voluntarium vt opponitur coacto, non sufficit ad peccandum. 3.p.1.453

Voluntas.

Voluntas signi est ipsum præceptum, vel prohibitio. 2.190.237
Voluntates malæ non sunt à Deo, quia contra naturam sunt. 2.198.243
Voluntas mala est peccatum, licet desit potestas. 2.197.203
Voluntas Dei nunquam vult nisi bona. 2.199.200.201
Iusta voluntás hominis est ea, quæ vult id, quod Deus vult eum velle. 2.201
Iniusta est ea, quæ vult id, quod Deus non vult eum velle. 2.201
Voluntas non potest appetere malum. 2.179.203.283.3.p.1.228.248
Voluntati Deí nemo potest resistere. 2.104.237.240
Voluntates malas, quomodo Deus regit, flectit, inclinat. 2.218.243.244
Voluntas mala, quomodo inclinatur à Deo potius ad vnum malum quàm ad aliud. 2.218.243.244
Voluntas Dei, quomodo se habeat ad peccatum. 2.237
Non habet Deus nolle, aut velle, respectu peccati. 2.237
Habet non velle respectu peccati. 2.237
Deus non vult peccata. 2.237
Vult non impedire. 2.237
Vult permittere. 2.237.238
Vult ordinare, vult punire. 2.237
Non habet Deus positiuè voluntatem beneplaciti, respectu peccati. 2.237
Voluntate signi Deus non vult fieri peccata. 2.238
Voluntas beneplaciti est absoluta. 2.238
Voluntas signi non est absoluta, sed conditionata. 2.238
Cur dicitur conditionata. 2.238
Qui prohibet ne quid fiat, vult id non fieri, vel si fiat, puniri. 2.238
Peccatum non fit præter, sed contra Dei voluntatẽ, quomodo. 2.238
Hoc ipso quod facit quis contra voluntatem Dei, fit voluntas Dei. 2.238

Non fiunt peccata præter voluntatem Dei, quia non fierent, ſi non ſineret. 2.239
Velle fieri mala, eſt malæ voluntatis. 2.239
Velle permittere mala, poteſt eſſe bonæ voluntatis in Deo. 2.236.238.239
Deus voluntate agit, & quidqd vult fieri, facit. 2.239.3.p.2.135
Si Deus vellet fieri mala, ipſe faceret mala. 2.239
Deus non vult mala per ſe. In malis nunquam Deus vult, quod homines volunt. 2 239
Quæ mala poteſt Deus bona voluntate velle, homines autem mala. 2.239
Voluntas hominis aliquando magis congrueret cum bona voluntate Dei, ſi nollet quod vult Deus; quàm quando vult, quod Deus. 2.239.240.3.p.3.28
Voluntate mala Iudæ vſus eſt Deus ad maxima bona. 2.245
Voluntas propria eſt cauſſa peccati. 2.247.259
Voluntatis malæ non eſt cauſſa efficiens, ſed deficiens. 2.256
Voluntas producit actum nõ conformem rationi, quia non reſpicit regulam rationis, dum operatur. 2.256.259
Voluntas liberè operatur, vel non operatur. 2.257
Voluntas Dei eſt regula omnis bonæ actionis. 2.258
Voluntas nõ peccat, vt eſt à Deo, ſed vt deflectit à Deo. 2.262
Voluntas propria quomodo ruina hominis. 2.280.281
Voluntatis obiectum eſt ſolùm bonum. 2 283
Volũtas ſępè pręuenit perfectã rationis deliberationẽ. 2.298
Voluntatis vulnus difficultas, ex qua oritur dolor. 2.613
Voluntatis vulnera ex peccato originis. 2.617.& ſeq.630
Voluntatis humanæ peruerſitas in negligendo cultum veri Dei, & colendo Deos falſos. 2.619
Magna inconſtantia. 2.620
Magna ægritudo. 2.621
Voluntatis malitia non fuit in primis parentibus ante peccatum. 2.630
Voluntas Dei eſt efficaciſſima. 3.p.1.57
Noſtra in bonis quomodo ſe habet vt pediſſequa. 3.p.1.60.102
Voluntas per amorem immediatius Deum attingit in hac vita, quam intellectus per fidem. 3.p.1.69
Voluntatis libertas peccato debilitata. 3.p.1.76
Voluntatis noſtræ eſt conſentire vel diſſentire. 3 p.1 99.100

Voluntas bona, donum Dei est. 3.p.1.103.104
Voluntas efficax est sine difficultate. 3.p.1.110
Voluntas vt mouetur à Deo, quomodo mouens, quomodo mota. 3.p.1.111
Voluntas præparatur à Domino. 3.p.1.117
Voluntate antecedente Deus vult omnes saluos fieri. 3.p.1.122.151
Voluntate absoluta Deus vult aliquos saluare, alios non. 3.p.1.151
Voluntas glorificandi prior est prædestinatione. 3.p.1.187
Voluntas & liberũ arbitrium, quomodo differunt. 3.p.1.208
Voluntas simplex & voluntas vt est principium electionis. 3.p.1.214.226
Voluntas simplex potest intelligi cũ libertate à sola coactione, non autem vt est principium electionis. 3.p.1.215.220
Voluntas nostra quomodo libera, quomodo non, in petenda beatitudine. 3.p.1.215
Quomodo libera post hanc vitam. 3.p.1.215
Voluntas se & alias potentias mouet. 3.p.1.225.228
Voluntas simplex est impossibilium. 3.p.1.225
Voluntas quomodo libera à coactione. 3.p.1.227
Voluntas est appetitus rationalis. 3.p.1.228.230.231
Est principium liberarum actionum. 3.p.1.232
Voluntatis obiectum non est bonum in se, sed vt à ratione tale indicatur. 3.p.1.238
Voluntas quomodo potest dici potentia actiua & passiua. 3.p.1.245
Quomodo se mouet, quomodo ab intellectu mouetur. 3.p.1.245
Quomodo mouetur necessariò, & habet se per modũ caussę naturalis. 3.p.1.246
Voluntatis obiectum est bonũ. 2.179.203.283.3.p.1.228.248. Probatur rationibus. 249. Et soluuntur obiectiones. 250. & 251
Voluntas mouet se ex appetitione finis. 3.p.1.257
Voluntas sapientiæ, & sapientia voluntati in Deo semper conformis. 3.p.1.269
Voluntas Dei ad res creatas habet ordinem contingentem. 3.p.1.270
Voluntatis diuinæ actus quoad substantiam, & entitatem,

ab ęterno fuit determinatus, non tamen respectu rei creatæ. 3.p.1.270
Voluntas potest à Deo quatuor modis inclinari ad aliquid petendum vel fugiendum. 3.p.1.311
Voluntas hominis efficienter per gratiam & virtutes inclinatur ad bonas actiones. 3.p.1.311
Voluntas à passione vehemente nonnunquam rapitur ad consensum. 3.p.1.311
Quomodo conditionis voluntas sit rerũ necessitas. 3.p.1.313
Voluntates humanas quocunq; vult Deus inclinat. 3.p.1.314
Ad voluntatem humanam referenda est determinatio particularis, vniuersalis verò ad Deum. 3.p.1.323
Voluntatem humanam non esse à Deo prædeterminatam, sed esse liberam relictam. 3.p.1.324.325
Voluntate humana operante, cooperatur Deus, non contra. 3.p.1.326.327.
In voluntate tria considerantur, quando determinat se ad opus. 3.p.1.327
Voluntas nostra Dei motione liberè vtitur. 3.p.1.334
Voluntatis determinatio negatiua quid. 3.p.1.334
Voluntas diuina est caussa rerum omnium, sed in liberis particularibus nihil decernit, nisi præcognita determinatione secundarum caussarum. 3.p.1.335
Voluntas non necessitatur à passione physicè, sed moraliter. 3.p.1.369
Voluntas sine caritate est vitiosa cupiditas. 3.p.1.389
Voluntas mala quomodo potest operari aliquid boni, & bona aliquid mali. 3.p.1.391
Voluntas non cogitur, sed suadetur. 3.p.1.455
Voluntas nostra comitatur, non ducit, pedissequa est nõn præuia. 3.p.1.529
Voluntates nostræ non sunt sub necessitate. 3.p.1.530
Voluntatis est credere, & non credere, consentire vel non. 3.p.1.530.531
Voluntas nostra quomodo præparatur à Deo, quomodo à nobis. 3.p.1.543
Voluntas Dei alia signi, alia beneplaciti. 3.p.3.27
Voluntas signi sunt præcepta & prohibitiones, quibus Deus nobis significat, quid agi, quid non agi à nobis velit. 3.p.3.27

Bene-

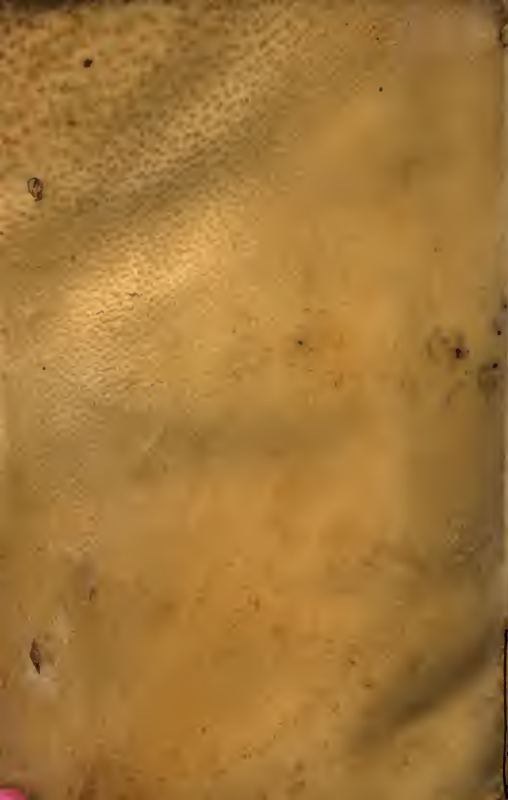
Beneplaciti est, quá Deus vult absolutè aliquid fieri, quæ semper impletur. 3 p.3.27
Voluntas hominis non debet semper velle id, quod Deus vult fieri voluntate beneplaciti. 3.p.3 27
Voluntati beneplaciti Dei non obmurmurandum. 3.p.3.29
Voluntas signi totis viribus nobis perficienda. 3.p.3.29

Voluptas.

Voluptas quædam ante omne peccatũ præcurrit. 2.476.486
Adolescentes ad insaniam redigit. 2 622
Voluptas corporis domina sæuissima. 2.629
Sapientiæ repugnat. 2 629
Pestis omnium capitalissima. 2.630

FINIS INDICIS.

BIBLIOTECA